

Tạm Biệt, Cô Nàng Lạnh Lùng

Contents

Tạm Biệt, Cô Nàng Lạnh Lùng	2
1. Chương 1	3
2. Chương 2	4
3. Chương 3	6
4. Chương 4	8
5. Chương 5	9
6. Chương 6	11
7. Chương 7	12
8. Chương 8	14
9. Chương 9	15
10. Chương 10	17
11. Chương 11	19
12. Chương 12	20
13. Chương 13	22
14. Chương 14	24
15. Chương 15	25
16. Chương 16	27
17. Chương 17	28
18. Chương 18	30
19. Chương 19	31
20. Chương 20	33
21. Chương 21	35
22. Chương 22	37
23. Chương 23	38
24. Chương 24	40
25. Chương 25	42
26. Chương 26	44
27. Chương 27	46
28. Chương 28	47
29. Chương 29	49
30. Chương 30	51
31. Chương 31	53
32. Chương 32	54
33. Chương 33	56
34. Chương 34	58
35. Chương 35	60
36. Chương 36	61
37. Chương 37	63
38. Chương 38 : Nỗi Buồn	65
39. Chương 39	67
40. Chương 40	69
41. Chương 41	72

42. Chương 42	75
43. Chương 43	77
44. Chương 44	80
45. Chương 45	82
46. Chương 46	85
47. Chương 47	88
48. Chương 48	90
49. Chương 49	93
50. Chương 50	96
51. Chương 51	99
52. Chương 52	101
53. Chương 53	104
54. Chương 54	107
55. Chương 55	109
56. Chương 56	112
57. Chương 57	115
58. Chương 58	117
59. Chương 59	119
60. Chương 60	122
61. Chương 61	124
62. Chương 62	127
63. Chương 63	130
64. Chương 64	132
65. Chương 65	135
66. Chương 66	137
67. Chương 67	140
68. Chương 68	143
69. Chương 69	145
70. Chương 70	148
71. Chương 71	150
72. Chương 72	153
73. Chương 73	156
74. Chương 74	159
75. Chương 75	161
76. Chương 76	164
77. Chương Cuối	168

Tạm Biệt, Cô Nàng Lạnh Lùng

Giới thiệu

T/giả : Lần đầu viết mong các bạn chỉ bảo * cúi *. Nếu mình có sai sót gì xin nói với mình_ Nguyễn

1. Chương 1

~ Tại Mĩ ~ trong 1 ngôi biệt thự lớn nằm tại vùng ngoại ô của Mĩ~ Trong phòng khách là 1 cô gái xinh đẹp với sắc đẹp có 102 cùng với người cha của cô mà cô hết mực thương yêu và kính trọng

~Rick ! Con hãy đồng ý được không ? - Đây là lời của ông bố đối với người con gái duy nhất mà ông yêu quý

-Không ! Có chết con cũng không đồng ý ! Nếu bà ta mà về vậy thì con sẽ đi - Rick

Chát ! Ông bố yêu con đã thẳng tay tát vào mặt Rick . Mặt nàng ta đỏ ửng

- Ba.. Ba tát con ư ? - Nước mắt Rick rời lăn chã

- Ta..Ta xin lỗi - Ông tỏ vẻ rất hối lỗi

- Ra là vậy ! Vì 1 người đàn bà không biết từ đâu xuất hiện mà ba nỡ làm vậy sao? - Rick cười nhạt rồi quay lên phòng cô. Lát sau cô xuống với 1 chiếc vali đựng đầy hành lí và đi cùng Sun

-Rick ! Sun! Đứng ! - người cha tính đuổi theo con nhưng bị cánh tay giữ lại, đó là mẹ kế của Rick

- Anh cứ để con nó sống theo ý mình - Mẹ kế

~ Người cha đành ngậm ngùi để con đi ~

~ Sau khi bỏ đi Rick tự thành lập 1 công ty~ Đầu tiên nó chỉ là một công ty nhỏ , nhưng càng về sau , công ty ngày một phát triển ~ Từ một công ty nhỏ giờ đã trở thành một tập đoàn lớn mang tên Loyal Beauty (t/g : bí tên roài)

~~ Sau nửa năm thành lập công ty , công ty đg trên đà phát triển và sẽ còn phát triển hơn nữa. Mà cùng nói lun , chỉ sau nửa năm , công ty của Rick đã vươn tới vị trí đứng đầu thế giới . Thường thì 1 công ty phải tới gần 10 năm thì mới phát triển được vậy mà Rick chỉ cần có nửa năm (T/g : Công ty ba Rick đứng thứ hai t/giới)

~~ Rick lấy điện thoại gọi điện cho ai đó

~~ Alo ! - Hiện giờ bà này đg nằm nhà nằm ườn như con heo (T/g : Sau khi bỏ đi , Rick dùng số tiền mà cô tiết kiệm từ nhỏ đến giờ dùng để mua công ty này và 1 ngôi biệt thự nhỏ để cả hai sống - Chẳng biết số tiền chị nỳ tích kiệm là bao nhiêu ta ?)

- Đang ngủ đúng không ?- Rick

-Hả? Ukm, sao ? - Sun

- Có gì sao ? -Sun hỏi lại

- À không. Cúp máy đây - Rick

- HỒ ? Cái con nhỏ này ?- Sun

~ Sau khi dập máy Rick bắt taxi chạy thẳng đến sân bay ~ Còn thím Sun thì ngủ tiếp

~~ Chuyến bay đến Việt Nam sắp cất cánh ! Xin mời mọi người lên máy bay -Tiếng thông báo

~ Rick trả tiền Taxi rồi hòa vào đám người nhộn nhịp trong sân bay ~ Sau khi ngồi yên vị trên máy bay Rick ngả người trên chiếc ghế nghỉ ngơi

~~ Chuyến bay đến sắp cất cánh , mọi người hãy kiểm tra hành lí của mình - Lại là tiếng thông báo

~ Lúc này Rick mới giật mình tỉnh giấc ~ Cuối cùng Rick cũng đã trở về quê hương thứ hai của cô (T/g : Cô là người Mĩ Việt) Nhưng còn việc cô về làm gì (T/ g : Rồi sẽ biết)

~Sau khi bước xuống , hàng trăm con mắt đổ hướng vào Rick ~ Rick ăn mặc cũng khá là đơn giản : Cô mặc 1 chiếc áo màu đen trông có vẻ rộng và chiếc quần jean mài rách , đi đôi giày Nike màu trắng cùng với mái tóc đen xõa ngang vai ~Mọi người chăm chú nhìn cô , ánh mắt ghen tị , ánh mắt trầm trồ và cả ánh mắt hình trái tim cũng có

~Cô là tiểu thư Rick ? - 1 giọng nói vang lên

~Rick nhìn lên , đó là 1 người đàn ông trung niên tầm 40-45 tuổi , mặc một bộ vest đen lịch sự

~ Bác Thomas phải không ? - Rick

- Dạ ! Mời tiểu thư lên xe- Thomas

- Cha tôi cử ông đến hả?- Chất giọng Rick lạnh lạnh nhưng bên trong pha chút ấm áp

- Thưa , thư kí của cô đã gọi cho tôi nhờ tôi sắp xếp chỗ ở - Thomas

~Rick thở phào nhẹ nhõm nhưng không thể hiện ra ngoài mà vẫn cái cử chỉ lạnh lùng ấy ~Ông Thomas mở cửa xe , Rick đi chậm chậm lên chiếc xe BMW đỗ sẵn ở đây chờ cô ~ Khi Rick đã an tọa trên ghế xe, ông Thomas cũng leo lên xe ngồi; Rick lấy trong túi áo 1 chiếc điện thoại gọi cho thư kí của cô

~Alo!

~ Chỉ đợi có dòng chữ đó , Rick nói 1 lời

~Cô ! Hãy chuyển hết công việc sang ipad của tôi. Nếu Sun có hỏi cũng đừng có nói tôi ở Việt Nam. Hơn nữa cha tôi biết tôi ở Việt Nam không ?- Rick

- Dạ ông ấy cũng đã cho người theo dõi cô, nhưng đến sân bay thì quay về

~ Rick vẫn thể hiện khuôn mặt lạnh lùng nhưng bên trong hiển nhiên là đang nở 1 nụ cười khá là nguy hiểm

~ Sau khi Rick gọi xong điện thoại thì cũng tới cổng ngôi biệt thự Happy

~~ Đây là biệt thự mà cha cô cho xây tại vùng ngoại ô để cả gia đình cùng sống tại Việt Nam ~ Ngôi biệt thự được đặt tên là Happy vì nơi này mang đầy những kỉ niệm hạnh phúc hồi mà mẹ cô còn sống. Ngôi biệt thự có độ rộng gần 300km vuông. Xung quanh chủ yếu là trồng những bông hoa hồng trắng - loài hoa mà mẹ cô thích nhất và cả cô cũng vậy. Ngôi biệt thự dc sơn màu vang chanh và trắng. Ngôi biệt thự có 4 tầng , mỗi tầng có 5 phòng rộng dc trang trí và sắp xếp đồ đạc đầy đủ nhưng bị bỏ trống ~ Tầng 1: thì có phòng khách chiếm 2/3 tầng 1, kế cạnh phòng khách là phòng ăn và tiếp đến là phòng còn lại - phòng bếp

~~ Rick chọn căn phòng trên tầng 4 , cũng là căn phòng gần như rộng nhất, bên trong phòng màu chủ đạo là màu đen trắng (T/g : màu chị ấy thích) ~

2. Chương 2

~Sau khi gấp gọn quần áo từ vali cho vào tủ quần áo, Rick ngâm mình trong phòng tắm ...Như chợt nhớ ra gì đó, Rick vội bước ra khỏi phòng tắm (T/g : Hiển nhiên là em tắm xong rồi). Rick mang bộ quần áo ngủ màu trắng , tóc xõa ngang vai , đi 1 đôi dép bông hình con thỏ

~~Rick đi vội xuống tầng 2 ~ Đứng trước cửa 1 căn phòng , Rick chạm tay vào cửa , nhắm nghiền mắt để cảm nhận một điều gì đó. Có vẻ như đối với Rick căn phòng từng là 1 nơi hạnh phúc với cô ~ Mở cửa bước vào

~~” Sau từng đây năm có vẻ nơi này không hề thay đổi nhỉ ?” - Rick chậm chậm bước vào

(T/g: Những dòng trong dấu ngoặc kép là suy nghĩ nha)

~ Trong căn phòng hầu như mọi thứ đều làm bằng gỗ, chiếc giường gỗ , tường dc làm bằng gỗ, bàn trang điểm cũng dc làm bằng gỗ ,... và những thứ khác ~ Trên chiếc bàn trang điểm là bức hình 1 người phụ nữ

ngoài 30 tuổi, cười tươi, dường như nụ cười làm đồn tim tất cả mọi người và có vẻ là rất giống Rick . (T/g: Chắc là mọi người cũng đoán ra là ai rồi đúng không ?). Phải đó là mẹ của Rick

~~ Rick lại gần bàn trang điểm, cầm lên bức ảnh người mẹ của cô được đóng khung cẩn thận và tỉ mỉ ~ Rick nhìn khung ảnh 1 hồi cô nhớ lại

~~ Mấy năm trước từ cái hồi mà cô còn nhỏ cả nhà cô luôn quây quần trong nhà này ~ Cô còn coi cả bà giúp việc già trong nhà, ông Thomas như là người nhà mình vậy đó

~~11h đêm ~ 1 cô bé giật mình tỉnh giấc sau giấc ngủ chưa đầy 1 tiếng của cô ~ Cô gặp ác mộng ~ Cô mơ thấy mẹ cô bỏ 2 cha con cô lại 1 mình trên cõi đời này ~ Cô bé ngáy thơ cầm gối chạy sang phòng bố mẹ

~~ Ba! Mẹ ! Con sợ ! - Rồi cô bé khóc òa lên

~ Ba mẹ cô cũng chưa ngủ được bao lâu, liền bật dậy ôm lấy cô

~~ Tiểu Băng của mẹ sao vậy ?- Mẹ

- Con mơ thấy ác mộng hả ?- Ba

- Vâng ! - Rick cũng ngừng khóc nhưng rồi nhớ lại giấc mơ ấy cô lại tiếp tục khóc

- Nào nín đi - Mẹ cô lấy tay quạt nước mắt trên 2 gò má cô

- ... - Rick ngừng khóc nhưng vẻ mặt còn hơi buồn

- Haha..- Ba Rick cười sặc sụa - Mặt con nhìn như cái bánh bao thiu ấy, xấu lắm, thôi đừng khóc nữa

- Thật hả ? -Rick

- Thôi, Tiểu Băng đi ngủ đi, muộn rồi. Nào, tối nay ngủ cùng ba mẹ nha ! - Mẹ

- Đúng rồi đấy ! Bánh bao thiu đi ngủ đi - Ba trêu

- Ba này ! - Rick nhảy lên người ba , đấm lên ngực ba cô

- Rồi ! Ba thua ! - Ba giả vờ lảo đảo ra đất

~ Rồi những hình ảnh hạnh phúc đó biến mất, xung quanh cô chỉ có 1 màu đen ~ Sau đó hiện ra hình ảnh mẹ cô đang nằm trong bệnh viện

~~ Tình hình vợ tôi thế nào rồi ạ ?- Ba

- Xin gia đình tránh đau thương , vợ anh ... - Bác sĩ khựng lại , có vẻ không thể nói lên lời

- Tất cả là tại con - Tự nhiên Rick òa lên , có vẻ như cô hiểu được lời bác sĩ không muốn nói với 2 cha con cô

- Hai cha con có thể thăm người thân lần cuối -Bác sĩ

- Dạ ! Cám ơn bác sĩ , ngài đã vất vả rồi - Ba

~ Ông bác sĩ bỏ đi ~ Rick chạy vào phòng bệnh, 1 hình hài nhỏ bé chỉ mặc toàn đồ trắng trông thật yếu ớt và đáng thương. Cô ôm chặt lấy người ba cô khóc òa lên

~~ Rick ngủ quên mất, không hiểu sao nước mắt lăn dài trên 2 gò má ~ Đã mấy năm nay từ khi mẹ cô mất, cô chưa hôm nào ngủ ngon được ~ Có lẽ cô luôn hối hận, luôn tự đổ lỗi cho bản thân mình là người đã gây ra cái chết của mẹ cô

~~ Rick ra khỏi căn phòng, đóng chặt cửa, lòng cô dấy lên nhiều cảm xúc: cả buồn cả vui nhưng những cảm xúc buồn thì nhiều lắm, làm trái tim cô như muốn nứt đôi ra ~ Rick trở về phòng thả mình trên chiếc giường êm ái rồi nghỉ ngơi

~~ Sáng hôm sau ~ Rick dậy từ sớm , ngâm mình trong bồn tắm ~ 1 tiếng sau cô vội bước ra mặc 1 chiếc áo rộng thùng thình màu đen và chiếc quần bó đc mài rách vài chỗ màu trắng, chân đi đôi giày Nike màu trắng

~~ Rick xuống phòng ăn ~ Đám người hầu nhìn thấy cô thì xếp thành 2 hàng nghiêm trang chào : Chúc tiểu thư buổi sáng tốt lành ! ~ Những bà giúp việc già lúc trước nay đều đã nghỉ hưu , chỉ còn ông Thomas thôi. Chính vì vậy, ngoài họ ra cô không muốn ai giúp việc trong nhà mình~ Rick không muốn nói bất cứ gì với họ , Rick nói lạnh nhạt với ông Thomas

~~ Đuổi hết đi. Phiền!- Rick

- Nhưng...Dạ! Thưa tiểu thư ! - Ông Thomas định nói gì đó nhưng rồi thôi

~Rick lấy chiếc xe để trong gara ~ Rồi phóng xe vùn vụt hòa vào dòng người đông đúc trên đường phố ~ Cảnh vật xung quanh cô thưa thớt dần ~ Cuối cùng cũng thấy được điểm dừng xe của Rick , nhưng... lại là trước nghĩa trang ~ Kể từ đoạn này Rick xuống xe đi bộ. Đi được một đoạn cô dừng lại trước một ngôi mộ ~ Hình ảnh trên bia mộ rất giống với người trong bức ảnh trong căn phòng đó ~ Vậy là ngôi mộ đó là của mẹ cô ~

3. Chương 3

~ Rick ngồi cạnh mộ mẹ cô ~ Cô quỳ xuống đặt lên mộ mẹ 1 bó hoa hồng trắng

~~ Mẹ à ! Tiểu Băng đến thăm mẹ đây ! Thứ lỗi cho con, con bất hiếu, giờ mới đến thăm mẹ được. Ba khỏe lắm, giờ hai cha con đang sống hạnh phúc ở bên Mĩ cùng... nhau. Hạnh phúc lắm mẹ ạ!- Rick chưa kịp nói ở " cùng với mẹ kế " thì vội ngừng lại, thay vào đó lại nói " 2 cha con sống cùng nhau " - Nói xong nước mắt Rick tuôn rơi - Hic.. Con xin lỗi , lâu mới thăm mẹ mà lại khóc như vậy. Mẹ lúc nào cũng nói con không đc khóc mà, vì khóc xấu lắm mà ha ? - Rick

~ Cả buổi sáng, Rick ngồi trước mộ mẹ tâm sự ~ Cứ như thể bà đang đứng trước mặt cô vậy ~ Đầu giờ chiều, cô mới lái xe quay về

~~ Tại biệt thự Happy ~ Rick lái xe về tới cổng thì đã thấy ông Thomas đứng ở đó

~~ Bác đợi cháu sao ?- Rick vẫn xưng hô như trước

- À ! Mãi vẫn chưa thấy tiểu thư về nên tôi ra đây đợi- Ô. Thomas

- Cháu đi thăm mộ mẹ thôi - Rick

- Tiểu thư cất xe đi rồi vào nhà ăn trưa. Tôi đoán, chắc tiểu thư chưa ăn gì đâu nhỉ ?- Ô. Thomas

~ Rick cất xe, cùng ông Thomas đi vào nhà

~~À ! Đám giúp việc sáng nay tôi đã đuổi hết rồi ạ ! Tôi sẽ tuyển chọn những người khác - Ô. Thomas

- Không cần! Chiều nay, bác chuẩn bị cặp sách và đồ dùng học tập cho cháu. Hơn nữa ngày mai, đăng kí cho cháu vào trường MOON với tư cách là học sinh nhận học bổng - Rick

- Nhưng chả phải đó là trường của công ty sao ạ! - Ô. Thomas

- Bác không cần biết đâu, cháu sẽ tự biết làm gì. Bác cứ làm theo cháu bảo là được rồi - Rick

- Vậy thì tôi chuẩn bị ngay đây ạ - Ô. Thomas

~ Rick ngồi vào bàn ăn ~ Những món ăn đã đc Ô. Thomas để đầy đủ trên bàn ăn

~~ " Sau từng đây năm, có vẻ như bác ấy vẫn nhớ những món ăn ưa thích của mình " - Rick

~ Sau khi ăn xong ~ Rick lên phòng, ngả lưng trên chiếc giường, đánh 1 giấc từ chiều đến sáng hôm sau

~~ Rick vẫn dậy sớm như thường lệ ~ Nhìn quanh phòng thì đã thấy bộ đồng phục trường MOON, chiếc cặp sách và mấy thứ đồ dùng học tập khác được đặt cẩn thận lên bàn

~~ " Chắc là Ô. Thomas đã chuẩn bị xong rồi "- Rick

~ Rick bước vào phòng tắm và trở ra với bộ đồng phục : Áo trắng, cổ áo được viền bằng đường sọc màu đen, chiếc váy dài tới đầu gối màu đen và giày là 1 đôi giày búp bê màu trắng ~ Với nét đẹp có 102 chắc chắn mọi người đều sẽ phải trầm trồ trước cô ~ Cô cầm lấy chiếc cặp, nhét đồ mà Ô. Thomas đã chuẩn bị cho cô vào cặp ~ Không chỉ vậy, cô còn nhét thêm cả cái Ipad của cô vào nữa

~~ Rick bước xuống nhà Ô. Thomas ngạc nhiên khi nhìn thấy mặt Rick, và chẳng để ông kịp ứ ớ gì Rick nói luôn

~~ Cháu không ăn sáng đâu, lát tới trường cháu ăn sau- Rick

- À ! Tiểu thư đi học cẩn thận - Ô. Thomas

~ Đường tới trường cũng không xa, nên chị Rick nhà ta sẽ đi bộ ~ Đến cổng trường ~Rick đứng lại nhìn ngắm ngôi trường

~~ ” Đồ sộ ghê ha? ”- Rick

~ Giới thiệu qua về trường Moon tí nha : Ngôi trường có diện tích gần 500 kilomet vuông. Có 3 dãy lớp lớp học : 1 dãy lớp 10 , lớp 11 và lớp 12, mỗi dãy lớp học chiếm diện tích gần 700 kilomet vuông và có 3 tầng. Diện tích còn lại là canteen cho GV và HS, nhà vệ sinh cho GV & HS. Diện tích còn thừa lại hầu hết dùng để trồng cây xanh, sân trường ~ Với diện tích ngôi trường khổng lồ như vậy nên ắt hẳn HS sẽ toàn phải là những tiểu thư, công tử con nhà giàu rồi. Họ cũng nhận những học sinh với điểm số cao như học sinh nhận học bổng. Ngôi trường này tuy to lớn, học sinh thì hầu hết là con nhà giàu nhưng lại phân biệt giai cấp kinh khủng

~~ ” Phân biệt giai cấp ? Để xem mấy người làm gì được tôi ”- Rick

~ Đáng ra HS ở đây sẽ phải nhìn cô với ánh mắt trầm trồ, ghen tị nhưng chả hiểu sao họ lại nhìn cô với ánh mắt khinh bỉ

~~ Họ đến rồi ! - 1 Hs hét lớn

~ Hai chiếc BMW nối tiếp nhau đỗ tại cổng trường. Đám HS hét ầm lên

~(T/g : Cứ như ngôi sao Hàn quốc đổ bộ tới Việt Nam không bằng)

- Anh Kin. I love you - Đám Hs nữ hét lớn

~ Có vài đứa còn mang cả băng rôn ghi dòng chữ to hoành : Anh Gin! Hoàng tử của chúng em ~ Đám con trai thì có vẻ không hứng thú lắm nhưng cũng hét lên

~~ MiMi ! LaLa ! I love you ! - Đám học sinh nam

~ Giờ sân trường chả khác gì một mớ hỗn độn ~ Mở cửa xe bước xuống là 2 cặp đôi nam thanh nữ tú rất là đẹp ~ 2 cô gái đi cạnh 2 hotboy lừm huyết bọn Hs nữ ~ Bọn Hs nữ im re ~ Còn với đám con trai thì 2 cô gái đó cười nhẹ, khác hẳn với tụi con gái luôn

~~ Sao mới sáng ra mà 2 em đã vậy rồi là sao ? - Gin chọc ghẹo

~ Bọn con gái nhìn có vẻ hí hửng lắm cơ ~ Rick cũng bỏ đi, đi đến phòng HT

~~ ” Haiz! Tưởng gì, giả tưởng ” - Rick (T/g : Ô ơ cái chị này hotboy, hotgirl của người ta mà chị nói giả tưởng là seo ?)

(T/g : Giới thiệu tí

- MiMi : Hiện đg làm người yêu của Gin , điệu và kiêu lắm cơ . Nhà cô là tập đoàn M&L đứng thứ 10 thế giới đó mà

-LaLa : Hiện tại cũng đang là người yêu của Kin. Là chị gái của cái cô bên trên kia. Quả đúng 2 chị em, tích cách giống nhau như đúc)

4. Chương 4

~ Cái khoảnh khắc mà Rick bỏ đi ~ Kin đã nhìn thấy cô

~~ " Cô ta là ai nhỉ ? Hình như là học sinh mới ! "- Kin

~ Rick tới cửa phòng Hiệu trưởng ~ Mở cửa ra là hình ảnh người phụ nữ nhuộm tóc lòa lẹt màu đỏ thẫm, lông mày thì được xăm, môi đỏ chót, trang điểm trắng hồng lấm cở, nhìn qua thì chẳng thể nào đoán ra được tuổi tác của bà ~ Nhưng có vẻ như Rick biết người này

~~ " Bà già này, 35-40 tuổi còn tô son chát phấn ngứa cả mắt. Sao ba mình lại cho người như bà ta là mẹ kế mình chứ? " - Rick

(T/g : Bít là ai rồi đúng không, khỏi nói nữa nhá)

- Em là HS mới hả ? - HT

- ... - Rick

- Gia đình em đã gửi hồ sơ tới cho chúng tôi - HT

- Lớp ? - Rick

- Em thật là hỗn láo, nói chuyện với người lớn mà không có kính ngữ hả ? Thôi HS nhận học bổng đúng là được gia đình giáo dục như thế đấy - HT

- LỚP ? - Rick gần từng chữ - "Ồ ! Ra bà ta là loại người như vậy sao ?"

- 10A* - Câu nói của Rick làm bà ta toát hết mồ hôi hột

(T/g : Lớp giỏi nhất khối đó nhá)

~ Rick đi ra khỏi phòng HT ~ Đi được 1 đoạn đường, Rick gặp GVCN lớp cô sẽ học

~ (T/g : Ô, mẹ kế của Rick nhìn thấy Rick mà không biết là sao ? Thực ra là như vậy, trước khi đi học, Rick lấy phấn phủ nhẹ lên mặt làm cho làn da trắng nõn nà trở nên ngăm ngăm. Được thừa hưởng đôi mắt hút hồn người từ mẹ nên cô đeo 1 cặp kính to hoành tráng, mắt kính dày cộm. Nên bây giờ trông Rick rất là xấu)

- Em là HS mới hả ?-GVCN

~ Rick ngược mắt lên nhìn, GVCN lớp cô tô son chát phấn y như bà HT kia kìa

~~ Ukm - Rick

- Đi theo cô !- GVCN

~ Rick theo sau GVCN ~ Chẳng mấy chốc đã đến cửa lớp 10A* ~ Rick đứng ở cửa ~ GVCN vào lớp trước ~ Cái lớp này ồn kinh khủng, khi không có GV thì nói chuyện rôm rả như cái chợ vỡ

~~ GV phải lấy thước gỗ lên bèn tới chục lần lớp mới ổn định lại

~~ Các em ! Hôm nay lớp ta có HS mới !- GVCN

- Nam hay nữ ạ ? - Hs 1

- Là nam ạ ? Có đẹp trai không ạ ? -Hs nữ 1

- Là nữ ạ ? Có xinh không vậy ?- Hs nam 1

~ Lại lần nữa lớp ồn ào như cái chợ vỡ ~ GV lại phải sử dụng thước kẻ để ổn định lại lớp

~~ Em vào đi !- GVCN

~ Rick bước vào ~ Cả lớp "Ồ!" một lượt ~ Tiếp đến là những lời chê bai

~~ Eo ! Nhỏ này từ đâu xuất hiện vậy ? Từ nơi xử lí rác thải đó hả ? - Hs nữ 2 giả bộ bịt mũi lại cứ như gặp thứ gì hôi thối lắm ấy

- Chắc vậy rồi ! Bốc lên toàn mùi con nhà nghèo thôi à ? - Hs nam 2

~ GV lại sử dụng thước kẻ làm lớp ổn định lại ~ Lướt này lớp im re

~ Em giới thiệu về mình đi! - GV

- Trần Hân Hân - Rick nói ngắn gọn và xúc tích hết mức bằng giọng nói lạnh như tảng băng -100 độ C vậy đó

~ Cả lớp lạnh hết sống lưng

~ Gia cảnh nhà bạn như thế nào vậy ? - Hs nữ 3

- Như các người nói đấy! Tôi cũng chỉ là 1 thường dân bình thường thôi. Lấy học bổng vào trường này mà - Rick nói dài hơn nhưng lần này cả lớp như lần lướt trôi dạt tới Bắc Cực vậy đó

~ Lướt này cả lớp lại rào rào như cái chợ vỡ ~ GVCN bốc hỏa, cái đầu bốc khói ùn ụt, gõ thước kẻ ầm ầm xuống bàn đến nỗi gây cả thước kẻ ~ Chắc cái chợ vỡ lần này không dám hó hé gì đâu ta ?

~ Em muốn ngồi đâu nào ? - GV

~ Rick ngó quanh lớp ~ Đằng cuối lớp là 1 chiếc bàn trống ~ Rick cầm cặp đi xuống chỗ ngồi ~ Sau khi ngồi yên vị tại chỗ ~ GVCN bước ra khỏi lớp học ~ 1 GV khác bước vào nhưng có vẻ như là không HS nào thèm để ý tới người vừa bước vào lớp

~ Chỗ ngồi của Rick rất yên tĩnh nhưng bầu không khí yên tĩnh này sao lại có cả mùi thuốc súng bay nghi ngút là thế nào ?

~ " Tôi làm gì các người sao ? " - Rick

~ Rick giờ mới để ý ~ Đằng trước bàn cô là 2 anh chàng hotboy sáng nay mà cô nhìn thấy

~ " Haizz ! Mấy người ganh tị với tôi hả ?"- Rick

~ Rick chẳng thèm để ý tới bọn con gái đang nhìn cô chăm chăm, ánh mắt hình viên đạn kia nữa ~ Chỗ ngồi của Rick tuy là ở cuối lớp nhưng lại bên cạnh cửa sổ nên không khí từ chỗ của Rick hết sức thoải mái và dễ chịu ~

5. Chương 5

~ Lớp học đã diễn ra được 10 phút nhưng không hiểu sao GV trên bảng đang giảng mà không có ai nghe

~ Biết là HS không nghe giảng nhưng GV vẫn tiếp tục giảng bài ~ Ra là vậy, lớp học toàn những công tử, tiểu thư nhà giàu nên chả GV nào muốn động đến, động vào là y như rằng chỉ có về quê mà làm ruộng ~ Còn bà GVCN kia, quan hệ rộng nên cha mẹ của tất cả HS trong lớp đều đã được bà ta biết đến, đúng hơn là bà ta điều tra rồi lần la tới làm quen ~ Nên HS trong lớp chỉ có nước mà nghe lời bà ta thôi ~ Cái tình trạng lớp học hiện giờ nó như thế này này : Đứa thì buồn dưa lê, bán dưa chuột; đứa thì cầm đầu vô cái máy chơi game; đứa thì lăn ra ngủ như ở nhà vậy... ~ Hai anh hotboy bên trên cũng đng cầm đầu vô cái máy chơi game ~ Đám con gái xung quanh thì đứa nào đôi mắt cũng hóa thành hình trái tim, lấy điện thoại ra chụp hình

~ Chút nữa thôi ! Sắp thắng rồi ! - Gin chăm chú hết mức

~ Đèn flas chiếu vào anh nên anh bị chói, bắt giắc che mắt lại ~ Và rồi màn hình đã hiện lên chữ game over to đoành ~ Gin tính xử đám con gái kia 1 trận vì tội làm anh thua game ~ Nhưng anh đương nhiên sẽ không làm vậy, mất hết hình tượng hotboy mất ~ Chợt ánh nhận ra Rick đng ngồi đằng sau ảnh ~ Ảnh lần la bắt chuyện

~(T/g : Kin và Gin ngồi 1 bàn)

- Chào HS mới ! - Gin lấp lánh

(T/g : Mi nghĩ mi là ai, biến chị Rick nhà ta thành Fan ư . Mơ đi !)

-... - Rick giả bộ không thấy

(T/g : Miễn nhiễm trai đẹp)

- HS mới tên gì vậy ? - Gin vẫn tiếp tục lần tới

~ Đám con gái xung quanh đang nhìn Rick với ánh mắt hình viên đạn

~~ Này GV giới thiệu bộ anh không nghe hả ?- Rick xỏ 1 tràng

-Hahahaha...Bị ăn cục bơ lun kìa.. hahahaha...- Kin cười sặc sụa

~ Đám con gái thấy vậy còn chụp hình dữ hơn

~~ Nhìn đây này ! - Kin vênh vênh

(T/g : Ảnh đg thể hiện đó mờ)

~ Lúc Kin hân còn đg vênh vênh với Gin thì Rick lấy trong cặp ra cái Ipad, giải quyết chuyện trong công ty như lời đã nói với thư kí

~~ Hahahahahaha....- Lần này người cười là Gin - Cũng ăn nguyên cục bơ kìa, vậy mà bày đặt

Reng...Reng...Hồi chuông báo hiệu giờ ăn trưa ... Học sinh ùn ùn chạy ra khỏi lớp ~ GV viên thì thở phào nhẹ nhõm như trút đc gánh nặng

~ ~ Rick cũng không có ý định xuống ăn nhưng cái bụng đg biểu tình dữ dội nè ~ Tại sáng chưa có ăn gì mà ~ Rick chậm chậm và bình thản bước ra khỏi lớp ~ Bước tới quầy bán đồ ăn ~ Yên vị bưng đồ ăn tới 1 chiếc bàn ăn ở góc khuất ~ Từ bàn ăn này nhìn lên ~ Trần nhà được làm bằng kính nên khung cảnh nhìn từ đây rất là thơ mộng, say đắm lòng người ~ Vậy mà chẳng có ai thèm ngó đến chiếc bàn này

~~ Đang ăn 1 đám con gái đứng trước mặt Rick ~ Tầm 5 đứa

~~ Ê ! Mày nhỏ nào vậy ? HS mới tới hả ? - Hs nữ 1

- Ủ..- Trả lời xong Rick lại ngồi ăn tiếp

- Học lớp nào vậy? - Hs nữ 2

- 10A*- Rick lại tiếp tục ăn

- Mày đừng nghĩ là mày học lớp đấy mà kiêu căng nha ! - Hs nữ 3

-...- Lần này Rick không thèm nói gì nữa chỉ yên lặng

- Nhỏ kia mày nghe thấy lời tao nói không ? - Hs nữ 4

- Ái chà ! - Nhỏ Hs nữ 5 dùng tay hất đồ thức ăn của Rick

~ Lần này có vẻ như Rick không nhịn nữa rồi ~ Rick lấy chân đạp vào bụng nhỏ cầm đầu (T/g : Nhỏ Hs nữ 1 ấy ạ) ~ Làm nhỏ vắng xa tới 2m ~ Đám còn lại thấy sợ nên không dám chọc nữa, chạy đến chỗ nhỏ cầm đầu , đưa nhỏ tới phòng y tế

~~ Hiển nhiên cảnh tượng đó đã đập vào mắt 2 chàng hotboy nhà ta

~~ ” Cô ta thật là thú vị !”- Kin Gin cùng có 1 suy nghĩ

~ Sau 5 tiết chán ngắt ~ Tan học ~ Rick lại thường thững đi về nhà ~ Về tới nhà, Rick leo ngay lên phòng ~ Tẩy sạch lớp hóa trang ~ Ngâm mình trong bồn tắm ~ 15 ph sau Rick bước ra, mặc 1 chiếc áo màu đen, quần đùi cũng màu đen và đôi giày Nike cũng màu đen nốt ~ Rick bước xuống nhà ~ Ngồi xuống bàn ăn ~ Trên bàn không phải là những món sơn hào hải vị mà lũ nhà giàu kia thường ăn mà chỉ có cơm trắng cùng với những món ăn bình dị khác thôi ~ Ô. Thomas cũng ngồi ăn cùng Rick nhưng ở khoảng cách khá xa

~(T/g : Bàn ăn gồm 20 chỗ ngồi)

- Bác Thomas ! Hãy lập 1 ít thông tin giả về Trần Hân Hân - Rick

- Ý tiểu thư là muốn tôi lập như thế nào ạ ? - Ô. Thomas
- Mất mẹ từ nhỏ, cha cũng mất tích. Cha mẹ là những công nhân bình thường . Gia đình cũng đc gọi là khá giả. Hiện đang sống 1 mình. Đơn giản thế thôi . À , tiện cũng nói luôn , sau khi lập thông tin giả xong, bác hãy thu dọn hành lí về sống cùng cha cháu bên Mĩ, cùng cha cháu tiếp quản công ty và điều hành công ty Loyal Beauty thay cháu khi cháu vắng mặt - Rick
- À ! Vâng ! Nhưng tiểu thư... - Ô. Thomas
- Không cần lo! Cháu sẽ tự lo liệu cho bản thân!- Rick

6. Chương 6

- ~ Sau khi Rick ăn cơm tối xong, Rick lấy chiếc ô tô trong gara phóng thẳng tới Bar
- ~~ Tại Bar ~ Tiếng nhạc xập xình vang xa tới tận cửa quán ~ Rick mới đứng ở cửa quán mà đã nghe thấy tiếng nhạc ~ Rick mở cửa đi vào ~ Mọi người đều chăm chú nhìn cô không rời mắt ~ Rick đi đến 1 bàn ở góc khuất, tránh ánh mắt soi mói của tất cả mọi người nhìn vào cô ~ Tình cờ thay, cái bàn cô chọn lại gần cái bàn của 2 tên hotboy đã gây cho cô biết bao là phiền phức ~
- Chị uống gì ạ ? - Phục vụ
- Cho ly cocktail - Rick
- ~ Sau khi Rick bước vào cửa quán, khuôn mặt và vóc dáng xinh đẹp đã đập vào mắt chàng Kin nhà ta ~ Tim ảnh đập thành thạch luôn
- ~~ Ê ! làm gì mà nhìn cô gái ấy không rời mắt thế ? Bộ kết rồi hả ? - Gin
- Ủ ! Lần đầu có cảm giác thích ai đó đấy - Kin
- Kìa ! Có ông nào định tán tỉnh em kìa ! Ra mà làm màn anh hùng cứu mỹ nhân đi - Gin
- Lúc thực sự cần thiết tôi sẽ xông vào giúp em - Kin
- ~ Tại chỗ Rick
- ~~ Hi ! Cô em ! Mún nhảy không ? Ra nhảy với anh cái nào - 1 tên say từ đâu xuất hiện , chạm vào vai Rick
- ~ Rick gạt tay tên đó ra
- ~Ái chà ! Gái bao mà cũng làm kiêu ha ? Bọn bây ! Đánh nó ! - Ông gọi từ đâu ra tầm 100 tên mặt mày trông rất hung dữ
- ~ Lần này Rick không nhịn nữa ~ Đứng dậy
- ~~ Kìa ! Kìa ! Ra giúp đi !- Gin
- Từ từ, chưa phải lúc - Kin
- Ẽm xinh vậy mà ! Lỡ đắc tội với đại ca tụi anh là chết rồi ! Ngoan ngoan mà quỳ xuống xin lỗi đi. Không thì đừng trách tụi anh không nhắc trước - 1 tên
- ~ Rick dùng chân đạp vào bụng tên vừa nãy bắt Rick xin lỗi ~ Làm tên đó bay xa 5m (T/g : Trời ! Công lực còn tăng lên hả ?) Đám còn lại cũng lao vào đánh Rick ~ Rick né ngay ~ Làm đám đó đâm vào nhau ngất lùn ~ Còn 50 tên nữa Gin và Kin vội lao từ đâu ra giúp Rick ~ Gin và Kin đánh ngất bọn chúng bằng sự kết hợp hài hòa giữa lực tay và chân ~ Làm bọn chúng lảo đảo, xỉu luôn ~ Còn tên cầm đầu vẫn còn cố chấp, tiếp tục chọc tức Rick ~ Rick dùng chân đá vào người tên đó, nhưng tên đó kịp né ngay . Nhưng như vậy chưa phải là hết, khi tên đó né, Rick nhanh nhạy ngáng chân tên đó ~ Tên đó ngã uỳnh xuống đất

~~ Tha...Tha cho tôi !... Xin lỗi !

- Xin lỗi ? Nếu từ đó có thể xóa bỏ mọi tội lỗi của ông thì trên đời chẳng cần cảnh sát làm gì. Ok ? - Rick giẫm thật mạnh lên bàn tay ông

~ Rắc ~ Tên đó hét âm lên

~~ Thôi lần này ta tha cho người !

- Phục vụ ! Tiền bồi thường đây ! Nhớ đưa họ đến bệnh viện - Rick đặt 1 xấp tiền lên bàn rồi bỏ đi

- Ô.. Không thèm cảm ơn kìa ? - Gin

- Kệ vậy ! Thôi về đi ! Mai còn đi học - Kin

~ Sau khi đi khỏi quán Bar ~ Rick không về nhà luôn mà còn đi đâu đó ~ Nơi này cách nhà cô không xa ~ Phải ! Đó là trường MOON~ Nhưng đêm hôm Rick đến đây làm gì ~ Rick nhẹ nhàng nhảy qua bức tường vào được trong trường ~ Rick tiến gần đến phòng bảo vệ ~ Ông bảo vệ đang xem chương trình người mẫu áo tắm và gào ầm lên vì hạnh phúc

~~ Sexy thật ! Khác hẳn với bà vợ già ở nhà ! - Ông bảo vệ

~ Rick ném 1 quả bom khói (T/g: Bom khói chứa thuốc mê ấy mà) vào trong phòng bảo vệ qua chiếc cửa sổ đang hé mở rồi chốt chặt cửa sổ lại. Vì chỉ cần he hé 1 chút lượng thuốc mê trong phòng sẽ phân tán ra ngoài và ông bảo vệ sẽ sớm tỉnh dậy ~ Sau đó Rick tiến gần đến phòng HT ~ Cố mở cửa phòng HT ra

~~” Chết tiệt nó khóa rồi! ” - Rick

~ Chợt nảy ra ý kiến, Rick lấy trên tóc cô xuống 1 chiếc bím kim, loay hoay mở khóa

~~ ” Mở rồi ” - Rick

~ Rick đột nhập vào phòng HT ~ Lục lọi sổ sách và phát hiện ra

~~ ” Vậy ra là bà ta ăn tiền từ ngân sách nhà trường ” - Rick

~Đã tìm được thứ mình mong muốn ~ Rick vọt ra khỏi phòng HT ~ Mở ra đc ắt hẳn cũng sẽ khóa được ~ Sau khi Rick khóa cửa xong Rick vọt lẹ ra khỏi trường ~ Leo lên chiếc ô tô rồi lao về nhà

~~ Chàng Kin nhà ta sau khi về nhà cũng ngã lưng trên chiếc giường nhưng anh không sao ngủ được ~ Anh nhớ tới hình ảnh cô gái mạnh mẽ hơi chút nhấn tâm nhưng lại rất tốt bụng anh gặp tại quán Bar~ Hình ảnh cô gái đó đã làm anh rung động ~ Mãi suy nghĩ Kin ngủ lúc nào không hay

~

7. Chương 7

~ Sáng hôm sau ~ Rick vừa tới trường ~ 5 đứa con gái hôm qua đứng trước mặt Rick

~~ Nhỏ nhà nghèo kia ! Hôm qua tao tha ày nhưng hôm nay thì đừng hòng - Hs nữ 1

- ... - Rick coi lời nói của ả như gió thoảng ngang tai

- Mày ! Mày ! - Hs nữ 1 tức quá, định tát Rick thì...

~ Có 1 cánh tay không biết là từ đâu xuất hiện và là của ai tới nắm chặt tay con nhỏ Hs nữ 1 kia, làm cho nhỏ kêu : Au ! Au

~~ Mấy người là ai vậy ? ... Mấy anh... Sao lại giúp cho nhỏ đó - Hs nữ 1 bây giờ mới ngược mắt lên nhìn

~ Haizz! Đó là 2 anh hotboy phiền phức ấy mà ~ Đám kia lon ton chạy đi mất 1 lượt

~~ Nhóc không sao chứ ? - Gin

- Hình như chưa - Rick nói xong thì liền bỏ đi

- Cả một tiếng cảm ơn cũng không có hả ? - Kin - " Sao không thấy nhóc này có chút say mê gì zậy ? Thú vị đây ! "

~ Rick đang bước đi thì đột ngột dừng lại

~~ Cảm ơn là gì ? Có ăn được không ?- Rick nói xong cũng tiếp tục đi

~ Lời nói của Rick làm cho hai anh tí té xỉu ~

~ Giờ nghỉ trưa ~ Vẫn là cái bàn hôm qua mà Rick ngồi

~~ Chào ! Cho ngồi cùng với nha ? - Gin

- Tùy ! Có phải bàn tôi đâu ? - Rick

~ Sau khi hai anh vừa ngồi xuống ~ Tự nhiên cũng có hai cô gái xinh đẹp bước đến ~ ~ Đó là Mimi và Lala

~(T/g : Sao mà xinh bằng chị Rick nhà ta chứ)

- Anh Gin ! - Mimi đứng sau lưng anh, ôm lấy cổ anh

- Ủa ? Sao thấy có đồng rác thừa ở đây vậy ? - Lala

-...- Rick chỉ ăn tiếp mà không nói gì

~ Bỗng ~ Ào một cái ~ Cả người Rick ướt nhẹp

~~ Oh ! Bình nước nặng quá ấy mà ! - Kin chỉ cười trừ

~ Mọi người trong canteen đều cười Rick ~ Rick đứng dậy, bỏ đi. Bây giờ Rick cực kì tức giận và muốn ướn cho tên phiền phức đó một trận nhưng không thể hiện ra bên ngoài ~ Rick mặc tạm bộ đồ thể dục, tóc vẫn xõa ra ~ Sau đó Rick quay về lớp... chậm chậm tiến lại chỗ ngồi, lấy Ipad ra hoàn thành công việc

~ ~ Tan học ~ Rick về nhà ~ Về tới nhà, Rick không thấy Ô. Thomas đâu

~~ " Chắc bác ấy sang Mĩ rồi ! "- Rick

~ Giờ đây ~ Hiện giờ trong căn nhà to lớn ~ Chỉ có 1 hình hài nhỏ bé và cô độc

~~ Rick lên phòng ~ Sau khi tắm xong ~ Cô xắn tay áo, vào bếp nấu cơm ~ Sau khi ăn tối cô lên phòng ~ Thay 1 bộ đồ màu đen bó sát người ~ Sau đó, cô lại vọt ra khỏi nhà ~ Như tối hôm qua ~ Cô lại lần nữa đột nhập vào trường

~~ Nhưng cô vừa định nhảy vào trường ~ Chợt thấy 2 bóng đen phóng vào trường, trông đáng nghi không kém ~ Rick nhảy lên một cái cây trốn, chờ đợi cho đến lúc 2 người đó đi

~~ 2 người đó lên gây mê ông bảo vệ (T/ g : Bằng ống thuốc mê ấy ạ ! Chứ sao mà cách thức đỡ tốn thời gian và công sức như chị Rick nhà ta cơ chứ) ~ Sau đó đột nhập vào phòng bảo vệ lấy chìa khóa ~ 2 tên đó tới gần phòng HT ~ Sau khi mở cửa phòng HT ~ 2 người này lục lọi ngăn tủ chứa sổ sách nhà trường

~~ Ê ! Chiếu đèn ra đây coi !

~ Tên còn lại nghe tên đó nói vậy vội lấy trong túi ra 1 chiếc đèn pin ~ Nhờ ánh sáng mập mờ của đèn pin ~ Ta mới nhận ra đc 2 người đó là ai ~ Đó chính là 2 anh hotboy phiền phức : Kin, Gin

~~ Haiz ! Thằng dở này ! Đêm hôm không ở nhà ngủ cho sướng mà lại đòi đến trường tìm hồ sơ là thế nào ? - Gin

- Cái con nhóc mới chuyển đến lớp ta đó ! Tớ cảm thấy cô ta có cái gì bí ẩn ấy. Dám đánh đám Hs nữ kia thì quả là tư chất không thường đâu. Đáng ra, nhóc sẽ phải bị đuổi học ngay chứ. Bị đánh văng xa tới 2m mà nhóc này tha cho cô ta sao, làm sao có thể chứ - Kin

- Oáp ! Chỉ giỏi nghi ngờ người ta - Anh Gin này ngáp cái miệng mở to ra hết cỡ, tới nỗi giờ nhét 1 quả cam không khéo còn vừa à

(T/g : Còn đâu là hình tượng hotboy nữa hử anh ?)

- Đây ! Chiều đèn ra đây để tớ coi ! - Kin

- Đây ! Nhanh còn về - Gin

~ Sau khi anh Kin ảnh đọc xong hồ sơ anh nở 1 nụ cười hình bán nguyệt, nói chung là nguy hiểm hết chỗ nói ~ Lát sau hai anh cẩn thận khóa cửa lại và vọt ra khỏi trường

~(T/g : Anh tính làm gì chị Rick vậy ?)

- " Trời ơi! Lại phải mở ra lần nữa hả ? " - Rick lúc này mới từ trên cây nhảy xuống, lại lần nữa cửa phòng HT lại được mở ra

~ Rick lần này có cầm theo cả máy ảnh ~ Lại lần nữa có người lục lọi ngăn kéo chứa sổ sách ~ Cái hồ sơ tới qua Rick mở ra xem hôm nay lại lần nữa Rick lấy ra, lấy máy ảnh chụp lại ~ Sau đó sắp xếp mọi thứ cho đúng với hiện trường ban đầu ~ Chưa xong việc ~ Rick lấy trong người 1 cái camera do chính tay cô thiết kế, có kích thước khá nhỏ, hình con nhện, có thể tự động phát nổ khi nhận biết có nguy hiểm, dính trên góc trần nhà ~ Xong việc Rick khóa cửa phòng HT và ra về ~

8. Chương 8

~ Sau khi về tới nhà ~ Tưởng rằng Rick sẽ được ngả lưng trên chiếc giường êm ái ~ Nhưng nào ngờ, đời chẳng như là mơ ~ Có 1 cuộc điện thoại bất ngờ được gọi cho Rick

~ Alo ! - Rick trả lời bằng cái giọng rất là khó chịu

- Xin lỗi đã phá giấc ngủ của giám đốc nhưng .. một số kế hoạch đã được giám đốc phê duyệt nhưng không hiểu sao hiện nay lại phát hiện ra quá trời lỗi ạ ! -Thư kí

- Ý cô là tại tôi chứ gì ? - Rick

- Tôi nào có ý đó ! - Thư kí

- Gửi vào máy tính của tôi, tôi sẽ giải quyết - Rick

~ Vậy là Rick phải thức trắng đêm để hoàn thành công việc ~ Rick hoàn thành xong công việc cũng là 5h sáng rồi

~ " Có ngủ cũng không kịp nữa. Đành vậy " - Rick

~ Rick lại lần nữa cầm lấy cái Ipad ~ Bấm bấm một loạt mấy cái nút gì nữa sau đó Rick mới bỏ máy xuống ~ Đi thẳng tới phòng tắm ~ Sau đó, Rick bước ra với bộ đồng phục quen thuộc của trường MOON

~ Sau 1 hồi đi bộ tới trường ~ Trường bây giờ vẫn còn rất là yên tĩnh, chỉ có nghe thấy tiếng xe cộ đi lại trên đường ~ Có lẽ bây giờ hãy còn sớm sẽ chẳng vị tiểu thư, công tử nào sẽ chịu lết thân xuống giường sớm vậy đâu

~ Trong trường, gió khẽ lay động những tán cây xanh. Chim hót líu lo tạo nên 1 bức tranh sơn thủy hữu tình. Lay động lòng người ~ Mái tóc Rick khẽ bay bay trong gió ~ Và hình ảnh đó đã lọt vào mắt của một người. Và đã làm cho trái tim của người đó lỡ mất một nhịp ~ Rick không hề biết có sự xuất hiện của người đó ~ Rick đi thẳng vào lớp, ngồi vào chỗ ngồi quen thuộc của cô ~ Rick rất muốn nhìn từ chỗ cô nhìn ra ngoài sân trường nhưng do tới quá phải thức trắng nên hiện giờ Rick rất là buồn ngủ ~ Dù có trang điểm ỉn xấu đi thì khi ngủ Rick vẫn như 1 thiên thần ~ Cũng không lâu sau cũng có 2 người nữa đến trường ~ Đó là Kin và Gin ~ Hình ảnh một thân hình nhỏ bé được chiếu sáng bởi ánh sáng mặt trời đã đập vào mắt

Gin ~ Trái tim nhỏ bé đang đập thành thịch như cổ vũ cho anh chàng hotboy lần đầu mới biết yêu này ~
Kin nhìn thấy Gin nhìn Rick như vậy, chẳng hiểu sao anh cảm thấy hơi đau đau phía lồng ngực

~ (T/g : Vậy là làm sao nhỉ ?)

~ Sau khi tỉnh dậy, Rick nhìn thấy 1 chàng trai có mái tóc màu đen nhưng lại được nhuộm hung đỏ một số chỗ ~ Khuôn mặt thanh tú ~ Mặc áo trắng, cổ áo cũng được viền 1 đường sọc đen nhưng lại có thêm chiếc caravat màu đỏ tăng thêm điểm nhấn cho bộ đồng phục nam, thêm cả chiếc quần màu đen và đôi giày Nike (T/g : Nữ phải đi giày búp bê nhưng nam thì có thể đi giày nào tùy thích) ~ Anh đang ngồi đằng trước cô, chống cằm nhìn ra cửa sổ ~ Để ý ra sân trường, Rick thấy thời điểm này ngôi trường ảm ỉ kinh khủng nét đẹp và lúc này cô thấy ở đâu rồi chứ ~ Quay lại với chàng trai nha, mà cũng nói luôn đó là Gin

~~ Dậy rồi hả ?

~ Lại 1 người nữa bước vào lớp, chắc là cũng đoán ra ai rồi đúng không - đó là Kin ~ Anh có mái tóc nhuộm màu hơi nâu nâu ~ Đương nhiên là cũng mặc bộ đồng phục giống Gin rồi nhưng anh lại khoác thêm chiếc áo ghilê màu đỏ

~~...- Rick chẳng thêm nói gì

~ Rick nhớ ra việc mà cô cần làm, vội bật dậy ~ Lấy trong cặp ra chiếc Ipad ~ Sau đó lấy thêm chiếc tai nghe rồi đeo vào tai ~ Bề ngoài trông chẳng khác gì là đang ngồi nghe nhạc ~ Nhưng thật sự cái Ipad đã được cô kết nối vào sáng sớm tinh mơ hôm nay ~ Nhưng kết nối với cái gì ? Đó là câu hỏi được đặt ra ~ Thứ được kết nối với Ipad chính là cái Camera hình con nhện cô để vào phòng HT hồi tối hôm qua ~ Sau khi cô vừa đeo cái tai nghe vào tai thì cũng là lúc bà HT vừa mới bước vào ~ Bùm ! ~ Chị Rick tí nữa thì thùng màng nhĩ ~ Chiếc camera đã tự động phát nổ

~~ ” Bà ta cũng cao tay phết. Quả không thể xem thường bà ta ” - Rick

~ Rick lại lấy Ipad tiếp tục hoàn thành công việc ~ Nhưng....Ào ! Cả 1 xô nước đổ lên người ~ Đám Hs ngồi trong lớp cười khúc khích

~~ Ai ya ! Tôi lỡ tay - Kin

- Anh có cần phải trẻ con thế không - Rick

~ Câu nói của cô làm anh buốt hết cả xương sống ~ Rick ra khỏi lớp, tìm bộ đồ khác để thay ~ Bỗng Kin nhận được 1 cuộc điện thoại có vẻ như khá là quan trọng

~~ Alo ! - Kin

- Thưa, có bang Shadow thách đấu với bang ta ..

- Sao không ai nói cho tôi biết. Tôi đến ngay - Kin bỏ dở buổi học lấy xe phóng nhanh tới nơi diễn ra trận đấu

9. Chương 9

~ Sau khi lao ra khỏi trường ~ Kin đến 1 bãi đất trống ~ Thì thấy 2 bên đang diễn ra ẩu đả ~ 1 bên toàn những tên mặt mày hăm dọa cầm đủ các loại vũ khí có thể gây nguy hiểm như : dao, kiếm , súng,... ~ Còn bên kia thì chẳng thấy có vũ khí gì hết, trông số người thì ít hơn hẳn đám bên kia, mặc những bộ đồ màu đen (T/g : Bên này có vẻ tốt, bên của anh Kin đấy ạ) ~ Trông bề ngoài ai cũng đoán ra được là bên không cầm vũ khí sẽ là người tốt chắc chắn sẽ thắng thôi ~ Tiếc thật, đời lại không như là mơ, đám không cầm vũ khí kia lại bị tụi xã hội đen kia đánh bầm dập nằm la liệt dưới đất do tỉ lệ nghịch về số quân so với bên kia

~~Kin chạy đến hỏi han 1 người trong số đó đang nằm dưới đất, tay ôm vết thương

~ - Sao hôm nay lại chỉ đem có tưng đây người vậy ? Cả vũ khí cũng không có ? - Kin

- Tại.. hôm nay mấy người kia đi mua bán vũ khí. Để đảm bảo vũ khí về đến nơi vẫn an toàn thì hầu hết mọi người đều đi theo bảo vệ rồi. Chỉ còn số ít tụi em ở lại thôi - Tên này nói xong thì ngất xỉu luôn

~ Kin cũng lao vào hỗ trợ đám người ít ỏi còn cầm cự được ~ Nhờ những động tác nhanh và mạnh nhưng lại chẳng có bất cứ 1 sơ hở nào ~ Nhưng như vậy đâu có nghĩa là anh sẽ không bị thương chứ ~ Đánh bại được toàn bộ bên kia thì cũng là lúc đám người còn lại trụ được cũng lẫn ra mà ngất xỉu ~ Có lẽ do họ đã quá mệt ~ Kin cũng rất mệt, cộng với những vết thương trên người anh thì anh có thể ngất xỉu ngay ấy chứ ~ Nhưng anh không cho phép bản thân mình yếu ớt nên anh cố kháng cự gọi cho Gin

~ - Alo ! - Gin

- Ê! Cậu đến bãi đất trống khu x đường y nha ! Hôm nay đám người Bang Shadow thách đấu với bang ta nhưng do tui đi vội quá mà quên không nói với cậu. Hiện tại do bất đồng về số lượng nên tụi nó lẫn ra ngất xỉu hết rồi. Đến đây đưa tụi nó đi bệnh viện nha - Kin

- Vậy ông ...- Gin chưa kịp nói xong thì Kin đã cúp máy

~ Gin cũng vội vàng phóng xe lao ra khỏi trường đến bãi đất trống tại địa chỉ đó

~Nhưng chỉ thấy đám đàn em nằm la liệt chứ chẳng thấy Kin đâu hết ~ Thực ra là như vậy, hiện tại Kin đang nấp trong 1 lùm cây ~ Cơ bản là anh không muốn để Gin phải lo ~ Anh có thể đi, nhưng anh không nỡ bỏ lại đám đàn em nằm la liệt như vậy ~ Anh đành nấp trong lùm cây chờ đến khi Gin đến ~ Sau khi Gin đi cùng với đám đàn em thì Kin mới trở ra ~ Kin nữa tiếp, cố lết thân về đến nhà nhưng...anh đang bị lạc ~ Anh hiện tại không thể điều khiển được hệ thần kinh ~ Nên anh cứ tiếp tục đi tiếp và rồi ngất xỉu

~ ~ Kin vừa thức dậy ~ Thấy mình đang ở trong 1 căn phòng lạ ~ Căn phòng không hề nhỏ tí nào ~ Nhưng thực sự căn phòng chỉ đơn giản có 1 chiếc giường to và 1 chiếc tủ gỗ trống trơn ~ Điều đáng ngạc nhiên là căn phòng này có rất nhiều đèn ~ Trên tường, phía đầu giường có 1 chiếc đèn, không chỉ vậy bên cạnh giường cũng có 1 đèn nhỏ, trên trần nhà là 1 chiếc đèn chùm lớn

~~ Kin nheo mắt lại ~ 1 người con gái mở cửa bước vào

~~ Ai thế ? Mà tôi đang ở đâu ? - Kin

- Nhà tôi !

~ Kin vẫn chưa nhận ra ai đang nói chuyện với mình vì quá nhiều đèn làm anh chói mắt tới mấy phút liền ~

- Lala hả ? - Kin

- Trần Hân Hân - Vẫn là cái giọng lạnh như băng Bắc cực đã lôi Kin về tới hiện thực

-Ồ ! Vậy ra là cô. Hả ? LÀ CÔ Ơ ? - Kin

- Tiếc thật, tôi không phải là cô hotgirl xinh đẹp mà anh đang chờ đợi - Rick

- Sao tôi lại ở đây ? - Kin

- Ai biểu anh ngất trước cửa nhà người ta làm chi. Ha ? - Rick

- Khỏi phiền cô. Tôi về ! - Kin

~ Kin tính lết thân ra khỏi người nhưng vết thương trên người anh lại nhói đau

~~ Ai biểu oánh nhau cho đã làm chi ... Haiz - Rick

- Tôi biết rồi. Không biểu cô phải chọc - Kin

- Thôi cởi áo ra - Rick

- Cô tính làm gì với tôi hả ? Tôi đường đường là 1 hotboy đấy , người xấu như cô tôi chả ham đâu - Kin

- Thay bằng. Anh đang nghĩ đến tới cái gì vậy - Rick

~ Kin đành ngồi yên cho Rick thay băng ~ Nhưng để thay được băng Rick phải tiến sát lại gần ~ Lúc này đập vào mắt Kin là một đôi mắt màu xanh ngọc. Tuy đẹp nhưng lại ánh nên nỗi đau thương vô bờ ~ Lúc này, chẳng hiểu sao Kin muốn là người bảo vệ cho cô gái này, xoa dịu đi nỗi đau của cô ~

Uỳnh ! Tiếng cửa đập mạnh vào tường

(Cửa và tường : Ít gì hai ta cũng chết cùng nhau

Tường : Không có mày chết thôi !

Em cửa đã ra đi)

10. Chương 10

- Sao bà về Việt Nam mà không nói với tôi, tôi phải điều tra kĩ lắm đó, xới cả vùng đất New York lên mà không... có ... thấy....

~ Chị này vừa dứt liền thấy 1 đôi trai gái đang...(T/g : Chị này hiểu lầm quá rồi) ~ À, nói luôn đây là Sun

~~ Hình như tôi vào nhầm nhà - Sun

~ Rick vội đứng dậy ~ Đi ra phía cửa đóng của cái rầm rồi lôi Sun ra phòng khách

~ (Cửa : Chết cũng không cho là sao)

- Bỏ tôi ra, đã nói tôi vào nhầm nhà rồi mà - Sun

- Ăn nói bậy bạ cái gì thế - Rick

- Ô ? Cái giọng này nghe quen quen ? Rick hỏi ? Trời ơi sao khuôn mặt bà lại biến dạng tới như vậy chứ, bộ bị ô tô cán bẹp đầu hả ? - Sun

~ Rick bỏ kính ra ~ Tuy da có hơi ngăm đen nhưng vẫn thể hiện được đây là 1 người con gái rất là đẹp

~~ Sao da bà ngăm vậy. Ít trang điểm hả ? - Sun

- Ừ ! Tí tôi sẽ giải thích cho bây giờ lo nghỉ ngơi đầy đủ đi, vừa bay về mà - Rick

- Ít vậy tên đó là ai ? - Sun

- Bạn cùng lớp, ngất trước cổng nên cứu - Rick

- Vậy mà tui tưởng ...- Sun

- Tưởng tưởng cái gì đi ngủ đi - Rick

~ Sau khi Sun lột thân lên phòng Rick cũng đeo cái kiếng vô sau đó bước vào căn phòng hiện có anh Kin đang bị thương

~~ Ai vậy ? - Kin

- Bạn ! - Rick

- Ủa mà đây nhà cô hả ? - Kin

- Nhà cha mẹ tui để lại - Rick

~ Kin cũng không hỏi thêm gì nữa ~ Anh lại tiếp tục ngồi yên để Rick băng bó tiếp

~~ Sáng hôm sau ~ Kin đã ra khỏi nhà Rick từ sớm ~ Anh muốn về nhà thay đồ rồi đi học

~~ Bị lôi dậy khi còn hơi sớm ~ Rick cũng hơi khó chịu nhưng đành nào cô cũng đã quen với việc này rồi ~
Cô gọi Sun dậy

~~ 5 phút nữa đi mà - Sun

~ Rick cũng đã quá quen với kiểu sống này của Sun rồi ~ Cô đi vào nhà tắm ~ Sau 1 hồi Rick ra khỏi phòng tắm với 1 xô nước đầy ~ Ào ! ~ Giờ Sun ướt nhẹp như con chuột lột ~ Sun giờ mới lết vào nhà tắm ~

~ Sun xuống dưới nhà đã thấy Rick đang thanh thoi ngồi ăn sáng

~(T/g : Lần đầu mới thấy chị ấy ăn sáng ở nhà)

~ Sun ngồi cạnh Rick trên chiếc bàn ăn ~ Món ăn được sắp xếp trên bàn chỉ đơn giản là 1 vài chiếc bánh sandwich và 1 ly sữa

~~ Ủa ? Giúp việc đâu hết trơn rồi ?- Sun

- Không có ! - Rick

- Ể ? Vậy cái này là ai làm vậy, ngon thiệt đó -Sun cắn thử miếng đầu tiên

- Tui !- Rick

- Hể ? À, mà bà giải thích tôi vụ bà về Việt Nam xem nào - Sun

- Theo dõi bà mẹ kế. Qua điều tra đã cho thấy bà ta nhiều lần làm ăn phi pháp, không chỉ vậy còn ăn tiền ngân quỹ của nhà trường - Rick

- Chỉ theo dõi thôi hả ? - Sun

- Tôi sẽ cho bà ta sống không bằng chết - Rick

- Vậy trang điểm làm chi ? - Sun

- Vậy mới theo dõi được chứ - Rick

- Ủ ha ! Vậy tui cũng làm theo bà - Sun

- Không ! - Rick

~ Sun cũng chẳng nói gì thêm nữa

~~ Rick đi bộ tới trường bỏ lại Sun ở nhà

~~ Tại trường Moon~ Rick mới đi đến cổng trường thì đã thấy đám Hs nam và nữ đang túm tụm lại ~ Tiếp đến là sự xuất hiện của 2 chiếc BMW màu đen ~ Bước xuống là 2 cặp hotboy & hotgirl như thường lệ ~ Nhưng lạ hơn, hôm nay sau hai chiếc xe lại là 1 chiếc lamborghini màu đỏ mới toanh ~ Mọi người đều hướng về chiếc xe đó ~ Bước xuống là 1 cô gái có mái tóc màu nâu óng ả được cột lên cao rất cẩn thận ~ Mặc chiếc áo trắng, cổ áo viền 1 đường sọc màu đen, chiếc váy màu đen dài tới đầu gối cộng thêm đôi giày búp bê màu trắng ~ Trông rất là phá cách ~Mấy tên con trai nhìn thấy cô thì há hốc mồm, mắt đồng loạt hóa thành hình trái tim ~ Mấy tên con gái thì tỏ ra ghen tức, buông những lời lẽ miệt thị cay độc ~ Cô nàng này từ từ bước xuống xe sau đó đi thẳng tới phòng hiệu trưởng

~~ Bà hiệu trưởng sau khi nhìn thấy cô gái này thì hết sức ngạc nhiên xen lẫn cùng 1 chút sợ hãi

~~ A ! Lâu rồi không gặp, con khỏe chứ ! - HT

- Khỏe lắm chứ không thì làm sao mà đến đây thăm mẹ được ha ? - Cô vẫn dùng kính ngữ nhưng lại xen lẫn 1 chút mỉa mai vào

- À ! Con định học ở đây sao ? - HT

- Không học thì đến trường làm gì ạ ? Chẳng lẽ đến thăm mẹ sao ? Vậy thì mặc đồng phục làm gì nhỉ ? - Cô không ngừng dậm chột bà HT

- Ủ ha ? Con học lớp 10A* đấy, lát GV sẽ tới đón con - HT

- Dạ khỏi ạ! Con có chân mà, con sẽ tự đi - Cô gái ngày càng lần tới khi biết bà ta cố nhịn nhục
~ Sun bỏ ra phòng HT ~ Đi thẳng đến cửa lớp 10A* ~ Sau khi GVCN nhìn thấy HS mới vội cất tiếng ~

11. Chương 11

- Các em im lặng nào ! Hôm nay lớp chúng ta có HS mới - GVCN
- Không biết là nam hay nữ nhé - Hs 1
- Hi vọng là cô gái sáng nay - Hs 2
~ GVCN cảm thót kẻ gõ thật mạnh xuống bàn yêu cầu đám HS im lặng thay cho lời nói
~(T/g : Chắc bà này không thích nói)
- Im lặng nào. Em vô lớp đi - Hết âm yêu cầu lớp im lặng nhưng lại quay ra nói với HS mới 1 cách thật nhẹ nhàng và tình cảm
(T/g : Bà này hai mặt dữ)
~ Học sinh mới bước vào. Vẫn là mái tóc màu nâu óng ả được buộc lên cao cùng với bộ đồng phục quen thuộc
~~ A ! Đó là cô gái sáng nay ! - Hs 3
~ Mấy tên con trai trong lớp mắt đồng loạt hóa thành hình trái tim ~ Còn đám con gái thì tỏ ra ghen tức, buông ra những lời lẽ miệt thị nhưng cũng chẳng dám nói to
~~ Tưởng gì, chắc là đi phẫu thuật thẩm mỹ chứ gì - Hs nữ 1
- Chắc nhỏ phải bỏ ra hàng tỉ đồng để tân trang nhan sắc nhỉ - Hs nữ 2
(T/g : Các chị thì khác gì mà bày đặt nói người ta)
- Trông cũng bình thường thôi, làm gì tụi con trai phải chảy hết máu mũi thế kia - Hs nữ 3
- Nào ! Các em im lặng đi. Để bạn ấy giới thiệu đã - GVCN
- Xin chào các bạn mình tên là Phan Ngọc Anh, các bạn có thể gọi mình là Sun cũng được - Sun cười rồi nháy mắt 1 cái
~ Tụi con trai đỏ rầm rầm, nhiều thằng chảy hết cả máu mũi ~ (T/g : Đương nhiên là trừ hai anh hotboy nhà ta rồi, vì hai anh đã có người mình thích rồi)
- Mà gia thế gia đình bạn như thế nào vậy ? - Hs 4
- Các bạn có biết công ty nhà họ Nguyễn đứng thứ hai thế giới không? Công ty ba mình đó - Sun (T/g : Dù không phải là cha ruột nhưng Sun coi ba Rick như ba mình vậy đó nên nói là " ba mình " cũng chẳng có gì lạ)
- Ô! - Cả lớp trầm trồ
- Vậy em muốn ngồi đâu nào ? - GVCN
- Ngồi chỗ mình này - Đám HS nam xô đẩy nhau nhường chỗ cho hotgirl
~ Hình ảnh một con mọt sách chăm làm ngồi ở cuối lớp đã đập vào mắt cô
~~ Em muốn ngồi cạnh bạn kia - Sun chỉ chỗ mà Rick đang ngồi
~ Sun đi xuống lớp, ngồi cạnh Rick ~ Rồi quay ra nhìn Rick cười

~ ~ Sun quay ra nhìn Rick cười

~ ~ Tui làm theo lời bà rùi nhòa ! - Sun

-- Rick chẳng nói chẳng rằng

~ Sun làm cả lớp hết hồn 1 lượt ~ 1 tiểu thư cành vàng lá ngọc mà lại chơi với bọn dân đen này ư ~ Còn tỏ ra rất là thân thiết nữa, có vẻ họ quen nhau lâu rồi

~ ~ Gin và Kin và quay xuống làm quen với hotgirl

~ ~ Hi ! Mình là Hoàng Tuấn Anh cứ gọi đơn giản là Kin thôi - Kin

- Hello ! Mình là Lâm Thiên Vũ cứ gọi Gin nha - Gin nở 1 nụ cười tỏa nắng

~ Đám con gái xung quanh chảy hết cả máu mũi ~ Nhiều đứa còn khóc vì xúc động ~ (T/g : Bọn này điên gì điên vừa thôi)

~ ~ Còn riêng Sun ~ Không hiểu sao tim cô Thạch ! một cái

~ ~ Suốt giờ học ~ Kin, Gin, Sun nói chuyện rôm rả hết cả buổi ~ (T/g : Trời ơi ! Hình tượng hotboy or hotgirl đâu hết rồi ?) ~ Nhìn 2 anh người yêu của mình lại đi nói chuyện với cô gái khác làm cho Mimi và Lala cực kì tức giận

~ ~ Giờ nghỉ trưa ~ Sun lôi Rick thật nhanh ra khỏi lớp chạy xuống canteen

~ ~ Sun đi lấy thức ăn ỳnh và Rick ~ Còn Rick vẫn chọn chiếc bàn quen thuộc ấy ngồi ~ Lúc sau Sun trở ra với 2 khay thức ăn 1 khay thì rất ít, khay còn lại thì nhiều đồ ăn kinh khủng ~ Mọi người nhìn khay thức ăn đó mà sững sờ

~ ~ Chắc Vịt xấu xí lại dựa tiền tiểu thư nhà họ Nguyễn chứ gì - Hs 1

(T/g : Oi, oi. Có ai nhận ra là chị Sun họ Phan chứ không phải họ Nguyễn không. Chị ấy theo họ mẹ đẻ mà. Mấy người vô trường này chắc toàn là nhờ tiền, chứ óc chắc bằng trái nho à)

- Thế nên nhờ cô tiểu thư mua 1 khay đầy thức ăn cho chứ gì ? - Hs 2

- Chắc nhỏ cả năm chỉ ăn toàn bánh mì thôi à - Hs 3

~ Gin và Kin nghe được những lời đó liền quay ra lườm huyết bọn đó ~ Làm bọn nó sợ chỉ biết câm lạng mà ăn ~ Gin và Kin lại gần chỗ Sun và Rick

~ ~ Thực sự lời bọn kia đồn hoàn toàn sai ~ Cái khay nhiều hơn đó được mua để Sun ăn chứ không phải Rick ăn ~ Thực sự Rick thì kén ăn lắm đấy chứ

~ ~ Cho tụi mình ngồi nữa nhòa - Gin mở lời

- Thích ngồi đâu thì ngồi, đồ của nhà trường mà - Rick

~ Gin nghe Rick nói vậy cảm thấy trong lòng hơi đau đau ~ Nhưng Kin và Gin cũng ngồi xuống ăn cùng ~

12. Chương 12

~ Tự nhiên 2 nhỏ hotgirl từ đâu chui ra ~ Thường thì tụi con trai sẽ phải hét ầm lên reo hô hai nàng hotgirl này ~ Nhưng lạ thật, hôm nay cái canteen này im re à ~ Thậm chí còn nghe được cả tiếng gió thổi nữa ~ Chỉ vì hôm nay có Sun mà, với vẻ đẹp của Sun, mấy chàng trai ngồi gần Sun mà ngất ngây hết rùi, cho dù 2 cô hotgirl này đang đứng đó thì họ cũng chẳng thèm để tâm đến đâu

~ ~ Tụi mình ngồi cùng nữa nha ! - Mimi & Lala giở giọng ngọt xớt hà

- Ngồi đi. Còn nhiều chỗ mà - Sun

~ Hai cô nàng hotgirl Mimi và Lala thấy như vậy thì tức lắm nên quyết chọc Sun một phen

~~ Ê ! Học sinh mới ! Biết tụi tao là ai không vậy ? - Mimi & Lala

- Trông quen quen nhưng chưa từng thấy qua bao giờ - Sun lại ngòm ngòam ăn tiếp

- Eo ! Bộ mày là lợn hả ! Trời ơi ! Ba mẹ mày không dạy mày cách ăn sao cho đúng hả ? - Mimi

- Vậy các cô nghĩ các cô tốt hơn tôi chỗ nào. Trời ơi cái mặt thì chất tới tá son phấn. Body cũng chỉ thuộc dạng trung bình mà thôi. Còn bày đặt làm kiêu làm chảnh hà ? - Sun tức giận vì có người đụng tới cha mẹ cô

(T/g : Mẹ ruột và cha nuôi nha)

~ Tự nhiên Mimi và Lala ôm cổ Kin và Gin !

- Anh Gin ! Nhỏ này bắt nạt em nè ! - Mimi

- Hứ ! Anh ơi ! Nhỏ kia nó bắt nạt em - Lala

~ Gin hất tay Mimi ra, cả Kin nữa anh cũng vậy

~(T/g : Giọng hai bà thím này thay đổi 360 độ luôn. Tụi cháu trai !)

- Anh ! Anh sao vậy ? - Mimi & Lala

- Mình chia tay đi - Kin & Gin

- Nhưng ... nhưng tại sao vậy ? - Mimi & Lala

- Đơn giản là chúng tôi hết thích hai cô. Mà đúng hơn là từ đầu tôi không hề thích hai cô. Chỉ đơn giản là muốn tìm thú vui thôi à - Kin & Gin cười khẩy

- Anh.. Anh - Mimi & Lala

~ Đám con gái trong canteen nghe thấy vậy thì cười khúc khích, dùng từ chuẩn hơn là cười ầm lên ~ Làm hai nhỏ Mimi và Lala mặt đỏ tía tai ~

~ Rick đứng dậy bỏ đi

~~ ” Thật là gai mắt ! ” - Rick

~ Làm 2 anh chàng nhà ta cảm thấy chạnh lòng

~~ Sau khi Rick bỏ đi ~ Mimi và Lala cảm thấy khoái chí hơn ~ Hai nhỏ vẫn còn tức vụ Sun chọc quê chúng nó nên quyết tâm trả thù

~~ Các cô còn ở lại đây làm gì, đi đi. Chướng con mắt quá - Sun

- Mày ... - Mimi & Lala

~ Lala cầm cốc nước cam hất lên người Sun

~~ Các cô làm gì vậy - Kin

~ Kin và Gin chỉ nhìn mãi theo con đường mà Rick đi khuất ~ Sau nghe thấy tiếng gì đó mới vội quay ra thì thấy Sun đã ướt hết

~~ Các cô có đi không. Hay để tôi mời bác bảo vệ đến đưa hai cô đi - Gin

~ Mimi và Lala chạy cụp đuôi ~ Trước khi đi hai nhỏ còn giành lại 1 câu cho Sun

~~ Mày đừng nghĩ như vậy là xong . Bọn tao sẽ quay lại trả thù - Mimi & Lala

~ Giờ người Sun ướt hết, trên áo có nhiều vết ố. khắp người chỉ toàn mùi nước cam

~~ Cậu không sao chứ - Gin rút ra trên người 1 chiếc khăn mùi xoa lau những vết nước cam trên tóc, áo cho Sun

~ ” Thỉnh... Thỉnh... Thỉnh.... Thỉnh ” ~ Sun ngẩn ngơ 1 lúc

~~ À, tôi không sao đâu - Sun đỏ mặt

- Mặt cô sao vậy ? Đỏ hết lên rồi kìa ? - Gin

- À, cũng chẳng có gì quan trọng đâu - Sun quay đi đi mất

~ Sun chạy đến phòng HT ~ Thường thì người ta phải lấy tay mở cửa cho lịch sự nhưng nàng Sun lại dùng chân đạp như bay cánh cửa

~~ Ai ? - HT

~ Sun bước vào ~ Sau khi nhìn thấy Sun, HT tự dưng run bần bật

~~ Con vào đây tìm mẹ có việc ...gì ? - HT

- Vậy con không vào đây tìm mẹ thì còn ai vào đây nữa ạ ? Kiểm cho con cái áo khác đi. Cái áo này ướt hết rồi - Sun

- Ủ - HT lấy điện thoại ra gọi cho người mang bộ đồng phục mới đến

~ 10 ph sau ~ Sun thay xong bộ đồng phục mới ~ Trở về lớp

~~ Tại lớp ~ Cô giáo đang thao thao bất duyệt trên bảng nhưng học sinh ở dưới thì rộn rã như cái chợ ~ Sun thản nhiên bước vào lớp ~ Bà giáo tính mắng Sun một trận nhưng bà lại run sợ trước gia cảnh nhà Sun nên đành thôi ~

13. Chương 13

~ Tiếp tiếp theo : Giờ Thể Dục - Bơi

~~ Rick bận lên mình 1 bộ đồ bơi màu đen bó sát người để lộ những đường cong hoàn hảo trên cơ thể

~~ Ê ! - Kin gọi với Rick sau đó đến chỗ Rick đang đứng

- Gì ? - Rick trả lời bằng cái giọng hết sức là khó chịu. Có vẻ như Rick không muốn đụng đến loại người này

-...- Kin không nói gì thêm + cười cười Sau đó đẩy Rick xuống bể bơi

~ Tiếp đó là 1 tràng cười ầm lên. Cả cái lớp 10A* cười như điên như ngộ

~~ ” May là lớp phần khó rửa trôi ” - Rick chẳng nói gì với tên đó mà cái mặt lạnh như cục băng

~ Lần này Rick cũng không nhịn nữa ~ Túm lấy chân Kin lôi xuống bể bơi ~ Kin và Rick cứ thi nhau chìm xuống bể, 10 ph sau do đã khá mệt, lớp phần cũng mờ đi chút rồi gần như sắp để lộ lớp da trắng nõn. Lúc này 2 đứa mới leo lên ~ Rick thì chạy thật nhanh vào phòng thay đồ thay đồng phục và sửa lại lớp phần cho đậm đậm lên chút ~ Sau đó quay lại chỗ vừa nãy thì thấy Kin đang nằm ngất xỉu ở đấy ~ (T/g : Chắc mọi người cũng sẽ tò mò vì sao Kin ngất ở đấy mà không ai đến đưa tới phòng y tế không ? Đơn giản lắm, hết tiết rồi, học sinh chạy đi chơi hết rồi, sẽ chẳng học sinh nào thèm bèn mắng đến khu vực hồ bơi nữa đâu) ~ Rick vác Kin tới phòng y tế ~ Tới phòng y tế ~ GV trực hôm nay lại không thấy đâu ~ Rick đặt tay lên trán

~~ ” Nóng ! ” - Rick vội giũ tay ra

~ 1 lát sau Kin tỉnh dậy ~ Thấy mọi thứ xung quanh mình toàn là màu trắng

~~ Chẳng lẽ mình chột rồi sao ? - Kin

- Chưa. Anh chết được thì tôi vui còn chẳng hết - Rick

- Cái giọng nghe như của con nhỏ Trần Hân Hân - Kin

- Ủ. Là tôi này - Rick

- Hể ! Sao cô ở đây ? Mà đây là đâu ? - Kin

- Tôi là người đưa anh đến phòng y tế này - Rick

- À ! Tất cả là tại cô ! Tại cô mà tôi trở nên như vậy - Kin

- Tôi ? - Rick

- Tôi cho cô lựa chọn : 1/ Làm ô-sin cho tôi 2/ Không thì đền tiền cái (T/g : có thật là con nhà giàu không vậy ?)

- Tôi nghĩ nhà cô nghèo vậy chắc không trả nổi đâu nhĩ ? - Kin

- Anh... - Rick

- Tiền ăn học còn phải tự chu cấp cơ mà, thế thì làm sao mà trả nổi cơ chứ - Kin

- ” Bây giờ trả thì khả năng bị nghi ngờ sẽ rất cao ” Ủ. Đồng ý - Rick

- Ha ! Đúng như tôi đoán nha - Kin

- Vậy việc như thế nào, làm những việc gì ? - Rick

- Cứ từ từ rồi tôi sẽ giao việc cho - Kin

- Thời hạn 1 tuần. Ok ? - Rick

- ” 1 tuần cũng đủ hành hạ cô ta rồi ” Ok - Kin

~ Kin và Rick bước vào lớp ~ Hiện giờ đang là giờ của 1 GV dạy môn Toán ~ Thấy Kin bước vào bà ta không nói gì ~ Nhưng còn Rick thì bà ta sẽ chẳng dung tha đâu

~~ Em kia ! Sao giờ mới vào lớp - GV

- Không vào lớp thì đi đâu ? - Rick

- Em đi đâu thì kệ em chứ , đến giờ học là phải vào lớp. Ra cửa lớp đứng chờ tôi - GV

- ...- Rick chẳng nói gì lẳng lặng cầm về chỗ, nhắc cặp lên sau đó đi chậm chậm ra phía cửa lớp

- Em kia ! Em đi đâu đó hả ? - GV

- Về ! - Rick

- O cái em này hay nhĩ ? Vào lớp mà không vào học mà lại đi về. Em có bị làm sao không ? - GV

- Học cũng không cho. Ở lại học làm gì ? - Rick

- Tôi không cho em học lúc nào ? - Gv

- Vừa bắt ra của lớp đứng mà. Mà ra khỏi lớp thì sao mà nghe giảng, không nghe giảng tức là không học được thế thì khác gì việc ở nhà mà ngủ chứ. Về thì tốt hơn - Rick

- Em... Em.. - Bả cứng họng

- Tui nhỏ hơn bà chục tuổi mắc gì gọi tôi là em. Bà nghĩ bà trẻ vậy sao - Rick

~ Thế là bà đành để Rick vào lớp ~ Còn cả cái lớp 10A* như một lũ ngố ~ Cười sằng sặc ~ Đứa thì ôm bụng cười ~ Đứa thì lăn cả xuống đất mà cười ~ Còn cái bà giáo xấu hổ quá nên bỏ ra khỏi lớp ~ Rick chẳng thêm quan tâm tới cái thảm cảnh mà cả lớp 10A* gây nên mà lẳng lặng về chỗ ngồi ~ Làm công việc mà Rick luôn luôn và vẫn sẽ làm : Xử lí công việc ~

14. Chương 14

~ Tan học

~~ Đi về thôi - Sun

- Về trước đi. Bận ! - Rick

- Bận chi vậy ? - Sun

~ Rick chưa kịp trả lời thì đã có 1 chiếc lamborghini màu đỏ từ đâu lao đến ~ Trên chiếc xe là 1 anh hotboy đeo 1 kính râm trông thật sang và oách ~ Đám học sinh nữ có vẻ như biết người trên xe là ai ~ Liền hét ầm lên ~ Anh này si si tháo kính râm xuống ~ Đỗ xe tại chỗ Rick và Sun đang nói chuyện

~~ Ê ! Lên xe ! - Kin

- Mặc gì tui phải lên - Rick

- Thế có lên không hay để tôi tăng lên một tháng - Kin

~ Rick bắt buộc phải lên xe trong con mắt GATO của đám nữ sinh ~ Hiện nay trong mắt những nữ sinh này có hàng tỉ viên đạn mìn lao tới người Rick ~ Nhưng trong mắt Sun thì lại có hàng tỉ dấu chấm hỏi ~ Sau khi chiếc xe lao đi như gió, đám học sinh nữ này mới trở mặt

~~ Trước là tiểu thư nhà họ Nguyễn giờ lại là anh Kin hả ? - Hs nữ 1

- Trời vệt xấu xí leo lên xe prince ngồi kìa - Hs nữ 2

- Kiểu này chắc muốn trở thành thiên nga rồi - Hs nữ 3

~ Sun lườm huýt bọng nữ sinh đó 1 cái làm bọn nữ sinh đó run bần bật ~ Sau đó Sun bỏ về

~~ Sau 5ph đi xe ~ Trước mặt Rick là 1 ngôi biệt thự to chẳng kém gì nhà cô ~ Bên ngoài được sơn màu xanh nhạt và trắng ~ Xung quanh trồng rất nhiều loại cây xanh, đủ các loại hoa đầy màu sắc ~ Sau khi bước vào cánh cửa gỗ lớn, bước vào căn biệt thự to lớn với diện tích 300km vuông, ba tầng ~ Bên trong là nội thất sang trọng với phòng ăn, phòng bếp, phòng khách, và 2 tầng gồm nhiều phòng ngủ ~ 4 căn phòng lớn nhất là thư viện sách, phòng ngủ của Kin và cha Kin và 1 phòng làm việc của cha Kin ~ Còn lại là vài phòng trống và phòng của người giúp việc ~ Tuy nhiên, trông căn nhà đẹp lung linh biết bao nhưng không hiểu sao lại đem đến cho người ta cảm giác hiu quạnh, lạnh lẽo ~ Đám người hầu dàn thành 2 hàng cung kính chào : MỪNG CẬU CHỦ ĐÃ VỀ !!!

- Cô ! Dẫn cô gái này đến phòng chứa đồ để lấy đồ dọn dẹp sau đó đưa cô ta tới tầng cao nhất, bắt đầu để cô ta lau dọn từ phòng đó - Kin ra lệnh cho 1 cô hầu

~ Sau đó Rick được cô hầu dẫn tới phòng chứa đồ còn Kin thì thăm to nhỏ với bà quản gia

~~ Cậu chủ, cô gái đó là ... - Bà quản gia

- Cứ kệ cô ta đi. Cô ta sẽ làm ở đây trong 1 tuần. Thời gian cô ta làm ở đây mọi người có thể về quê thăm nhà. Nói họ về đi, sau 1 tuần lại quay lại làm việc - Kin

- Thật vậy ạ ? ... Cảm ơn cậu chủ - Bà quản gia

~ Còn Rick. Sau khi nhận được đồ dùng để dọn dẹp như : chổi lau nhà, 1 xô nước đầy màu xanh dương và 1 vài cái khăn lau nữa ~ Khổ nổi ! Tầng cao nhất này lại khá lớn. Lau xong chắc cũng phải mất tầm 2 tiếng đồng hồ ~ Đã vậy, Rick còn phải lau dọn từng phòng nữa ~ Từ cái 2 tiếng trở thành cái 5 tiếng

~(T/g : Tên Kin này chơi ác dữ à)

~ 5 tiếng sau ~ Rick lau dọn chăm chỉ và thỉnh thoảng cũng nhìn ra phía cửa sổ ~ Trời ngày càng tối dần ~ Lúc này còn nghe thấy tiếng người hầu ầm ĩ gì đó ở mấy tầng dưới ~ Nhưng giờ thì thấy im re à ~ Cuối cùng, sau bao vất vả và mệt nhọc, Rick cũng hoàn thành xong công việc ~ Rick định lại ghé phòng Kin nói với anh là cô về ~ Nhưng không biết phòng nào ~ Vậy là phải đi mò mẫm 30 ph ~ Cuối cùng, Rick bước vào

1 căn phòng. Cách bài trí căn phòng hơi đem cho người khác cảm giác lạnh lạnh nhưng cũng xen 1 chút ấm áp

~~ Rick tò mò vì căn phòng này ~ Chẳng suy nghĩ gì mà bước vào luôn ~ Cũng chẳng biết đây là phòng của ai ~ Nhưng cái cảm giác làm cho Rick để ý và phải tò mò bước vào

~~ Trong phòng, 1 chiếc giường lớn có đủ cả chăn gối nệm êm, mang màu xanh lam ~ Chủ đạo màu sắc trong căn phòng là 2 màu xanh đen ~ Gần giường là 1 chiếc cửa sổ lớn với chiếc rèm màu trắng tinh khôi ~ Cạnh cửa sổ là 1 giá sách cùng với 1 chiếc bàn ~ Trên mặt bàn có máy tính, Ipad, Iphone và 1 vài cuốn sách dày cộm ~ Ngoài ra trên mặt bàn còn có đặt 1 khung ảnh

~~ Khung ảnh hình 1 người đàn ông trông có vẻ tầm 38 - 40 tuổi và cạnh là 1 người phụ nữ mái tóc nâu bóng, tầm tuổi trẻ hơn và trông rất xinh đẹp. Người đàn ông tuy cũng đã đứng tuổi nhưng nét đẹp thì cũng không thua kém những thanh niên trẻ ngày nay, phong cách lịch lãm pha chút lạnh lùng làm cho người đàn ông này cùng người phụ nữ kia sống đôi trông rất đẹp ~ Dưới họ là hình ảnh 1 cậu bé dễ thương cùng với nụ cười tỏa nắng ~ Trong bức hình thì có vẻ như đây là 1 gia đình cực kì hạnh phúc, ấm áp ~

~ Tự dưng, một chút ghen tị nhỏ nhỏ dấy lên trong lòng Rick

~

15. Chương 15

~ Sau đó ~ Để nhìn kĩ hơn ~ Rick cầm lên xem ~ Bỗng...

- Cô làm trò gì vậy ? Bỏ ngay thứ đó xuống - Kin

- ...- Rick chẳng nói gì lẳng lặng đặt xuống

- Cô vào phòng thôi làm gì ? - Rick

- Tìm - Rick

- Tìm ai ? - Kin

- Anh ! - Rick chỉ vào người Kin

- Tìm tôi làm chi ? - Kin

- Tôi đi về đây - Rick

- Cô đến để nói vậy thôi hả ? - Kin

- Uhm. Gia đình hạnh phúc ha ?- Rick

- Hạnh phúc ? Chỗ nào chứ ? - Kin

- Bức ảnh kia ! - Rick

- Bề ngoài thì trông vậy thôi. Bức ảnh đó cũng là của 8 năm trước rồi. Mẹ tôi đã qua đời và bất ngờ hơn là người giết mẹ tôi lại là ba tôi. Sau khi mẹ tôi chết, ông không hề đau lòng mà ngược lại, ông lại đem những người phụ nữ khác về nhà - Kin

- Uhm ! Xin lỗi ! - Rick cúi mặt xuống như đứa nhóc làm sai việc gì

~ Kin lấy tay xoa đầu Rick ~ Anh cười nhẹ

~~ Không sao đâu - Kin

- Mẹ tôi cũng mất rồi! - Rick vẫn cúi mặt xuống

-...- Kin định hỏi gì đó nhưng anh sợ trái tim nhỏ bé kia bị tổn thương

~ Lúc này ~ Tự nhiên trong lòng Kin lại dấy lên cảm giác muốn che chở cho cô gái hiện đang đứng trước mặt anh ~ Rồi nhẹ nhàng, anh ôm lấy Rick

~~ Tôi cần về - Rick giẫy giụa

- Xin lỗi ! - Kin thả Rick ra

~ Kin đứng từ phong anh nhìn từ cái cửa sổ trong phòng anh ~ Bóng dáng người con gái e ấp và hơi lạnh lùng đang từ từ đi khỏi nhà anh ~

- " Mình nói với cô ta chuyện gia đình mình làm gì ta ? " - Kin tự hỏi bản thân

~ Có lẽ là do khi ở bên Rick anh cảm thấy thật ấm áp, tin tưởng cho dù Rick có là 1 tảng băng lạnh đi chăng nữa ~ Còn Rick đang đi trên đường vừa suy nghĩ vẩn vơ

~~ " Lúc này mình sao vậy nhỉ ? Tim cứ đập thình thịch mãi không thôi ? " - Rick tự hỏi bản thân nhưng rồi thấy cũng chẳng quan trọng nên bỏ lơ suy nghĩ này luôn

~ Sáng hôm sau ~ Vẫn là Rick cùng cô bạn Sun đang đi trên đường tới trường ~ Đi tới cổng trường vẫn là cái thảm cảnh quen thuộc ~ Đám học sinh nữ hét ầm ĩ lên heo rô tên mấy chàng hotboy ấy mà ~ Chuyện này đối với hai cô nàng mà nói thì bình thường như cơm bữa rồi ~ Rick chẳng thèm đoái hoài gì đến, còn Sun thì thi thoảng len lén nhìn ra chỗ đó chẳng biết làm gì ~ Rick và Sun bước lẳng lặng vào lớp ~ Sun sau khi vừa vào lớp thì ném cái cặp thật mạnh xuống bàn chạy tới canteen vì từ sáng tới giờ cô chưa có ăn gì cả ~ Còn Rick chậm rãi ngồi vào chỗ, mở 1 bài hát nào đó rồi đeo tai nghe nhưng cái tay thì vẫn thoăn thoắt giải quyết việc ~ Bỗng....

- Ê ! - Mimi & Lala

- ... - Rick tập chung cao độ nên chẳng nghe thấy gì

- Lát nghỉ trưa tới gặp tụi tao. Mày và con Sun - Mimi và Lala

-...- Vẫn là sự im lặng

- Nhỏ kia ! Mày nghe tụi tao nói gì không - Mimi và Lala đập bàn, hét lớn

~ Thấy Gin và Kin bước vào 2 nhỏ này chạy cụp đuôi ~ Lúc này Sun cũng bước vào lớp với cái bụng căng tròn ~ Thì cũng là lúc Rick bỏ tai nghe ra

~~ Hi ! - Gin cười tươi vẫy tay chào Rick

~ Lồng ngực của Sun, Kin cảm thấy hơi đau đau nhưng lại tự thuyết phục lại bản thân : " Chỉ là chào thôi mà " ~ Tiếc thay nhân vật chính lại chẳng thèm để ý ~ Tự dưng, Rick cảm thấy có hàng ngàn ánh mắt sắc lẹm hướng về cô nhưng có vẻ hẫ hẫ lắm ~ Giờ ăn trưa ~ Trưa nào Rick cũng bị lôi xuống canteen ~ Đang ngồi nhìn Kin, Gin, Sun cười nói vui vẻ thì tự dưng 2 nhỏ Mimi và Lala với vẻ mặt tức giận đang đi đến đây ~ Thường ngày, nhìn thấy Kin và Gin thì hai cô này sợ như cọp nhưng hôm nay lại hùng dũng tiến bước đến chỗ Rick và Sun đang ngồi ăn

~~ Hai nhỏ kia ! Sao tụi tao hẹn mà tụi mày không tới hả ? - Mimi và Lala

- Hẹn ? Lúc nào ? - Rick

~ Câu hỏi thờ ơ của Rick làm hai nhỏ này tức như điên

~~ Thôi khỏi nói nhiều. Đi theo tụi tao - Mimi và Lala

~ Rick và Sun lẻo đẻo đi theo ~ Kin và Gin bắt đầu lo cho cô gái ấy (T/g : Không lo chị Sun à ?) nên cũng rời bàn ăn. Đáng ra là phải đi theo hướng mà hai cô gái kia đi nhưng lại đi theo hướng ngược lại ~

16. Chương 16

~ Mimi và Lala đưa Sun và Rick tới khu vực đằng sau trường

~~ Ở đây có gì vui hả ? - Sun

- Phải ! Vui lắm đấy - Mimi

- Trước tiên, tao hỏi tụi mày đã. Tụi mày có biết tụi mày đã làm sai cái gì không - Lala

- Không - Sun

- Từ khi tụi mày tới đây, cuộc sống của tụi tao đã bị hủy hoại - Mimi

- Chính vì thế tụi tao sẽ cho tụi mày nhận lại cái đau khổ đó nha ? - Lala

~ Bỗng dưng ~ Mimi và Lala giở giọng ngọt xớt

~~ Anh à ! Tụi nó bắt nạt em - Mimi và Lala

~ Đằng sau Mimi và Lala là khoảng 100 tên xã hội đen mặt mày hăm dọa cầm đủ các loại vũ khí nguy hiểm

~ Áo tới đánh Rick và Sun ~ Tại tầng thượng Kin và Gin đang quan sát diễn biến cuộc ẩu đả này

~~ Sun rút trong người ra 1 khẩu súng ~ Khẩu súng được khắc họa hoa văn rất đẹp ~ Sun từ từ khử từng tên 1 với khẩu súng (T/g : Đạn chứa 1 lượng thuốc mê không nhỏ. Chỉ bị bắn là lăn đùng ra ngủ như con heo) ~ Còn Rick, vẫn là cái vẻ mặt ung dung như thế, ngồi nghỉ ngơi tại 1 gốc cây gần đó ~ Sau khi giải quyết xong 100 tên này Sun tính xử lý tiếp đến 2 nhỏ Mimi và Lala kia nhưng 2 nhỏ chạy mất hút rồi

~~ Chị ơi ! Nhỏ đó quả thật là không bình thường - Mimi

- Kệ ! Thua keo này ta bày keo khác ” Trần Hân Hân, Phan Ngọc Anh đừng nghĩ tụi mày thắng mà tự kiêu. Tụi tao sẽ không tha cho 2 đứa tụi mày đâu ” - Lala

~ Tại chỗ Rick và Sun

~~ Lâu quá đấy ... 30ph .. - Rick liếc nhìn đồng hồ

- Xin lỗi mà. 100 tên chứ ít ỏi gì. Ai biểu bà không giúp tôi 1 tay - Sun

- Phiền... - Rick

~ Tại tầng thượng ~ Kin và Gin không ngừng tò mò về hai cô gái này

~~ ” Chỉ 1 cô gái mà có thể tiêu diệt 100 tên xã hội đen ư ? ” - Gin

- ” Còn cái thái độ ung dung tự tại ấy là sao ? ” - Kin

~ Chiều tan học nào Rick cũng phải đến nhà Kin làm việc cho anh ta

~~ ” Cuối cùng thì hôm nay cũng là ngày cuối rồi ” - Rick

- Vì là ngày cuối nên tôi sẽ giao cho cô ít việc thôi - Kin

- Uhm - Rick

- Xem nào ... Lau nhà đi - Kin

- Tầng ? - Rick

- Tầng ư ? Hơi nhiều ! Hôm nay sẽ giao ít việc thôi mà. Lau từng tầng đi đúng hơn là lau toàn bộ ngôi nhà đi - Kin

(T/g : Trời ơi ! Rốt cục thì cái định nghĩa ít đối với anh này là như thế nào vậy ?)

~ Mọi hôm , để lau xong 1 tầng Rick đã phải mất 3 tiếng đồng hồ ~ Hầu như hôm nào sẩm tối Rick mới về tới nhà ~ Để lau 3 tầng, Rick sẽ phải mất 9 tiếng đồng hồ sao

~~ ” Tên đáng ghét ! ” - Rick

- " Cô nghĩ tôi sẽ dễ yên cho cô hoài vậy sao ? " - Kin

(T/g : Trường Moon bắt đầu vào học từ lúc 8h sáng. Tới 11h 30' học sinh được nghỉ ngơi và xuống canteen ăn trưa. Cứ học 1 tiếng, lại ra chơi 1 lần, tầm 15ph. Tới chiều, 4h 30' sẽ tan học) ~ Vậy là chị Rick sẽ phải tới 1h30' sáng hôm sau mới lau xong hả ???

~ Ba ơi ! Mẹ đâu rồi ạ ? - 1 cậu bé tầm 5-6 tuổi hỏi cha

- Chết rồi ! - Người cha buông những lời lạnh lùng với cậu con trai của mình

- Mẹ chết rồi ư ? Không! Con không tin - Cậu bé khóc òa lên

- Ta cũng không bắt buộc con phải tin - Người cha

- Mẹ đâu ? Con muốn mẹ !! - Cậu bé ngày một khóc lớn hơn

- Mẹ của người đây - Nói xong ông ta vắt cho cậu bé 1 bức hình. Chỉ liếc qua bức hình làm mắt cậu bé tối xầm lại, mặt trắng bệch. Đó là hình ảnh 1 người phụ nữ có mái tóc nâu bóng, trông rất xinh đẹp lại nằm giữa 1 đồng máu tanh, từ miệng rỉ ra 1 tí máu

- Mẹ....Ai giết mẹ vậy ? - cậu bé tỏ ra sợ hãi

- Nếu ta nói cho con thì con cũng đừng có oán hận ta. Ta là người đã giết mẹ đàn bà đó. Nhưng ít gì cũng phải cảm ơn ta đi, ta chưa giết chị của con đâu ! - Ông ta buông những lời lạnh lùng nhất

~ Lúc này chàng trai đang nằm trên chiếc giường to lớn, êm ái bỗng bật dậy ~ Và trên khóe mắt cậu có 1 giọt nước mắt ~ Đó chính là Kin

~ " Chị ? Mình có chị ư ? " - Kin

17. Chương 17

~ Thế là Kin bật dậy ~ Cậu ngược nhìn đồng hồ

~ " Còn sớm vậy sao !! " - Kin

~ Trên chiếc đồng hồ báo thức được đặt cạnh giường mỗi sáng ~ Kim phút đang điểm vào số 12 còn kim giờ thì..... kim giờ vẫn đang trì trệ đứng tại vị trí số 1 ~ Vậy là mới 1h sáng ư ~ Loảng xoảng ... bùm... beng... 1 loạt tiếng kêu dấy lên

~ Kin giật mình lao ra khỏi phòng khi nghe thấy tiếng loảng xoảng dưới phòng bếp

~ " Trộm ư ? Mi nghĩ mi là ai mà vào nhà của bốn thiếu gia hả ? " - Kin

~ Kin xuống dưới tầng 1 ~ Lặng lẽ tìm chỗ nấp và theo dõi động tĩnh tên trộm ~ Thì thấy bóng dáng nhỏ bé trông mệt mỏi và tiêu tụy (T/g :Người ta chưa được ăn , chưa được ngủ đó. Làm gì mà chọc người ta dữ vậy)

- Cô làm gì mà ồn ào vậy - Giờ Kin mới bước ra khỏi chỗ trốn đi tới phòng bếp

- Anh giao việc ! Lắm ! - Rick

- Vậy..... - Chưa kịp nói xong anh Kin vấp phải 1 trong cái đám lộn xộn Rick bày ra lúc nãy

~ Kin ngã nhào lên người Rick ~ Môi chạm môi ~ Kẻ bên dưới, người bên trên

~ Rick đẩy Kin ra ~ Vội bật dậy ~ Vớ lấy cái cặp sách để trên ghế salong ~ Rồi chạy vụt đi ~ Lúc đi còn không quên nói với lại

~ Lau xong ! Dọn hộ ! Hết nợ ! - Rick

- " First kiss ui ? Sao mà nỡ bỏ tao mà đi ??? " - Rick

- " First Kiss của mình !! Tại sao lại là với con nhỏ xấu xí chó ?? Nhưng vẫn có cảm giác gì đó vui vui. Thôi kệ đi ! Ngủ đã ! " - Kin

~ Hôm sau ~ Vẫn bình thường như bao ngày khác ~ Nhưng vui cái là Rick không còn phải sống trong cái thế giới làm ô-sin nữa rồi ~ Sau khi cùng Sun về tới nhà ~ Rick ngâm mình trong phòng tắm tới 30ph lận ~ (T/g : Thì 1 tuần nay, giờ mới có thời gian tận hưởng mà) ~ Sau đó bước ra khỏi phòng tắm với bộ đồ : áo phong đen rộng, trên áo có hình chữ KHÔNG PHẢI DẠNG VỪA ĐAU to đùng (T/g : Theo phong trào ấy mà) kết hợp với quần jean bò tới đầu gối. Phía bên dưới chân đi đôi giày Nike trắng. Tóc cột cao tới đỉnh đầu ~ Lúc này trông Rick cực ngầu và phong cách ~ (T/g : Lưu ý nha ! Là Rick chứ không phải là Hân đâu nha)

~~ Rick chậm chậm bước xuống nhà ~ Đang ngồi đọc tạp chí dưới phòng khách, Sun ngược lên nhìn Rick

~~ Xinh quá ! Bà đúng là number one ! - Sun chạy tới chỗ Rick

- Xạo ! - Rick

~ Lúc này mới thấy ~ Sun mặc chiếc áo pull trắng tinh. Dưới mặc quần jean cũng màu trắng nốt. Phía dưới chân, đi đôi giày thể thao màu sắc sỡ kinh khủng : Xanh,đỏ, tím, vàng, hồng, nâu, đen, trắng,...Còn với mái tóc màu nâu óng ả, Sun đơn giản với mái tóc búi cao ~ Trái với Rick, Sun nhí nhảnh và đáng yêu ~

(T/ g: Liệu hai cô nàng này định đi đâu ??)

~ Sau khi Rick bước xuống nhà ~ Sun cùng Rick phóng con Lamborghini màu đen tới Bar ~ Tới cửa Bar ~ Vẫn là tiếng nhạc xập xình kết hợp với hàng trăm lời bàn tán xung quanh về những vấn đề chả ai giống ai

~~ Rick cùng Sun mỗi người đạp 1 bên cánh cửa ~ Em cửa đã ra đi

~~ Sau khi Sun và Rick bước vào ~ Hàng trăm con mắt đều đổ về phía 2 cô gái này ~ Con mắt ghen tị, ngạc nhiên,... và cả những con mắt hình trái tim cũng có ~ Nhưng tầm 10-15 ph sau hoạt động tại đây cũng trở về điểm ban đầu ~ Ai làm việc nấy ~ Nhưng...nhiều con mắt vẫn đổ về phía 2 cô gái này

~~ Tại 1 chiếc bàn ở góc khá khuất ~ Chỉ nhờ ánh đèn nhấp nháy nhưng cũng đủ để nhận ra 2 khuôn mặt thanh tú rất đối quen thuộc

~~ A! Vậy ra 2 cậu cũng ở đây hả ? - Sun

- A ! Sun ! Không ngờ người như cậu mà cũng đến đây - Gin

~ Lúc này mới nhìn rõ Kin thì mặc 1 chiếc áo phong xanh, bên ngoài khoác 1 chiếc áo gile đen và phía dưới mặc chiếc quần màu đen nốt, chân đi 1 đôi giày Tây màu đen ~ (T/g : Có vẻ anh này cũng thích màu đen nhỉ ? Giống ai đó) ~ Còn Gin thì đơn giản với chiếc áo phong trắng tinh hình đầu lâu màu đen ~ Kết hợp với chiếc quần màu đen phong cách mang chút hip hop ~ Anh này có vẻ rất là thích đi giày thể thao thì phải ~ Lúc này anh cũng đang đi giày thể thao màu đen xen lẫn với ít màu trắng đó mà

~~ Người như tôi tức là sao ? - Sun

- Ý nó nói bà thay đổi thất thường ấy mà. Sáng nắng chiều mưa trưa có bão đó - Kin nói thẳng đuột ra

- Thằng bạn tốt này.... Bạn bè khốn nạn quá đấy ?? - Gin

~ Mãi trêu đùa nhau mãi 2 anh chàng này mới nhận ra cô gái đứng sau Sun ~

- Ai vậy ? - Kin

- À ! Đây là cô gái dạo trước đánh nhau trong quán mà ? - Gin

- Trời ơi ! Bà lại làm cái quái gì vậy - Sun thì thầm to nhỏ với Rick

- Tình huống bị động - Rick

~ 2 nàng này thì thầm to nhỏ với nhau thì 2 chàng này cũng thầm thì to nhỏ luôn

~~ Kìa ! Đối tượng trong mộng ông kìa. Cố lên tui cổ vũ ông - Gin

- - Kin im re

- O .. Sao im re thế ? Đứng trước gái đẹp không nói lên lời à ? - Gin

- Trời ơi ! Bạn tui mà không để cho người ta cơ hội giới thiệu nữa là sao ? Lắm chuyện y như đàn bà vậy. Í ! Không khéo đàn bà thiệt thì sao ? - Sun
- Ukm thì nói đi - Gin
- Đây là bạn thân của tui. Nguyễn Ngọc Thiên Bằng cứ gọi ngắn là Rick đi - Sun
- Chào ! Mình là Lâm Thiên Vũ gọi ngắn là Gin. Còn đây là thên bạn thân của tui tên Hoàng Tuấn Anh gọi tắt là Kin đi - Gin
- Chào ! - Rick

18. Chương 18

- Giờ ta chơi trò gì nhĩ ? - Gin
- Hay là giờ chơi trò quay chai. Đầu chai chỉ về ai là người đó phải uống rượu nha, nhưng chỉ phải uống 1 li thôi. Uống hết đó. Không là chịu phạt uống hết 1 chai luôn - Sun
- Hay đó. Chơi đi - Gin
- ~ Thế là Gin và Sun tự quyết định chả để ai kịp ứ ớ gì ~ Người đầu tiên quay chai là Rick ~ Chỉ là 1 cô gái thôi mà quay cái chai nhẹ hều mà nó quay tới mấy chục vòng 360 độ ~ Lạ thay, cái chai lại không hề lệch tâm (T/g : Quý...đã tái xuất) ~ Thế rồi, cái chai quay chậm dần....chậm dần rồi dừng hẳn ~ Đầu chai chỉ về 1 cái người chẳng hề muốn chơi cái trò vớ vẩn này gì cả.....Và đương nhiên đó là anh Kin nhà ta
- ~~ Sao ? Uống đi ! Hay là sợ rồi - Sun
- Sợ....sợ gì chứ. Uống thì uống - Kin cầm li rượu nốc 1 hơi uống hết luôn
- Giỏi ... tiếp theo anh Kin nào - Gin
- ~ Kin đang hùng hực khí thế trả thù ~ Kết hợp lực ngón tay và cổ tay xoay thật mạnh cái chai hi vọng sẽ vô cái người con gái này xoay chai vào anh, để cô sẽ là người uống cái li rượu kẻ tiếp ~ Cái chai quay chậm....chậm.... rồi dừng.... Haizz ! Số anh này làm gì mà nhọ ghê ~ Xoay vào ai không xoay lại xoay vào mình
- ~~ Tầm 30ph sau ~ Tỉ số trò chơi nè : Sun - 4 lần; Gin - 2 lần; Kin - 10 lần ~ Và chả hiểu sao số Rick may vậy ta. Không một lần bị chai xoay đúng mình
- ~~ Cuối cùng ~ Kin thì nằm gục xuống bàn mà ngủ ~ Gin với Sun thì ra sàn nhảy khiêu khích mấy cái người ở trên đó (T/g : Có tí men rượu thôi mà mấy người....) ~ Rick thì chả làm gì ~ Ngồi đợi cho đến lúc Sun chán rồi về ~
- Cậu ! Giữa 2 cô gái kia ! Cậu chọn ai ? - 1 giọng nói vô hình từ đâu phát ra mạnh mẽ và đanh thép nhưng lại vô cùng ảm áp
- 2 cô gái ? Họ là ai ? - Kin
- Ta không cần phải trả lời tự con có thể nhận ra được - Vẫn là cái giọng nói đó
- Vậy tôi chọn Nguyễn Ngọc Thiên Bằng - Kin
- Thật không ? Nghĩ kĩ chưa ? - Giọng nói đó vắn hỏi Kin
- ~ Cứ tưởng chỉ nói vậy là xong nhưng.... Những câu hỏi chắc nịch mà giọng nói kì lạ kia đưa ra lại càng khiến cho Kin phân vân
- ~~ Chẳng lẽ đó là - Kin
- Khả năng là vậy. Người mà cậu chọn không phải là Nguyễn Ngọc Thiên Bằng mà là cô gái đó - Giọng nói đó tuyên bố chắc chắn rồi nhỏ dần ... nhỏ dần .. sau đó biến mất khỏi không gian

- Mẹ Là giọng của mẹ Mẹ.... Sao mẹ luôn bỏ con lại vậy - Kin lúc này mới bàng hoàng nhận ra

~ Kin bật dậy ~ Trên khóe mắt vẫn còn đọng lại 1 giọt lệ ~ Vẫn là cái âm thanh xập xình trong Bar ~ Trước mặt cậu là 1 cô gái với vẻ mặt hết sức thanh thoi ~ Trên tay lắc lắc li rượu được pha loãng với nước ~ Đây là giấc mơ kì lạ và khác biệt nhất so với những giấc mơ mà từ trước tới giờ cậu từng mơ thấy ~ Và cũng nhờ giấc mơ kì lạ này mà cậu đã xác định được tình cảm của mình

~~ Sau khi Kin, Gin, Sun tỉnh rượu thì.... ~ UỖNH ~ Cánh cửa vừa được sửa sang lại cẩn thận thì 1 lần nữa lại ... die ~ Lần này bước vào là 3 tên mặt mày trông vô cùng nguy hiểm, cao ngạo, nhất là tên cầm đầu, trông ông ta có vẻ đã ngoài 40 tuổi ~ Bộ râu đen sì như bám rễ dưới cằm ông ta ~ Từ đầu tới chân, ông ta cùng với 2 tên kia chỉ mặc toàn 1 màu đen ~ Trên cổ ông ta đeo 1 cái vòng bạc lớn hình cái xích

~~ Ngọn gió nào đã đưa ngài đến quán này ạ ? - Tên phục vụ buông ra những lời mật ngọt

- Ta nghe nói. Ở đây hiện có 1 giám đốc giấu mặt của loyal beauty. Và ông chủ của chúng ta không cho phép người đó còn sống và cái công ty đó tiếp tục tồn tại

- Vậy ngài có thể xưng danh được không ạ ? - Phục vụ

- Black Shadow. Mấy tên trong thế giới ngầm thường gọi ta là B/S

- Vậy thưa ngài B/S. Đầu mới là người ngài cần tìm ở đây ạ - Phục vụ

- Đưa ta cái bức hình - B/S nói với tên này giờ luôn đứng đằng sau ông ta

~ Tên đó rút trong túi áo ra 1 bức hình ~ Cẩn thận và kính trọng đưa cho B/S ~ B/S nhìn kĩ vào bức hình ~ Ông ta liếc mắt thăm dò trong quán ~ Chợt ông ta dừng lại ở 1 cô gái ~ Sau đó lại nhìn thật kĩ vào bức hình ~ Ông ta nở 1 nụ cười hình bán nguyệt trông đáng sợ và vô cùng nguy hiểm

~~ Là cô gái đó ! - B/S chỉ thẳng về phía Sun

- Tôi ? Tại sao lại là tôi ? - Sun

- Ta không cần biết. Ngày mai, 7h tại Khu vực đằng sau Bar - B/S

- Cứ quyết định thế đi - Sun

~ Sau khi bỏ đi ông ta còn không quên dặn lại ~

- Nếu ngày mai...Bất cứ 1 ai không liên quan mà bén mảng tới thì chuẩn bị tinh thần mà đắp mộ đi - B/S

~ B/S vừa bỏ đi thì Rick và Sun cũng biến mất ~ Để lại hàng trăm dấu hỏi chấm đang cực kì mong muốn được giải đáp

~~ Đáng ra ~ Sun cùng Rick sẽ phải về nhà ~ Vậy mà lại phóng con Lamborghini vụt qua ngôi nhà ~ Lần này 2 nàng lại định đột kích tới trường làm gì đây

~~ Vẫn là màn nhảy qua tường để vào trường ~ Lần này, việc đánh thuốc mê ông bảo vệ được giao cho Sun ~ Cửa sổ phòng bảo vệ được Sun mở hé hé ~ Sau đó là....ĐOÀNG.... Sun sử dụng khẩu súng thuốc mê của mình ~ Ông bảo vệ nghe thấy tiếng động lạ, toan định xem tiếng động đó là do cái gì nhưng.... viên đạn có chứa thuốc mê đã được ghim vào cái vòng 3 tối thượng của ổng rồi ~ Vậy là ông lăn ra xỉu

~~ Kế hoạch thành công ! - Sun

19. Chương 19

~ Sau khi đánh thuốc mê ông bảo vệ ~ Sun mở toang cửa sổ phòng bảo vệ ~ Nhảy lẹ vào phòng lấy chìa khóa ~ Chìa khóa được treo tại 1 cái móc gần cửa ra vào ~ Sau đó lại nhanh nhẹn lao ra

~~ Lâu ! - Rick

- Vậy là nhanh rồi. Đòi hỏi quá đáng - Sun

- Thôi. Nhanh ! - Rick

~ Sun và Rick chạy đến phía phòng HT ~ Sau khi kiểm tra kĩ lưỡng và chắc chắn không có ai bên trong phòng Rick mới cầm chìa khóa mở cửa ~ Bước vào vẫn là căn phòng HT quen thuộc nhưng lại đầy mùi tham lam của những kẻ hám lợi

~~ Lần này Rick chẳng thèm lục lọi bất cứ 1 cái gì nữa ~ Rick lấy trong túi áo ra 1 chiếc hộp hình vuông được bọc nhung đỏ trông cực kì sang trọng ~ Tách ~ Tiếng mở hộp được phát ra ~ Ngạc nhiên rằng, bên trong hộp không phải ngọc ngà châu báu gì quý mà chỉ là 1 vật hình tròn, kích thước trung bình, màu đen ~ Lại là Camera ~ (T/g : chẳng lẽ lại là cái giống như lần trước sao. Vậy thì kết quả của việc này chẳng đi đến đâu cả) ~ Rick gỡ Camera ra khỏi chiếc hộp, đặt lên góc trần nhà ~ Lạ thay cái Camera này lại chẳng giống cái trước. Nó biến mất ngay ~ Mới thoáng mà chẳng thấy tăm hơi nó đâu

~~ Camera chìm à ? Bà cao tay ghê - Sun

- Ukm - Rick

~ Sau đó, Sun và Rick vụt ra khỏi phòng HT ~ Và đương nhiên là phòng Ht đã được khóa cẩn thận rồi

~~ Bà đi ra xe trước đi. Tui cất chìa khóa đã - Sun

~ Sun lại lần nữa lấp ló gần phòng bảo vệ ~ Khi đã an tọa rằng ông bảo vệ vẫn đang ngủ say sưa Sun ý định sẽ trả lại chìa khóa ~

Ta gặp nhau 1 chiều thu tháng 10, vì nụ cười ấy cho em nhớ mong từng ngày.

Đêm về nghe lòng thương anh mất rồi, ngại vì mình con gái.. phải làm sao?! Trời ơi.. Trời ơi !!!

Lỡ buông lời yêu anh, sợ anh xa lánh. Biết sao giờ vì chỉ thấy nắng trong tim mình.

SAY YOU DO, SAY YOU DO !!!

Lỡ mai mình yêu nhau, đừng cho em ngóng những trưa hẹn dù trời nắng hay mưa trên đầu.

SAY YOU DO, SAY YOU DO !!!

Em nằm mơ nói tiếng yêu anh.

Vì mai là thức giấc sẽ không dám cho anh 1 ngàn tiếng ca.

Em yêu anh, em yêu anh, yeah yeah yeahhhhh

~ Bản nhạc chuông của Sun tự dừng lại reo lên ~ Tiếng nhạc đó đã làm cho ông bảo vệ giật mình tỉnh giấc ~ Sun bối rối như gà mắc tóc tắt nguồn điện thoại ~ Sun hiện đang thập thò ở cửa sổ phòng bảo vệ ~ Ông bảo vệ chẳng chịu rời khỏi chỗ ngồi ~ Có lẽ sau 1 liều thuốc mê cơ thể ông vẫn chưa thể thích ứng kịp ~ (T/g : Cửa sổ này to đấy chứ không phải cửa sổ nhỏ đâu nha !! Hơn nữa chỗ cửa sổ lại đối diện với cái tivi vậy nên Sun đang thật thò nấp sau cửa sổ và cũng đồng nghĩa núp đằng sau lưng ông bảo vệ) ~ Sun ý định đánh thuốc mê ông lần nữa thì...súng hết đạn ~ Gần Sun có 1 cái bàn, trên bàn toàn là băng với đĩa mà chẳng phải là cái gì trong sáng, toàn là mấy em chân dài mặc bikini ~ Sun vớ đại lấy 1 cái băng, phi như ninja ~ Và đương nhiên là cái băng lao vào trong cái ổ băng an toàn luôn ~ (T/g : Ông bảo vệ thích sai đồ cổ) ~ Tivi hiện lên hình ảnh mấy em chân dài mặc bikini thật nhưng trở trêu thay lại không phải người mà là búp bê barbie

~~ " Chết cha ! Kì này chắc lấy nhầm cái băng búp bê barbie của cháu ông rồi " - Sun

- Trời ơi ! Sống động dữ - Ông bảo vệ

~ Tầm 10- 15 ph sau ông bảo vệ ngủ thìn thít chả biết trời đất luôn vậy là Sun may mắn cất được chìa khóa và thoát nạn ~ Sun lao ra khỏi trường và cùng Rick về nhà

~~ Về tới nhà ~ Sun và Rick đi thẳng lên phòng

~~ Sáng hôm sau ~ Mặt trời đã lên tới đỉnh đầu nhưng ... hai nàng vẫn đang nằm chênh hênh trên giường chả thèm dậy ~ Sun thì chuyện này rất đời là bình thường nhưng còn Rick thì sao ... lần đầu thấy Rick như vậy đó ~ Vậy là cả buổi học hôm nay 2 nàng nghỉ luôn rồi

~~ 12h trưa ~ Lúc này Rick mới tỉnh dậy ~ Chưa kịp làm VSCN thì đã vớ luôn cái Ipad rồi ~ Những ngón tay mảnh mai nhanh thoăn thoắt lướt qua màn hình Ipad ~ Có vẻ như lần này Rick sẽ lại lần nữa kết nối Camera với Ipad nhỉ ~ Sau khi kết nối thành công ~ 1 đoạn video vừa được quay lại được gửi ngay tới cái Ipad mà Rick đang cầm trên tay ~ Nhìn thấy đoạn băng, Rick nở 1 nụ cười hình bán nguyệt ~ Có lẽ ... lâu rồi mới thấy Rick cười, cho dù đó là nụ cười vô cùng nguy hiểm, chóng tới và cũng chóng lui nhưng ít ra ...sau từng đầy năm, ít ra cũng đã có 1 lần Rick cười

~~ Bây giờ Rick mới bước ra khỏi giường ~ Làm VSCN ~ Nhưng lại trở ra với bộ đồ ngủ lúc này : 1 bộ piyama màu trắng cùng với đôi dép bông hình con thỏ ~ Lúc này trông Rick thật là kute

~~ Căn phòng Rick chỉ đơn giản có 1 bộ bàn ghế đặt cạnh cửa sổ ~ Còn cửa sổ thì cực to, chiều dài phòng Rick bao nhiêu thì cái cửa sổ đó có độ dài bấy nhiêu, chiếc cửa sổ khổng lồ này hiện đang được khoác 1 chiếc áo màu trắng tinh khiết đang sáng bừng lên nhờ những tia nắng ngoài kia ~ Chiếc giường được đặt gần như giữa căn phòng, khăn trải giường, chăn, gối,...đều mang màu trắng ~ Cạnh giường là chiếc bàn trang điểm, nhưng trên bàn không có bất cứ 1 loại mỹ phẩm nào, chỉ có chiếc gương phẳng hình bầu dục phản chiếu lại hình ảnh trong căn phòng Rick hiện giờ ~ Đối diện với giường là 1 chiếc ti vi đời mới nhất với độ dài 50 inch, hình ảnh vô cùng sắc nét, lướt mạng cực êm ~ À, căn phòng sơn màu chủ đạo là đen và trắng ~ Được thông với phòng Rick là 2 phòng nữa có diện tích nhỏ hơn : phòng tắm và phòng vệ sinh

~~ Rick ngồi ngay xuống chiếc bàn được đặt cạnh cửa sổ ~ Trên mặt bàn là 1 chiếc máy tính xách tay của chính Rick ~ Chiếc máy tính được kết nối với cái Ipad lúc này ~ (T/g : Nhưng làm vậy để làm gì ?)

~~ 2 h đồng hồ sau ~ Rick mới lột thân sang phòng Sun ~ Mở cửa bước vào ~ Căn phòng có màu chủ đạo là màu vàng chanh, được sử dụng để trang trí 4 bức tường là những hình vẽ hình quả chanh được xắt lát mỏng ~ Trong phòng này cũng có 1 cái cửa sổ rất to, nhưng chỉ bằng ½ chiều dài căn phòng mà thôi, nhưng hiện tại đang bị tấm rèm trắng muốt che hết, nên chỉ 1 vài tia nắng xen vào ~ Chiếc giường được đặt trung tâm phòng ~ Sát tường là 1 tủ kính to dùng chỉ chứa toàn là gấu bông thôi ~ Cũng được kê sát tường là chiếc bàn trang điểm nhưng với chiếc gương phẳng hình vuông, trên bàn hầu như chẳng có bất cứ 1 loại mỹ phẩm nào mà chỉ có...gấu bông và gấu bông ~ Đặt sát cửa sổ là 1 bộ bàn ghế màu trắng trông yếu điệu mà sang chảnh, trên bàn là ấm và tách trà màu vàng, bằng sứ. Chưa hết, trên bàn còn đặt 1 bình hoa hồng vàng đang nở rộ, từng bông khoe sắc ~ Căn phòng này cũng được thông với 2 căn phòng nhỏ giống phòng Rick ~ Và hiện giờ, chủ nhân căn phòng này đang say giấc nồng trên chiếc giường êm ả kia

~

20. Chương 20

~ Tối ~ 7h ~ Khu vực đằng sau Bar

~~ Nào cô bé, đến giờ rồi. Vào việc chính đi - B/S

- Chờ...- Sun rút trong người ra 1 chiếc di động

- Gì ? - Giọng nó lười nhác phía kia đầu dây

- Sao bà không đến hả ? - Sun

- Mệt - Rick

- Trời ơi ! Đồ con lười ! - Sun

-....- Đầu dây bên kia chả thèm nói gì nữa, cúp máy luôn

- Cô bé ! Như vậy có phải thất hứa không ? Hai người kia là ai ? - B/S

~ Lúc này Sun mới nhận thấy có sự xuất hiện của Kin và Gin, ở ngay đằng sau lưng cô

~~ Mấy cậu đến đây làm gì ? - Sun nhăn mặt

- Quán này cũng thuộc địa bàn của tôi, mấy người đang nói chuyện trên đất của tôi đó - Gin

- Ý mấy cậu là chúng tôi nói chuyện cũng cần sự có mặt của 2 cậu sao ? - B/S

- Đương nhiên ! Mới cả ông cũng chẳng phải là người tuân theo lời hứa nhỉ ? - Kin

~ Đứng sau B/S là tầm 100 tên xã hội đen mặt mày hết sức hung hăng như 100 con sói đang ý định xông vào xé nát Sun

~~ Người xấu thì cần gì phải giữ lời hứa - B/S

- Nếu ông không giữ lời hứa thì tại tôi cũng chẳng giữ lời để làm gì - Kin & Gin

- 2....cậu... đi về cho tôi - Sun

- Không về ! - Kin và Gin

~ Trước ánh mắt kiên quyết của 2 chàng trai Sun đành để mặc họ đứng đấy quan sát diễn biến

~~ Rồi ! Giờ vào chuyện chính đi ! - Sun

- Cô là 1 trong 2 vị giám đốc bí ẩn của Loyal Beauty phải không ? - B/S

- Hể ? Vậy sao ? Bằng chứng ? - Sun

- Chủ nhân tôi đã cho người điều tra cô, cộng với thông tin mà con gái ông ta đưa ra thì việc cô là giám đốc Loyal Beauty là 100 % - B/S

- Ủ đây thì sao ? - Sun

- Chủ nhân tôi không cho phép cô còn sống, chúng tôi sẽ tiếp tục điều tra người còn lại của chiếc ghế giám đốc. Công ty Loyal Beauty không nên tiếp tục tồn tại - B/S

~ Nét mặt của Kin và Gin từ ngạc nhiên tới tức giận từ tức giận sang cảm phục và rồi lại trở lại vẻ mặt bình thản như lúc nãy ~ Kin và Gin chạy đến chỗ Sun, chuẩn bị tư thế ~ Có vẻ 2 người này đã linh cảm sẽ có 1 cuộc chiến xảy ra

~~ Hể ? Hai người cũng nhanh lẹ phết ha ? - B/S

- Quá khen ! - Kin và Gin

- Tại mày còn không mau xông lên. Đứng như trời trồng ở đó làm gì ? - B/S

~ Đám người kia nghe thấy B/S nói vậy bèn đồng loạt xông lên ~ Và đương nhiên B/S chỉ ngồi yên 1 chỗ mà chỉ đạo ~ Kin và Gin lấy đà thật nhanh, đập 1 cái mấy chục tên ngã lăn nong nốc ~ Đừng nghĩ Sun là con gái mà không làm gì ~ Sun cũng rút trong người mình ra 1 khẩu súng (T/g : Cái khẩu súng thuốc mê ấy ạ !) ~ Mấy tên nghĩ rằng Sun là con gái nên đồng loạt lao thẳng vào chỗ cô và rồi ĐOÀNG.... Mấy tên này bị hạ ngục trọng nháy mắt bởi những viên đạn chứa thuốc mê (T/g : Cái khẩu súng là do chị Sun chế ra đấy ạ. Vỡ đạn được làm bằng thủy tinh mỏng, bên trong chứa 1 lượng thuốc mê nhỏ dạng lỏng màu vàng đục)

~~ Bí mật này không nên để lộ ra ngoài đâu - Sun

~ Chỉ tầm 15ph sau ~ Kin, Gin, Sun đã xử lí xong 100 tên đó ~ Kin và Gin đánh tay không nên bây giờ đã mệt lử rồi, giờ chỉ đẩy nhẹ 1 cái, 2 anh chàng này cũng sẽ ngã lăn ra đất mất thôi ~

- HAHHAHAHAHA ! Cô nghĩ ta sẽ không có sự chuẩn bị gì trước sao ? - B/S

- Ông nói vậy là sao ? - Sun

- Làm gì có chuyện tôi chỉ mang có từng này người ? Để tiêu diệt giám đốc Loyal Beauty mà chỉ mang có 100 tên thôi sao ? Cô nghĩ tôi là ai ? Qua điều tra về khẩu súng của cô thì biết được khẩu súng của cô được nâng cấp từ loại súng ngắn bình thường nên ngoài 1 số phụ trợ bổ sung thì vẫn giống như súng ngắn bình thường thôi. Khẩu của cô sẽ đủ khả năng chứa 15 viên đạn nhưng tiếc thật đã 14 viên rồi mà cô lại chỉ có duy nhất 1 khẩu. Vậy giờ sao ? - B/S

~ Từ đâu lại chui ra 100 tên nữa, lần này còn có mấy tên cầm súng , dao, ... nữa

~Kin và Gin vừa nghỉ ngơi được 1 lát thì lại phải gượng dậy mà đánh tiếp ~ B/S giờ nòng súng, đặt lên giữa trán Sun ~ Sun đang thất vọng vì mình đã quá tự kiêu

~~ Đừng ! - Kin và Gin hét lớn

~ 1...2....3 ~ Ngón tay B/S đang chuẩn bị chạm cò súng

~~ Hự - B/S

~ Tiếng động kì lạ phát ra từ chính miệng ông ta ~ Sun mở mắt ra thì thấy trên phần bả vai ông ta là 1 chiếc phi tiêu bằng bạc chạm khắc hình hoa hồng cực kì tinh xảo ~ Ông ta rút phích cái phi tiêu ra, lấy cách tay còn lại ôm chặt vào vết thương ~

21. Chương 21

- Ai ? - Cánh tay đang ôm chặt lấy vết thương nhưng máu không ngừng rỉ ra

- Hãy thả Sun ra. Ta sẽ xuất hiện trước mặt ông

~ Cái giọng nói lạnh lạnh nhưng xen lẫn 1 chút quan tâm ~ Sun, Kin, Gin chắc hẳn sẽ nhận ra ngay đó là giọng của ai ~ Muốn biết người đã phóng chiếc phi tiêu đó là của ai ~ B/S dùng chân đạp ngay vào bụng Sun, làm Sun bay xa tầm 1m ~ Thì 1 lần nữa....

- Hự - B/S

~ Lần này, Rick cũng nhảy ra khỏi chỗ trốn ~ Nhưng trước khi nhảy ra ~ Rick lại rút trong người ra 1 chiếc phi tiêu nữa phóng về phía B/S ~ May mắn thay cho ông ta, chiếc phi tiêu chỉ sượt qua mặt (T/g : Không có nghĩa là trượt đầu nha) ~ Đáng ra cái vị trí được ngắm tới phải là trái tim ông ta ~ Nhưng Rick không muốn giết ông ta vô ích ~ À, chiếc phi tiêu sượt qua mặt ông ta để lại trên mặt ông ta 1 vết máu dài

~~ Người là ai ? - B/S

- Rick, bạn Sun - Rick

- Vậy ít nhiều chắc cô cũng biết về giám đốc giấu mặt còn lại của loyal beauty chứ - B/S

- Rick ! Nhớ đừng nói ông ta biết cậu là giám đốc còn lại nhá - Sun hét lên thật to

- ” Đồ ngốc ” - Kin và Gin

- Hahaha...Số ta thật may mắn, không ngờ được tận mắt gặp cả 2 giám đốc giấu mặt của Loyal Beauty - B/S

- May mắn ! Xi ! Nó chỉ đang đến với ta mà thôi - Rick

- Hà hà. Nhóc nghĩ nhóc là ai chứ ? - B/S

- Ông đừng nghĩ sẽ sống - Rick

- Vậy nhóc tính đánh nhau với ta à ? Ok ! Nhào vô - B/S

~ Kin và Gin mỗi người 1 bên TỰ TÚC LÀ HẠNH PHÚC nên Kin và Gin phải tự tay vật ngã từng tên ~ Sun lúc này mới phục hồi lại tinh thần

~~ ” Anh Gin trông ngầu quá đi !! ” - Sun

(T/g : Biết là nàng này cảm nắng anh Gin nhưng có cần phải quá lộ vậy không ?)

- Này ! - Rick ném cho Sun 1 túi đạn

- Thanks - Sun nạp lại đạn rồi lại trở lại cái vẻ ngẫu ngẫu lúc nãy, từ từ bắn hạ từng tên

~ Sau đây là diễn biến trận đấu giữa Rick và B/S

~~ Rick giở đòn tấn công trước ~ Rick nhanh chân đạp vào người B/S ~ Nhưng B/S nhanh tay cầm chân Rick rồi quăng Rick đi thật xa ~ Nhưng Rick kịp lấy đà và xoay 1 vòng tròn trên không, từ từ đáp đất cực kì an toàn ~ Rick lao thật nhanh đến chỗ tên B/S dùng tay vật ngã hẳn ~ B/S đang rơi vào tình thế rất khó khăn nhưng rồi tự dừng cái tay mà đang bị Rick giữ chặt ở đằng sau lưng B/S lại xuất hiện 1 con dao ~ Bất ngờ, Rick vội thả tay ông ta ra ~ Rick bất ngờ tấn công từ đằng sau khiến cho B/S ngã RẦM xuống mặt đất ~ Rick bóp chặt cổ hắn rồi lại lần nữa quật ngã B/S ~ B/S cũng kéo Rick ngã theo ~ Rick dự tính đứng lên nhưng lại bị B/S cầm chân ~ Rick đành sử dụng bên chân còn lại đá thẳng vào mặt B/S ~ Làm hắn đau điếng ngã xuống đất, không tài nào gượng dậy được

~~ B/S phải cố gắng lắm mới gượng dậy được ~ Rick đứng trước mặt B/S rút ra trong người 1 khẩu súng ngắn màu đen

~~ Tha...Tha cho tôi - B/S

- Hèn hạ ! - Rick từ từ hạ súng xuống

~ B/S cười mỉm 1 cái ~ Rồi hắn rút trong người hắn 1 khẩu súng

~~ " Ông nghĩ chỉ vậy mà giết được tôi à ? " - Rick

~ Bàn tay đang nắm chặt kia giờ mới bắt đầu hé mở ~ 1 loạt tiếng leng keng phát ra nghe thật vui tai ~ Phải, đó chính là những viên đạn

~~ Người lấy lúc nào ? - B/S

- Ai là chủ nhân của người ? - Rick

- Người nghĩ ta sẽ ta sẽ nói sao ? - B/S

- Biết người sẽ nói vậy nên ta đã tự tay điều tra rồi. Tổng giám đốc công ty M&L đứng vị trí thứ 10 thế giới. Chỉ cái công ty như vậy mà đòi hạ ngục ta sao ? - Rick

- Sao người biết ? - B/S

- Phi tiêu có độc ! - Rick nói xong rồi cười nhạt

- Cái gì ? - B/S

- " Mong cho ông bình an nơi thiên đường ! " - Rick

- Không ! - Thân thể B/S từ từ chuyển sang màu đen rồi hơi thở từ từ, nhẹ dần rồi tắt hẳn

~ Lúc này thì Sun + Gin + Kin cũng đã hạ xong đám kia rồi

~~ Oa ! Bà giỏi quá cơ ! Mà bà lấy đạn hắn lúc nào mà lẹ vậy ? - Sun lon ton chạy ra chỗ Rick

- Không lấy ! - Rick

- Vậy đạn này từ đâu ra ? - Sun

- Từ súng này ! - Rick đưa Sun khẩu súng mà cô cầm trên tay này giờ

- Hả ? - Sun - " Bà này quả thật là không bình thường mà ? "

ĐOÀNG ! Tiếng đạn từ đâu phát ra ~ Viên đạn bay với tốc độ ánh sáng về phía Sun ~ Gin lao nhanh ra chỗ Sun đang đứng ngẩn tò te nhìn viên đạn từ từ bay về phía mình ~ Ôm lấy cô ~ Vây ra Gin và Sun lăn nong nóc trên đất ~ Rick lấy tạm khẩu súng của B/S lúc nãy còn cầm trên tay ~ ĐOÀNG ! ~ 1 phát đạn nữa lại được bắn ra ~ Viên đạn bay theo chiều ngược với viên đạn đang bay về phía Rick ~ (T/g : Sun với Gin lăn ra chỗ khác rồi, còn Rick thì vẫn đứng yên ở chỗ đó đấy mà. Thế nên từ bắn Sun thành bắn Rick) ~ 2 viên đạn BẮN vào nhau ~ CHOANG ~ 2 viên đạn nổ tung trong không gian ~ (T/g : Chị này thật là thần thánh, bắn súng siêu quá trời luôn) ~ Gin ôm chặt lấy Sun rồi cả hai con người này ngất lịm đi ~ Kin thì tròn mắt kinh ngạc nhìn người con gái đang đứng trước mặt anh ~ Rick thì vẫn là khuôn mặt lạnh

tanh ấy ~ Rút trong người ra chiếc phi tiêu bằng bạc lúc này ~ Phóng thật mạnh về phía cái tên định bắn lên Sun lúc này, giờ thành bắn lên Rick

~~ Đừng ! Đừng mà ! - Tên đó hét âm lên nhưng không kịp nữa rồi

~ Chiếc phi tiêu cắm giữa trán ngắn ~ 1 dòng máu tanh bắt đầu chảy ra từ vị trí đó ~ Tên đó ngất lịm, cơ thể dần dần chuyển hóa thành màu đen, hơi thở tắt ngúm ~

22. Chương 22

~ Sáng hôm sau

~~ Cố gắng tự kéo bản thân ra khỏi giấc ngủ ~ Từ từ mở dần con mắt ~ Vẫn là khung cảnh thân thuộc ~ Trần nhà được sơn màu vàng cùng hình vẽ miếng chanh vô cùng là dễ thương + chiếc đèn chùm dát vàng đang lấp lánh trên phía đỉnh đầu

~~ Thân hình nặng trĩu kia mới từ từ bước xuống chiếc giường êm ả ~ Khẽ vươn vai 1 cái ~ Sun cúi xuống đất tìm kĩ xem đôi dép bông hình miếng chanh của cô đã đâu mất rồi ~ Sun nhảy tót xuống giường ~ Lúc này mới thấy đôi dép vẫn được để gọn gàng dưới đất nhưng lại bị chú gấu bông to đùng của Sun đè lên ~ Sun đi đôi dép vào, đặt con gấu bông to đùng lên giường ~ Đi đến phía cửa sổ, kéo tấm rèm trắng muốt sang 1 bên ~ Lúc này hàng ngàn ánh nắng mới vô tư nhảy vào ~ Sun bây giờ như phát sáng (T/g : Không khéo thành con đom đóm mất thôi !!), đầu óc Sun hiện tại đang xoay vòng vòng ~ Chợt cô nhớ lại cảnh tối qua đã diễn ra ~ Cô chạy thật nhanh ra phía cửa, mở cửa cực kì mạnh tay

~~ Làm gì mà vội thế ? - Vẫn cái giọng lạnh lùng của Rick

- Trời ơi ! Hôm qua Gin là người đẩy tôi ra khỏi viên đạn hả bà ? - Sun

- Uhm. Sao ? - Rick

- Anh Gin có sao không bà ? - Sun

- Xây xước nhẹ - Rick

- Ôn trời ! - Sun

~ Lúc này Sun nhìn lại mới thấy hiện tại Rick đang mặc bộ đồng của Moon rất quen thuộc và trong dáng vẻ của Hân ~ Sun nhìn lại mình mới thấy mình vẫn còn đang mặc chiếc váy ngủ dài tới đầu gối hình chú thỏ cực ngộ nghĩnh và đáng yêu ~ Đầu tóc thì bù xù như cái ổ gà

~~ Á ! Tui phải VSCN ngay bây giờ - Sun lao với vận tốc ánh sáng vào phòng vệ sinh

~ lát sau Sun bước ra với bộ đồng phục Moon : chiếc áo trắng, cổ áo viền sọc đen kết hợp với chiếc váy dài tới đầu gối cũng màu đen nốt ~ Sun vớ lấy cái cặp sách ~ Nhét vào trong cặp vài quyển vở, 1 chiếc hộp bút, 1 cái máy chơi game, 1 cái Iphone và 1 cái máy nghe nhạc

~~ Xong rồi đó đi thôi ! - Sun

~ Sun và Rick từ từ đi xuống nhà ~ Rick cũng vớ lấy cái cặp đã được để sẵn lên chiếc ghế salong ngoài phòng khách ~ Cả hai cùng sóng bước đi tới trường ~

- Á ! Không ! - Sun tự dưng hét lên

- ... - Rick thì chả nói gì nhưng tay chân thì đang giãy giụa

- THẢ TÔI RA !! - Sun hét lên thật lớn + giãy giụa không ngừng

~ Rick thì bình tĩnh hơn ~ Rick cố dùng chân đạp vào người tên đó ~ Rick và Sun đều không phải dạng vừa nhưng...2 cô gái sao vật được 2 tên đô con mặc toàn bộ đồ đen mà nhất là lại đang bị giữ chặt cơ chứ ~ Rick và Sun ngất lịm đi bởi liều thuốc mê

~~ Tại trường Moon ~ Tại lớp 10A*

~~ Lớp đã bắt đầu vào tiết 1 ~ Và đương nhiên là vẫn cái kiểu THẦY LÀM GÌ KÊ THẦY, TRÒ LÀM GÌ KÊ TRÒ

~~ - Gin cả tiết chẳng nói gì nhưng không ngừng nhìn liếc chiếc đồng hồ hàng hiệu đang đeo trên tay

- Làm gì mà đứng ngồi không yên vậy ? - Kin hỏi nhưng tay vẫn không ngừng chơi game

- Sao bây giờ vẫn chưa thấy Hân với Sun đâu ? Có phải họ gặp chuyện gì không ? - Gin

- Chắc họ lại thấy đi học oải quá nên chắc trốn đi chơi rồi - Kin

- Sun thì có thể chứ tôi thấy Hân thì không thể như vậy đâu - Gin (T/g : Hiểu tính người ta dữ ha ?)

- Trời ơi ! Rồi ! Cúp tiết đi tìm họ là được chứ gì ? Ông phiền quá đấy ! Chắc chả thể chơi game nốt mất thôi - Kin bỏ mấy chơi game xuống bực bội nhét mấy chơi game vào cặp

~ 10ph sau ~ Kin và Gin đều đang đứng trước cổng nhà Rick

~~ Rõ ràng là dấu hiệu đã ra khỏi nhà mà - Gin

- Chắc ông quá đa nghi rồi - Kin

- Chắc là vậy rồi !! ” Từ lúc nào mà mình đã trở nên như vậy chứ ? ” - Gin đang đắm chìm trong thế giới riêng của chính bản thân mình

- Nè ! Lại đây mà coi ! Gin ! - Kin

~ Kin phải gọi tới mấy lần mới có thể lôi Gin ra khỏi cái thế giới riêng đó ~

- Hả ? Gì ? - Gin

- Bộ bị ngây à ? Nè ! Ra đây mà coi - Kin

~ Gin lại gần chỗ Kin ~ Nhìn trên nền đất betong

~~ Thấy chưa ? Chắc họ bị làm sao rồi ? - Kin

~ Trên đất là cặp kính dày cộm, quen thuộc của Rick và chiếc Đế yêu của Sun

~~ Khả năng là họ đã bị bắt cóc. Giờ chúng ta phải làm sao ? - Gin

23. Chương 23

- Ai có thể bắt cóc 2 cậu ấy được chứ ? - Gin

- Có thể là Mimi và Lala. 2 nhỏ thì khả năng cao đấy - Kin

- Nhưng chưa chắc được, không thể cứ vu oan cho người ta - Gin

- 2 nhỏ đấy luôn là người tìm cách hãm hại Hân và Sun. Không thì liệu có thể là ai chứ ? - Kin

- Bình tĩnh nào. Bây giờ bình tĩnh tìm 2 cậu ấy là biện pháp ưu tiên nhất - Gin

- Được rồi. Trước tiên cậu hãy cố gắng huy động người, còn tôi sẽ điều tra xem nơi nhốt hai cậu ấy là ở đâu

- Kin cố gắng bình tĩnh nhất có thể nhưng hiện giờ lòng anh đang như lửa đốt

~ Kin đang lủi thủi lái con Lamborghini màu đỏ sáng choang đi khắp nơi cố gắng mà dò hỏi xem liệu có ai biết hoặc đã nhìn thấy 2 cô gái trong hình không ~ Anh này cố ôm việc khó vào thân chứ thực ra cũng có biết bắt đầu điều tra từ đâu đâu ~ Đang lái xe đi qua 1 quầy hàng thời trang ~ Kin vội quành xe lại ~ (T/g : Thứ gì đã khiến anh quay lại ? Chả lẽ anh thấy váy đẹp mua về mặc chơi !!)

~ Qua tấm kính trong suốt được lắp ở phía cửa ra vào ~ Nhìn thấy bên trong là 2 cô gái rất đồi quen thuộc, đang thảnh thơi ướm thử lên mình những bộ váy sành điệu và những đôi giày hàng hiệu đời mới nhất ~ Đương nhiên là không thể nào là Sun và Rick được, 2 cô nàng này đang bị bắt cóc mà. Phải ! Đúng vậy ! Hai cô gái đó chính là Mimi và Lala

~~ Kin mừng như vớ được vàng ~ Nhưng cũng phải tự kìm nén bản thân thật bình tĩnh để tiếp tục theo dõi 2 cô nàng này

~~ 30 ph sau ~ 2 cô nàng này mới bước ra khỏi quầy hàng thời trang, trên tay xách 1...2...3... nói chung là mấy chục cái túi ~ Lúc này, 1 chiếc xe BMW màu đen từ đâu chạy tới, bước xuống là 1 tên mặc vest đen, trịnh trọng nói với 2 cô

~~ Tiểu thư ! Để tôi xách

~ Mimi và Lala vất ngay cho tên đó mấy chục cái túi mà nãy giờ 2 cô sắm được ~ Sau đó, 2 cô nàng yêu kiều bước lên xe ~ Còn tên kia lục đục mở cốp xe, nhét cái đăm đồ vào sau đó mới dám leo lên xe ngồi

~~ Đợi mãi chiếc xe mới nổ máy ~ Chiếc xe phòng vượt qua xe Kin ~ Kin chỉ đợi có vậy, leo đèo lại xe chậm chậm theo sau

~(T/g : Liệu anh Kin có lần ra được địa chỉ không ?)

~ Cuối cùng sau bao công sức theo sau cái BMW ~ Kết quả Kin cũng đã lần ra được địa chỉ ~ Chiếc BMW đỗ tại 1 khu nhà hoang ~ Khu nhà xập xệ lắm rồi, nhiều mảng gỗ còn mốc trắng cả ra ~ (T/g : Cái nơi như này mà nhốt người ta á !!)

~~ Alo ! - Gin

- Trời ơi ! Làm gì mà mãi mới nghe máy vậy ! Nhanh lên ! Tới địa chỉ số x đường y khu z đi ! Rick và Sun hẳn đang bị nhốt trong đây ! - Kin nói 1 lèo rồi cúp máy luôn chả để người ta kịp ú ớ gì

Tít...Tít...Tít

- O ! Cái thằng này ! Đã cúp máy rồi là sao ! - Gin

~ Trong khu nhà hoang ~ Tại 1 căn phòng đầy mùi ẩm mốc, nhiều nơi trong căn phòng xuất hiện nhiều đăm mốc xanh lè ~ Căn phòng chẳng có nhiều đồ, chỉ đơn giản có 2 chiếc ghế tựa đã cũ và 1 chiếc bàn gỗ ~ Trên chiếc ghế tựa đã cũ là 2 cô gái : 1 cô gái với mái tóc màu đen xõa ngang vai cùng với làn da rám nắng, kể đến là cô gái với mái tóc màu nâu óng ả, được cột cao lên bởi chiếc dây buộc tóc màu vàng ~ Đó chính là Sun và Rick ~ Sun thì đương nhiên là lúc nào cũng rất xinh đẹp rồi nhưng Rick bây giờ không có đeo kính, chỉ đơn giản là xoa lớp phấn cho da ngăm ngăm đi thôi nên bây giờ trông Rick cũng chẳng hề kém cạnh Sun

~~ Sun ! Sun ! Sun ! - Tiếng gọi lặp đi lặp lại rất nhiều lần

- Ai thế ? - Lúc này Sun mới thức dậy

- Dậy ! - Rick

- À ! Té ra Rick. Oái ! Chúng ta đang ở đâu đây ? Sao chúng ta lại bị trói ? - Sun

- IQ làm cảnh hả ? Chắc là bị bắt cóc ! - Rick

- Đúng rồi đó. Các người đoán đúng rồi đó - Từ cửa phát ra tiếng nói lạnh lạnh của 1 cô gái

~ Mở cửa bước vào vẫn là hình ảnh 2 cô gái quen thuộc ~ Khuôn mặt trắng bệch do tô quá trời phấn ~ Chân mày thì kẻ đậm vô cùng ~ Nói chung là sử dụng mỹ phẩm hết sức quá tay ~ Đương nhiên là không ngoài Mimi và Lala rồi

~~ Lại là 2 cô ? - Sun

- Ukm. Không thì liệu có thể là ai ? - Mimi

- Hèn hạ ! Trơ tráo ! Cáo già ! - Rick

- Mày nghĩ mày là ai mà có quyền nói ở đây hả ? - Lala

- Là người ! - Sun cũng xen vào

- Hahaha...Các người thật là cứng đầu. Mạnh mẽ ghê ha. Nhưng để xem liệu còn mạnh mẽ được nữa không ? - Mimi

- Dem vào đây - Lala

~ Sau câu nói của Lala, tên vệ sĩ mặc vest đen có vẻ như đã đứng sẵn ở ngoài cửa cầm 1 chiếc vali màu đen chầm chầm tiến vào, đặt chiếc vali lên bàn, lại bước ra ngoài

~~ Làm gì đó ? - Sun

- Tò mò nhỉ ? Sẽ được biết ngay thôi - Mimi

~ Mimi từ từ mở vali, từng động tác cố gắng chậm lại để kêu gọi tính tò mò của Sun ~ Bên trong vali, không phải tiền, cũng không phải đồ ăn, mà là 1 số đồ gây nguy hiểm như dao,...

~~ Các...các cô định giở trò gì ? - Sun

- Cứ để tụi mày ngồi không thể này hoài cũng chán. Để tao hành hạ tụi mày chút - Mimi

- Có lẽ khuôn mặt xấu xí này sẽ bị thương chút đỉnh - Lala nâng cằm Rick, từ từ đưa con dao lại gần khuôn mặt Rick

UỶNH ! ~ Tới bây giờ, Kin, Gin mới xuất hiện ~ Động tác của Lala đột ngột dừng lại

~~ Tôi biết thế nào hai cô cũng giở trò bẩn này mà - Kin

- Ê ! Tụi mày ra chiếc đầu đi - Mimi chả hề sợ 2 chàng trai này, có vẻ như cô ta đã có sự chuẩn bị trước

- Tụi nằm ngổn ngang ngoài kia á ? - Gin

~ Sun và Rick chỉ được phép ngồi đấy nhìn ~ Chả ai tới cởi trói cho hết ~ Hai anh kia vì cái sĩ diện hão mà hân còn đang đe dọa Mimi và Lala kìa

~~ Ôi chết ! Tôi quên mất 2 người ! - Gin bây giờ mới để ý tới chỗ Rick và Sun, lục đục cởi dây trói cho 2 người này

- Cảm ơn ! - Sun

- Kính này ! - Gin đưa kính cho Rick

~ Rick chả nói gì lặng lẽ nhận lại kính ~ Lúc nhận kính, ngón tay Rick khẽ chạm vào đầu ngón tay của Gin

~ Tự nhiên cái mặt Gin đỏ ửng lên ~ Gin vội quay đi đưa điện thoại cho Sun

~CHÁT ~ Tiếng tát chua cay, mạnh mẽ được ấn định trên mặt Mimi và Lala

~~ Thật chả muốn đánh con gái tí nào. Nhưng loại như 2 cô không thể không đánh - Kin

~ Sau đó Mimi và Lala chạy vụt đi ~ Kin lại gần chỗ Rick ~ Ôm chặt lấy cô

~~ Nghẹt thở ! - Rick (T/g : Í, hồn lìa khỏi xác rồi)

- Cô sao vậy ? - Kin giờ mới thả Rick ra, lay lay người Rick

~ Mặt Rick lúc này mới hồng hào trở lại ~ Nhưng tỉnh thì vẫn chưa tỉnh lại đâu ~

24. Chương 24

~ Sáng hôm sau ~ Tại trường Moon ~ Sau vụ hôm qua, Mimi và Lala vẫn thản nhiên dắt tay nhau bước xuống chiếc BMW đen bóng mới toanh

~~ Ê ! - Sun

- Gì ? - Mimi

- Tìm cách kết thân à ? - Lala

- Nhà phá sản mà vẫn đủ sức đi xe sang tới trường cơ đấy - Sun

- Phá sản ? Hồi nào chứ ? - Mimi

- 5ph trước đó. Sự kiện trọng đại trên báo đầy ra đó, người ta đoán già đoán non xem tại sao mà M&L phá sản mà vẫn còn người không biết đây nè - Sun

- Chắc đi học sớm !! - Rick thường ngày lạnh lùng là thế, hôm nay cũng tìm cách dâm chọc cô nàng này

~ Học sinh trong trường nghe được vụ đó thì bàn tán rôm rả lắm ~ Nhiều đứa cảm thấy thương thay cho Mimi và Lala ~ Nhưng nhiều người lại cảm thấy đã loại được 1 cái gai trong mắt ~ Mimi và Lala lặng lẽ bỏ đi ~ Từ đấy không ai thấy 2 nàng nữa

~~ Vẫn là 1 buổi sáng như bình thường ~ Tiếng loa HT vang lên ồm ồm

~~ Hôm nay trường ta có sự kiện đặc biệt nên hôm nay cho cả trường nghỉ. Hãy tận hưởng cả ngày hôm nay 1 cách vui vẻ nhất nhưng ngày mai chắc hẳn sẽ phải đi học lại bình thường đó - HT

- " Bà ta lại định giở trò gì đây ? " - Rick

- Không biết trường được nghỉ vì sự kiện gì nhỉ ? - Sun (T/g : Vẫn luôn tự hỏi rốt cục đầu nàng này có IQ không ? Chả suy nghĩ thấu đáo gì cả ??)

- À ! Cần 1 số học sinh ở lại dọn dẹp trường như : Sun ! Gin !..... - HT

- Hả ? Tui sẽ đến oánh bà HT 1 trận - Sun

- Nóng làm gì ? Đành vậy ! - Gin

- " A ! Có cả Gin ! Vậy bà HT kia ! Lần này tui tha cho bà " - Sun

~ Vậy là Kin và Rick bị bỏ lại

~~ Đi đâu ? - Kin

- Về !! - Rick

~ Tiện đường, đi qua 1 con ngõ nhỏ

~~ Tha cho tôi đi - Giọng nữ nhi

- Tha thế nào được. Em xinh như vậy mà !! - Giọng nam nhi

- Dừng ! - Rick tự dưng xen vô truyện người ta

- Mà y là con nào ? Á ! Lại gái ! - Giọng nam nhi

- Chị à ! Chạy đi cứ mặc em !! - Giọng cô bé lúc nãy

- Phải cứu người trước - Rick

- Gái xấu quá !! Có cho tao cũng không thèm - Giọng nam nhi

~ Rick lao vào trong con ngõ ~ Lôi cô bé đó ra ~ Không quên đạp vào bụng tên đó 1 phát

~~ Mà y dám.... - Tên đó

- Sao không ! Ít ra hơn thằng Râu xanh ! - Rick

- Mà y...Mà y....Tụi bây xử nó cho tao - Tên đó hét lên

~ Sau tiếng hét của tên đó ~ Tầm chục tên từ đâu xuất hiện

~~ Tôi đếm từ 1 tới 3 hai người chạy thật nhanh nhá. Tôi mệt lắm nên tôi không đánh nổi đâu ! Cô biết võ không ? - Kin

- 1...2...3! Chạy ! - Rick

~ Kin nắm chặt lấy tay Rick cùng với cô bé kia chạy mất hút ~ Lúc này, cả lúc này nữa, tim Rick đập thình thịch, nhưng do đang chạy nên Rick cũng chẳng quan tâm lắm

~Do chạy vội nên chạy cả vào rạp phim ~ Rick và Kin ngồi xem phim luôn, vừa tận dụng được chỗ trốn

~~ Cảm ơn anh chị !! Em phải về ngay đây - Cô bé cảm ơn rồi ra khỏi rạp phim đi về

- Phim gì ? Chẳng hiểu ? - Rick

- Tiếng Trung mà ! - Kin

- ... - Rick im lặng

- Có lẽ ta không thể là bạn ! Phải chăng ông trời đã sắp đặt như vậy ? - Lời thoại phim

- Dù vậy tôi cũng muốn được biết tên của cô ? - Lời thoại phim

- Trần Hân Hân !! - Kin

- Hở ? Gì ? Tên tôi ! - Rick

- Có phải tôi đã yêu cô thật không ? Trần Hân Hân !! - Kin (T/g : Kì này chém gió quá tay rồi !!! =.=)

- Lời thoại ? Nhảm ! - Rick tức giận bỏ đi

- O...Sao đã về rồi ?? - Kin

- Đám kia ! Không thấy nữa ! Về được rồi !! - Rick

- Ừm - Kin đành lui thủi để Rick về

(T/g : Tởm tình thất bại rồi !! Tội nghiệp anh ! Anh rất tốt nhưng em rất tiếc !! =v=)

25. Chương 25

~ Thoáng cái đã tới tối rồi ~ Rick sau khi về tới nhà ~ Nằm ườn trên giường ~ Nằm gác tay lên trán suy nghĩ ~ Trong suy nghĩ của Rick, hình ảnh Kin nắm chặt lấy tay Rick rồi chạy chẳng hiểu sao cứ xuất hiện đi xuất hiện lại trong đầu Rick ~ Chưa hết, tiếp đến là cái hình ảnh Kin tỉnh tò với Rick ở rạp phim đó ~ Mấy hình ảnh đó cứ luẩn quẩn trong đầu Rick + Tim cứ đập thình thịch mãi hông thôi + Hai má đang nóng ran lên

~~ ” Cảm xúc gì vậy nhỉ ? Thôi kệ, chắc là tuổi mới lớn nó vậy !! ” - Rick tự tuyên bố chắc nịch cho bản thân rằng đó chỉ là thứ cảm xúc dành cho tuổi mới lớn

~ Rick bước vào phòng tắm ~ Và lát sau trở ra với bộ đồ ngủ màu đen cùng với mái tóc ướt nhẹ ~ Để mặc mái tóc ướt Rick chỉ lấy cái khăn trùm tạm lên đầu, lau qua cho đỡ ướt rồi ngồi ngay xuống bàn, mở máy tính ra và lại lúi húi làm gì đó

~~ Lát sau Rick nhận được một cuộc điện thoại ~ Chầm chậm cầm máy lên xem đây là số ai nhưng lại chẳng có tên người gọi

~~ Alo ! - Giọng nói vô cùng lạnh lẽo phát ra

- Tiểu Băng !! - Giọng người đầu dây bên kia có vẻ xúc động

- Ai ? - Rick

- Là ta ! Là ta đây nè ! Ta là ba của con đây ! - Giọng người kia có vẻ như đang rất xúc động, không nén nổi sung sướng

- Ba ? Sau cái lần hắt con đi mà vẫn còn khả năng gọi điện cho con ư ? - Rick

- Ta...ta...Lần này ta gọi điện để chuộc lỗi với con - Câu nói của Rick như hắt cả gáo nước lạnh vào mặt người cha

- Ukm... Được thôi. Và con cũng có thứ để nói với cha đó - Rick

- Vậy ta gặp con ở đâu ? Lúc nào ? - Ba Rick

- Ngày mai. Tại quán ăn số x đường y quận z, ở Việt Nam - Rick

- Ukm. Ta sẽ sắp xếp ngay 1 vé về Việt Nam - Ba Rick

- Đừng nói gì cho bà ta biết - Rick dặn lại ba sau đó cúp máy luôn

~ Hôm sau ~ Tại địa chỉ mà Rick đưa ra

~~ Rick cố ý tới muộn 10 ph ~ Hôm nay Rick nghỉ học ~ Ăn mặc đơn giản : Chiếc áo pull trắng dài tới đầu gối kết hợp với chiếc quần jean bò và đôi giày Nike như thường ngày

~~ Bước vào quán ~ Bao nhiêu cặp mắt đổ về phía Rick nhưng cô chẳng mấy may quan tâm ~ Vị trí ngồi gần cửa sổ ~ Là 1 người đàn ông cỡ tuổi trung niên ~ Nhưng trông vẫn còn khá trẻ ~ Ông không ngừng nhìn ra phía ngoài cửa sổ

~~ Ba ! - Rick vẫn sử dụng chất giọng lạnh đầy nhưng có chút ấm áp

- A ! Con đến muộn 10ph đấy - Ba Rick

- Xin lỗi vì làm mất thời giờ của ba. Ba về Việt Nam như vậy còn việc công ty thì sao ? - Rick

- Ukm ba giao lại việc cho thư kí. Sang đây có 1 hôm thôi mà. Công việc ba sẽ sắp xếp được con không phải lo - Ba Rick

- Đạo này ba khỏe chứ ? - Rick

- Ukm. Ta khỏe. Vậy còn con. Con về Việt Nam khi nào vậy ? Lúc trước ở Mỹ con sống ở đâu ? - Ba Rick

- Về Việt Nam tầm 1 tháng trước. Lúc trước ở Mỹ con mua tạm 1 biệt thự ở vùng ngoại ô - Rick

- Vậy con sống thế nào ? Ta vẫn gửi tiền đầy đủ cho con nhưng nghe nói toàn bị gửi trả lại - Ba Rick

- Con muốn sống vào chính sức lao động của mình. Con sống hoàn toàn ổn - Rick

- À ! Vậy còn Sun thì sao ? - Ba Rick

- Ăn ngủ đủ đầy - Rick

- Haha.. Nghe vậy là biết chắc Sun sống rất tốt rồi - Ba Rick

- Thôi ba vào vấn đề chính đi. Đừng vòng vo nữa - Rick

- Ta dự định sẽ kết hôn với mẹ kế của con. Con hãy đến dự đám cưới của chúng ta - Ba Rick

- Không ! Con phản đối ! - Rick

- Ta biết con vẫn chưa thể chấp nhận cô ấy được. Nhưng con đừng mãi cứ nhớ về mẹ con nữa. Hãy tập quên đi - Ba Rick

- Chắc hẳn ba cũng đâu quên được mẹ. Con biết cha vì con mà lấy bà ta nhưng thật sự không cần bà ta con vẫn có thể sống tốt - Rick

- Nhưng con cần có 1 người mẹ - Ba Rick

- Người mẹ ? Người như bà ta ? Được ! Vậy con để cho ba xem thứ mà bà ta đã làm nhá ? - Rick nhướn miệng cười nguy hiểm

26. Chương 26

- Con nói vậy nghĩa là sao ? - Ba Rick
- Con nói từ ý nhỏ tới ý lớn nhá ? - Rick
- Ukm. Con nói đi xem nào - Người cha cực kì tò mò bởi người ông định cưới đã làm gì mà khiến con gái ông khinh bỉ tới như vậy
- Mà thôi. Con không muốn mất thời gian. Tốt nhất ta hãy tới phòng hiệu trưởng nói thẳng ra luôn. Nói đi nói lại hoài 1 chuyện tốn hết nước bọt - Rick
- Ukm. Cũng được thôi - Ba Rick
- ~ 5ph sau ~ Rick cùng ba đã đang đứng ngay trước cổng trường ~ Rick cùng ba đi chậm chậm tới phòng HT ~ Hiện tại bây giờ ở trường đang là giờ ăn trưa ~ Đám học sinh ùa tới xem
- ~ " Rick ? Ba ? Ba làm gì ở đây ? " - Câu hỏi được đặt ngay trong đầu Sun khi cô nhìn thấy Rick cùng ba bước vào trường
- ~ Rick đáng ra phải đập cửa mà vào như bình thường nhưng do hôm nay trước mặt bản dân thiên hạ, Rick cũng muốn giữ cho bà ta chút danh dự trước khi mất hết tất cả
- ~ Honey ? Anh làm gì ở đây? ... Cả...cả Rick ... nữa...con...làm...gì...ở...đây ? - HT nhìn thấy Rick thì run bần bật, còn sợ hơn cả khi bà ta nhìn thấy Sun
- Sao ? Tôi vào bà ý kiến gì à ? - Rick
- À...không!!!- HT
- Ba ơi ! - Tiếng gọi từ ngoài vọng vào
- Ầm ~ Cái cửa mở ra thật nhanh và đóng lại cũng thật mạnh
- ~ Sun ? Con làm gì ở đây ? - Ba Rick
- Con học ở đây mà ? Không tin ba hỏi mẹ xem - Sun
- Ồ vậy hả ? Rick ! Con muốn nói gì thì nói luôn đi !!- Ba Rick
- Nào ! Bây giờ bắt đầu từ cái bé trước nha - Rick
- ~ Mọi người trong căn phòng đều lắng nghe từng câu từng chữ mà Rick nói
- ~ Trước tiên ! Là việc bà ta ăn ngân quỹ nhà trường. Việc này tôi hoàn toàn không muốn để ý đến. Nhưng bà ta ăn ngân quỹ quá nhiều. Đây ! - Rick lấy trong túi ra 1 tập tài liệu rồi ném lên bàn
- Ta...Ta đâu có ăn ngân quỹ...Con nữ đồ oan cho ta vậy sao ? Ho..ney !!- HT
- Im ! - Rick lườm bà HT
- ...- Bà HT không dám nói thêm 1 lời nào
- Đây chỉ là 1 việc nhỏ thôi mà. Nếu em thiếu tiền em có thể nói với ta - Ba Rick từ từ giở tài liệu ra xem, khuôn mặt vẫn cực kì bình tĩnh
- Thiếu tiền ? Hahaha... Bà ta mà thiếu ? Bà ta muốn lấy hết tiền của ba đấy ạ ? - Rick
- Bằng chứng đâu mà con kết tội mẹ con như vậy ? - Ba Rick
- Con phải nói bao nhiêu lần thì ba mới chịu hiểu ? Bà ta không phải mẹ con ! Mẹ con cũng không phải là mẹ đàn bà đáng khinh này ? - Rick
- Con..Con - Ba Rick đưa tay định tát cô
- Ba nghĩ ba có thể tát con lần nữa sao ? Rick này không để có thêm 1 cái tát nào vì bà ta trên mặt đâu - Rick

- Con nói tiếp đi ! - Ba Rick cố bình tĩnh

- Sun ! Gỡ xuống ! - Rick

- Hả ? À ừ - Sun ậm ừ rồi bắc ghế đứng lên. Với lên trần nhà lấy 1 thứ gì đó

~ Sun giở ra xem trước con mắt ngỡ ngàng của bà HT

~~ 1 chiếc ...camera...chìm. Lần trước ta đã phá 1 cái rồi mà !! - HT

- Chính vì thế tôi mới phải sử dụng tới camera chìm này - Rick

- Tiếp đi ! - Ba Rick

- Rồi rồi ! Ba không cần phải nóng - Rick lấy trong túi ra 1 chiếc Ipad

~ Rick đi tới chiếc máy tính bàn của bà HT ~ Sau 1 hồi kết nối máy móc cuối cùng cũng xong ~ Trên máy tính hiện ra 1 video ~ Rick quay mặt chiếc máy tính về phía chiếc ghế salong mà bà cô đang ngồi ~ Khung cảnh là : Bà HT mở cửa bước vào, cạnh bà ta là 1 người đàn ông lạ ~ Sau 1 hồi ôm hôn nhau, cuối cùng 2 người cũng nói chuyện

~~ Bao giờ thì em dừng chuyện này lại được, em tính bám theo lão già đó bao lâu chứ ? - Người đàn ông

- Sớm muộn em cũng sẽ rời xa ông ta thôi - HT

- Đó là khi nào chứ ? - Người đàn ông

- Giờ chưa phải lúc. Chỉ cần em còn ở cạnh ông ta thì ngôi trường này là của em - HT

- Em chỉ cần ngôi trường này sao ? - Người đàn ông

- Không hề ! Tiếp đến sẽ là công ty của ông ta. Vậy thì chúng ta mới có tiền chứ - HT

- Em chỉ cần tiền thôi sao ? - Người đàn ông

- Đâu phải đâu, có tiền thì mới sống cùng anh được chứ - HT

~ Sau đó là chiếc màn hình đèn ngòm của máy tính

~Ba Rick lần này không thể bình tĩnh nổi nữa ~ Tách trà trên tay ông rơi xuống đất ~ Bà HT mặt tái mét, vẻ mặt cực kì run sợ

~~ Cô ! Hãy rút khỏi đây ! - Ba Rick

- Honey...Anh sao vậy ? - HT

- Bỏ ngay cái giọng điệu giả dối ấy đi - Ba Rick

- Nhưng...em...- HT

- Hãy trả hết toàn bộ những gì bà đã lấy về cho ba tôi - Sun

- Mà...mày...- HT

- Giờ mới lộ đuôi cáo à nha !! Toàn bộ số nợ được tính ra tiền mặt là 1 tỉ USD. Bà có làm việc cả đời cũng chẳng bao giờ trả hết nợ đâu !! - Rick

- Được ! Tao sẽ đi ! Nhưng đừng nghĩ tao sẽ không quay lại trả thù !! - HT

- Đừng mơ mộng hão huyền ! Tôi đã nhận kết quả từ bệnh viện. Bà mắc bệnh ung thư. Chỉ sống được 1 tháng nữa thôi. Bảo hiểm nhân thọ của bà sẽ là số tiền trả lại cho công ty - Rick

-Hơ..hơ...- HT té xỉu

- Bà ác quá đó !! 1 đồng cũng không tha cho bà ta là sao ? - Sun

- Tha ? Không có từ đó trong từ điển ! - Rick

- Con ... Sao con biết bà ta làm như vậy ? - Ba Rick

- Điều tra ! - Rick
- Thôi ba về Mĩ đây. Hàng loạt công việc cần ta giải quyết nốt ! Còn về HT mới thì ta sẽ lo sau ! - Ba Rick
- Dạ ! Không cần đâu ạ ! Tự con sẽ lo ! - Rick
- Bà tính lo kiểu gì ? - Sun
- Lên làm hiệu trưởng !! - Rick
- Hả ? - Sun

27. Chương 27

- ~ Tại sân bay
- ~~ Phiên hai con quá ! Lại phải tới tận đây đón ta - Ba Rick
- Phiên gì đâu ạ ! Con vẫn giận vụ ba về Việt Nam mà hông nói con nha !! Con giận đó !! - Cử chỉ của Sun cực kì dễ thương
- Rồi ! Ba sai rồi ! Ba hứa lần sau không vậy nữa - Ba xoa đầu Sun
- Ba hứa đó nha !! - Sun
- Hey ! - Rick
- ~ Câu nói của Rick như lời 2 người từ cái thế giới trẻ thơ về
- ~~ Mãi buồn chuyện mà ba quên mất. Thôi ba phải về Mĩ gấp. Hai con ráng giữ sức khỏe nha !! - Ba đi về phía máy bay
- Dạ vâng !! - Sun vẫy tay chào ba
- ~ Rick hầu hết chẳng nói gì nhiều ~ Chỉ lặng lẽ gắn trên tai chiếc dây nghe nhạc được nối với điện thoại ~ Từ lúc đón ba tới sân bay tới giờ
- ~~ Sun bỏ học luôn ~ Rick và Sun cùng về nhà
- ~~ Ê ! Bà tính làm HT thiệt hả ? - Sun
- Thì sao ? - Rick
- Tôi sợ bà bận quá - Sun
- Không chết được !! - Rick
- Bà cứ thích ôm việc vào thân là thế nào ? - Sun
- Thích ! - Rick
- ~ Sun về tới nhà ~ Nằm úp mặt xuống giường ~ Sau đó, bước vào phòng tắm ~ Và trở ra với bộ đồ ngủ màu xanh nhạt ~ Đường nhiên là chẳng học cái gì hết ~ Mở cặp ra, lấy chiếc máy chơi game ~ Nằm xuống giường cắm cúi vào cái máy chơi game
- ~~ Trở qua phòng Rick ~ Rick vừa mới về cũng trở ngay vào phòng tắm ~ Một phút sau trở ra cùng với bộ Pijama màu xanh đậm, được thêu mấy hình thù ngôi sao, mặt trăng màu vàng óng ~ Mái tóc đen xoa ngang vai thường ngày hôm nay được búi gọn lên ~ Hiện tại trông bây giờ Rick trông cực kì xinh đẹp và dễ thương ~ Rick lúc nào cũng là 1 con mọt chăm chỉ ~ Rick lặng lẽ ngồi xuống chiếc bàn cạnh cửa sổ, nhìn ra ngoài cửa 1 hồi lâu, sau đó mở máy tính ra và tiếp tục hoàn thành công việc ~

~ Sáng hôm sau ~ Rick tỉnh dậy với cái khuôn mặt hết sức nham nhở ~ Đầu tóc rối bù như cái ổ gà ~ Cái mặt sưng sưng lên ~ (T/g : Cơ mà sáng dậy ai chả vậy) ~ Sau 5ph vệ sinh cá nhân ~ Bước ra là 1 cô gái xinh đẹp với chiếc áo trắng dài tay kết hợp với chiếc váy đen dài tới đầu gối ~ Đi đôi tất đen dài tới đầu gối và đi đôi giày Nike ~ Mái tóc xõa ngang vai thường ngày hôm nay được cột lên bằng chiếc dây buộc tóc thanh mảnh màu đen ~ Rick ngồi xuống bàn trang điểm ~ Trên mặt bàn trang điểm giờ đã có 1 ít mỹ phẩm, nhưng chủ yếu là phấn sẫm màu ~ Rick phủ lên mặt 1 ít lớp trang điểm ~ Chỉ 1 lát sau, trong gương là 1 cô gái khác lạ với khuôn mặt rậm rỗ, nhưng vẫn giữ được nét đẹp tự nhiên của Rick ~ Rick tiếp tục đeo thêm đôi mắt kiếng dày cộm ~ Giờ đây trong gương không phải là Rick mà là Trần Hàn Hàn

~~ Kế đến ~ Bước xuống nhà ~ Ái chà, hôm nay đã thấy Sun ngồi ngay ngắn trên bàn ăn sáng ~ Trên bàn ăn sáng chỉ đơn giản có 1 chiếc hamburger, 1 ly sữa ~

- Lại ! - Rick

- Gì chứ ? Tôi dậy như vậy để ăn sáng mà !! Bị bỏ đói - Sun

- Cố gắng ! - Rick

~ 10ph sau ~ Rick và Sun đi bộ tới trường ~ Lần nào chả là cái khung cảnh ấy ~ Đám nữ sinh thì hò hét gọi tên Hotboy kèm theo mô típ quen thuộc : Em yêu anh ! ~ Đám nam sinh sau khi nhìn thấy Sun cũng giống đám nữ sinh kia nhưng đảo ngược lại : Anh Yêu Em !!

~~ " Phiền ! " - Rick

- " Sao ăn rồi mà vẫn thấy đói nhỉ ?? " - Sun

(T/g : Có vẻ như nhân vật chính của chúng ta không mấy mặn mà với cảnh tượng này nhỉ ?)

~ Giờ ăn trưa ~ Đám nữ sinh chen nhau ngồi chỗ gần bàn của hotboy ~ Còn đám nam sinh thì đơn giản là tìm 1 vị trí an toàn ngồi ngắm hót gơ ~ Vẫn là cái bàn ăn góc khuất yên tĩnh mà Rick chọn ~ Nhưng hôm nay...thì...chả yên lặng tí nào ~ Mà hay ghê, đám nhân vật chính lại chả quan tâm mấy

~~ Nè ! Tối nay tôi mở 1 party. Mời mọi người đến nha !! - Kin

- Có 4 đứa tụi này thôi mà ? - Sun

- Ukm - Kin

- Hể ? Thôi tôi không đi đâu !! - Sun

- Nhiều đồ ăn lắm nha !! - Kin

- Tôi đi !! - Sun hào hứng

- Ông thì sao ? - Kin

- Hàn đi không ? - Gin

- Tùy ! - Rick

- Ukm. Vậy tôi cũng đi - Gin

~ Câu hỏi của Gin đem đến cảm giác nhói đau cho hai con tim

~(T/g : Sao Kin với Sun không yêu nhau cho nên cơm nên cháo luôn nhỉ ? Câu trả lời sẽ được hé lộ ở chap sau. Mà dạo này T/g cũng gọi là vừa bận vừa rảnh nên đăng chap có lẽ không đều được đâu ạ !!)

28. Chương 28

~ Tối nay ~ Tại nhà Kin

~~ Bữa tiệc được tổ chức tại khu vườn đằng sau ngôi nhà ~ Khu vườn với đầy đủ các loài hoa màu sắc rực rỡ như thấp sáng cõi lòng mỗi con người ~ Giữa khu vườn, được đặt 1 chiếc bàn dài, tầm 10 chỗ ~ Sử dụng chiếc khăn trải bàn màu xanh dương sọc ~ Trên mặt bàn là đủ các loại đồ ăn : hambugo, sanwich , BBQ, Coca Cola, Pepsi, gà rán,..v.v.. ~ Không chỉ vậy, từ khu vườn này có thể nhìn thấy rất rõ bầu trời đầy sao, trăng sáng

~~ Sao ? Thấy bữa tiệc thế nào ? - Kin

- Ukm. Tươi tắn phết - Gin

~ Sun sau khi nhìn thấy đám đồ ăn thì cầm đầu cầm cổ vào thưởng thức ~ Rick nhìn Sun vẻ chán nản rồi bước chậm tới phía bàn ăn, lấy 1 ly Pepsi, 1 chiếc bánh sanwich ~ Gin và Kin thì không ngừng dõi theo hình ảnh của cô gái đó ~ Rick lại chậm chậm tiến bước tới khu vực tĩnh lặng và có phần hơi đáng sợ ở phía khuất của khu vườn

~~ ” Đẹp quá ! Trăng đêm nay thật sáng. Sự tĩnh lặng, yên bình là thứ góp phần tạo nên vẻ đẹp cho nơi đây ” - Rick

~ Giờ mới để ý kĩ ~ Tối nay Rick ăn mặc với phong cách tình nghịch và không kém phần trầm lặng ~ Rick mặc chiếc áo pull trắng hở 1 bên vai dài tới chừng đầu gối kết hợp với chiếc quần đen bó sát và đôi giày Nike trắng như thường ~ Và đương nhiên vẫn là cái lớp trang điểm ngăm ngăm trên khuôn mặt, nhưng hôm nay đặc cách thêm phần trang điểm tại chỗ vai và cổ, bàn tay ~ Đừng quên mái tóc cột đuôi ngựa chứ

~~ Sun thì đơn giản hơn với chiếc váy trắng tinh khôi dài tới đầu gối ~ Mái tóc nâu bóng xõa ngang lưng ~ Đi đôi giày búp bê màu trắng nốt

~~ Kin thì đơn giản với chiếc áo thun trắng kết hợp cùng chiếc áo ghile màu đỏ và chiếc quần thun dài màu xám tro đơn giản ~ Mái tóc thì vẫn vậy nhưng có vẻ như được chải chuốt khá cẩn thận

~~ Gin cũng đơn giản như Kin mà thôi ~ Quần thun màu xám tro có túi kết hợp với chiếc áo thun vàng và chiếc áo vest màu đỏ ~ Mái tóc nhuộm hung đỏ 1 số chỗ hôm nay được chau chuốt cực kì kĩ lưỡng

~(T/g : Mấy anh nam này như đàn bà ấy nhè !! =..=)

- Ê ! Sao mấy ông ăn ít quá vậy ? - Sun nói khi trong miệng vẫn còn nhóp nhép đồng đồ ăn

- Eo ! Phiên bà ăn uống cho thực nữ cho tôi nhờ !! Như heo ! - Gin

- Gì ? Bản cô nương đây có bằng thực nữ hử hay đây !! - Sun

- Đâu ? Nhìn thấy cái gì ? - Gin giả bộ dáo dác tìm gì đó

- Đây ! - Sun nắm chặt tay lại hình nắm đấm

- Đây ? Bộ vấn đề hử bà ? Đây giống chứng chỉ đã học võ thì đúng hơn á nha ! - Gin

- Ukm! Chuẩn ! Đủ các ngón luôn ! Muốn thử cái nào trước ! - Sun

- Độ thực nữ kiểu này chắc cụ tôi cũng phải nể ? - Gin châm chọc

- Quá khen ! Quá khen ! - Sun

- O...Tôi đâu có khen cô đâu ? - Gin bực

- Vừa khen xong còn gì ? Rồi ! Tôi biết tôi giỏi rồi !! - Sun

- Êu ! Độ thực nữ của bà chỉ bằng 0 mà thôi. Giỏi ? Mơ đi ! - Gin

- Quá khen rồi ! - Sun

- Khen khủng nổi gì - Gin bắt đầu bốc hỏa

- Thôi...Thôi... Hai cái con người này ! - Kin

- Hử ? Cô ta gây trước mà !! - Gin

- Anh gây trước thì có !! - Sun

- Quả không sai ! Tục ngữ có câu : Yêu nhau lắm cắn nhau đau ! Quả chẳng sai ! - Kin

- Gì !! Ý là tôi với cái bà này yêu nhau á ? Nằm đây mà mơ, mơ đây mà húp ! - Gin

- Cẩn đường !! - Rick từ đâu xuất hiện rồi biến mất hút luôn (T/g : Trở lại bàn lấy đồ ăn ấy ạ !!)

- Tôi cũng..không yêu cái loại anh đâu - Sun

(T/g : Ô....Lòng nghĩ thế nào mà cái mồm nó nói khác vậy)

- Rồi ! Tôi biết mấy người mến nhau sâu đậm rồi !! - Kin

- Nằm mơ đi !! Tôi thích người khác rồi ! - Gin đừng đừng bỏ đi chỗ khác

- Ukm !! - Sun ngoài mặt nói vậy chứ trong lòng thì đau như cắt

~ Bỗng có 1 người hầu hốt hải chạy tới

~~ Sao vậy ? - Kin

- Dạ ! Thưa cậu chủ !! Ông...Ông...chủ...về...rồi ạ !!!

- Sao cơ !! Sao ông ấy lại về đúng lúc này chứ !! - Kin rồi tung rỏ mù lên nghĩ cách xóa sổ cái party này trong 5ph

- Ta đây ! Không cần phải giấu ! Ta không ngờ là con lại sợ ta tới vậy đó ! - Ba Kin

- Ba ! Mừng ba đã về - Kin cúi gập người thành tư thế

- Đứng thẳng lên đi !! - Ba Kin ~ Trước mặt Kin là 1 người đàn ông cỡ tuổi trung niên ~ Khoác trên mình chiếc vest đen ~ Nhìn ngoài đã biết được rằng đây là người lịch lãm, quý phái và không kém phần nghiêm khắc

~

29. Chương 29

- Con có vẻ e dè, sợ hãi ta nhỉ !! - Ba Kin

- - Kin chỉ biết im lặng

- Con định giấu ta thứ gì ? - Ba Kin

- Dạ không có gì ! - Kin

- Đừng có giấu ta !! - Ba Kin

- Dạ...!! - Kin

- Dạ ! thật ra là hôm nay Kin có tổ chức 1 party nhỏ ạ ! Nên...mời vài đứa bạn đến chơi thôi mà ạ ! Bác đừng giận bạn ấy - Gin đỡ lời cho Kin

- Ukm.. Vậy việc gì nó phải giấu ta chứ ? - Ba Kin

- Cháu nghĩ chắc vì Kin sợ sẽ ảnh hưởng tới thời gian của bác ạ !! - Gin

- Thật vậy sao ? - Ba Kin

- Dạ ! Đúng..ạ ! - Kin

- Vậy đằng nào thì cũng đã mời bạn đến rồi ! Ít ra cũng phải giới thiệu chứ !! - Ba Kin

- Mời ba đi lối này ạ !! - Kin dẫn ba mình đến gần bàn tiệc

~ Ba Kin cũng bình tĩnh đi theo

~~ Đây là Hân. Học sinh mới chuyển tới lớp con - Kin

- Gia cảnh thế nào ? - Ba Kin

- Đơn giản là dân đen thôi !! - Rick có vẻ như không hề e sợ trước người đàn ông đang đứng trước mặt

- Dân đen ? Không ngờ con lại có loại bạn như vậy đó ! - Ba Kin

- Loại bạn ? Ông chọn bạn ? Cho con trai ông ! - Rick

- Cô...Cô...Ta sẽ làm cho nhà cô phải phá sản ! - Ba Kin

- Cứ tự nhiên !! - Rick

- Thôi ! Nể tính cô là bạn của con trai ta ! - Ba Kin

- Tùy ! - Rick tiếp tục cái thái độ ngang ngược

- Tiếp theo là ai ? - Ba Kin

- Đây ! Chưa giới thiệu ! - Rick

- Cần thiết đến vậy sao ? Thôi ! Ta cũng sẽ giới thiệu 1 lần cho tụi dân đen nó biết ! Để lần sau bỏ cái thái độ ngang ngược ấy đi ! - Ba Kin

- Cứ tiếp tục ! - Rick

- Ta tên Hoàng Văn Lam. Là tổng giám đốc công ty K&S đứng thứ 3 thế giới. Sao ? Sợ hãi chưa ? Người nên quỳ rạp trước ta đi ! - Ba Kin (T/g : Biết tên nhưng hổng thèm gọi luôn...Đỡ phiền phức !! Thôi thì cứ gọi không thì tha hồ mà ăn gạch chấm muối mất. T/g có hàm răng yếu lắm, nhai không lại đồ cứng đâu !!)

- Khinh người !! - Rick

~ Rick càng ngày càng thêm chọc giận ông Lam ~

- Thôi ! Tiếp ! - Ô.Lam

~ Sun chả hề để ý tới sự việc lúc này vừa diễn ra ~ Chỉ lo ăn ăn và ăn

~~ Đây là ... ? - Ô.Lam

~ Bấy giờ Sun mới tiếp nhận được thông tin và xử lý qua não bộ ~ Nhanh chóng đặt đồ ăn xuống bàn ~ Lấy khăn lau miệng trông cực kì lịch sự, thực nữ ~

- Đây là ... - Kin vẫn đang giới thiệu

- Dạ ! Cháu là Sun ! - Sun vội chen ngang + đứng dậy + cúi chào

- Người....Người...- Ô.Lam

- Dạ ? Cháu có quen bác ạ ? - Sun

CHẤT ! Cái tát được lãnh trọn trên khuôn mặt của Sun ~ Làm hết thấy mọi người đều ngạc nhiên ~ Ô.Lam là 1 người khá bình tĩnh, dù tức giận cũng cố kìm nén nhưng không hiểu sao...hôm nay lại

~~ Ô... - Sun ôm lấy 1 bên má

- Nếu không phải tại người...thì...gia đình ta....sẽ không...tan nát như vậy - Ô.Lam

- " Họ quen nhau sao ? " - Kin

- " Hử ? Sự kiện thú vị đây !! " - Rick

- " LÀ ÔNG TA !! " - Sun cười nhếch mép

(T/g : Tại sao Ô.Lam lại nói như vậy ? Tại sao Sun lại suy nghĩ như vậy chứ ? Sun đã làm gì sai mà phá hoại gia đình Kin chứ ? Tất cả sẽ sớm được hé lộ !!)

30. Chương 30

~ Sau khi tát vào mặt Sun Ô.Lam lập tức bỏ đi ~ Sun và Rick cũng chẳng ở lại lâu thêm 1 chút nào nữa ~ Gìn đột ngột có chuyện gấp nên phải về nhà ~ Chỉ còn lại mình Kin ~ Kết quả là party vui vẻ lại trở nên u ám

~~...- Kin rút trong người ra chiếc điện thoại, gọi điện cho ai đó

- Alo ! Cậu chủ có gì cần dặn ?

- Điều tra cho tôi Phan Ngọc Anh - Kin

- Dạ ! - Tiếng dạ vừa dứt, ngay lập tức là tiếng cúp máy khô khốc

- ” Rốt cuộc cậu ta và ba mình có quan hệ gì ? Liệu cậu ta là bạn hay là thù ? ” - Kin

Reng...Reng....Tiếng điện thoại vang lên không dứt

- Alo ! - Kin

- Dạ, thưa cậu chủ. Tôi đã có kết quả điều tra rồi !

- Làm việc nhanh lẹ phết !! - Kin nở 1 nụ cười hình bán nguyệt

- Dạ ! Cậu chủ quá khen ! Đây là kết quả điều tra :

Tên thật : Phan Ngọc Anh

Biệt danh thường gọi : Sun

Gia cảnh : Không rõ. Không có ba, mất mẹ từ nhỏ, hiện đang là con nuôi của Tổng giám đốc công ty R&R.
Mẹ tên là : Phan Ngọc Tuệ

(T/g : Công ty ba Rick đó ạ !! R&R nghĩa là Rick & Rick đó ạ !!)

- Phan...Phan...Ngọc Tuệ - Chiếc điện thoại trên tay Kin rơi bộp xuống đất

- Cậu chủ...Cậu chủ - Tiếng gọi lo lắng ở đầu dây bên kia càng lúc càng nhỏ dần

(T/g : Có bạn nào đoán ra được mối quan hệ họ chưa vậy ??)

~ Sáng hôm sau ~ Kin vừa đến đã chạm mặt ngay Sun đang ngồi chống cằm lên bàn vẽ mặt hết ư là thản nhiên

~~ Chào ! - Kin

- Ukm. Chào ! - Sun

- Nè ra đây tôi nhờ tí !! - Kin

- Nhờ gì ? - Sun

- Chắc hẳn cô cũng tò mò chuyện tối qua ? - Kin

- đương nhiên là có ! ” Cơ hội đây ! Còn vài thứ mình vẫn chưa rõ ” - Sun

- Được vậy tối nay tới nhà tôi đi !! - Kin

- Làm gì ? - Sun

- Tôi sẽ phổ biến sau !! - Kin

~ Kin và Sun cũng trở lại chỗ ngồi ~ Rick cũng vừa gọi xong cuộc Phone

~~ Cuộc điện thoại của Rick với 1 ai đó

~~ Alo !

- Điều tra cho tôi ông Hoàng Văn Lam. Tổng giám đốc công ty K&S - Rick

- Dạ ! Kết quả tôi sẽ gửi ngay vào máy

- Ukm - Tiếng UKM mang lên cực kì nhanh rồi nhanh chóng gấp máy

~ Cuộc trò chuyện điện thoại chỉ có vậy thôi à ~

~ Rick lại trở lại với tính cách lạnh như băng cực ngàn năm của mình

~~ Ê ! Hân ! - Gin vừa đến

- Gì ? - Rick chẳng thèm ngước mắt lên nhìn

~ Hàng loạt ánh mắt kẹo đồng hướng về Rick

~~ Tui nhờ cậu việc này. Nhớ giúp tui nha !! - Gin

- Nhờ người khác - Rick

- Đi mà ! Please ! - Gin chạy đến chỗ Rick quỳ xuống năn nỉ

~ Lần này là những ánh mắt hình quả tên lửa rồi

~~ Cứ biết thế ! - Rick

- Vậy là đồng ý rồi nha !! - Gin

~ Ánh mắt có chút dịu lại nhưng lại bốc ngàn ngút tiếp lên

~(T/g : Họ không muốn nhìn hotboy của họ quỳ rạp xuống đất nhưng lại không muốn Rick là người giúp Gin, họ muốn mình sẽ được chọn là người giúp đỡ Gin ấy ạ !! Ích kỉ cmnr !!!)

- " Yeah ! Vui quá đi !! " - Gin

- " Phiền quá ! " - Rick

~ Trái tim của ai đó lại khê rên lên ~ Đau lắm đấy ạ

~~ Tiếng báo có tin nhắn được gửi đến Ipad của Rick ~ Đúng lúc ghê, cũng là lúc bà giáo bước vào

~~ Lớp học đương nhiên là vẫn kiểu CÔ LÀM GÌ KỆ CÔ, CÒN TRÒ LÀM GÌ CỨ KỆ TRÒ ~ Nhưng ít ra cô giáo còn có 1 tia hi vọng nhỏ nhoi rằng đang có người nghe giảng ~ Đó là 1 học sinh ngồi cuối lớp ~ Chắc hẳn các bạn sẽ nảy ngay ra ý kiến rằng đó là Rick nhỉ ~ Chuẩn luôn

~~ Như cô nào biết rằng ~ Học sinh mà cô tưởng chừng như nghe giảng lại đang trôi dạt trong thế giới riêng của chính bản thân mình

~~ Rick mở Ipad ra ~ Thông tin về ông Hoàng Văn Lam hiện lên trên màn hình

~Tên thật : Hoàng Văn Lam

Biệt danh thường gọi : Không có

Con : Hoàng Tuấn Anh và.....

Vợ :.....

(T/g : Đừng đáp gạch tác giả nha! Tác giả ẩn phần đó đi để các bạn động não đó mờ !! Tập sau mới hé lộ được bí mật giấu kín ! Tác giả yếu chân răng lắm !! Đừng bắt tác giả phải ăn gạch chấm muối ạ !=..= ! Thanks mấy bợn ạ !!)

31. Chương 31

~ Tan học ~ Kin & Sun, Gin & Rick mỗi người đi 1 ngã

~~ Gì ? - Rick

- Tại vì..Tại vì... - Gin ấp a ấp úng, mặt đỏ lựng lên

- Sao ? " Gì vậy ? Bộ đi soi gái hả ? " - Rick

- Thực..ra là hôm nay tôi bị giáo viên bắt đi dọn thư viện tôi..tôi làm không hết nên nhờ cậu giúp - Gin

- Ồ " May quá ! Không phải đi soi gái !! " - Rick

(T/g : Anh Gin nói dối không chớp mắt luôn. Thực ra anh thấy cô phụ trách thư viện cực nên cố tìm cách lấy việc để ở riêng với Rick đó mà !! Nguy hiểm dữ !)

~ Tại trước cửa nhà Kin ~ Có 2 bóng đen lén vào nhà với tốc độ tên lửa

~~ Tại phòng Ô.Lam

~Tách...Tiếng bật đèn kêu rõ là to

- Cậu chủ làm trò gì vậy ? - Bà quản gia

~ Đèn sáng lên ~ Trước mắt là Kin và Sun ~

- Ô...- Kin

- Thôi ! Cậu chủ có gì cần tìm thì cứ tìm đi. Tôi sẽ tìm cách nói đỡ cho - Bà quản gia nhẹ nhàng nói với Kin rồi bước ra khỏi phòng

~ Kin hồi tưởng lại 1 tiếng trước ~ Trong chiếc Lamborghini đỏ ~ Có hai bóng đen đang nói chuyện hết sức là thận trọng, mờ ám

~~ Sao ? Gọi tui ra đây soi gái hả ? - Sun

- Đâu ! Có nhớ tui đã hỏi gì không ? - Kin

- Có. Nhưng sao ? - Sun

- Bây giờ ta sẽ lén vào nhà tôi, mà đúng hơn là phòng ba tôi. Ok ? - Kin

- Cậu muốn tìm hiểu cái gì ? - Sun

- Thực ra tôi muốn biết cậu và ba tôi có quan hệ gì với nhau và muốn biết cậu đã làm gì mà khiến ba tôi tức giận đến vậy. Hơn nữa, cậu là bạn hay thù ? - Kin

- Cậu tò mò ghê ha ? Tôi cũng có nhiều điều muốn biết ! Ok ! - Sun

~ Hết hội thoại

~~ Cậu muốn tìm thứ gì ? - Sun

- Theo tôi biết, ba tôi có 1 cuốn nhật kí. Mỗi ngày ông đều viết, không bỏ 1 ngày. Vậy nên tôi nghĩ đó sẽ là đáp án giải đáp tất cả những thắc mắc của tôi và cô - Kin

- À...Vậy nó ở đâu ? - Sun

- Chịu ! Biết thì tôi đã không nhờ cô tìm - Kin

~ Sun lấy trong cặp ra chiếc Iphone của mình ~ Từ chiếc Iphone hiện ra 1 thứ giống như cái máy quét ~ Nó quét qua 1 lượt căn phòng

~~ Nó ở trong giá sách, ngăn số 2 từ dưới lên, quyển số 18 hất từ trái sang phải - Sun

~ Lúc này Kin mới thấy Sun như 1 cái máy tính

~~ Thấy rồi - Kin

~ Quả đúng như Sun nói ~ Tìm trong giá sách thấy 1 quyển sổ màu đen khá cũ và dày ~ Mở vài trang ra ~

- Đây rồi ! - Kin

- Đâu ? - Sun

- Để đọc cho : Ngày hôm nay là ngày vui sướng và hạnh phúc nhất đối với cuộc đời tôi. Phải, hôm nay vợ tôi sinh. Tôi sung sướng vì có được 1 cô tiểu thư xinh xắn đáng yêu vô cùng...” Tại sao lại là nữ ? Chẳng lẽ đó là chị mình ? ” ... Tôi đặt tên là Hoàng Ngọc Anh, gọi ngắn là Sun vì khi cười cô bé như 1 mặt trời nhỏ của riêng gia đình tôi vậy...” Sun ? Sun là chị gái mình sao ? ”...Vài tháng sau, vợ tôi lại sinh thêm 1 đứa nữa, đó là con trai...thằng bé trông đáng yêu lắm nhưng sao không thấy giống chị lắm nhỉ ? Chắc là thằng bé giống tôi hơn là mẹ nó nhỉ ? À, thằng bé tôi gọi là Hoàng Tuấn Anh gọi ngắn là Kin. - Kin

- Vậy ra tôi và cậu là chị em sao ? - Sun

- Chắc vậy đó - Kin

- Đọc tiếp đi ! - Sun

- Ukm : Nhưng tại sao hôm nay, vợ tôi lại nói chuyện động trời ấy chứ...Cô ấy nói, Sun không phải là con gái của tôi..Nó là con của cô ấy với người yêu cũ..Tôi..Tôi đã nổi cơn tam bành đuổi cô ấy cùng cô con gái đáng thương không có huyết thống với tôi ra khỏi nhà..và...một chút lầm lỡ tôi đã lỡ tay giết cô ấy...- Kin

- Vậy ra ông ta là người đã giết mẹ - Sun

- Cô biết chúng ta có cùng huyết thống ? - Kin

- Không ! Tôi chỉ biết người đã giết mẹ chứ không biết người giết mẹ lại là dương của tôi và việc cậu là em tôi - Sun

- Việc đó thì tôi cũng đã biết..Nhưng tôi nghĩ chị đừng nên quá hận thù người cha dương này..vì người cha dương này thật sự rất hối hận. Nào ai biết được bên trong ông đã tổn thương tới mức nào ? - Kin

- Cậu không có quyền dạy đời tôi ! - Sun tức giận rồi lao ngay ra khỏi nhà Kin

~ Sun đi trên đường, chả hiểu sao với cô con đường hôm nay dài đến vậy

~~ Tại nhà Rick ~ Sun bước vào nhà ~ Thấy Rick đang lặng lẽ ngồi uống trà

~

32. Chương 32

~ Lúc này thì Gin và Rick ~ Tại thư viện

~~ “ Tên khốn ! Ôm việc vào thân rồi bắt người ta làm là sao ? Trời ạ ! Tự dưng đang yên đang lành lại phải sắp xếp đám sách trong kho lên kệ sách là thế nào. Nó ở trong kho thì kệ nó ở trong kho đi, mắc mớ gì tự nhiên nhét trong kho rồi lại mang đặt ra đây chứ ! Chắc lại là trò của cô trong coi thư viện để ngắm trai cho đã con mắt chứ gì ? ” – Rick vừa nghĩ vừa với tay lấy 1 hộp ở trên cao

~ Do chiếc hộp ở trên cao hơn phía đầu Rick ~ Vì vậy nên Rick phải cố kiễng chân lên, tay thì cố làm cho cái thùng nó dịch dịch ra ngoài ~ Nhưng làm vậy đồng nghĩa với việc chiếc hộp sẽ rơi xuống đầu Rick

~~ Au ! Nè ! Không sao chứ ? – Rick vừa mở mắt ra đã thấy Gin đang dùng tay đỡ lấy chiếc hộp

- Ukm. Chưa sao – Rick

Leng Keng...Tiếng khóa ma sát với thanh cửa

- Ai khóa cửa hả ? – Rick

- Hể ? Vậy chúng ta tiêu rồi, cô trông coi thư viện có việc gấp nên về trước rồi. Giờ sao ? – Gin

~ Bác bảo vệ già ~ Vừa đi vừa khóa cửa ~ Trên tai là dây đeo nối với máy nghe nhạc ~ (T/g : Ông bảo vệ kia ! Tui ghét ông rồi đó !!)

(T/g : Vậy là chị Rick với anh Gin bị nhốt ở thư viện rồi)

~ Cuối cùng Rick và Gin cũng hoàn thành công việc ~ Nhưng lại bị nhốt ở thư viện

~~ Ê ! Kể cái gì vui đi ! Chứ ngồi không thể này chán chết – Gin

- Anh nói đi ! – Rick

- Tôi không nghĩ ra gì hết !! Thôi thì cậu nói đi – Gin

- Tôi...cũng...chẳng...nghĩ...ra – Tiếng Rick nhỏ dần rồi tắt hẳn

- Ê ! Nè ! Sao vậy ? Ê ! – Gin nhìn ra phía Rick thì thấy Rick đang ngồi dựa vào giá sách và ngủ

~ Gin tới ngồi bên cạnh Rick ~ Để đầu Rick tựa vào vai Gin ~ Gin cứ ngồi nhìn Rick ngủ ~ Sau đó Gin cũng ngủ nốt ~ (T/g : Chị Rick ơi ! * Mắt nhắm lẹ * Ở ? Hình như vào nhầm cảnh thì phải * Đỏ mặt *)

~~ Sáng hôm sau ~ Bác bảo vệ mở cửa ra thì phát hiện 1 cặp đôi kì lạ đang tựa đầu vào nhau mà ngủ

~~ Ê ! Cô cậu gì ơi ? – Bác bảo vệ lay lay người Rick

- ... - Rick giật mình tỉnh giấc, quan sát lại hiện trường thì thấy mình đang tựa vào vai Gin, nên vội bật dậy

~ Gin lúc này cũng tỉnh giấc ~ Thì thấy cử động đột ngột của Rick ~ Tự nhiên lại muốn phì cười

~~ Xin lỗi cô cậu ! Tôi không biết cô cậu ở đây ! Giờ 2 cô cậu về thay đồ đi – Bác bảo vệ

~ Rick nhanh chóng về tới nhà ~ Rick về phòng của mình tắm rửa rồi đi xuống nhà ~ Rick ngồi ung dung trên chiếc ghế salon ~ Thanh thơi ngồi nhắm nháp li trà

~~ Lúc này ~ Sun vừa mới về nhà ~ Sun về nhà trong tình trạng ướt như con chuột lột ~ Vừa bước tới phòng khách ~ Sun đột ngột ngất lịm đi

~~ Sao vậy ? – Rick tới gần Sun

~ Rick chạm vào người Sun thì cũng cảm thấy được người Sun hiện đang rất nóng ~Sun đang bị sốt ~ Rick vội đưa Sun lên phòng ~ Sau 1 hồi cực nhọc thay đồ cho Sun ~ Rick lại tiếp tục đi xuống nhà và lát sau trở nên với 1 túi đá lạnh ~ Rick đặt túi đá lạnh lên trán Sun ~ Vậy là Rick đành phải bỏ học hôm nay

~~“ Cái gì đã làm cậu ta như thế này nhỉ ? Chẳng lẽ là việc đó sao ? “ – Rick nhớ lại sự việc hôm qua

~ (T/g : Ê ể ! Không phải sự việc Gin với Rick đâu nhoe) ~ Rick nhớ lại thông tin điều tra về Hoàng Văn Lam ~ (T/g : Giờ liệt kê ra được rồi nha !!)

~Tên thật Hoàng Văn Lam

Gia cảnh : HIện là tổng giám đốc công ty K&S lớn thứ 3 thế giới

Tính cách : Là 1 người lịch thiệp, nghiêm khắc, khá là bình tĩnh trong mọi hoàn cảnh

Gia đình : Có 2 người con : Hoàng Tuấn Anh (Kin)

Hoàng Ngọc Anh (Sun)

Vợ đã bị sát hại mấy năm trước : Phan Ngọc Tuệ

- “ Vậy ra họ là anh em, nhưng tại sao Sun lại như vậy chứ ? ” – Rick

~ Rick đang loay hoay trong mớ bòng bong thì Sun chợt tỉnh dậy

~~ Thấy trong người thế nào ? – Rick

-...- Sun chẳng nói gì, vội ôm lấy người Rick

~ Rick cảm thấy thứ gì ấm nóng đang thấm qua áo cô ~ Đó là nước mắt của Sun

~~ Nếu có gì đau khổ thì cứ thẳng thắn nói ra. Giữ mãi trong lòng cũng không phải là tốt – Rick

- Tôi nghĩ có thể mình sẽ giết ông ta nhưng lời nói của Kin làm tôi như bưng bình. Tôi sợ mình sẽ làm tổn thương gia đình đó. Như lời ông ta đã nói...Tôi là người đã phá hoại hạnh phúc gia đình họ ! – Sun

- Có lẽ đây là cái mà người ta gọi là máu mủ chẳng ? – Rick

~ Thế là Sun cứ tiếp tục khóc to lên ~ Sau mấy giờ đồng hồ Sun khóc cuối cùng thiếp đi vì do đã thấm mệt

~~ “ Ra là vậy ” – Rick

- Alo – Rick lấy điện thoại từ túi áo mình ra, gọi ngay cho ai đó

- Dạ, giám đốc có gì cần dặn – Thư kí

- Hãy liên lạc cho giám đốc K&S, tôi cần gặp ông ta – Rick

- Giám đốc có cần tôi nói rõ là giám đốc gặp không ạ ? – Thư kí

- Khỏi ! Cứ hẹn ông ta đến đi ! Cứ nói là có người cần gặp, cũng đừng nói cô là ai – Rick

- Vâng ! – Thư kí gấp máy luôn

33. Chương 33

~ Tại 1 quán cà phê ven đường ~ Gần nhà Rick ~ Từ phía cửa bước vào ~ Là 1 cô gái với nước da ngăm ngăm, đeo 1 cái mắt kiếng to đùng, trông không hề xinh đẹp ~ Nhưng đáng người thì cực đẹp khiến cho cả những người cùng / khác giới đều phải trầm trồ ~ Rick chỉ đơn giản với chiếc áo pull trắng sơ vin, cùng với chiếc quần jean bò ~ Mái tóc được búi gọn lên cao ~ Rick từ tới gần phía người đàn ông trung niên ngồi gần cửa sổ ~ Từ ông ta toát nên vẻ cao quý và sang trọng

~~ Xin chào ! - Rick

- Vậy ra người hẹn tôi là cô - Ô.Lam

- Phải ! - Rick chậm chậm ngồi xuống ghế

- Không thể tin là dân đen lại nhờ người ta hẹn tôi ra đây đây - Ô.Lam

- Thẳng vấn đề ! - Rick

- Hửm ? Nói đi xem nào ! - Ô.Lam

- Tại sao ông giết vợ mình ? Câu hỏi cần ông trả lời thật lòng ! - Rick

- Người biết ! Tôi giết cô ấy vì...cô ấy có con với người đàn ông khác - Ô. Lam

- Đó làm Sun ? - Rick

- Phải - Ô. Lam

- Tại sao ông lại đuổi họ đi ? - Rick

- Do ta tức giận ! Lúc đó ta không muốn nhìn thấy mặt 2 người đó - Ô. Lam

- Ra vậy ! - Rick

- Người muốn biết về thứ gì ? Ta đã nói người biết thì người cũng nên nói tất cả những gì người biết ra đi - Ô. Lam

- Tôi cũng định nói điều đó ! - Rick

- Vậy nói đi ! - Ô. Lam

- Sun hiện giờ đang đau đớn khi biết cha dượng giết mẹ. Cậu ấy nghĩ có thể sẽ trả thù ẹ nhưng tình cảm gia đình đã lấn át lí trí và hiện giờ đang gồng mình chịu đựng cơn đau - Rick

- Nó...Nó...Mặc kệ nó ! - Ô.Lam

- Thật sự ông không đau lòng sao ? Chắc chắn là sẽ phải đau lòng - Rick

- Ta..Ta nghĩ là ta có đau lòng. Cha mẹ nào lại không đau lòng vì con cái chứ ! - Ô. Lam

- Tốt lắm ! - Rick vỗ tay

- Sao ? - Ô.Lam

- Tôi đã kiểm tra ADN của Sun và ADN của Kin, họ có cùng huyết thống, là anh em ruột thịt. Chính ông mới là người đã tự tay chia cắt gia đình mình - Rick

- Cái gì ? - Ô. Lam

- Vợ ông. Bà Phan Ngọc Tuệ đã nói dối, có lẽ bà ta muốn cùng đứa con gái dứt áo ra đi - Rick

- Tại sao vợ tôi phải làm như thế chứ ? - Ô.Lam

- Tôi nghĩ chắc hẳn vì cái thói trăng hoa của ông. Ông hãy cố nhớ lại đi - Rick

~ Ông Lam cố nhớ lại ~ Vì nếu nói bây giờ ông có qua lại với nhiều cô gái thì quả thật không sai nhưng trước kia thì không hề ~ 1 hình ảnh đã hiện lên trên đầu ông ~ Ông nhớ ra rồi phải không ? - Rick

- Phải ! Ta...Thực sự đó chỉ là 1 sự hiểu nhầm...Tôi không hề nghĩ vợ tôi đã chứng kiến nó - Ô.Lam

- Chắc hẳn là nó rất đau đớn với ông. Nhưng ông bây giờ nên biết quan tâm tới 2 đứa con của mình. Vì đó là thứ duy nhất vợ ông muốn gửi gắm lại trên đời - Rick

- Phải ! - Ô.Lam

~ Rick đột ngột bỏ ra khỏi quán ~ Ô.Lam ngồi lại với mớ suy nghĩ bòng bong ~ Hình ảnh ông đè lên người cô thư kí cứ hiện mãi trong lòng ông ~ Thực sự chỉ vì khi đó ông vô tình vấp phải vật gì đó nên mới ra nông nỗi như vậy ~ Ông càng không ngờ vợ ông là người đã chứng kiến sự việc ~ Trên bàn là li cà phê đã nguội ngắt

~~ 5ph sau ~ Bước vào lại là 1 cô gái vô cùng xinh đẹp ~ cô gái ngạc nhiên khi nhìn thấy ông ~ Nhưng rồi...cũng ngồi xuống ghế mà lúc này Rick ngồi, đối diện với ông

~~ Sun ! - Ô.Lam giật mình

- Sao ? Ông giết mẹ liệu đã vừa lòng chưa ? Đó là người thân duy nhất của tôi trên thế giới này - Sun

- Không ! Con còn 1 người nữa ! Đó chính là cha con, là ta ! - Ô.Lam

- Ông ? Ông nghĩ ông là ai ? - Sun

-- Ô.Lam từ từ kể lại đoạn hội thoại với Rick lúc này

- " Rick ! Bà...Bà thiệt là ! " - Sun

- Liệu con có chấp nhận ta ? - Ô.Lam

- Ukm. Tôi nghĩ là tôi sẽ chấp nhận ông. Vì mẹ, vì Rick - Sun

- Cám ơn con ! - Ô. Lam cảm thấy sung sướng

(T/g : Ông này chẳng để ý cô gái vừa gặp mình là Hân chứ không phải Rick)

34. Chương 34

~ Hôm sau ~ Tại trường Moon ~ Sun hôm nay vui vẻ ngân nga câu hát trong bài Say You Do của Tiên Tiên
(T/g : Theo phòng trào ạ !!) ~ Đang đi thì gặp Gin và Kin

~~ Hi ! Bà chị ! - Kin

- Trời ! Hôm nay ông tăng động hả ? Sao gọi nhỏ là chị ? - Gin

- Ô...Chỉ còn mỗi thằng này ngu...- Sun

- Bà nói gì hả ? - Gin

- Đâu ? Tui nói gì đâu ! - Sun

- Họ là chị em ruột ! - Rick

- Vậy á ? - Gin

- Chuẩn ! Tôi yêu bà nhất luôn ! - Sun chu mỏ

-...- Rick đẩy Sun ra

~ Thời gian thấm thoát thoi đưa ~ Chẳng mấy chốc đã tới tan học

~~ Ê ! Đi chơi đi !! - Sun

- Ok con tê tê !! - Gin

- Nè ! Sun với Gin hôm nay phải ở lại trực nhật mà !! - Hs 1

- Ô...Vậy là không đi được rồi. Thui 2 người đi đi. - Sun

- Bà khỏi nói tôi đi liền nè - Kin

~ Vậy là Rick bị lôi đi không thương tiếc

~~ Tại khu vui chơi

~~ Sao thấy sao ? Muốn chơi gì ? - Kin

- Nghịch Ipad ! - Rick

- Bộ bà bị tự kỉ hả ? - Kin

- Thế nào cũng được ! - Rick

- Bà đến đây lần nào chưa ? - Kin

- Rồi....Chưa...- Rick

- Rốt cuộc là đi chưa ? - Kin

- Lần đầu...Mà cũng không phải ...- Rick cố nhớ

~ Rick đột ngột hét lớn ~ Hai chân khụy xuống ~ Hai tay ôm lấy đầu ~ Rối ngất xỉu

~~ Hân ! Hân ! - Tiếng gọi liên hồi mãi không dứt

~ Rick cố mở mí mắt nặng trĩu ra ~ Hình ảnh mờ mờ hiện ra trước mắt ~ Hình ảnh rõ nét dần ~ Đó là khuôn mặt của Sun ~ Sun trông cực kì lo lắng ~ Trên mặt lấm tấm vài giọt mồ hôi ~ Có lẽ, Sun đã tức tốc chạy đến

~~ Nhìn ra xung quanh ~ Khắp nơi đều là màu trắng ~ Không chỉ vậy, căn phòng còn ám ầy mùi thuốc ~ Ai cũng có thể đoán ra là bệnh viện

~~ Rick gượng mình ngồi dậy

~~ Này ! Đừng ngồi dậy ! Cô chưa khỏe hẳn đâu ! - Gin

- Kệ tôi ! Sun ! Về ! - Rick

- Nhưng...- Sun nghe vậy thì giật mình

- Nhanh ! - Rick

- Ồ ! - Sun không còn cách nào khác, đành phải để Rick về

- Này ! Bà vẫn chưa khỏe hẳn mà - Kin

~ Rick lườm Kin 1 cái sắc lẹm ~ Nếu nói nhìn thấy ác quỷ mà sợ thì nhìn Rick lúc này còn sợ hơn ~ Ánh mắt sắc lẹm lạnh lùng như băng đá ngàn năm ~

~ Rick về đến nhà ~ Cất bước lên phòng ~ Sau vài phút ngâm mình trong phòng tắm ~ Rick bước ra với bộ đồ ngủ màu cam nhạt ~ Rick thả mình xuống giường

~~ Rick chìm ngay vào giấc ngủ ~ Giấc mơ của Rick ~ Cái giấc mơ đã chìm vào quên lãng 5 năm trước nay đã trở lại ~ Giấc mơ đó đã tạo cho Rick 1 cái vỏ bọc lạnh lùng, thu mình với người khác ~

~ Hình ảnh tràn vào giấc mơ của Rick ~ Hình ảnh người cô phủ đầy máu...Nhưng là máu của mẹ cô ~ Đó là ngày mà mẹ cô chết

~~ Rick bật dậy ~ Những giọt nước mắt lăn nhẹ trên 2 gò má ~ Bây giờ là 5h sáng ~ Rick chỉ còn biết hòa mình vào công việc ~ Sống 1 cuộc sống vì công việc ~ Không hơn, không kém ~

~ Tại trường Moon ~ Hôm nay...Rick băng lạnh hơn ~ Mọi ngày, Rick thu mình lại như 1 chú chim nhỏ bé sợ thế giới bên ngoài ~ Nhưng hôm nay, chú chim đó không hề muốn tiếp xúc với thế giới bên ngoài

~~ Này cô sao thế ? - Kin

-....- Rick chỉ im lặng

- Cô vẫn bình thường chứ ? - Kin

-....- Lại im lặng

- Này trả lời đi chứ ! - Kin

-...- Vẫn im lặng

~ Cả ngày Rick đi đâu Kin theo đó ~ (T/g : Không có đi WC đâu nha..Đừng suy nghĩ lung tung)

~~ Gì ? - Rick

- Có thật là cô bình thường chứ ? - Kin

- Không ! Sao cứ theo đuôi ? - Rick

- Tôi đã nói mà cô đâu có tin..Vì tôi thích cô - Kin

- Phiền ! - Rick lại bỏ đi

- Tôi nói thiệt mà ! - Kin chạy theo

~ Cuộc nói chuyện này không chỉ có mình sự có mặt của Rick và Kin ~ Sự xuất hiện của 2 người lạ ~ Không hề liên quan đến chuyện này ~ À có 1 người

~~ " Hahahaahaha..Ra là vậy...Cậu em à..Chị sẽ giúp chứ...Mà thôi. Chắc mình không giúp được, thôi kệ đi ! " - Sun

(T/g : Ổ...)

35. Chương 35

~ Từ sau buổi đi chơi với Kín ~ Giấc mơ đêm nào cũng tìm đến với Rick ~ Giấc mơ ngày càng rõ nét hơn
~ Đó chính là nỗi sợ ấp ủ bấy lâu nay

~~ Rick đang trên lon ton trên con đường dài ~ Bỗng nhiên ~ Vài tên áo đen tiến đến chỗ Rick và đánh thuốc mê cô

~~ Ngôi nhà nhốt cô là 1 ngôi nhà cũ kĩ, ẩm mốc ~ Lúc này, Rick khẽ mở con mắt ~ Có 1 người đàn ông tiến lại gần Rick...càng gần...ngày 1 gần ~ Rick lúc đó mới mở to con mắt ra ~ Đó là 1 người đàn ông mà cô không quen biết ~

~ Người đàn ông đưa tay lên bóp cổ cô..ngày càng chặt...Ông ta ngày 1 gờ cao tay lên, cái tay mà đang bóp chặt cổ Rick ~ Lúc này, chân Rick không chạm đất

~~ Ông ta thả Rick ra ~ Rick rơi tự do xuống đất ~ Rick ho sặc sụa ~ Ông ta rút trong túi áo ra chiếc Iphone đời mới nhất lúc bấy giờ ~

- Alo ! - Người đàn ông

- A ! Chào Anh ! Anh Hoàng. Lâu ngày không gặp, không biết anh có khỏe không ? - Người ở đầu dây bên kia

- Anh khỏe lắm. Có vẻ như giọng em vẫn như vậy nhỉ ? Em có biết bây giờ anh đang giữ trong tay cô con gái xinh đẹp của em không ? Và tôi chưa có ý định trả lại đâu...- Ô.Hoàng

- Anh cần gì ? Tiền ư ? - Mẹ Rick

- Anh đâu phải là người như thế chứ. Anh chỉ cần em đến đây..Ta sẽ có cuộc nói chuyện sòng phẳng. Địa chỉ số x đường y . Tuyệt đối phải đến 1 mình.. Giờ anh sẽ cho em nghe giọng cô con gái của mình - Ô.Hoàng

- Mẹ ơi ! - Rick cố hét lên thật to, nước mắt trào ra ướt hết cả áo

- Tiểu Băng - Mẹ Rick ứa nước mắt, giọng nói nghẹn ngào

~ Ông ta giật lấy chiếc điện thoại ~ Cúp máy

~~ Nhóc con à ! Ta xin lỗi vì làm vậy với cháu. Nhưng ta mà không làm vậy thì chuyện này sẽ không được diệt tận gốc - Ô.Hoàng

- Không ! Cháu muốn về với mẹ ! Về với cha ! - Rick gào ầm lên, nước mắt không ngừng ứa ra

Chát ~ Cái tát nằm gọn trên khuôn mặt thiên thần của Rick ~ Rick im re

~~ Vài phút sau ~ Mẹ Rick tới ~ Bà lao thật nhanh vào ~ Ôm chầm lấy cô con gái

~~ Mẹ ! - Rick

- Tiểu Băng ! - Mẹ Rick

~ Sau đó Ô.Hoàng lôi mẹ Rick ra

~~ Tại sao anh lại làm vậy với con gái tôi ? - Mẹ Rick

- Em đến sớm thật. Đúng kiểu phong cách của người mẹ - Ô.Hoàng

- Trả lời câu hỏi của tôi - Mẹ Rick

- Tại sao em lại yêu con cô tới như vậy ? Vì nó là con của hần sao ? - Ô.Hoàng

- Phải. Cũng vì nó là đứa con mà tôi dứt ruột đẻ ra - Mẹ Rick

- Tôi làm vậy với con gái em vì tôi yêu em - Ô.Hoàng

- Tôi chỉ yêu anh ấy thôi ! - Mẹ Rick

- Tại sao em không chịu hiểu cho tình cảm của tôi chứ ? Tôi chỉ muốn em chấp nhận tình cảm của tôi thôi mà - Ô.Hoàng

- Tôi hiểu tình cảm của anh. Nhưng trái tim tôi chỉ hướng về anh ấy. Vậy nên tôi nghĩ chúng ta chỉ nên dừng lại ở mức độ bạn bè - Mẹ Rick

- Đây là do lỗi tại em đó. Đối với tôi, không có tình cảm của em thì đồng nghĩa với việc người khác phải chết - Ô.Hoàng nói xong rồi rút trong người ra 1 khẩu súng, chĩa nòng súng vào người Rick

- Không ! - Mẹ Rick

Đoàng ~ Viên đạn bay thẳng về phía Rick ~ Mẹ Rick lao về chỗ Rick ~ ôm chặt lấy con gái

~~ Mẹ Rick đỡ lấy viên đạn ~ Viên đạn ghim vào người bà ấy ~ Chiếc áo mà bà đang mặc nhuốm đầy máu ~ Bà ấy...tất thở

~~ Không ! Mẹ ơi ! - Rick gào lên 2 tay ôm lấy mẹ (T/g : Rick không bị trói, chỉ đơn giản là ông ta nhốt Rick trong 1 căn phòng thôi. Nãy mẹ Rick và Ô.Hoàng nói chuyện tại căn phòng đang nhốt Rick)

- Không..Không...Không thể nào - Ô. Hoàng run sợ tới mức làm rơi cả khẩu súng

~ Rick nhặt khẩu súng lên ~ Đoàng ~ Lại lần nữa tiếng súng lại vang lên ~ Nhưng lần này ~ Viên đạn hướng về phía Ô.Hoàng và người bắn là Rick

~~ Viên đạn lao với tốc độ ánh sáng về phía Ô.Hoàng ~ Từ miệng ông ta rỉ ra 1 tí máu và chiếc áo ông ta đang mặc đang thấm đẫm màu máu

~~ Rick bật dậy ~ Nước mắt còn đọng lại trên 2 gò má

~~ Rick vào VSCN ~ Thay bộ đồng phục Moon quen thuộc

~

36. Chương 36

~ Hôm nay là 1 ngày mới. Rick vẫn cùng Sun sòng đôi bước cạnh nhau tới trường. Nhưng hôm nay, Rick và Sun đều chẳng ai nói ai câu nào. Mọi ngày, Sun vẫn luôn là người bắt chuyện trước. Nhưng hôm nay, thái độ lạnh nhạt của Rick khiến cho Sun chẳng dám mở miệng. Cứ thế rồi cũng đến trường Moon ~ Rick vừa bước vào lớp....

~ Một nữ sinh đứng chặn trước mặt. Đó là 1 cô gái với nước da trắng hồng, môi hồng hồng trông khá dễ thương nhưng môi hơi khô, da trông khá thô và ráp. Có vẻ như cô gái này không chăm lo đến vẻ đẹp của mình mấy.Ngược lên nhìn thật kĩ, thì thấy mái tóc nhuộm vàng óng khê tung bay trong gió, nét mặt lạnh lùng, khó chịu

~~ Đây, khoan đi đã. Đứng lại ! - Nhỏ đó nói ngày 1 to thêm

- Gì ? Lại bắt nạt ? - Rick vẫn thể hiện khuôn mặt lạnh lùng cùng giọng nói tỏ ra đầy hàn khi

~ Nhỏ này có hơi run sợ nhưng rồi cũng mạnh dạn nói tiếp

~~ Ừ đây ! Tôi tên Đặng Thị Thu Trà. Tôi sẽ không chơi hèn hạ như 2 nhỏ Mimi & Lala kia đâu ! Tôi sẽ đấu với cô về thành tích học tập ! - Trà

~ Không biết nhỏ này ngu ngốc tới mức nào nữa, đấu về thành tích học tập. Đấu với ai không đấu lại đấu với Rick nhà ta. Nhỏ này kì này tiêu rồi

~~ Tiếp ! - Rick vẫn giữ giọng hết sức là bình thản

- Ngày mai sẽ bắt đầu thi học kì, tôi sẽ đấu với cô. Xem ai có số điểm sao hơn. Xét tổng thể 3 môn Toán, Văn, Anh. Ok ? - Trà

- Thắng được ra điều kiện ? Vậy thì ok ! - Rick nói xong rồi bỏ vào lớp

- Bộ cô không tò mò lí do tại sao tôi làm vậy à ? - Trà

- Tại sao ? - Rick

- Vì cô cướp anh Kin và Gin ! - Trà

- Lí do muôn thuở ! - Rick

~ Nhỏ cảm thấy như bị trêu tức nên tức giận bỏ khỏi lớp 10A*. Sun quay mặt ra nhìn Rick. Bộ mặt hết sức là thoải mái, không có vẻ gì là doạ hãi đến

~~ ” Kiểu này chắc người nói thì vô tình nhưng người nghe thì cố tình rồi ! ” - Sun

~ Lúc này 2 nhân vật chính gây ra nguyên nhân giờ mới tới

~~ Hi Hân ! - Kin vẫy tay chào

~ Đám con gái hướng con mắt hình kẹo đồng về phía Rick. Rick vẫn thản nhiên ngồi đó, không thèm liếc mắt lấy 1 cái. Rick không biết rằng làm vậy sẽ khiến cho ai đó hụt hẫng hơn nữa

~~ Gì mà mới sáng ra đã ra chào vợ tui là thế nào ? - Sun giả giọng nam nhi

- Vợ ? Bộ bà bị Less hả bà chị ? - Kin

- Less là cái gì thế ? Có ăn được không ? - Sun

~ Kin cứng họng chả thèm nói gì

~T/g : Giới thiệu :

- Đặng Thị Thu Trà : Vẻ ngoài ngây thơ như bò đeo nơ nhưng bên trong nguy hiểm tàn độc. Mặt mũi cũng thuộc dạng bình thường...Chả thuộc dạng hút gờ gì. Học khá giỏi, nhất là môn Văn. IQ : 180/200

~ Vậy là buổi học hôm nay kết thúc. Sun thì bận đi cùng Kin về nhà thăm Ô.Lam. Vậy nên, Rick hôm nay đi về 1 mình

~~ ” Tại sao mình lại buồn chứ ? Vì thiếu con nhỏ phiền phức đó sao ? Thứ cảm xúc này không cần thiết. Cô đơn suốt đời cũng chỉ cô đơn mà thôi ” - Rick nghĩ ngợi rồi tiếp tục đi

T/g : Có lẽ Rick hiểu sai vấn đề rồi ?

~ Sáng hôm sau. Là ngày thi học kì. Vừa sáng sớm mà Rick đã thức dậy. Đơn giản vì cô lại mơ đến giấc mơ mẹ cô chết trong bàn tay cô, khắp người cô phủ một màu máu, còn ngửi được cả mùi máu tanh. Cô đã luôn sợ hãi giấc mơ này. Mỗi sáng thức giấc chỉ biết lấy tay quệt đi giọt nước mắt còn đang lăn dài trên gò má

~~ Sau khi đã trở lại với dáng vẻ của Hân. Rick lột thân sang gọi Sun

~~ Quả như dự đoán. Hình hài con heo đang nằm dưới đất nửa trên giường đập vào mắt Rick. Phần chân vẫn còn đang chạm vào giường nhưng còn phần đầu lại nằm sòng xoài dưới đất. Trông đến mà buồn cười

~~ Sun ! - Rick lay nhẹ người Sun

~ Vẫn chưa tỉnh dậy

~~ Sun ! - Lại gọi thêm lần nữa

~ Nhưng cũng vẫn chưa có tỉnh dậy

~~ Lần này đã là quá sức chịu đựng của Rick. Rick đi vào phòng tắm và tiếp đó trở ra với 1 thau đầy nước

~~ Ào ! Toàn bộ nước rơi tự do trên người Sun

~~ Á ! - Sun bật dậy hét ầm lên

- Dậy chưa ? - Rick

- Lần sau không gọi nhẹ nhàng được hơn à ? - Sun

- Gọi rồi. Nhưng không dậy ! - Rick

~ Rick bỏ xuống nhà. Để lại Sun với cái đầu bốc khói nghi ngút

~~ Sun xuống nhà thì thấy Rick đang gặm chiếc bánh mì hết sức bình tĩnh

~~ Tối qua học thi chưa đấy ? Để thi với cái con nhỏ...Đặng..Thị...- Sun

- Đặng Thị Ngọc Trà ! - Rick

- À ừ ! Tôi biết bà giỏi rồi nhưng bà như thế có phải là quá tự tin không ? Tôi biết bà đã đạt gần trăm tám bằng xuất sắc ở các trường đại học bên Mĩ ! Nhưng tôi vẫn hơi lo ! - Sun

~ Rick vẫn tiếp tục ăn bánh mì, thi thoảng nhấm nháp li sữa 1 cách vô cùng điệu nghệ, thanh thơi

~~ Sun bó tay. Ngồi xuống bàn thưởng thức bữa sáng. Chả thèm hỏi han gì nữa

~T/g : T/g đã thi xong rồi. Trong thời gian nghỉ viết t/g đã nhận thấy mình còn nhiều khuyết điểm, truyện còn chưa hay. Nên t/g vẫn đang từ từ sửa lại cách viết. Nếu có gì chưa vừa ý, mọi người cứ thẳng thắn ình ý kiến ạ. Cảm ơn nhiều ! À ai rảnh thì ghé qua truyện này đọc + bình luận cho t/g nha !! /so-phan.html

37. Chương 37

Tại trường Moon

~~ Rick và Sun bước tới cổng trường. Trường hôm nay vắng tanh như chùa bà đanh. Mọi hôm thấy cả trai cả gái đều ra cổng trường đón hotboy or hotgirl. Vậy mà hôm nay, hotboy đang thờ thần đứng trước cổng trường mà chả ai quan tâm là thế nào

~~ Ê ! Hôm nay trường mình gặp phải bang chủ cái bang hả ? - Sun

- Chắc vậy á ! - Kin

~ Rick, Sun, Kin và Gin cùng nhau bước vô trường. Chợt nhận ra 1 điều. Bây giờ chưa vào lớp nhưng học sinh lớp nào cũng đều ngoan ngoãn ngồi vào bàn và...học. Cả cái lớp 10A* cũng vậy

~~ Chuông báo vang lên. Cả cái lớp 10A* rơi vào cảnh hỗn loạn.

- Ê ! Mà học hết chưa ? - Hs1

- Chưa ! Tao mới học được Toán, văn. Anh chưa có tí gì vào đầu - Hs 2

~ Vọng từ ngoài cửa, là tiếng gót giày chạm mạnh trên nền gạch. Đám học sinh mặt tái mét trở về chỗ ngồi. Lớp học im lặng...Thậm chí còn nghe được cả tiếng thở của mấy đứa trong lớp

~~ Bà cô bước vào. Cả lớp đứng dậy. Như 1 lực vô hình, bà giáo phẩy tay 1 cái, cả lớp ngồi xuống. Bà cô bình tĩnh phát từng tờ giấy kiểm tra

~~ Tiếp đến, cả lớp im lặng làm bài

~~ Ở trường Moon, học trò nào làm xong môn này rồi thì làm luôn môn tiếp theo đi. Xong thì ra ngoài

~~ Rick nhìn bài kiểm tra rồi nở 1 nụ cười hình bán nguyệt, cực nguy hiểm và vô cùng đáng sợ. Sau đó đặt bút xuống làm bài. Chỉ 25 phút sau, Rick đã xong cả 3 môn. Sun thì ban đầu ngồi chơi 5 phút nhìn cả lớp làm bài, tiếp đó 20 phút sau cũng đã xong bài, rảnh rồi mà ngồi chơi. Quay sang anh Kin và Gin nhà ta, mới nhận thấy, 2 anh đang viết với tốc độ rùa bò. May thay, 30 phút sau Kin và Gin mới làm xong bài. Nhìn khuôn mặt lấm tấm mồ hôi trông như vừa từ chiếc trận trở về

~~ Sun muốn là người lau đi những giọt mồ hôi lấm tấm trên khuôn mặt Gin. Nhưng cái tay để tự do trên không khí rồi rút lại, không dám tiếp tục tới gần hơn nữa

~~ Kin ! Gin ! Sun ! Hân ! 4 em ra khỏi lớp cho tôi !

~ Cả 4 đứa nghe vậy lặng lẽ nộp bài cho cô rồi lướt ra khỏi lớp

~~ Tại canteen

~~ Làm bài tốt hém ? – Gin

- Tốt ! – Rick

~ Sun có lẽ cũng đã phần nào nhận ra được Gin đang thích 1 ai đó. Nhưng làm sao lại có thể từ bỏ dễ dàng như vậy chứ. Sun cũng đã quyết định nói hẳn ra, mặc dù sẽ có chút xấu hổ

~~ Mình...yêu nhau đi ! – Sun

- Anh yêu người khác rồi ! – Gin

- Người nào đó ? – Sun

- Người ấy ! – Gin

- Là ai ? – Sun

- Chính em ! – Gin

~ Sun vui mừng khôn xiết. Tâm trí bay bổng tới 9 tầng mây. Nhưng chỉ 1 câu nói của Gin cũng đã đem lại sức ảnh hưởng vô cùng lớn. Một tiếng Rắc phát ra từ tim Sun

~~ Trò này vui nha ! – Gin

- “ Chẳng lẽ tình yêu mình dành cho cậu ấy chỉ được coi là 1 trò chơi sao ? ” Vui...gì..vậy ? – Sun nói ngắt quãng vì cô sắp không kìm được rồi, nước mắt sớm muộn gì cũng sẽ tuôn xối xả

- Thì trò chơi đối đáp thể loại tình cảm bằng tên bài hát còn gì ? Bộ không phải hả ? – Gin

- Hả ? – Sun

- Thì bài : Mình yêu nhau đi (Bích Phương)

Anh yêu người khác rồi (Khắc Việt)

Người nào đó ? (Justa Tee)

Người ấy (Trịnh Thăng Bình)

Là ai ? (Hồ Vĩnh Khoa)

Chính em ! (Lương Bằng Quang)

- O...Hahaha...vui thật ! – Sun nói xong rồi xỉu tại chỗ

~ Rick và Kin thì tự dưng cãi nhau chí chóe

~~ Cậu ! Làm tôi xôn xao ! – Rick

- Thật..á ? – Kin mừng vì cuối cùng tình cảm đã được đáp lại

- Tiết 2 ! – Rick

- Huh ? – Kin

- Mặt cậu ! Giống bánh bao ! Đói ! – Rick

(T/g : Trời ơi ~ Moe quá đi)

- ... - Kin thì thất vọng náo nê nhưng nhìn thấy cử chỉ dễ thương đó thì đỏ hết cả mặt

~ Nhưng sau đó trở lại với hiện thực, chàng ta vừa bị lố 1 cái, què 1 cục nên mối thù này không thể không trả. Kin vớ lấy cái bát đặt trên giá. Ném về phía Rick. Rick cúi người né. Và rồi Rick lấy 1 cái đĩa cũng trên giá ném về phía Kin

~(T/g : Dạ ! Đồ sứ xịn, không vỡ được ạ)

~ Còn Sun sau khi tỉnh dậy thì ném hết thứ này thứ nọ vào người Gin. Gin cũng muốn trả thù nhưng Sun đang đứng gần Rick nên Gin sợ ném đồ trúng người Rick làm Rick bị thương nên chỉ biết né

~~ Hôm sau ~ Đã có ngay kết quả thi

~ Trần Hân Hân / Hoàng Tuấn Anh / Phan Ngọc Anh / Lâm Thiên Vũ

Toán 100 99 100 99

Văn 99 99 99 99

Anh 100 100 99 99

Coi luôn cả của Đặng Thị Ngọc Trà :

Văn: 100 , Toán : 99, Anh : 98

38. Chương 38 : Nỗi Buồn

Rick sau khi đọc xong kết quả thi, đi lên sân thượng, mặt buồn rười rượi.

- Hân sao thế ? – Gin

- Thực ra là vậy nè. Hân từ nhỏ tới giờ chưa bao giờ bị điểm kém – Sun

- Kém ? Kém chỗ nào ? Điểm cậu ấy cao nhất khối mà – Kin

- Điểm 99 là kém rồi. Từ nhỏ tới giờ, toàn điểm 100 thôi, làm gì có điểm 99 với Rick chứ. Với chỉ số IQ : 200/200 thì điểm 99 là 1 con số đem lại nỗi nhục – Sun

- Chắc stress trong hôm nay thôi. Mai là lại bình thường thôi mà – Gin

Đã 2, 3 hôm nay Rick không đi học

- Không ngờ Hân stress dữ vậy – Gin

- Ừm – Sun

Kin định đi tìm Rick

Reng..Reng..Tiếng chuông báo hiệu đã bắt đầu vào tiết 1

Kin ngồi học mà lòng cứ bồn chồn không yên.

Kin nhớ lại cậu nói mà Sun nói sáng nay : Rõ ràng Hân chuẩn bị đi từ rất sớm mà ? Càng làm Kin thêm lo lắng.

Reng..Reng..Ra chơi...Kin lao vội ra khỏi cổng trường, đi tìm Hân.

- Alo ! – Kin

- Ôlo nhằm Alo – Sun

- Chị là bạn thân của Hân mà. Chị biết nơi đâu mà Hân hay lui tới không ? – Kin (T/g : Gọi chị kìa ! Vậy là yêu quá hóa rõ rồi. Ý yêu Rick đó)

- Hình như là...ở đài thiên văn... - Sun

- Hình như...ư ? – Kin

Kin đạp máy vội vàng. Lái xe thật nhanh đến đài thiên văn.

Ở đây, bóng hình 1 cô gái đang ngồi ngắm nhìn những ngôi sao, nét mặt buồn rười rượi. Quả thật, đây đúng là Rick.

- Con xin lỗi mẹ. Con đã làm phật lòng mẹ, bao lâu nay mẹ luôn tin tưởng con. Vậy mà con lại phá vỡ sự tin tưởng ấy của mẹ. Con thật là 1 đứa con bất hiếu – Rick

(T/g : Chỉ là điểm 99 thôi mà...có cần phải như vậy ?)

- Chỉ vậy mà cô buồn ? – Kin từ đâu xuất hiện

- Liên quan đến anh ? – Rick vẫn ngồi nhìn những ngôi sao

- Tôi xin lỗi chuyện lúc nãy. Tôi không hiểu được cảm giác của cô nên lỡ miệng nói như vậy – Kin

- Kệ đi ! – Rick

- Ừm... - Kin nói vậy nhưng trong lòng vẫn hơi day dứt

- Về đi ! – Rick

- Cô có về không ? – Kin

- Sẽ về ! Nhưng không về cùng anh ! – Rick

- Ồ...- Kin

- Anh đến đây làm gì ? Theo dõi tôi ? – Rick

- Vì tôi lo cho cô ! – Kin

- Chỉ vậy ? Mà bỏ học ? – Rick

- Cô cũng vậy, cũng bỏ mà ! – Kin

- Liên quan ? – Rick

- Đơn giản...Vì tôi..thích cô ! – Kin

Lần này cử chỉ của Rick khác hẳn. Hai má đỏ lựng lên. Một số kí ức tràn vào đầu Rick...Một số kí ức mà có cô cùng với Kin...Tự dưng những giọt lệ tràn ra nơi khóe mắt, từ từ lăn xuống đôi má đỏ hây hây kia.

- Cô...ê...này...đừng khóc ! – Kin lúng ta lúng túng

- Khóc ? “ Nước mắt đang rơi ? ” – Rick

Rick đập Kin ra khỏi đài thiên văn. Rick ngồi chặn ở cửa. Kin cũng ngồi ở ngoài. Nếu không có cánh cửa, tựa như 2 người đang tựa lưng vào nhau.

- “ Tại sao mình lại khóc chứ ? Vì hấn ta sao ? Tại sao lại phải khóc vì hấn chứ ? ” – Rick

- “ Chết rồi ! Cậu ấy giận rồi ! ” – Kin

Hai con người, dành tình cảm cho nhau. Mỗi người đều theo đuổi suy nghĩ riêng của mình về người ấy.

- “ Mục đích mình về Việt Nam làm gì ấy nhỉ ? Đúng rồi, là tiêu diệt mẹ kế ! Nhưng tại sao ? Xong việc rồi thì đáng ra giờ này có lẽ mình đang ngồi trên chiếc ghế giám đốc Loyal Beauty chứ ? Tại sao lại ở Việt Nam ? ” – Rick

Lúc này, đầu Rick hiện lên hình ảnh của Kin nhưng...

- “ Sao tự dưng lại nghĩ tới hấn ta chứ ? Có lẽ mình ở lại Việt Nam vì mảnh đất này là 1 nơi khá thú vị !! ”
– Rick nở 1 nụ cười hình bán nguyệt, đáng sợ nhưng lại đẹp mê li

Rick đi tới hàng ghế đầu tiên ở đài thiên văn. Ngồi xuống ghế rồi chấp tay cầu nguyện

- Mẹ ! Con xin lỗi ! Con sẽ tìm cách chuộc lỗi với mẹ - Nói xong Rick bỏ đi

Mở cửa toan định bước ra thì thấy. Kin đang tựa lưng vào cánh cửa. Chặn lối đi của Rick.

Rick dùng chân sút vào người Kin.

- Đau ! Cô làm gì vậy ? – Kin

- Chó ngoan không cắn đường ! – Rick nói rồi lườm Kin với ánh mắt sắc lạnh, như mang ý định muốn ăn tươi nuốt sống Kin

Kin sợ hãi đứng dậy, tránh sang 1 bên

~ Hôm sau ~ Rick trở lại trường sau 2,3 hôm nghỉ đã đời

~~ Hân đi học lại rồi à ? – Gin

- Ồm – Rick

- Cô đã thắng 1 ra điều kiện đi ! – Trà từ đâu xuất hiện

- Ồ ! Vậy biến khỏi đây ! – Rick

- Nhưng...- Trà

- Điều kiện là điều kiện ! – Rick

Chát ~ Cái tát nằm gọn trên khuôn mặt Rick

39. Chương 39

- Mày nghĩ mày là ai chứ ! Tao sẽ quay lại trả thù ! – Trà

- Ồ ! Cứ thử. Nghe nói nhà cô chuẩn bị dọn đi trong 1 tuần nữa, nhưng cô cãi cò với cha mẹ vì muốn được ở lại. Làm vậy sẽ giúp cô ở cạnh cha mẹ, cũng đỡ được việc dạy dút với gia đình mà – Rick nói xong liền quay gót bỏ đi

- Cô...Cô điều tra tôi ! – Trà

- Chắc vậy ! – Rick

Reng..Reng..Tiếng chuông báo hiệu giờ học đã kết thúc, giờ nghỉ trưa đã đến

Vẫn là chiếc bàn quen thuộc nơi 4 đứa tụm lại

- Ê ! – Gin

- Huh ? – Sun + Rick + Kin

- Mai bố mẹ tôi ra nước ngoài công tác, mọi người đến nhà tôi chơi đi ! – Gin

- Hề ? Thật sao ? “ Vậy là có cơ hội được ngắm nhìn căn phòng của Gin ” – Mắt Sun sáng lên

- Phiền ! – Rick

- Đi không ? – Kin quay ra hỏi Rick

- Cứ biết thế ! – Rick

Vậy là hôm sau, cả bọn kéo tới nhà Gin

- Chào mừng mọi người tới ! – Gin

Hôm nay, Gin xuất hiện với áo T- Shirt màu đỏ và chiếc quần thun xám.

Còn Kin thì vẫn áo T- Shirt xanh, bên ngoài khoác áo ghile màu đỏ, kết hợp với quần thun đen. Sun thì đơn giản và đáng yêu với chiếc váy trắng dài tới đầu gối, mái tóc nâu óng ả thì được buộc lệch phía gần tai.

Rick thì vẫn đang mang bên mình dáng vẻ của Hân, mặc áo pull trắng, quần jean. Mái tóc đen thì được xử lí bằng cách buộc kiểu đuôi ngựa. Trái với Sun, Rick mang đầy chất Teen, tinh nghịch và táo bạo.

- Bạn anh đến đó hả ? – Từ đâu bước ra 1 cô nhóc hết sức..à không phải là vô cùng đáng yêu...

Cách ăn mặc càng tôn thêm vẻ ngoài đáng yêu của cô bé. Mặc bộ váy 2 dây dài tới chân, mái tóc màu nâu nhạt được xõa dài tới ngang hông.

- Đây là...- Sun

- À ! Em là em gái của anh Gin, hiện em đang học lớp 9. Em tên là Lâm An Yên, ở nhà, hai hay gọi em là Lena. Nên mọi người cứ gọi em là Lena – Lena

- Tên em hay thiệt ha ! Tóc em cũng đẹp nữa – Sun sờ vào mái tóc của Lena

Lena hất tay Sun ra 1 cách lạnh lùng

- Tránh xa tôi ra. Chị nghĩ chị là ai chứ, ai cho phép chị chạm vô tôi hả ? – Lena

- Kiêu ! – Rick

- Họ là ai vậy ? Ngoài anh Kin ra em chẳng biết họ là ai cả - Lena

- À cô gái tóc nâu kia là Phan Ngọc Anh, cứ gọi Sun, còn cô gái lạnh lùng bên kia là Trần Hân Hân – Gin

- Hể ? Anh chơi với cả loại thường dân này à. Xấu quá ! – Lena

- Lena ! – Gin

- Hi ! Nhân tiện mọi người ở đây, tôi cũng tiện nói luôn, tôi xin tuyên bố : Anh hai là của tôi, tôi không cho phép các người cướp anh từ tay tôi – Lena

- Bệnh ! – Rick

- Em nói thiệt mà ! – Lena

- Em bớt giỡn đi. Đùa hoài không chán hả ? Thôi mọi người vui chơi thỏa thích đi ! – Gin

- Nhưng...- Lena

- Anh biết là anh em phải yêu quý nhau, nhưng em đùa vậy hơi quá rồi đó – Gin

Bữa tiệc được diễn ra. Bữa tiệc được tổ chức trong 1 căn phòng trống, diện tích khá rộng. Bữa tiệc rất to và hoành tráng, có 1 bàn đầy đồ ăn, có 1 chiếc cửa sổ lớn có thể nhìn được mặt trăng tròn vành vạnh của đêm nay...nhưng thật sự...mỗi người đang đuổi theo 1 suy nghĩ riêng...có ai thật sự tận hưởng niềm vui khi tham gia bữa tiệc.

- “ Anh nghĩ anh nói vậy em sẽ chịu thua sao ? Anh sẽ phải thuộc về em ! ” – Lena

- À mọi người, ngày mai chúng ta bắt đầu nghỉ lễ đúng không ? Hay mai đi đâu chơi đi – Gin

- Nhất trí – Kin + Sun

- Ồ ! – Rick

- “ Cơ hội đây rồi ! ” – Lena

- Mọi người nhớ chuẩn bị đồ nha. Đi mấy hôm đó ! – Gin

- Ồ - Rick + Sun + Kin

Cuối cùng giờ phút ra về cũng đến, mọi người đều chia nhau về.

- Anh hai ! Bộ đi 2 anh em hông được hả ? – Lena

- Đi 2 người thì có gì thú vị chứ ? Đi nhiều người mới hay ! – Gin nở 1 nụ cười tươi như hoa. Nếu như bây giờ đám con gái nhìn thấy anh chắc sẽ đổ rầm rầm hết mất.

Mặt Lena lúc này đỏ ửng lên.

Hôm sau, mọi người đều có mặt đầy đủ ở nhà Gin.

- Nào ! Đi thôi ! – Lena

- Let's go ! – Sun

Chiếc xe BMW bon bon đi trên đường. Ít ra, mọi người sẽ phải háo hức và rầm rộ vì chuyến đi này lắm. Nhưng trong xe, ai làm việc nấy. Chẳng ai nói ai câu gì.

Rick thì vẫn đang loay hoay với đồng tài liệu ngập đầu. Còn Sun thì ngủ chả biết trời đất gì luôn. Kin thì chỉ biết chống cằm nhìn ra phía ngoài, mặc sức cho không gian đang lạnh nhạt trôi qua anh. Gin thì mân mê chiếc máy chơi game, tai đang gắn dây đeo máy nghe nhạc. Lena thì đang ngồi tự kỉ, thi thoảng quay ra nhìn Gin rồi vội quay đi như sợ người khác phát hiện ra mình.

Thời gian lững lờ trôi, cuối cùng cũng đến nơi. Mọi người uể oải bước xuống xe.

- Mọi người thay đồ đi rồi lát gặp nhau ở bãi biển – Gin

- Đây là đâu vậy ? – Sun

- Đây là khu nghỉ mát thuộc quyền quản lí của nhà tôi. Mọi người nên biết ơn đi ! – Lena

Trước mặt mọi người hiện là 1 tòa nhà to lớn, tới tận 10 tầng. Có vẻ như đây chính là nơi mọi người sẽ cư trú 1 thời gian khi còn ở nơi đây .

- Thôi mọi người về phòng sắp xếp đồ đạc đi ! Rồi ra biển chơi – Gin

Lát sau, mọi người ủa về phía bãi biển. Nhưng nơi đây không có 1 bóng người, có vẻ như nơi này chưa được mở cửa.

- Thật đơn độc ! – Rick

- Không sao đâu, ở đây còn có mình mà ! – Kin

- Oa, trời hôm nay đẹp quá đi, cộng thêm với cả phòng cảnh nơi đây nữa – Sun

- Trời hôm nay đẹp bình thường – Rick

- Thì chỉ có uống nước đường – Kin

- Tên đáng ghét ! – Rick bỏ đi

Gin và Kin mong muốn được nhìn thấy người mình thích mặc đồ bơi nhưng nào ngờ lại mặc nguyên bộ đồ hồi tối qua. Sun và Lena thì lộng lẫy với bộ đồ bơi 2 mảnh để lộ những đường cong quyến rũ trên cơ thể.

- Hân ! Sao không thay đồ đi lại mặc nguyên vậy ! Bộ không tính tắm biển hả ? – Gin

- Không thích ! Phiền ! – Rick

- Em cũng không xuống đâu, sợ cháy da lắm. Mọi người cứ bơi đi, em đi dạo chút – Lena

40. Chương 40

- Ê ! Này ! Nghe nói ở bãi biển nhà Lena có 1 bà thầy bói, phán linh lắm đấy. Bao giờ tớ cũng đến đấy, xin 1 quẻ bói – Hs nữ

- Thiệt hả ? – Lena – “ Mình cũng phải xin 1 quẻ bói mới được ” – Lena

Lena đang đi vòng vòng tìm chỗ bà thầy bói. Sau bao cực nhọc, cuối cùng cũng tìm được chỗ bà

- Xin chào quý khách ! Í ! Chỉ là 1 con nhỏ nhãi nhép ! – Bà thầy bói

- Hứ ! Bà bói cho tôi 1 quẻ tình yêu đi ! – Lena

- Cô hãy bốc ra 3 quân bài ! – Bà thầy bói

Sau khi Lena chấp thuận và bốc ra 3 lá bài, bà thầy bói nhìn 1 hồi rồi phán

- Quân bài này...nó nói rằng...tình yêu của cô tùy thuộc vào cô. Còn quân bài tiếp theo...Cô có biết nó chỉ gì không ? – Bà thầy bói

- Không biết ! – Lena

- Ừ ! Tôi cũng không biết. Còn lại quân bài này...con bài cuối cùng này...- Bà thầy bói

- Sao ? Sao ? – Lena

- Nó bị rách rùi – Bà thầy bói

- Bà đùa tôi đó hả ? Tôi muốn biết làm cách nào để anh ấy yêu tôi – Lena

- Bình tĩnh đã ! Đây là 3 lọ thuốc tình yêu. 1 trong 3 lọ là thuốc giải. Tôi lẫn lộn nên để nhầm. Việc còn lại là do cô lo – Bà thầy bói

- Cám ơn bà ! – Lena đón lấy 3 lọ từ tay bà thầy bói

- Ê ! Tôi đâu có ý định cho không cô đâu. Thanh toán đi ! – Bà thầy bói

Sau khi thanh toán xong, Lena chạy ù về phía mọi người

- “ Mình sẽ cho anh ý uống. Nhất định anh sẽ phải yêu em ! ” – Lena

- Mọi người ơi ! Em đi mua nước nè ! – Lena

- Đưa chị uống ! – Sun

- Đưa anh uống ! – Kin

- Nhưng đây là của anh Gin ! – Lena

Do trận cái lộn của Sun và Kin nên...Oạch...

- Á ! Đổ rồi ! – Lena

- Xin lỗi ! – Kin + Sun

- Anh ! Chị ! – Lena bốc hỏa + cầm cái chổi rượt 2 người chạy quanh bãi biển

Sau khi nguôi giận, Lena lại phải đến chỗ bà thầy bói mua thêm 1 lọ.

Cốc...Cốc...Tiếng gõ cửa mang lên chậm chậm

- Ai vậy ? – Gin

- Em đây ! – Lena

- Lena đó hả ? Vào đi ! – Gin

- Anh uống nước này ạ ! – Lena

Gin vừa tự tay vào bếp làm cà ri, nhưng tiếc thay, bề ngoài trông rất đẹp nhưng hương vị thì...

- Cay ! Cay quá ! Nước ! – Kin vừa ném thử 1 miếng

Nhìn thấy Lena đang cầm nước vào, Kin lao đến, ực 1 hơi.

Sau khi uống xong, Kin cảm thấy đầu choáng váng.

- Lena đó hả ? Hôm nay Lena xinh thế, hình như anh yêu Lena mất rồi ! – Kin

- Hả ? – Lena

- Lena...Tình yêu của đời anh – Kin

(T/g : Sao anh nỡ bỏ chị Rick đi [rừng rừng nước mắt])

Lena chạy mãi mới có thể thoát được, liền chạy tới chỗ bà thầy bói mua thuốc giải.

- Anh Kin ! Anh uống đi ! – Lena

- Nãy giờ đẩy thằng Kin về phòng mà mệt muốn chết. Ô ! Nước ! – Gin

Gin lần này nhào tới uống nước.

- Nhưng...Nhưng...- Lena

Gin lăn ra xỉu vội.

- Á ! – Lena

Lena đọc lại công dụng thuốc.

- Thuốc chỉ có tác dụng cho người dính thuốc, còn người không dính thuốc yêu sẽ...Á á ! Ôi không ! - Lena
~ 12 giờ đêm

~~ Anh hai ! Anh tỉnh rồi à ? – Lena

- Ukm. Anh tỉnh rồi ! – Gin

- Anh không sao chứ ? – Lena

- Anh không sao...- Gin

Ục Ục

- Bụng anh phát ra tiếng gì kì vậy ? Anh đói hả ? – Lena

- Xin lỗi anh cần vào nhà vệ sinh chút ! – Gin lao như tên bắn vào Wasington City
10 phút sau...Gin mới bước ra khỏi nhà vệ sinh.

- Anh thấy sao rồi ? – Lena

- Anh lại phải vô toa - lét xú – Gin ôm bụng chạy vào WC như tên bắn
15 phút sau...

- Thôi ! Lena ! Em về phòng trước đi ! Chắc anh còn lâu mới đỡ được ! – Gin

- Vâng ! – Lena

Lena bực mình vì bể kế, vừa đi vừa giẫm chân xuống sàn thật mạnh.

(T/g : Kiểu này chắc sập luôn khách sạn)

~ Hôm sau

~~ Ngủ ngon chứ ? – Sun

- Không ngon tí nào ! – Kin (thuốc chỉ có công dụng trong vài giờ đồng hồ)

- Chào...buổi..sáng – Gin xuất hiện với đôi mắt thâm quầng

- Gấu trúc – Rick

- Ê ! Mà Lena đâu rồi ? – Sun

- Kệ nó ! Ta đi bơi đi ! – Kin

Lena vừa mới sáng ra đã ở chỗ bà thầy bói.

- Sao cô bé đến nhiều vậy ? Bể hết kế rồi à ? – Bà thầy bói

- Ủ ! Còn cách nào khác để anh ấy để ý tôi không ? – Lena

- Còn ! Còn nhiều chứ ! – Bà thầy bói
- Nói coi ! – Lena
- Đây là lá bùa yêu. Chỉ cần cô dán vào người anh ta là anh ta sẽ yêu cô. Nhưng bùa này chỉ có thể dán vào chứ không thể gỡ ra, nó lại không hết công hiệu. Thực ra là có 1 cách gỡ nhưng hiện tại tôi chưa nghiên cứu ra. Không lo bị lộ, kích thước nhỏ nhắn tiện lợi – Bà thầy bói.
- Cám ơn ! – Lena lấy 2 lá, để tiền lại rồi đi mất tiêu
- Trở lại với bãi biển
- Á ! Lena kia ! – Sun
- Gin chạy đến chỗ Lena.
- Anh xin lỗi vụ tối qua nha ! – Gin
- À ! Không sao đâu ạ ! – Lena đang tính dán vô lưng Gin thì
- Uỳnh...Sun đẩy Gin ngã cái Rầm
- Á ! Xin lỗi ! – Sun
- “ Chỉ chút nữa thôi ! ” – Lena
- Và cái bùa yêu đã yên vị trên lưng Sun. Đầu óc Sun cứ ong ong lên, bước chân loạng choạng.
- Oa ! Có tới 3 em Lena nà ! Để chị lại 1 em không được sao ? – Sun

41. Chương 41

- Chị bị sao vậy ? – Lena
- Chị yêu em như cá gặp nước. như chó gặp mèo – Sun
- (T/g : Cái vế sau nó sao sao ấy nhỉ ?)
- Hơ “ Tại nhỏ này mà bề bề rồi ! ” – Lena đập Sun 1 phát
- Sun nằm bất tỉnh nhân sự.
- Nhất định cái còn lại này phải được ! Bằng mọi giá phải thành công – Lena
- Lena tiến đến chỗ Gin, dễ dàng dán lá bùa lên lưng Gin.
- Cuối cùng cũng thành công ! – Lena
- 5..10..15 phút trôi qua
- Lena cứ liên tục liếc nhìn đồng hồ, miệng không ngừng than thở
- Sao mãi mà vẫn chưa có công hiệu vậy ? – Lena
- Lena nhớ lại lời bà thầy bói nói...
- Thực ra là có 1 cách gỡ nhưng hiện tại tôi chưa nghiên cứu ra...
- “ Chẳng lẽ đã có thứ gì tác động vào và làm bùa hết công hiệu ? Nhưng là thứ gì mới được cơ chứ ? ” – Lena
- Lena tiến lại gần chỗ Gin...
- Anh Gin ! Này anh có đi đâu không ? Ăn hay uống phải thứ gì không ? – Lena

- Thì anh chỉ tắm biển thôi mà... Nếu có uống cái gì thì uống nước biển ấy !! – Gin đứng đưng trả lời

- “ Vậy thứ đã làm cho bà mất tác dụng chính là nước biển ” – Lena

Lena thẳng cẳng đá Sun cái rụp xuống biển...

Sun chìm dần, chìm dần...

- Á ! Bánh kem dâu của tôi ! – Sun bật dậy

- Trời ơi ! Lớn rồi mà thích ăn đồ ngọt như con nít vậy ! Lè ! Bà già ngốc ! – Lena

- Nhỏ kia ! – Sun

~ Tối ~ Tại phòng Lena ~

- “ Mình đã làm đủ mọi cách nhưng tại sao anh Gin vẫn chẳng để ý gì đến mình ” – Lena đâm thật mạnh vào gối

Lena trầm ngâm 1 lúc

- Phải ! Mình sẽ đi hỏi ! Nhưng hỏi ai giờ ? Sun thì chắc chả biết cái gì đâu, nhỏ ấy như con ngốc ấy. Còn anh Kin thì cũng không khác bà chị Sun là mấy. Vậy thì là chị Hân. Tuy chị ấy lạnh lùng, nhưng trông khá là trưởng thành ! – Lena

Lena chạy sang phòng Rick...

Cốc..cốc...

Rick vừa chuẩn bị đi tắm thì may quá...

- Em nè chị ! – Lena

- Em vào đi ! – Rick

- Thực ra em có chuyện muốn hỏi chị - Lena

- Nói đi ! – Rick

- Thực ra em yêu đơn phương anh hai em ! – Lena

- Ồ - Rick

- Nhưng anh ấy chẳng bao giờ chịu hiểu tình cảm của em cả... - Lena

- Tại sao ? – Rick

- Vì anh ấy chỉ coi em như 1 cô em gái ! – Lena

- Ồ ! – Rick

- Em đã sử dụng mọi cách để anh ấy để ý đến em nhưng đều thất bại hết rồi !! – Lena

- Vậy nói thật tình cảm của em ra đi !! – Rick

- Vâng ! Em cảm ơn chị ! – Lena vọt lẹ ra khỏi phòng

- Yêu đơn phương là cái gì nhỉ ? – Rick tự hỏi

(T/g : Lena ơi ! Em hỏi ai cũng được chứ sao lại hỏi Rick. Chị ấy mù tịt chứ biết gì đâu)

Cốc cốc...

- Vào đi ! – Gin

Lena mở cửa bước vào

- Em có chuyện gì vậy ? – Gin

- Thực ra em muốn nói với anh 1 chuyện – Lena

- Em nói đi ! – Gin

- Thực ra em rất thích anh ! – Lena

- Anh em yêu quý nhau là bình thường mà ! – Gin

- Nhưng cái thích ở đây không phải là tình anh em – Lena

- Ý em là em thích anh, như 1 cô gái !! – Gin ngạc nhiên

- Vâng ! – Lena mặt đỏ bừng

- Xin lỗi em ! Nhưng thực sự anh đã thích người khác rồi, cơ mà em là em gái anh mà – Gin

- Vậy em có thể biết người đó là ai ? – Lena

- Anh...Anh... - Gin

- Đó là chị Hân phải không ? – Lena

- Sao..Sao em biết ? – Gin

- Tại vì..em thấy anh mấy lần toàn liếc nhìn chị Hân – Lena

Lena khụy xuống

- Em không sao chứ ? – Gin

- Em ổn mà ! Chị ấy có biết không ? – Lena

- Ủ..thì chắc là không...- Gin

- Thôi ! Muộn rồi, em về phòng đây ! – Lena

- Ủ ! – Gin

Lena bước ra khỏi phòng Gin...Càng đi...Lena càng khó cầm nổi nước mắt...

~ Sáng hôm sau ~

Mọi người đều chuẩn bị về

- Lena ! Em không sao chứ ? – Gin

- Em ổn mà ! – Lena cố gượng cười

Trên chuyến xe trở về...mỗi người đuổi theo 1 suy nghĩ riêng...

Cuối cùng, cũng về đến nơi ...

- Bye ! Bye ! – Sun

- Chào ! – Rick

- Thôi ! Tôi về nhà ! – Kin

Trên chiếc xe bây giờ chỉ còn lại mình Gin và Lena

- Anh Gin ! Anh nhớ cố gắng nên nha ! Chuyện với chị Hân đó ! – Lena

- Hử ? Chuyện gì ? Anh biết gì đâu ? – Gin đỏ mặt, ấp úng như gà mắc tóc.

- “ Vậy bây giờ, em chỉ có thể cầu chúc cho anh thôi. Cố lên nhe anh trai của em ! ” – Lena

42. Chương 42

Hôm nay là ngày chủ nhật.

Rick ngồi cạnh cửa sổ với chiếc máy nghe nhạc đeo trên tai

Cốc...Cốc..Tiếng gõ cửa vang lên

- Gì ? – Rick

- Tôi vào nha ? – Sun

- Vào đi ! – Rick nói mà đôi mắt không ngừng liếc nhìn ra cửa sổ

- Cả ngày chủ nhật mà cứ ngồi lì ở vậy chán lắm. Hay đi đâu chơi đi ? – Sun

- Đi đâu ? – Rick

- Đi Bar nha !! – Sun

- Tùy ! – Rick

Khoảng 10 phút sau, Rick xuống với bộ đồ đầy chất Teen : áo pull trắng hình đầu lâu và chiếc quần jean dài đến đầu gối

Còn Sun thì xuống với bộ đồ : áo sơ mi trắng, quần jean.

~ Tại Bar ~

Rick ngó quanh đảo dác tìm 1 bóng hình.

- Yo ! 2 cậu cũng ở đây hả ? – Sun

- Hi ! – Kin

- Ô chào Rick. Lâu không gặp – Gin

- Chào ! – Rick

- Khỏe không ? – Kin

- ...- Rick không nói gì, lẳng lặng bỏ đi

- Rick sao vậy ? – Kin

- Kệ nó đi ! – Sun

- Mai đi học rồi, hi vọng...-Gin

- Hi vọng gì ? – Sun

- À không có gì !! – Gin

- Ê ! Con nhỏ kia – 1 tên nào đó tự dưng chạy đến trước mặt Sun

- Gọi tôi à ? – Sun

- Mà không lo mà kiếm tiền trả nợ tao đi – tên đó

- Hở ? Nợ ? Lúc nào ? – Sun

- Vậy thì...- tên đó gọi đồng bọn đến, tầm 100 tên.

- Giết ả - tên đó

100 thằng vây quanh Sun

- Oi oi, chuyện gì vậy ? – Kin

Sun xử lí mấy tên đó bằng những động tác đập, đâm, đá kết hợp lại với nhau. Nhưng do bất đồng về số lượng nên Sun đã bị thương.

- Ê ! Không sao chứ ? – Kin

- Ừm không sao – Sun trả lời qua loa trong khi tay đang ôm lấy bụng, miệng rỉ ra 1 ít máu

- Không sao thế nào được, cô bị thương rồi kìa – Gin

Rick lúc này mới từ đâu chạy đến...

Rick đập mấy tên vắng xa 3m, đá vào bụng làm bọn nó phun cả ra máu.

- Người nhận nhảm người rồi đấy ! – Rick nói khi tay đang thực hiện động tác chỉnh lại xương cốt

- Nhảm thế nào được.. – Tên đó chưa kịp nói xong thì...

Rick đập vào bụng tên đó làm hắn bật máu.

- Xin..lỗi...có lẽ tôi nhận nhảm người – Tên đó nói trong khi đang nằm thoi thóp trên nền đất

Rick cũng chẳng muốn đôi co thêm với hạng người này nên thả hắn ra. Nhưng không có nghĩa là Rick sẽ tha cho tên đó. Rick gọi 1 chai rượu, sau đó đổ toàn bộ rượu lên người tên đó.

Làm vậy không thể khiến hắn chết nhưng cũng làm cho hắn đau buốt tận xương tủy.

Rick lúc này mới trở đến cạnh Sun. Bây giờ có thể thấy rõ ràng, Rick thật sự rất lo cho Sun, trên trán cô còn đang lấm tấm những giọt mồ hôi.

- Sao rồi ? – Rick hỏi bằng giọng hết sức là lo lắng

- Hiện tại đã sơ cứu tạm nhưng có vẻ là vết thương không nhẹ đâu – Gin

Rick công Sun lên...chỉ buông lại 1 câu

- Cảm ơn ! – Rick

Hôm sau, 1 mình Rick đơn độc trên con đường đến trường...

Rick lạnh lùng đi vào chỗ, thản nhiên ngồi xuống chỗ, tay không ngừng mân mê chiếc Ipad...

Đối với Rick, ở cái thế giới không có Sun, tưởng chừng như ngày hôm nay dài bất tận vậy. Cuối cùng cũng đến tan học...

Tiến đến sân trường, giữa sân trường là 1 hình trái tim được kết bằng hoa hồng. Giữa trái tim là Gin, tay cầm bó hoa hồng...

- Không biết ai mà có phúc thế !! – Hs nữ 1

- Chắc người đó hẳn phải là 1 mỹ nhân có sắc đẹp nghiêng nước nghiêng thành đây – Hs nữ 2

Rick đi xuống sân trường, lảng tránh sự bàn tán và sự xa hoa, cầu kì của cái người tỏ tình...

Nhưng Gin kéo Rick lại, gơ bó hoa trước mặt Rick

- Mình tặng cậu.. – Gin

- Tôi ? – Rick lấy ngón tay chỉ vào mặt mình

- Ngoài cậu ra thì còn có thể là ai chứ. Hân, mình thích cậu, làm bạn gái mình nha ? – Gin

(T/g : Ọe ọe, tỏ tình gì mà sến kinh khủng vậy má)

Kin chỉ biết trố mắt đứng nhìn, lòng Kin lúc này thật sự rất là đau, đau không tả nổi.

- Tôi không phù hợp ! – Rick nói xong rồi quay gót bước đi

Để lại ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, và ánh mắt đau khổ của Gin

Lúc này, cảm giác như trái tim Gin đã vỡ thành trăm mảnh

Liệu ai có thể là người tiếp theo hàn gắn lại con tim đã 1 lần vỡ vụn này ?

Cho tới hôm nay, đã là 3 hôm rồi.

Hôm nay Rick không còn đơn độc trên con đường nữa mà hôm nay sóng bước cùng Sun trên con đường tới trường.

- Sao trường mình âm u thế ? – Sun

Bất ngờ hơn, Sun cũng không thấy sự có mặt của Gin...cạnh đó là những con mắt ghen ghét và những lời xía xối hướng về Rick.

- Ê này mấy bạn, mấy hôm trước có xảy ra vụ việc gì à ? – Sun chạy đến hỏi những người bạn trong lớp

- À...thì...con nhỏ Hân đó ...Hôm trước Gin tỏ tình với nhỏ ngay giữa sân trường nhưng lại từ chối Gin không thương tiếc và giờ đã 2 hôm nay Gin không đi học – Hs

- Ồ ! – Sun chẳng hề biết rằng thật sự Gin luôn có tình cảm với Rick, lúc này Sun đau lắm, nhưng biết làm gì cơ chứ...

Cả ngày hôm nay, Sun như người mất hồn...

Tan học

- Ê ! Hân, Sun, may quá gặp 2 em – GVCN

- Sao ạ ? – Sun

- Mấy hôm nay Gin không đi học, cô cần đưa 1 số thứ cho Gin, các em đưa hộ cô – GVCN

- Vâng ! - Sun

43. Chương 43

Sun và Rick được giao cho 1 nhiệm vụ vô cùng cao cả, đưa đồ giùm GVCN

Đã tới cổng nhà Gin.

- Nhàm ! Về đây ! – Rick đột ngột bỏ về

- O...Rick – Sun

Giờ chỉ còn lại mình Sun đứng trước cánh cổng to lớn

May mắn thay, bà giúp việc vừa đi chợ về. Nên Sun cũng được quá giang 1 tí.

Bước vào bên trong, là 1 căn biệt thự to lớn được khoác trên mình chiếc áo màu trắng đơn điệu. Xung quanh lại không hề có bất cứ 1 loài hoa nào. Nói chung lại là chỉ có căn biệt thự thì đẹp.

- Sao dạo này Gin không đi học ạ ? – Sun hỏi bà giúp việc

- Tôi cũng không biết. Dạo này cậu ấy không ra khỏi phòng, người hầu chỉ đưa đồ ăn tới trước cửa phòng cậu ấy lát sau trở lại thấy khay đồ ăn không còn nữa. Chắc là cậu ấy đã đem đồ ăn vào phòng và ăn rồi – Bà giúp việc

- Mọi người cũng không thấy cậu ấy ạ ? – Sun

- Ủ...thì...đúng vậy – Bà quản gia

Loáng cái đã tới phòng Gin...

- Vậy cô đưa gì thì đưa đi ! Tôi đi làm việc của mình đây ! – Bà quản gia

- Dạ cảm ơn bà ! – Sun cúi gập người thành 1 góc 90 độ

Cốc...Cốc...

Sun đã gõ tới mấy lần nhưng lại chẳng có ai ra mở cửa hay là thừa lấy 1 câu nào.

Đành tự mở cửa bước vào.

Trong phòng, Gin đang nằm co rúm trên chiếc giường lớn. Căn phòng vô cũng lộn xộn. Quần áo thì chất thành đống, mấy khay thức ăn để chồng chất trên nền nhà.

Sun lại gần chiếc giường trắng...1 hình nhân nhỏ bé đang nằm bất tỉnh, người nóng ran. Miệng không ngừng mấp máy

- Hân...Hân – Gin nói trong vô thức

Sun đau lắm, nhưng biết làm sao bây giờ, người trong tim anh không phải là cô mà là Rick.

Nhưng ít ra lúc này...Sun cũng muốn giúp Gin...

Sun ôm chặt lấy Gin vào lòng..

- “ Ấm quá ! ” – Gin

Lúc này, tâm trí còn chưa đủ tỉnh táo, nhưng Gin vẫn có thể ngửi thấy được mùi hoa oải hương thơm nhẹ.

Khẽ mở đôi mi nặng trĩu, người con gái với mái tóc màu nâu óng ả đang ôm chặt lấy anh.

Thình...thịch...thịch...

- “ Đây không phải là Hân ? ” – Gin

Nhưng rồi, Gin tiếp tục chìm trong giấc ngủ sâu.

- Cậu ta sốt cao thật ! – Sun bấy giờ mới thả Gin ra

Sun tìm 1 chiếc khăn lạnh đắp lên trán Gin sau đó dọn dẹp căn phòng, mượn tạm nhà bếp nấu cháo.

Sun vừa bung cháo lên thì cũng là lúc Gin tỉnh.

- Cậu tỉnh rồi à ? – Sun

- Nước ! – Gin

Sun lại đi lấy giùm Gin cốc nước...

Sau khi uống xong cốc nước, Gin lạnh nhạt quay ra hỏi Sun

- Sao cô ở đây ? -Gin

- Tại thấy cậu sốt nên tôi chăm sóc thôi ! – Sun

- Vậy cảm ơn ! – Gin

- Tôi nghĩ chắc cậu vẫn buồn chuyện của Hân, nhưng tôi chắc cậu sẽ vượt qua được, vẫn có thể làm bạn mà. Cậu cũng nên tìm 1 người khác mà cậu dành cả con tim để yêu như Hân vậy đó ! – Sun

- Ừm – Gin

- Thôi cũng muộn rồi ! Tôi về đây. Cháo tôi mới nấu lần đầu, nên ngon hay không ngon tôi cũng không biết đâu. Nhớ nghỉ ngơi đầy đủ đó – Sun chậm chậm đi ra khỏi phòng.

Lúc đi ra, thật sự không còn khuôn mặt tươi cười như lúc nãy nữa mà là 1 khuôn mặt ưu sầu, trên khóe mắt còn đọng lại 1 giọt nước long lanh, sắp rơi xuống nền đất lạnh. Chẳng lẽ, người Gin yêu sẽ không bao giờ là Sun...

Lúc này, cô chỉ biết khóc, khóc để vơi bớt được nỗi buồn.

Hai con tim đã rạn nứt

Liệu có thể lành lặn trở lại ?

Ngày hôm sau, Gin đã trở lại với trường học

Vừa mới tới, đã đụng ngay cái người không muốn đụng, đó là Rick

- Xin lỗi ! Chắc hơi thật thà quá ! – Rick

- Không sao đâu mà. Hi ! – Gin cười nhẹ

- Đi học lại rồi à ? – Sun

- Yo ! Khỏe không ? – Kin

Không hiểu sao, trong lòng Gin bây giờ thật sự không còn hình bóng nào của Hân nữa. Chẳng lẽ, thật sự đã có người thay thế.

Giờ ăn trưa...

Vẫn túm túm tụm lại với nhau, cùng nói chuyện trên chiếc bàn đó.

- À mà nè ! Hai người sống với ai vậy, thấy cuộc sống của 2 người buông thả lắm à nha !! – Kin

- Thì trẻ mồ côi mà, sống buông thả là đúng mà – Sun thản nhiên trả lời trong khi cái miệng còn đang đầy ụ thức ăn.

- Vậy là vô gia cư á ? – Gin

- Diên à ! Chúng tôi có nhà đằng hoàng đó nha !! – Sun

- Vậy cho chúng tôi đến ở cùng nha !! – Gin

- Hở ? – Sun

- Đi mà ! – Gin mắt long lanh

- Ủm, vậy đi. Nhà có 2 người thôi cũng chán – Sun

- Sun ! – Rick lườm Sun

- Mà thôi...ơ... – Sun

- Hai tên đó sướng quá chạy mất dạng rồi - Rick

- Chắc là thoát được ba mẹ. Thôi ! Đành vậy – Sun

- Tùy ! – Rick

Tại nhà Rick. Gin và Kin hiện tại đang cầm mấy cái vali to đùng, mắt chữ A mồm chữ O

- Nhà...Nhà to dữ à nha !! – Gin

- Công nhận ! – Kin

- Mấy cậu chỉ được ở đây...1 tuần – Rick

- 1 tháng đi....đi – Kin năn nỉ, sử dụng đôi mắt cún con.

Thình...thịch...

- Ủ thì 1 tháng – Mặt Rick đỏ bừng lên

Kin vội chạy đi nghe điện thoại.

- Phòng tụi tôi ở đâu ? – Gin

- Tầng 3, 2 phòng cuối hành lang – Sun

- Mà lần trước..cám ơn...- Mặt Gin đỏ bừng như trái cà chua

- Không có gì ! Việc nên làm mà – Sun

- Ê ! Gin ! Lại đây tôi bảo !! – Kin

- Sao vậy ? – Gin
- Kiều Dung về rồi !! Giờ sao ? – Kin
- Cái gì ? Kiều Dung về !! – Gin hét lớn lên

Kết quả là, từ chuyện bí mật trở thành 1 chuyện mà hầu như ai cũng biết

(T/g :Cái hầu như ai ở đây là Sun và Rick ấy ạ)

44. Chương 44

- Cái ông này ! To mồm ! – Kin trách móc
- Cậu ấy về sao ? Ở lại bao lâu ? – Nét mặt Gin có chút vui mừng
- Hình như là ở lại luôn thì phải – Kin
- Vậy hả ? – Gin bây giờ trông cực kì là hạnh phúc
- Kiều Dung là ai ? – Rick
- Là hôn phu và cũng mối tình đầu của Gin đó – Kin
- Cái gì ? – Sun hết sức ngạc nhiên, trong câu nói còn pha chút giận dữ

Tại sân bay

1 cô gái với mái tóc màu nâu sẫm, thả ngang vai. Mặc chiếc váy bó sát tôn lên những đường cong hoàn hảo trên cơ thể, trông khá là kiều gợi, khuôn mặt cũng gọi là xinh đẹp.

(T/g : Cũng gọi là xinh thôi đấy)

- Hi ! – Gin chào đón cô gái mang tên Kiều Dung bằng 1 nụ cười tươi rói.
- Anh Gin ! – Giọng nói Kiều Dung ngọt xớt luôn
- Dung ! Em khỏe không ? – Gin
- Em khỏe lắm luôn – Dung ôm lấy cổ Gin
- Hello ! Dung ! – Kin
- A ! Chào anh, trông anh có vẻ khỏe nhỉ ? – Lúc bấy giờ Dung mới bỏ Gin ra.
- Ừm ! – Kin
- Mà 2 người này là ai ? – Dung
- Cô gái tóc đen tên là Trần Hân Hân, còn cô gái kia tên Phan Ngọc Anh gọi Sun cho lạ - Gin nhanh nhẩu giới thiệu
- Vậy giờ về thôi anh ! – Dung
- Nhưng anh đang ở nhà của 2 cô gái này, nếu em có nhã hứng thì đến ở cùng – Gin
- Vậy tốt quá à – Dung

Tại nhà Rick

Vừa bước vào đến cửa, đã gặp ngay 1 hình nhân...Với mái tóc màu nâu nhạt xõa ngang hông, mặc chiếc váy xòe cùng với quần tất mỏng và đôi boots đen khá cao.

- Lena...Sao em ở đây ? – Gin

- Á ra, tưởng anh hai trốn ở đâu hóa ra là trốn ở đây. Tại sao anh lại bỏ em ở nhà mình hả ? Ít gì cũng phải cho em theo cùng với chứ. Anh hai ngốc !! – Lena lao tới đánh Gin

- Trời ! Không ngờ con có loại con gái đánh đá như vậy đây ! – Dung

- Chị không phải cạnh khỏe, chị tự xem lại mình đi, chắc gì đã ít đánh đá hơn tôi mà nói – Lena

- Cô...Cô – Dung

- Anh hai tôi ở nhà chị Sun thì mắc gì tôi không được đến ở - Lena

- Chuyện gì đang diễn ra ở đây vậy ? – Kin

- Ô ! Lena em ở đây à ? – Sun

Bấy giờ, Kin, Sun, Rick mới đi tới cửa.

- Chị Hân ! – Lena nhìn thấy Rick thái độ thay hẳn 180 độ, chạy đến chỗ Rick, ôm chầm lấy Rick

- Chào ! – Rick

Lena dụi dụi vào người Rick như 1 con mèo nhỏ.

- Trời sắp tối rồi, mọi người tranh thủ thay đồ đi. Tôi sẽ chủ trì nấu bữa cơm tối nay – Gin

(T/g : Xí ! Nhà ai vậy thím, nghĩ là nhà mình chắc)

- Em ở lại nữa – Dung

- Tôi cũng muốn phụ - Sun

- Mà nè bạn Sun nè, mình không biết cắt hành, bạn dạy mình nha – Dung

- Ừm. Được thôi. – Sun lấy ra trong tủ 1 củ hành tây, chọn con dao sắc bén nhất

- Mình sẽ giúp bạn giữ củ hành. Bạn cứ cắt đi – Dung

- Nhưng như vậy thì hơi phiền – Sun

- Đi mà ! – Dung

- Ừm. Thôi tùy cậu vậy – Sun

Mọi thứ đều diễn ra rất bình thường. Cơm đã nấu xong, giờ chỉ còn lại phần dọn cơm lên thôi. Sun bưng bát đĩa chuẩn bị dọn lên thì...

- Au ! – Dung

- Em sao vậy ? – Gin chạy đến chỗ Dung

- Em không sao đâu ! – Dung

- Em đứt tay rồi này – Gin

- Chắc là do lúc này Sun cắt nhầm vào tay em, đau quá ! – Dung

- Sun ! – Gin

- Hả ? – Sun

- Sao cô cắt vào tay Dung vậy, không biết nấu cứ nói là không biết nấu đi, bày đặt nói dối làm chi ? – Gin

- Ô, tôi đâu biết gì đâu – Sun

- Đừng nói dối nữa – Gin quát lớn

- Nhưng...- Sun

Sun bỏ chạy khỏi phòng bếp, nước mắt không ngừng rơi xuống nền đất...

- Su..n – Gin tính gọi với lại

- “ Mình muốn đuổi cô ta đi từ lâu, nhưng ả không biết đường mà lui sớm, buộc mình phải sử dụng 1 ít chiêu trò để đuổi ả đi. Thôi thì đành chịu đau tự mình cắt vào tay” – Dung cười thầm trong lòng
 - Chuyện gì vậy ? – Rick bước xuống
 - Em với chị Hân vừa tắm xong...Ồ sao không khí nó kì kì vậy nhỉ ? – Lena
 - Hì ! Mình không sao đâu, mình bắt cắn cắt nhầm vào tay ấy mà – Dung
 - Tại Sun cắt vào tay Dung – Gin
 - Chị Sun á ? – Lena
 - Sừn ư ? “ Nhỏ này làm gì có chuyện cắt hành mà cũng cắt vào tay người ta ư ? Con cáo già kia, mày đã làm trò gì với Sun rồi. Nhất định phải vật đuôi mi, mi đừng nghĩ đụng vào Sun sẽ an phận mà sống đâu” – Rick
 - Được ăn cơm rồi hả ? – Kin từ trên lầu bước xuống
 - Ừm. Mọi người ăn đi – Gin
- Lúc này, Sun cũng trở vào. Bữa cơm diễn biến rất bình thường, nhưng trông Sun rất buồn.
- Bữa cơm kết thúc, Sun, Gin và Dung lo phần rửa bát đĩa.
- Còn Lena và Rick, Kin đang ngồi xem TV. Nhưng rồi cái đám này quây tới bến luôn, vậy nên Rick lấy ra 1 chiếc máy quay, quay lại những khoảnh khắc đẹp, hài nhất.
- Nè đi chơi đi !! Hum nay tôi mua được 4 cái vé hòa nhạc. Mọi người đi không ? – Kin
 - Em đi ! – Lena
 - Tôi ! – Rick
 - Tôi nữa ! – Gin
 - Hể ? Đủ 4 người rồi hả ? Vậy thôi em với Sun ở lại vậy. Mọi người đi vui vẻ. – Dung
- Sau khi mọi người đều đã lần lượt ra khỏi căn nhà, Dung rửa nốt số đĩa còn lại, Sun đang có ý định về phòng.
- Khoan đã ! – Dung kéo tóc Sun
 - Đau ! – Sun

45. Chương 45

- Tôi khuyên cô nên tránh xa anh Gin ra. Anh Gin là của tôi. Đừng bén mảng tới gần nữa, trông cô thật là gai mắt. Tôi sẽ không tha cho cô đâu. – Dung
- Chát...cái tát đau điếng đã nằm gọn trên khuôn mặt Sun
- Tôi đã cảnh cáo cô rồi đấy.-Dung
- Kính Kong....Kính Kong...
- Ai vậy ? – Dung
 - Tụi anh nè – Kin
 - Ủa sao mọi người lại về vậy ? – Dung
 - Hôm nay người ta không mở rạp. Vé quá hạn rồi – Kin
 - Đồ ngốc ! – Rick

- Vậy về phòng ngủ đi – Lena

Rick đi ngang qua phòng khách...chiếc máy quay vẫn được đặt trên bàn

- “ Chắc lúc này quên không cất đi” – Rick

Rick cầm chiếc máy quay, cất bước trở về phòng.

Tại phòng của Rick.

Rick lấy máy quay ra xem, bởi vì máy quay chính là nơi lưu trữ các kỉ niệm...kỉ niệm cùng với bạn bè...

Nhưng thứ được lưu trữ trong máy là thứ gì thế này :

Hình ảnh Kiều Dung đang giữ chặt lấy tóc Sun

- Tôi khuyên cô nên tránh xa anh Gin ra. Anh Gin là của tôi. Đừng bén mảng tới gần nữa, trông cô thật là gai mắt. Tôi sẽ không tha cho cô đâu. – Dung

Chát...

- “ Vậy ra cô ta thật sự là 1 con cáo, có lẽ phải vặt đuôi thôi” – Rick cười thâm

Cốc..cốc...

- Ai vậy ? – Rick

- Chị Hân ! Chị còn thức không ? – Lena

- “ Chết rồi, sao nhóc đó lại đến vào đúng lúc này, hiện tại mình không trang điểm. Giờ phải làm sao ?” – Rick

- Vậy em vào nhá ? – Lena

Rick mãi suy nghĩ mà không nghe thấy Lena nói gì luôn...

Lena mở cửa bước vào, 1 hình nhân với mái tóc đen dài được xoa ngang lưng...đang ôm lấy đầu...

- Chị...Chị là ai vậy ? Chị Hân đâu ? Chị đã làm gì chị Hân rồi ? – Lena

- “ Thôi ! Việc gì đến cũng đã đến !”. Chị là Hân đây. – Rick

- Làm gì có chuyện mà chị Hân xinh như vậy chứ ? – Lena

- Bởi vì đó chỉ là 1 con người dưới lớp trang điểm. Đây mới là khuôn mặt mộc của chị. Em tin hay không thì tùy. – Rick

- Thật sự..chị là chị Hân ư ? – Lena

- Ukm. Bởi em đã biết được bí mật vậy nên chị xin em hãy giúp chị giữ bí mật – Rick

- Vậy tại sao chị lại trang điểm ? – Lena

- Bởi...thú vui – Rick

- Hả ? – Lena

- Thật sự ban đầu chị hóa trang để giật đuôi cáo. Nhưng càng ngày càng cảm thấy thú vị nên thử chơi – Rick

- Ra vậy..- Lena

- Chị muốn nói với em chuyện này...Nhưng trước tiên...Em có ghét Kiều Dung ? – Rick

Chỉ lúc này mới thấy, thật sự đối với Lena, Rick không hề lạnh lùng...

- Em thật sự rất ghét...cực kì ghét cô ta – Lena

- Lúc này đi ra khỏi nhà... chị đã thấy được 1 thứ rất hay. Em xem đi – Rick đưa cho Lena chiếc máy quay.

Lena khi xem xong chiếc máy quay, vô cùng tức giận, quát ầm lên

(T/g : Phòng chị Rick cách âm)

- Tại sao ả này dám làm thế mới chị Sun – Lena

- Cáo ! – Rick

- Chị định xử lí thế nào ? Có nên cho anh Gin xem ? –Lena

- Chị nghĩ nên để 1 khoảng thời gian nữa. Đành phải để Sun chịu khổ 1 tí – Rick

- Vâng ạ ! – Lena

- Mà em tới có việc gì ? – Rick

- Em tính xin ngủ cùng với chị á mà – Lena

Cốc..cốc...

- Lại ai nữa vậy ? –Rick

- Sun nè ! – Sun

- Chị Sun ? Chị sao vậy ? – Lena bấy giờ mới ra mở cửa

- Lena ở đây à ? – Sun loạng choạng bước vào phòng Rick

Đi được vài bước, Sun ngã khuỵu xuống...

- Không sao chứ ? – Rick

- Huhu – Sun ôm chặt lấy Rick khóc

Từng giọt nước mắt thấm đẫm trên áo Rick. Dù biết vậy nhưng Rick vẫn để cho Sun ôm chặt lấy mình mà khóc.

1 tiếng sau Sun mới ngừng khóc. Hai mắt sưng húp lên.

- Sao vậy ? Đỡ hơn chưa ? – Rick

- Ủa ? Mà Lena biết mặt bà rùi à ? – Sun

- Vô tình ! – Rick

- Tại sao chị lại khóc ? – Lena

- Thực ra..Thực ra...Tôi thích Gin lắm – Sun

- Tôi biết ! – Rick

- Nhưng người nắm giữ trái tim của Gin không phải là tớ...Lúc trước thì Gin thích cậu. Bây giờ Kiều Dung lại không cho tớ được phép đến gần anh Gin – Sun

- Vậy thì sao ? Chỉ vậy mà chị bỏ cuộc ? Để có được tình yêu, nhiều người phải giành giật lấy tình yêu của mình. Chẳng lẽ, chị lại không làm vậy ? Tuy nói vậy không có nghĩa là chị phải như nhỏ Kiều Dung nhưng ít gì chị hãy giành lấy anh ấy 1 cách quang minh chính đại – Lena

- ...- Sun ngược lên nhìn Lena, trên khóe mắt còn đọng lại 1 giọt lệ trong suốt.

- Chị hiểu chứ ? – Lena

Sun gật gật mấy cái, rồi quệt đi giọt nước mắt trên khóe mi.

- Chị sẽ giành lấy tình yêu của mình ! – Sun

- Chúc chị may mắn ! – Lena

- Chị về phòng của chị đây – Sun

Sáng hôm sau...

- Nè mọi người. Tôi đi mua vé đi chơi công viên trò chơi ọi người này. Tiếc là chỉ còn có 5 vé. Hay bây giờ Gin, Kin, Dung, Lena và Hân đi với nhau đi. Mình ở nhà vậy ? – Sun
- “ Vậy là cô ta đã biết đường rút lui” – Dung
- Vậy chị ở nhà vui nhòa ! – Lena
- Suyt..Lena..ra đây ! -Rick
- Dạ ? – Lena
- Tối qua chị mới thiết kế 1 số loại camera con nhện, em hãy thả con nhện vào phòng của mỗi người – Rick nói rồi đưa cho Lena 1 túi nhỏ.
- Vâng ! – Lena

46. Chương 46

Mọi người chơi rất vui, tối tận chiều tối mới về.

- Sun ! Tụi tui về rồi nè ! – Kin
 - Oa ! Nhà sạch sẽ ghê ! – Lena
 - Có gì đâu. Mình chán quá không có việc gì làm nên đã tự tay dọn phòng ọi người. Không chỉ vậy mà tôi còn nấu bữa tối nữa nha – Sun
 - Dữ ! – Rick nói mà mặt cứ tỉnh bơ
- Sau bữa cơm, mọi người cùng nhau chơi đùa, nhảy múa xập xình...
- (T/g : Làm phiền hàng xóm quá mấy anh chị ơi ~)
- Sau 1 hồi chơi chán, ai về phòng nấy.

Gin thì đi tắm.

Kin vừa đặt lưng xuống giường thì ngủ luôn.

Lena và Rick đang theo dõi các phòng qua máy tính.

Sun thì chơi game.

Tại phòng của Rick

- Phòng anh Kin bình thường, phòng chị Sun cũng bình thường, nhưng sao phòng của Kiều Dung lại không có ai vậy ? – Lena
- Phòng Gin có 1 bóng đen kì lạ kia ? – Rick
- Chị phóng to hình lên đi ! – Lena
- Cô ta là...- Rick sửng sốt
- ...Kiều Dung. Nhưng cô ta đột nhập vào phòng anh Gin làm gì chứ ? – Lena
- Cô ta để thứ gì đó dưới giường Gin – Rick
- Cô ta đi rồi ! Anh Gin cũng đã bước ra – Lena

Sau cả 1 ngày đi chơi thoải mái, Gin đang tính ngả lưng trên chiếc giường thì...AAAAA...Tiếng hét thất thanh vang lên.

- Sao vậy ? – Dung/Rick/Lena/Sun/Kin

- Có gì ở dưới giường anh đó – Lena nói rồi quay ra nhìn Kiều Dung

Mặt cô ta không có vẻ gì là lo sợ, ngược lại, cô ta lại đang...cười.

- Có gì sao ? – Gin nhắc chiếc ga giường ra, dưới giường dãi rất nhiều loại cây gì đó trông khá là kì lạ

- Đây là...cây hoa thực dược mà !! – Kiều Dung

- Không ! Không ! Không ! – Gin

- Sao vậy ? – Rick

- Anh Gin bị dị ứng với hoa thực dược. Hôm nay ai đã dọn phòng vậy ? – Kiều Dung

- Minh...Minh – Sun mặt tái mét, giọng nói run rẩy

Chát...Lại lần nữa Sun lại lãnh 1 cái tát trên mặt

- Cậu...Cậu...- Sun không thể cầm nổi nước mắt, nước mắt rơi lã chã

- Bộ anh Gin đã làm gì cậu ư ? – Dung

- Anh Gin ! Em có thuốc nè, anh uống đi – Dung đưa thuốc cho Gin

Sau khi uống thuốc, cơ mặt được thả lỏng...

- Tôi không tin là Sun lại làm chuyện đó !! – Kin

- Là...Là cô làm phải không ? – Sun

- Cô đừng nên đổ thừa cho người khác như vậy, đã quá rõ rồi. Cảm ơn em đã cứu anh, Kiều Dung – Gin ôm lấy Dung

Mọi người lần lượt ủa ra khỏi phòng. Gin cũng đã an tọa trên chiếc giường.

Sáng hôm sau, tại trường Moon.

Sun đơn độc bước trên con đường tới trường

Tại lớp 10A*

- Các em chú ý ! Hôm nay lớp ta có học sinh mới - GVCN

Cả lớp nhao nhao lên. Bước vào là 1 cô gái với mái tóc màu nâu sẫm, thả ngang vai. Đơn giản trong bộ đồng phục của trường Moon.

Cả lớpỒ lên 1 tiếng...

- Chào các bạn mình là Phạm Thị Kiều Dung. Mình là hôn phu của Gin – Dung

Đám con trai nghe vậy sung sướng lắm. Còn đám con gái mặt mày khó chịu, xỉa xói vài câu...

- Bạn ơi ! Bạn vô nhầm lớp rồi! – Hs nữ 1

- Chắc lại ăn theo hotboy chứ gì !! – Hs nữ 2

- Mấy em...- GVCN

- À thôi không sao đâu. Chắc là mấy bạn ấy ghen tị thôi ! – Dung

- Xí ! – Đám con gái

Giờ ăn trưa...

Kin, Gin, Rick đang ngồi ăn trên chiếc bàn đó...

- Sao Sun lâu vậy nhỉ ? – Kin

- Bởi ai đó mà ! – Rick đang gặm chiếc bánh mì

Gin nghe vậy thì giật mình, mặt hơi buồn...

Sun bây giờ mới đi xuống canteen...

Gin nhìn thấy Sun thì mừng lắm...Nhưng Sun lặng lẽ lấy thức ăn rồi hướng đến phía bàn khác ngồi..

Lúc này, tại chỗ Kiều Dung

Đám con gái lúc này hiện tại đang bị trói chặt bằng dây thừng.

Còn Kiều Dung đang lặng lẽ mà đứng nhìn...

- Tha...Tha cho tôi – Hs nữ 1

- Tha ? Hahaha. Lúc này cái mồm cô có tha cho tôi không ? Cũng nên hành hạ một ít chứ nhỉ ? – Kiều Dung

- Không ! – Hs nữ 2

Trên tay Kiều Dung là con dao rọc giấy sắc bén...Từ từ đưa gần đến khuôn mặt của Hs nữ 1...

Chiếc dao rọc giấy chạm vào da thịt cô gái kia, tao nên 1 vết máu đỏ, nhỏ từng giọt.

- Mày nên cẩn thận.Thử nói gì đừng tới tao xem. Mày chết chắc – Kiều Dung

- Vâng...Vâng – Hs nữ 1

Đám học sinh nữ kia cuối cùng cũng được thả ra...

- Tụi mày nên nhớ, thử nói điều này với ai xem. Tụi mày chắc chắn sẽ không còn sống đâu – Kiều Dung

- Vâng ! – Đám học sinh nữ nói rồi te tua chạy mất.

Tại canteen...Gin từ từ tiến lại chỗ bàn Sun đang ngồi. Sun biết, nhưng Sun coi như chưa nhìn thấy.

- Sun ! Vụ hôm qua thật lòng xin lỗi – Gin

- ... - Sun im lặng, bỏ đi

Rick lúc này cũng rời bàn ăn, trở về lớp.

Phía cuối lớp là đám con gái lúc này xĩa xối Kiều Dung.

1 nhỏ thì mặt dán băng cá nhân

- “ Lúc này cô ta đâu có bị thương ?” – Rick

Và mấy đứa xung quanh mặt trắng bệch, sợ hãi.

Vài đứa thì gục mặt xuống bàn mà khóc...

- “ Chắc hẳn nhỏ Kiều Dung đã làm gì đó. Cô ta thật là nham hiểm. Tốt nhất nên đem Sun tránh xa hạng người này ra. Nếu không Sun sẽ gặp nguy hiểm” – Rick

Kiều Dung lúc này cũng bước vào lớp...Mấy đứa con gái kia mặt sợ sệt, không dám ngẩng mặt lên.

Kiều Dung lướt qua Rick, thì thầm với Rick một câu :

- Cô nên đem người bạn xinh đẹp kia tránh xa Gin ra. Nếu không tôi sẽ không để cho cô ta yên đâu !! – Kiều Dung nói xong liền nở 1 nụ cười đầy kiêu ngạo.

47. Chương 47

Tại sân thượng...1 người con gái với mái tóc đen buộc cao và đôi mắt kính dày cộm đang ngược nhìn bầu trời xanh.

Bất ngờ, 1 chàng trai cũng đang lên đây...

- Hân ? Cậu ở đây à ? – Gin
- Ừm – Rick lạnh lùng
- Cậu có biết Sun ở đâu không ? – Gin
- Lại đây ! – Rick
- Hả ? – Gin cũng cứ thế làm theo
- Sao cứ bám theo Sun ? – Rick nhào đến nắm lấy cổ áo Gin
- Thực...ra...- Gin

Chát...1 cái tát đã hằn sâu trên mặt Gin.

- Tôi...- Gin
- Nói ! – Rick
- Hân, tôi thực sự xin lỗi – Gin
- Xin lỗi tôi ? Ích gì ? – Rick bấy giờ mới thả Gin ra
- Thực ra...tôi – Gin
- Nhanh ! – Rick
- Thực...ra tôi thực lòng thích Sun – Gin
- Hả ? – Rick

Cánh cửa dẫn lên tầng thượng đang hé mở...người thứ 3 đã nghe được câu chuyện

- Phan Ngọc Anh. Tôi sẽ giết cô !! – Dung

Tại nhà Rick. Hiện tại bây giờ là 23 giờ đêm – là giờ mà hầu như mọi người đều đã đặt lưng xuống giường ngủ.

Cốc..cốc...

- Vào đi ! – Sun
- Tôi nè ! – Dung tự tay mở cửa
- Cô đi về đi ! – Sun
- Tôi đến để xin lỗi chuyện lần trước, tôi thật sự rất xin lỗi vì đã gây phiền phức cho cô suốt thời gian qua
- Dung
- Ừm ! – Sun

Kiều Dung và Sun này giờ chỉ nói chuyện ở cửa. Kiều Dung bây giờ mới đi vào phòng Sun...lúc ả ta đi vào thì chốt chặt cửa.

- Chốt cửa lại làm gì ? – Sun
- Tôi đã cảnh cáo mà cậu không chịu nghe – Dung bóp chặt lấy cổ Sun
- Nhưng...thật...sự...tôi...đã...tránh...xa...cậu...ta...rồi mà – Sun khó nhọc bật ra từng tiếng.
- Càng ngày tôi càng thấy cô chướng mắt – Dung thả Sun ra

Sun ngã cái Bích xuống nền nhà lạnh buốt.

- Tôi đã sử dụng nhiều trò để loại bỏ cô mà vẫn không xong. Cho dù đó là việc phải làm cho anh Gin bị dị ứng, tôi cũng đã làm – Dung

- Vậy là cô làm ư ? – Sun

- Phải đấy ! Thì sao ? – Dung

- Đấy mà là yêu ư ? Cô nói cô yêu Gin mà cô làm như vậy với anh ấy sao ? – Sun

- Cô nghĩ là vì ai ? Vì cô chứ ai – Dung

- Cô đừng nghĩ cô chỉ cần đưa ra 1 lí do để trốn tránh. Cô không còn yêu anh ấy nữa phải không ? – Sun

- Im mồm ! Tôi yêu anh ấy. Suốt đời cũng chỉ yêu anh ấy – Kiều Dung ôm chặt lấy đầu, quỳ xuống nền nhà.

- Điều đó là thật ư ? – Sun

- Cô hãy biến khỏi đây nhanh chóng đi, tôi sẽ không để cho cô yên đâu – Dung lấy 1 chiếc khung ảnh duy nhất về kỉ niệm gia đình Sun đập xuống đất.

Bức hình vỡ tan...

Bức hình này đối với Sun rất quan trọng...

Mỗi lần Sun nhìn vào bức hình, Sun đều tự hỏi Bố con đâu ? Mẹ ơi, mẹ ở đâu ? rồi tưởng tượng về những hình ảnh đẹp đẽ của gia đình.

Khung hình như 1 đứa con tinh thần đối với Sun vậy, nếu không có nó thì đã không có Sun của chính ngày hôm nay.

Sun ngồi thụp xuống đất khóc nức nở.

Nghe thấy tiếng khóc, mọi người đều đến phòng Sun.

Kiều Dung thấy tình thế nguy khốn, đành tự tay nhặt mảnh thủy tinh đâm vào chân mình.

Cốc..cốc...

Kiều Dung ra mở cửa.

Trong phòng là hình ảnh 2 người con gái, 1 người đang ngồi thụp xuống đất, trân trân nhìn vào bức hình vỡ nát dưới sàn. Còn cô gái kia, chân đang chảy máu, cổ lết thân ra phía cửa khiến ấu dấy lênh láng xuống sàn.

- Sao cô ở đây ? – Rick

- Dung ! Sun ! Hai người sao vậy ? – Gin

- Em có ý định xin lỗi, nào ngờ Sun nóng giận, đập vỡ bức hình xuống đất, mảnh thủy tinh vô tình bắn vào chân em – Dung

Sun đã nhịn nhục lâu lắm rồi, bây giờ mới thực sự thể hiện ra cơn giận

- Tôi sẽ giết cô ! Đồ cầm thú ! – Sun

- Đừng ! Sun ! – Gin giữ lấy tay Sun

Sun hất tay Gin ra 1 cách lạnh nhạt...rồi thả Kiều Dung ra

- Cút ! Cút hết ! – Sun

(T/g : Không tìm được từ nào có sức hấp dẫn hơn từ này. Mọi người nếu thấy hơi thô tục thì thông cảm xú)

Mọi người đã đi hết, nhưng Rick và Lena vẫn đứng đó.

- Không sao đâu ! Tổ sẽ phục thù cho cậu ! – Rick

- Thôi đi ! Tự tớ biết phải làm gì ! – Sun

- Bức tranh vỡ hết rồi, giờ tính sao ạ ? – Lena

- Vất đi ! – Sun

- Đây là thứ rất quan trọng...- Rick

- Tớ không còn thứ gì để mất nữa rồi. Chi bằng vất đi cho xong – Sun

Rick và Lena buồn rầu nhìn Sun, rồi ai nấy cũng tự trở về phòng mình.

Sáng hôm sau. Lena vừa dậy đã sang phòng Sun ngay..

- Chị Sun ! – Lena

Lena mở cửa bước vào...

- Í ! Gì đây? – Lena thấy 1 phong thư được đặt cẩn thận lên bàn

Tại phòng Rick

- Chị Rick ! – Lena

- Vào đi ! – Rick

- Em thấy thứ này trong phòng chị Sun này – Lena đưa phong thư cho Rick

- Gửi chị à ? – Rick nhận lấy phong thư, cẩn thận mở ra.

[Xin lỗi cậu, xin lỗi người bạn thân nhất của tớ. Tớ không thể chịu đựng thêm những chuyện trong thời gian qua được nữa. Tớ không thể chịu nổi nữa, chi bằng dứt áo ra đi. Biết là tình chưa nguội, nhưng thật sự, tớ đau..đau lắm rồi. Lần nữa xin lỗi cậu vì tớ đi mà không báo trước. Hãy nói với mọi người hộ tớ. Giúp tớ xin lỗi Kiều Dung vì cản trở việc của cậu ấy. Mình sẽ về Mỹ, giúp đỡ cha và lo 1 số công việc của công ty.

Tạm biệt !

Thân gửi bạn thân của tớ

Kí tên :

Sun

Phan Ngọc Anh]

T/g : Tí quên mất, mấy bạn, bạn nào vào đọc rồi góp ý hộ được hem ạ ? Tên 1 truyện nữa mình viết ạ. Tên truyện là Tình Yêu Và Định Mệnh ạ.

48. Chương 48

Khoảng 10 phút sau Rick xuống với khuôn mặt ưu sầu và không kém phần băng lãnh.

- Có chuyện gì mà mới sáng sớm đã la hét vậy ? – Gin

- Không liên quan tới anh – Lena lạnh lùng

- “ Đã có chuyện gì vậy nhỉ ? Đây là lần đầu thấy con bé như vậy với mình” – Gin

- Ê ! Kin ! – Rick

- Hơ...- Kin

- Còn bức ảnh gia đình nào không ? – Rick

- Hình như là không có. Nhưng tôi sẽ cố tìm thử. Mà cậu hỏi làm gì vậy ? – Kin

- Tặng Sun ! – Rick

- Ê mà Sun đâu rồi vậy bạn ? – Dung
- Chị Sun đ...- Lena đang nói thì bị Rick bịt chặt miệng
- Sun ra ngoài từ sáng sớm rồi. Cứ tới trường đi – Rick nói rồi kéo theo Lena lên phòng
- Sao chị phải giấu ? – Lena
- Cần ! – Rick
- Giờ ta làm gì hở chị ? –Lena
- Gỡ camera và điều tra nhỏ Kiều Dung – Rick
- Vâng ! – Lena
- Nhất định phải trả được thù – Rick

Lena sau khi gỡ toàn bộ camera thì lết cái thân xuống bếp...

- Ủa ? Anh hai không đi học à ? – Lena
- Anh cúp học – Gin
- À mà em hỏi chút nè, anh biết những gì về chị Dung thế ? – Lena
- Em lại tính làm gì Kiều Dung ? – Gin
- Bộ hôn phu của anh mà anh không biết tí gì à ? – Lena tỏ vẻ châm chọc.
- Nhưng anh hỏi em là đang có ý định gì ? – Gin
- Ý định ? Anh nói thế là sao ? – Lena
- Bỏ tay với em luôn...- Gin nói rồi bỏ đi
- O...Hai..Hai – Lena gọi với lại
- Không cần đâu ! – Rick từ từ bước xuống phòng khách.
- Thế giờ phải làm sao ạ ? – Lena
- Em không cần lo, chị sẽ tự làm – Rick
- “ Kiều Dung ! Bây giờ cô chết chắc” – Rick

Rick bấy giờ mới xách balo tới trường, vừa tới cổng đã thấy mấy thên nam sinh đang lượn lờ, lượn lờ..

- “ Có trò hay rồi đây” – Rick
- À mấy người, Kiều Dung nói muốn hẹn hò với mấy người, nhưng chưa biết chọn ai. Cố mà gây ấn tượng đi – Rick tiến đến gần, nói xong rồi cũng lượn đi luôn
- Vào phút sau...Giờ nghỉ trưa bắt đầu...
- Đám nam sinh chạy ùa đến phía Kiều Dung
- Hẹn hò với anh đi ! – Hs nam 1
- Không hẹn với anh ! – Hs nam 2
- Phải hẹn với anh chứ ! – Hs nam 3
- Không ! Hẹn với anh này – Hs nam 4
- Nói chung là mấy tên này đánh nhau tới tấp
- Mấy người làm gì vậy ? – Kiều Dung thẳng tay tát vào mặt mấy thằng đấy.
- Mà...Mày làm trò gì thế ? – Hs nam 1

- Kiều Dung ! Em làm gì vậy ? – Gin chạy đến

- Thì em..tối chào mấy bạn ấy thôi ạ ! – Kiều Dung nói trong khi mắt không ngừng lườm tụi nam sinh.

Đám nam sinh thấy Gin thì đành im re...bỏ đi.

Gin kéo Kiều Dung đi.

- “ Trò này hay hơn dự tính” – Rick cười nửa miệng

-Các cậu ăn gì ? – Kin

- Cho suất cơm – Rick

- Tùy cậu ! – Gin

- Anh ăn gì em ăn nấy ạ ! – Dung

Vài phút sau, Kin trở lại với 4 suất cơm

- Sao anh lại mua cơm ? – Dung

- Thì em bảo ăn gì cũng được mà ! Với cả, hết thức ăn rồi, chỉ còn vậy thôi – Kin

Nhìn mặt Kiều Dung chán nản...

- Sao em không ăn đi ? – Gin

- Em...Em...- Dung

- Vẫn ghét cà rốt à ? – Gin

Quả thật, trong thức ăn có cà rốt...

- “ Điểm yếu số 1” – Rick

Tan học...Kin, Gin, Kiều Dung đang chuẩn bị về thì...

- Ê ! Kiều Dung ! Cần gấp chút xíu – Hs nam 1

- Hơ...- Kiều Dung lo sợ

- Mấy cậu định làm gì Dung – Gin

- Thì nói chuyện chút thôi mà – Hs nam 2

Rick từ nãy đến giờ vẫn dõi theo câu chuyện...

- “ Thế này càng khó dứt ra” – Rick

- Ê ! Các cậu nên về trước chuẩn bị bữa tối đi, ở đây có tôi lo – Rick

- Ủm thế tụi mình về trước đây ! – Kin lôi Gin về

- Chúng mày có chuyện gì cần nói – Kiều Dung đổi ngay thái độ

- Mày dám tát tao, tao sẽ không tha ày đâu – Hs nam 1

Kiều Dung có run sợ, nhưng rồi tiếp tục ngửa mặt lên nói

- Ai bảo tụi mày đến chỗ tao trước – Kiều Dung

- Tại mày chứ tại ai. Đứa nào đòi hẹn hò với tụi tao trước – Hs nam 2

- Tao ? Mà thèm hẹn hò với lũ chúng mày á ? Chúng mày nghĩ chúng mày là ai ? – Kiều Dung

Chát...Chát...Chát...3 cái tát liên tiếp được ấn định trên khuôn mặt Kiều Dung

Ả ta sờ lên mặt...

- Tụi mày dám tát tao – Kiều Dung tức giận rút trong người ra con dao rọc giấy.

Tên hs nam 1 nắm lấy cổ tay Kiều Dung. Con dao rọc giấy rơi xuống đất...

Và rồi, kết quả, Kiều Dung bị đánh cho không thương tiếc...Mặt tím bầm lên...

Mãi tụi nam sinh kia mới bỏ đi...Bây giờ Rick mới xuất hiện

- Nhỏ kia, sao mày không cứu tao – Kiều Dung nhìn thấy Rick thì tức giận

- Sao phải cứu ? Tôi với cô quen nhau ? – Rick ngó lơ ả

- Tao sống ở nhà mày đây thầy – Kiều Dung

- Nhưng đâu có nghĩa là quen – Rick

- Mày...Mày – Kiều Dung

- Thật đáng khinh bỉ - Rick cười nhạt rồi bỏ đi

Về tới nhà...Kiều Dung thật sự chẳng có mặt mũi nào mà bước vào...chỉ đứng hoài ở cửa..

- Ô Kiều Dung về này ! – Kín lúc đó mở cửa đi ra

- Mặt em sao vậy ? – Gin chạy đến

- Em...Em không sao ? – Kiều Dung

- Hân ! Cô ấy sao vậy ? – Gin

- Sao tôi biết ! – Rick

- Cô..Cô nói cô trông chừng Kiều Dung mà – Gin

- Tôi nói tôi ở lại chứ không trông cô ta – Rick lạnh nhạt bỏ lên phòng

49. Chương 49

Lát sau, trở xuống ăn cơm thì thấy nhỏ Kiều Dung được băng bó tùm lum...

Bữa cơm có thể nói là diễn ra rất bình thường...Nhỏ Kiều Dung cứ nhìn chăm chăm vào bát cơm cũng đã 10 phút rồi.

- Dung ? Em ăn đi ! – Gin

- Vâng ! – Kiều Dung giờ mới bắt đầu đụng đũa

Vừa ăn được miếng đầu tiên...

Thân thể Kiều Dung run bần bật, mặt nổi đầy mụn, tóc rụng dần...

- Em sao vậy ? – Gin

- Thuốc...Trên phòng -Kiều Dung cố nói

Gin chạy vội lên phòng lấy thuốc.

Sau khi được uống thuốc, Kiều Dung trong trạng thái mê man...

- Chị ấy bị bệnh gì vậy ?- Lena

- Đây...Hình như là dị ứng – Gin

- Dị ứng ? – Kín

- Dung bị dị ứng với cà rốt, ai đã cho cà rốt vào ? – Gin

- Tôi ! – Rick giơ tay...

- Cậu cho vào ư ? Cậu cho kiểu gì mà tôi không hề phát hiện ra ? – Gin

- Lúc 2 người nói chuyện với Kiều Dung ở cửa, tôi lên vào bếp, cho vào trong nồi canh loại cà rốt phơi khô, được xay nhuyễn – Rick

- Sao cô làm vậy ? – Gin chạy đến nắm lấy cổ tay Rick

Chát...Cái tát chua chát đã được định trên mặt Gin.

- Đừng có chạm vào người tôi – Rick

Gin lùi lại

- Tại sao cô lại làm vậy với Kiều Dung ? – Gin

- Vì Sun ! – Rick

- Tại sao lại là vì Sun ?- Gin

- Tại ả ta mà chị Sun phải về Mỹ đó – Lena

Gin nghe vậy lòng đau như cắt...

- Cô ấy đã làm gì ? – Gin

- Lena ! – Rick

Nghe vậy Lena chạy vụt lên tầng, và lát sau trở xuống với chiếc máy tính xách tay của Rick...

- Xem đi ! – Rick đưa cho Gin

Gin cố gắng thật bình tĩnh...nhưng cái gì thế này...

Hình ảnh người con gái giữ chặt lấy tóc Sun, thẳng tay tát vào mặt Sun. Hay hình ảnh 1 người lén lút nhét vào phòng Gin cây hoa thược dược và cả vụ ả ta bóp cổ và ném vỡ bức hình của Sun mà vẫn ra vẻ vô tội...

Càng xem...Gin càng tức giận bao nhiêu...

Lúc đó, Kiều Dung tỉnh dậy...

- Anh Gin ! Cô ta ! Cô ta chính là cái người đã kêu đám nam sinh kia đánh em – Kiều Dung chỉ về phía Rick

Chát...Không biết đây là cái tát thứ bao nhiêu trong ngày mà Kiều Dung phải gánh rồi...

- Anh...Gin..? – Kiều Dung

- Sao cô làm vậy với Sun ? Sao cô làm vậy với người tôi yêu chứ ? – Gin quát lớn

- Chính vì anh yêu cô ta nên em mới phải làm thế. Chứ em cũng đâu ghét cô ta đến nỗi thế - Kiều Dung

- Vậy cô có thể đấu với Sun 1 cách công bằng mà – Lena

- Tiểu nhân vẫn chỉ là loại tiểu nhân ! – Rick

- Cút ! Cút đi cho khuất mắt tôi – Gin

Ả Kiều Dung thấy vậy thì vội quỳ xuống...

- Anh ơi em sai rồi ! Anh tha thứ cho em nha ! – Kiều Dung

- Tha ? Tha cho cô để cô tiếp tục đi hại người à ? Cút ! Cút đi ! – Gin

Kiều Dung ầm ỨC quay về phòng thu dọn đồ đạc...

Lúc này, 1 chút cảm giác thương hại cũng đã dấy lên...

- “ Thương hại ? Tự làm tự chịu thôi” – Rick

(T/g : Chị Rick phũ quá đi)

Ngày hôm sau...Tại sân bay...

- Anh định đi thiệt sao ? - Lena rưng rưng nước mắt

- Ủm, anh phải sửa chữa lỗi lầm của mình. Thế nên anh mới để em ở nhà – Gin

- Vậy hả ! – Lena cười tươi ngay lập tức...

- Nhất định lần này phải lỗi cổ được bà chị của tôi về đó nha – Kin

- Ủm ! – Gin

- Nhớ xin lỗi !! – Rick

- Ủm !! – Gin

- Đây là địa chỉ của công ty, và huy hiệu, chỉ cần đeo vào là không ai dám làm khó cậu – Rick nói tay đưa.

- Cám ơn mọi người – Gin nói rồi xách vali đi lên máy bay.

Đã kiếm được chỗ ngồi an tọa, Gin nhìn qua cửa sổ, thì thấy Kin, Lena, Rick vẫn nhìn về phía chiếc máy bay mà Gin vừa mới leo lên.

- “ Kiều Dung đã bỏ đi. Bây giờ mình cũng nên chuộc lại lỗi lầm của mình” – Gin

Máy bay cất cánh...Gin cũng chìm vào giấc ngủ sâu...

Cuối cùng, Gin cũng đặt trên đến Mĩ. Gin đến tìm địa chỉ 1 công ty mà Rick đã đưa cho. Đứng trước 1 tòa nhà lớn, Gin chỉ còn biết đưa mắt thán phục mà thôi, bởi trụ sở công ty của ba Gin chưa chắc cũng đã to lớn như vậy.

- Cậu tìm ai ? – Tiếp Tân

- Tôi tìm Phan Ngọc Anh – Gin

- Cậu có hẹn trước chứ ? – Tiếp Tân

- À không – Gin

Lúc này, tiếp tân mới nhìn thấy chiếc huy hiệu được đeo trên ngực áo Gin.

- Thôi ! Mời...cậu vào – Tiếp Tân thay đổi thái độ nhanh như gió.

- Hả ? – Gin đang tính gọi cho Rick.

Tiếp tân đưa anh đến 1 căn phòng khá lớn, chỉ nhìn qua cửa phòng thôi cũng có thể đoán được diện tích căn phòng này lớn cỡ nào.

- Đây là...- Gin

- Phòng của giám đốc ạ ! Thôi, mời anh vào ! – Tiếp tân nói rồi tiến lại phía sát cửa

Cốc..Cốc

- Ai ?

- Dạ có người cần tìm giám đốc – Tiếp tân

- Cho vào !

Tiếp tân nghe vậy liền đẩy Gin vào trong phòng

Đập vào mắt Gin là chiếc bàn làm việc đầy hồ sơ, 1 chiếc máy tính. Còn vị giám đốc kia vẫn chưa thấy được mặt, bởi chiếc ghế bành đang quay về phía cửa sổ...

- Ai vậy ? – Sun bấy giờ mới quay về phía chiếc bàn làm việc

- Là mình nè – Gin

Trước mặt Gin là Sun sao ?

Gin giật mình, bởi người con gái kia nổi bật với mái tóc màu vàng, mặc chiếc áo T- Shirt trắng kết hợp với chiếc áo vest đen, trông cực kì là trưởng thành.

- Cậu về đi, nơi đây không chào đón cậu – Sun

- Cậu là Sun ư ? – Gin

50. Chương 50

- Phải ! Thì sao ? – Sun

- Cậu...Cậu thay đổi rồi – Gin

- Đương nhiên. Tôi đâu còn là 1 đứa yếu ớt dễ mềm lòng nữa – Sun

- Xin lỗi...Mình thực sự xin lỗi – Gin

- Chỉ xin lỗi thôi thì trên đời này cũng chẳng cần cảnh sát làm gì – Sun

- Mình...Mình thật sự muốn xin lỗi, đã khiến cậu phải đau khổ trong thời gian qua. Mình thật lòng...rất xin lỗi – Gin quỳ xuống

- Thôi...cậu...đứng dậy đi – Giọng Sun hơi run run, cứ như sắp khóc tới nơi ấy

Trong khi Gin vẫn còn đang trở mắt ra ngạc nhiên vì sự thay đổi thái độ đột ngột của Sun. Nhưng lại lần nữa thái độ của Sun xoay chuyển...

- Nếu cậu đến đây để xin lỗi, tôi tha cho cậu. Giờ cậu có thể về rồi – Sun

Gin bấy giờ mới đứng dậy, chạy đến ôm chầm lấy Sun.

- Ê...Ê làm gì vậy ? – Sun

- Tôi mới nhận thấy, việc thiếu vắng hình bóng cậu, làm cuộc sống của tôi thật đơn điệu và nhàm chán. Không chỉ nói lời xin lỗi với cậu mà tôi còn muốn nói...Anh yêu em – Gin

Lúc này, Sun cảm thấy như môi mình có thứ gì đó ấm nóng chạm vào. Té ra cô bị hôn...

(T/g : /// ^ ///)

Sun cũng không cự lực cái hôn ngọt ngào này. Ngược lại, Sun còn ôm chặt lấy Gin.

Vài phút sau, Gin mới thả Sun ra.

Sun dụi đầu vào lồng ngực của Gin, thủ thỉ nói :

- Em cũng nhớ anh lắm – Sun

(T/g : Sến !!! /// ^ ///)

Mấy ngày sau, Gin và Sun cùng về Việt Nam...

Do 2 người muốn đám kia bất ngờ nên không báo trước, nào ngờ...

Gin và Sun vừa về đến nhà...

Trong nhà phát ra hàng loạt tràng cười ồm ồm...

- Mấy người bị gì vậy – Gin mở cửa bước vào

Và 2 người này đã thấy...

Cả đám đang ngồi xem ti vi, trên màn hình ti vi là cái phong màn Gin hôn Sun...

- Mấy...Mấy người...Ai cho quay lên hả ? – Gin mặt đỏ như trái ớt

- Đâu có đâu...- Kin

- Dữ liệu tự động được gửi đến ti vi mà – Lena

- Ai bày ra trò này ? – Sun

1 cánh tay giơ lên...Đó là Rick, hiện tại Rick còn đang nhai nhóp nhép miếng snack.

- Bà..Bà – Sun

- Sao cậu quay được ? – Gin

Rick chỉ vào cái huy hiệu Gin đang đeo trên ngực áo...

- Trong đó có chứa camera – Rick

- Hả ? Biết thế không đeo cái này vào làm gì ! – Gin

- Nhưng không phải nhờ nó mà anh được vào sao ? – Lena

- Vậy hả ? – Gin

Lena vỗ lấy cái điều khiển...Tua...Tua lại

- [Phụt] Hahahaha... - Lena cười âm lên

- Xem lại làm gì nữa ? – Gin

- Thôi, 2 người làm hòa là tốt rồi. Về phòng nghỉ ngơi đi – Kin

- Mà tớ nghỉ mấy hôm nay rồi, GV liệu có bảo gì ? – Sun

- Chị ngây à ? Nghỉ hè rồi. Mới bắt đầu nghỉ hè mấy hôm rồi thầy – Kin

- Đã nghỉ hè rồi á ? – Sun

- Ừm – Rick

Kỳ nghỉ hè dài đằng đẵng...nhưng mấy người này lại không được tận hưởng niềm vui. Rick thì về Mỹ lo việc công ty. Gin và Sun có nhã ý mời mọi người đi nghỉ mát...Nhưng Kin và Lena không chịu đi do không có Rick. Vậy thì Gin và Sun có thể đi với nhau 1 mình, nhưng Lena tìm cách giữ chân, nhằm không cho hai người này đi. Kết quả, cả tháng hè dài đằng dặc mà cả cái lũ này nằm nhà tự kỷ.

Cuối cùng, cũng đã hết kỳ nghỉ hè...Rick cũng đã về nước...

Hôm sau, mọi người cũng đến trường...

Bây giờ, Gin, Rick, Kin, Sun đều đã là thành viên lớp 11A*

Còn Lena cũng đã trở thành 1 học sinh lớp 10...1 đàn em của mấy người kia...

- Lớp ta vẫn như năm trước phải không ? – Hs nữ 1

- Ừm ! – Hs nữ 2

- Các em ! Hôm nay lớp chúng ta có thêm học sinh mới – GVCN

(T/g : Lớp 11A* cũng giống như lớp 10A* ...Số lượng học sinh, và cả GVCN)

- Ai vậy ta ? – Hs 1

- Không biết là nam hay nữ nhỉ ? – Hs 2

- Không khéo lại chứa thêm 1 đứa nhận học bổng thì khổ - Hs 3

Rồi mấy đứa học sinh nữ liếc nhìn về phía Rick.

- Để rồi lại được mấy anh hotboy quan tâm chứ gì ? – Hs 4

- Im lặng nào ! – GVCN quát lên

Cả lớp im re không phát ra 1 tiếng động...

- Hai em vào lớp đi – GVCN đổi ngay giọng điệu

Bước vào, là 2 cô gái có khuôn mặt y chang nhau. Vậy là chị em song sinh rồi. Họ đều nổi bật với mái tóc màu hồng đậm cùng với bộ đồng phục trường Moon.

- Hai em giới thiệu đi – GVCN

- Mình tên là Mila Phạm – Mila

- Mình là Mika Phạm – Mika

- Bộ 2 bạn là Việt Kiều à ? – Hs 1

- Cũng có thể cho là vậy ! – Mika & Mila

- Gia cảnh các bạn thế nào vậy ? – Hs 2

- Các bạn có biết công ti thời trang MK&ML mới nổi gần đây không ạ ? Công ty nhà tụi mình đó – Mika & Mila

Mika & Mila đảo mắt qua khắp lớp. Chợt dừng lại ở phía Sun.

- Oa ! Phan Ngọc Anh kìa ! – Mika & Mila

- Hả ? – Sun

Hai người này từ đâu xuất hiện nắm chặt lấy tay Sun.

- Giám đốc công ty Loyal Beauty kìa ! – Mika & Mila

- Được gặp người thật luôn – Mika

- Còn rất xinh đẹp nữa - Mila

- Thiệt sao ? – Hs 1

- Công ty đó nổi tiếng thế giới đó ! – Hs 2

- Không ngờ được Sun lại giỏi như vậy ! – Hs 3

- “ Hai ả này là ai ? Thật sự đáng quan tâm đây !” – Rick

Vậy 2 người này là ai ?

Là bạn hay là thù ?

Cũng nói qua về 1 số thay đổi trong lớp...

Rick, Kin, Gin, Sun vẫn ngồi ở dãy cũ, nhưng chỗ ngồi thì có đổi...

Gin và Sun ngồi 1 bàn

Phía sau là bàn Kin và Rick

Sau nữa là bàn của Mika và Mila..

51. Chương 51

Giờ nghỉ trưa...Rick, Gin, Sun, Kin vẫn ngồi chiếc bàn đó nhưng hôm nay có thêm sự xuất hiện của 2 cô gái kì lạ với mái tóc màu hồng nổi bật.

- Cám ơn mấy bạn vì cho tụi mình ngồi ở đây ! – Mika & Mila
- Có gì đâu ! – Sun
- À mấy cậu muốn ăn gì để mình lấy cho – Mika & Mila
- Sandwich, hamburger, bánh bao, bánh mì, 1 li sữa, 1 li nước cam – Sun
- Tôi cũng vậy, nhưng phiền lấy ít hơn xiu – Gin
- 1 sandwich, 1 cacao nóng – Rick
- 1 capuchino, 1 sanwich – Kin
- Vâng ! Tụi mình đi lấy liền đây – Mika & Mila

Sau khi Mika & Mila vừa đi...không khí trở nên im lặng 1 cách bất thường...

- Nên cẩn thận với họ ! – Rick
- Tổn hại họ thực sự không xấu – Kin
- Cũng nên cảnh giác chút chứ - Sun
- Thúc ăn về đây ! – Mika & Mila

Trên tay Mika & Mila ẩm 1 đồng thức ăn...

Giờ ăn trưa vẫn diễn ra rất suôn sẻ...

Nhưng...Rick, Kin, Gin, Sun vừa đứng dậy, họ đột ngột ngắt xiu...

- Đưa học vào phòng y tế - GV
- Không ! Đưa họ đến bệnh viện – Mika & Mila

Trước khi rơi vào cơn mê man...Rick vẫn còn giữ được chút lại ý thức

- “ Đưa đến bệnh viện ư ? ” – Rick

1 giờ sau...Tại bệnh viện...

- Họ không sao chứ ? – GV
- Họ đã qua tình trạng nguy kịch, hiện giờ cần chút thời gian nghỉ ngơi – Bác sĩ
- Tình trạng nguy kịch ? – Mika & Mila
- Cũng không giấu gì, họ..- Bác sĩ
- Ủ...Ủ...Bác sĩ – Tiếng gọi vọng từ trong phòng bệnh
- Tôi đến đây – Bác sĩ bỏ dở câu nói, chạy vào phòng bệnh

Sau khi bác sĩ vào phòng, trên chiếc giường trắng, đã nhận ra sự tỉnh dậy của Rick.

- Cô gặp chuyện gì bất thường sao ? – Bác sĩ
- Tôi muốn biết, chúng tôi làm sao ? – Sun cũng vừa tỉnh dậy
- Cũng không giấu gì mọi người, mấy người bị ngộ độc thực phẩm – Bác sĩ
- Ngộ độc thực phẩm ? – Rick
- Mọi người bị trúng độc cá nóc – Bác sĩ

Bên ngoài phòng bệnh, nụ cười man rợ báo hiệu 1 kế hoạch trả thù tàn độc...

1 tuần sau...Tại trường Moon

Họ vừa đặt chân tới cổng trường...Kì lạ thay, đám học sinh nữ và nam đâu cả thấy, chỉ thấy...1 số vị cảnh sát đang đứng phong tỏa cổng trường...

- Chuyện gì vậy ? – Sun

Rick vội lao vào, mặc cho sự ngăn cản của 1 số vị cảnh sát...

Trước mặt Rick hiện giờ, là 1 hiện trường thẫm đẫm màu máu...1 nữ sinh nằm giữa đám máu tanh...trông cực kì đáng sợ...

Gần xác nữ sinh, còn có thêm 1 dòng chữ ghi bằng máu : Hãy nhận lấy nỗi hận của ta.

- Tạm thời, các học sinh, tạm nghỉ 1 tuần để chúng tôi điều tra và giải quyết vụ việc lần này – Hiệu phó

- Về đi ! – Rick nói với Sun, Gin, Kin

- Vậy còn cậu ? – Kin

- Thôi về đi – Sun cố đẩy Gin, Kin đi mặc cho sự hoài nghi của 2 người.

Rick trở đến nhà WC nữ. Hiện tại, hầu hết học sinh đều đã hoảng sợ và bỏ về hết rồi. Rick tháo chiếc kính dày cộm, xóa sạch lớp trang điểm...Bây giờ, thật sự, không còn là Trần Hân Hân xấu xí mà là Nguyễn Ngọc Thiên Bằng xinh đẹp, cá tính...

- Cho tôi vào ! – Rick nói khi mà cảnh sát cố ngăn không cho cô bước đến

- Cô là ai ? – Vị cảnh sát

- Hiệu Trưởng của Moon – Rick

- Cô đùa tôi đấy à...1 đứa nhóc như cô sao có thể là hiệu trưởng chứ ! – Vị cảnh sát kia cười nhạo Rick

- Hiệu..trưởng – Hiệu phó vừa nhìn thấy Rick, sững sốt gọi

- Vậy cô ấy thực sự là hiệu trưởng ư ? – Vị cảnh sát còn chưa hết trầm trồ

- Đúng vậy. Cô ấy là hiệu trưởng mới lên chức – Hiệu phó

- Vậy...mời cô vào – Vị cảnh sát

Vừa vào tới nơi, Rick quan sát thật kĩ lại hiện trường, phán đoán

- Có vẻ như là cô gái này ngã từ trên cao xuống. Hẳn phải là có người đã đẩy cô ta xuống, không thì việc gì cô gái này lại tự lao xuống chứ ? – Rick

Vị cảnh sát đang định nói với Rick thì từ đôi môi nhỏ nhắn kia bật ra những lời phán đoán vô cùng chính xác...

(T/g : Điều này cả tác giả cũng nghĩ ra)

- Nhìn là biết mấy người hân đã bó tay rồi đúng không ? Quan sát hiện trường, cả tới 1 dấu vết nhỏ nhất cũng không có. Tên hung thủ này quả thật là suýt sắc. Chắc hẳn mấy người đang tính mang tử thi về và khám nghiệm. Vậy mang đi, để trường chúng tôi còn dọn dẹp hiện trường và đón học sinh trở lại – Rick

Mấy vị cảnh sát thậm chí còn ngạc nhiên hơn khi Rick hoàn toàn đoán đúng tất cả và cả việc cô gái kia phát ra những câu nói vô cùng lạnh nhạt, hơi chút nhẫn tâm.

- Vâng ! – Vị cảnh sát kia cùng đám người mang tử thi ra...

Tiếng còi xe cảnh sát nhỏ dần rồi mất hẳn...

- Hiệu phó ! – Rick

- Dạ ? – Hiệu phó tuy lớn tuổi hơn Rick nhưng xét về gia thế và quyền lực thì hiển nhiên Rick vẫn lớn hơn nên bà ta vẫn phải dùng kính ngữ...

- Ngăn cản lời ra tiếng vào của báo chí vào sự việc lần này. Thông báo với toàn bộ học sinh...Nếu ai, gia đình ai hé lộ việc này thì lập tức đuổi cổ con họ ra khỏi trường Moon, tìm cách không cho những học sinh đó được vào ngôi trường khác – Rick

- Vâng...- Hiệu phó

Tuần sau...Mọi học sinh trở lại trường...

Đúng như lời đe dọa của Rick, không 1 học sinh hay gia đình nào dám hé môi nửa lời.

Lớp 11A* phải chuyển đến phòng học nhạc...Lớp học đã diễn ra được 5 phút

- Xin lỗi, tui đi trễ - Sun

- Tại em mà anh muộn theo đó – Gin

- Sao mọi người không vào học đi mà lại bu quanh ở đây thế này ? – Sun

- Chiếc piano biến mất rồi. Các GV đang truy tìm, còn học sinh trở về lớp tự học – Hs 1

- “ Lại sự việc kỳ lạ xảy ra ” – Rick

Giờ ăn trưa...

- Hôm nay mình làm cơm hộp, nên mình với Gin ra khuôn viên trường ăn đây. Chúc 2 người ăn trưa vui vẻ

- Sun bỏ lại 1 cái nháy mắt

Mặt Rick thì cứ dờ dẩn chẳng hiểu gì. Còn Kin thì mặt hơi đỏ đỏ...

- Tụi mình cũng lên...- Mika

- ...sân thượng ăn đây – Mila

- Vậy chỉ còn 2 người – Rick nói rồi thản nhiên ngồi ăn

- Hình như vậy á ! – Mặt Kin hơi hơi ửng hồng

52. Chương 52

Tại khu vực khuôn viên đằng sau trường

- Cho anh nè, em tự làm đó – Sun hộp cơm rồi đưa cho Gin

Gin ăn 1 miếng. Khuôn mặt thay đổi đến tột độ, cổ nhú mào và nuốt.

- Sao vậy anh ? Không ngon hả ? – Sun

- Không ! Không ngon lắm ! – Gin

- Để em thử ! – Sun

- Không ! Không ! Em đừng có thử. Hộp cơm này bây giờ là của anh, có gì em đòi ăn chứ - Gin

- Vậy hả ? – Sun giữ chặt lấy tay Gin, vớ lấy hộp cơm.

Sun cũng bắt đầu gấp 1 miếng ăn thử...

- Á, cháy quá. Vậy mà anh khen ngon đó hả ? Không ngon thì cứ nói là không ngon đi, việc gì phải nói dối vậy chứ - Sun

- Anh xin lỗi mà ! – Gin

Uỳnh...Tiếng động thật lớn tại khuôn viên trường...

Rick vừa nghe thấy tiếng động, vội chạy đến khu vực khuôn viên trường...

Cái gì thế này, chiếc đàn piano biến mất giờ lại đang nằm dưới đất là sao, không những vậy còn vỡ nát nữa chứ...

Hơn nữa...lúc này Sun nói gì ấy nhỉ ?

[Hôm nay mình làm cơm hộp, nên mình với Gin ra khuôn viên trường ăn đây. Chúc 2 người ăn trưa vui vẻ]

Vậy Gin và Sun đâu rồi ?

Chẳng lẽ họ đã bị chiếc đàn đè chết rồi ư ?

- Sun ! Gin ! – Rick gọi

- Mình ở đây ! – Sun

May mắn thay, Gin đẩy Sun ra khỏi chỗ đó nên 2 người chỉ bị xây xước nhẹ.

- Không sao chứ ? – Rick

- Ừm. Mình không có sao ! – Sun chỉ biết cười trừ để xóa tan mọi lo lắng của Rick

- Sao các cậu chạy ra được vậy ? Có sao không ? Không bị thương chứ ? – Kin

- Hối dữ vậy ! – Gin

- Lại mất công giải quyết rồi nha – Sun

- Đạo này xảy ra nhiều chuyện thật – Rick

- Thôi, 2 người đến phòng y tế đi. Xây xước nhẹ thì cũng phải được sơ cứu chứ - Kin nói rồi đẩy Sun và Gin đi.

Hôm sau, học sinh vẫn đến trường bình thường...

- Ê ! – Mika

- Chiều nay tụi mình phải trực nhật nhưng nhà mình lại có việc bận đột xuất, các cậu chiều nay ai rảnh thì giúp tụi mình đi – Mila

- Mình với Gin chiều nay cũng bận rồi – Sun

- Hay nhờ Rick với Kin – Gin

- Vậy là còn 2 cậu. Giúp tụi mình nha ? – Mika & Mila cùng ánh mắt cún con.

- Phân công trực ở những đâu ? – Rick

- Thì trực lớp, bác bảo vệ còn nhờ dọn dẹp nhà kho nữa – Mika & Mila

- Phiền ! – Rick

- Tụi mình nhất định sẽ giúp mà – Kin

(T/g : Với anh này, còn việc gì hơn việc ở cạnh Rick chứ)

- Cám ơn nhiều nha ! – Mika & Mila nói rồi chạy vụt đi mất.

- Cậu...- Rick

- Hử ? – Kin quay ra thì thấy Rick đang bốc khói nghi ngút...

- Ai cho cậu quyết định hử ? Tên gốc này ! – Rick nói rồi oánh vào đầu Kin

Bây giờ trên đầu Kin mọc lên 1 cục u to tướng...

Vậy là tan học, Rick và Kin buộc phải đi trực hộ người ta...

Đã dọn xong lớp học, chỉ còn lại nhà kho là chưa dọn tới thôi...

- Dọn nốt đi – Rick

- Ừm – Kin

- Chỗ này bặm bụi thật – Rick đi vào nhà kho

- Làm gì trước bây giờ ? – Kin theo sau Rick

- Lấy chổi ra quét sạch đã – Rick

Két...Két...Tiếng cửa kêu nghe hết sức ghê tai...

Chợt...cửa nhà kho đóng lại...Nhốt Rick và Kin ở bên trong..

- Ai đóng cửa vậy ? – Rick đập cửa

- Ê ! Có ai không ? – Kin đập cửa

Tự dưng...từ chiếc cửa thông gió nhỏ 1 ít lượng khói chả biết đâu ra tràn vào bên trong căn phòng...

- Bịt mũi lại – Rick

Nhưng thật sự không kịp được, cả Rick và Kin đều ngất xỉu...

Nửa tiếng sau, Rick với Kin mới tỉnh lại...

- Chóng mặt quá ! – Kin

- Hẳn là khói gây mê. Tên này cũng cao tay thật – Rick

- Cậu nói vậy là sao ? – Kin

- Để chúng ta hít phải khói, cơ thể sẽ suy nhược, yếu đi. Đáng ra, tôi và cậu đều có thể dùng sức đập như bay cánh cửa, nhưng...tên này thật sự tính toán rất kĩ đó – Rick

- Mang điện thoại không ? – Rick

- À có. Sao tôi lại quên mất thứ quan trọng vậy nhỉ ? – Kin lấy trong túi ra chiếc Iphone

- Tôi cũng mang ! – Rick rút ra trong túi áo 1 chiếc điện thoại.

Rick nhấn cho Sun :

[Rick : Giúp ! Đang bị nhốt

Sun : Bà ở đâu ?

.....]

- Điện thoại hết pin rồi – Rick

- Vậy để tôi thử gọi cho Gin – Kin

Kin bấm số rồi áp điện thoại lên tai...10 phút trôi qua...Mặt Kin ngày 1 tái nhợt...

- Điện thoại tui hết tiền rồi – Kin

- Xong ! – Rick

Đêm đến, nhiệt độ xuống thấp, Kin và Rick chỉ còn biết lạnh cóng trong nhà kho..

- Nè ! Hay giờ tui với cậu ôm nhau ngủ nhỉ ? Cho ấm – Kin

- Không ! – Rick

- Vậy thôi ! – Kin thất vọng

(T/g : Đáng nhòe anh)

- Giờ đành ngủ lại ở đây hả ? – Kin
- Ừm. Chỉ còn cách chờ cho đến sáng mai đợi bác bảo vệ tới mở cổng, không thì khả năng là ngồi tại đây cho đến khi có người đến cứu – Rick
- Ý cậu là sao ? – Kin
- Có vẻ như nhà kho này không được mọi người đoái hoài đến nhiều – Rick
- Ý cậu là ta sẽ phải ở lại đây lâu dài á ? – Kin
- Hoặc nhanh hơn, cho đến khi thuốc hết hiệu lực – Rick
- Thời gian thuốc hết hiệu lực là bao nhiêu ? – Kin
- Hình như là 24 giờ nữa – Rick
- Vậy tới lúc đó, chúng ta chết đói mất – Kin
- Ừm – Rick

53. Chương 53

Rick lấy trong túi áo ra 1 chiếc sổ tay nhỏ...

Lúc này, thì tại nhà Rick

- Ê ! Anh đi lại nhiều quá đấy – Sun
 - Có thể Kin và Hân đang cần chúng ta cứu nhưng ta lại không biết họ ở đâu – Gin
 - Khả năng cao họ vẫn ở trường thì sao ? – Sun
 - Ừm. Có khả năng, đến đó tìm đi – Gin
- Kính...Coong...
- Chào buổi tối – Mika & Mila
- Sun đành phải tạm hoãn việc cứu Rick và Kin ra mở cửa cho Mika và Mila
- Các cậu đến có việc gì vậy ? – Sun
 - Tụi mình mang nước ngọt ấy cậu nè, có cả bánh nữa đó – Mika & Mila
 - Nhưng giờ Kin và Hân không có nhà. Chắc họ đi đâu rồi, các cậu cứ về đây đi – Sun
 - Vậy hả ? – Mika
 - Thôi tụi mình về đây. Hai cậu nhớ uống nha – Mila
 - Bye Bye – Mika & Mila

Sau khi Mika & Mila vừa đi khỏi nhà Rick...

- Ừ này ! Các cậu ấy cầm nước hoa quả nữa kìa. Em đang muốn uống – Sun lấy 1 li nước hoa quả, uống lấy uống để.
 - Thôi, mình đi đến trường thôi – Gin
 - Anh uống nữa đi. Không uống thì uống – Sun
- Trước sự ép buộc của Sun, Gin không còn cách nào ngoài việc phải uống. Gin cố nuốt...
- Vài phút sau, Gin và Sun đột ngột ngất xỉu.

Đứng ngoài cổng, là 2 người con gái với mái tóc dài tung bay trong gió.

- Ngát rồi ! – Mika

- Đúng là lũ khờ - Mila

Lúc này, tại chỗ Rick...

Rick đang ghi chép gì đó vào cuốn sổ tay, thì thoáng lại nhìn xuống trần nhà...

- “ Từ khi 2 nhỏ Mika và Mila đến, trường ta gặp rất nhiều rắc rối. Chẳng lẽ thật sự đều do cậu ấy làm ư ?

+ Vụ số 1 : Trúng độc cá nóc

Hai cô ả chính là người đã lấy thức ăn, vậy nên khả năng có thể cho độc vào là rất cao.

+ Vụ số 2 : Có 1 cô gái chết và dòng chữ bằng máu.

+ Vụ số 3 : Chiếc đàn mất tích suýt nữa giết chết Gin và Sun.

Hai ả ta đòi lên tầng thượng lấy thức ăn khi biết Gin và Sun ra khuôn viên trường...

+ Vụ số 3 : Tôi và Kin đang bị nhốt lại.

Do hai người đó kêu trực nhật hộ.

Vậy là 3/4 điều đều có khả năng do Mika và Mila làm.

Mà khoan đã : 2 cái tên Mika và Mila rất là kì lạ.

Đúng rồi ! Nếu lấy chữ Mi từ 2 cái tên ghép lại sẽ được Mimi.

Nhưng nếu lấy chữ Ka từ tên Mika và chữ La từ tên Mila thì ghép lại được Laka.

Hay là...chữ Ka được sử dụng ở đây để tránh đi sự trùng lặp về cái tên giữa 2 người.

Chứ đáng ra, chữ Ka ở đây phải là chữ La.

Vậy ra, là 2 nhỏ Mimi và Lala đứng sau vụ này. Bọn chúng đã quay lại trả thù rồi cơ đấy...

Cố tình đưa hàm ý về cái tên...Hai nhỏ này quả không thường đâu...”

- Ê ! – Rick tính nói cho Kin nghe.

Ngẩng mặt lên thì thấy Kin đang ngủ...Khuôn mặt đẹp trai được ánh trăng chiếu rọi, như bình sáng. Không hiểu sao, Rick cứ ngồi ngắm Kin ngủ mãi. Khi nhận ra điều đó, mặt Rick đỏ như gấc, tim đập thành thịch.

- “ Sao mình nhìn cậu ta hoài vậy nhỉ ?Chẳng lẽ...là chán quá không có việc gì nên ngồi ngắm chơi vậy nhỉ ?” – Rick

(T/g : Sao trên đời lại có người ngốc vậy ?)

Rick lúc này tự dưng nhớ lại những lúc bên cạnh Kin và những lúc Kin nói thích Rick nữa...Tự dưng lúc này, trong tim Rick có 1 thứ kì lạ đang len lỏi tận sâu, mặt đỏ như trái ớt, tim đập thành thịch mãi không thôi.

Kin chợt tỉnh dậy, thấy mặt Rick đỏ bừng lên...

- Ê ! Làm gì mà cậu giận dữ vậy ? – Kin

- Giận gì chứ ? – Rick

- Vậy ốm hả ? – Kin tiến sát gần, đặt tay lên trán Rick.

Thực sự, tim Rick đã bắt đầu loạn nhịp, vô thức đá vào bụng Kin cái rụp.

- Đau ! – Kin

- Xin lỗi ! – Rick chẳng có vẻ mặt hối lỗi gì mà lại cười nhẹ...

Kin thấy Rick cười...ôi sao động...Lần này anh ý khó có thể làm chủ được bản thân.

Rick cảm thấy, khuôn mặt mình đang bị ai đó giữ chặt, xung quanh tối om, môi mình như đang bị thứ gì đó chạm vào...Ôa óa, Kin đang hôn Rick...

(T/g : Trùi ui, anh chị này /// ^ ///)

- Làm gì vậy ? – Rick đẩy Kin ra

- Xin lỗi, mình khó làm chủ được – Kin chỉ biết gãi đầu gãi tai.

Rick quay đi, không muốn để ai nhìn thấy khuôn mặt đang đỏ bừng lên.

Cạnh...Tiếng cửa được mở ra..

- Ai ? – Rick

Cửa được mở ra, 1 cái bóng chạy vụt vào...

- Hân ! Bà không sao chứ ? Tôi lo lắm đó ! – Sun ôm chặt lấy Rick

- Không sao ! – Rick

- Ê ông bạn ! – Gin

- Làm gì mà giờ mới tới đón ? – Kin

- Thì lúc tụi tôi định đến, Mika và Mila đưa nước cho chúng tôi. Sau khi uống xong thì đột ngột ngất xỉu...
- Sun

- Thực ra, họ chính là người đã gây phiền phức cho chúng ta trong thời gian qua và cả bây giờ - Rick

- Ý cậu là ? – Sun

Rick đành phải giảng lại sự tình ấy người này hiểu...

- Vậy 2 người đó chính là Mimi và Lala ư ? – Sun

- Ủm – Rick

- Hai người đó thậm chí còn đổi cả tên – Gin

- Phẫu thuật thẩm mỹ lại khuôn mặt – Kin

- Nhắm mưu mô hại chúng ta ư ? – Sun

- Khả năng lớn là vậy. Tất cả cũng chỉ là suy luận thôi. Vậy nên chưa thể chắc chắn được – Rick

- Mà thôi, không ai định về à ? – Kin

- Bộ tính ở đây ngủ luôn hả ? – Gin

- Ủm về thôi – Sun

Két...Két...Chiếc cửa lại kêu lên tiếng kêu ghê tai ấy...cửa lại đóng lại...

Kin nhanh chân đập vỡ tung cái cửa...

- Haha.. – Sun, Gin

- May ghê, hồi lại sức rồi. Về thôi – Kin

Vậy là mấy người này vui vẻ về nhà...

54. Chương 54

Hôm sau...7 giờ tối – Tại sân bay.

Vừa bước xuống máy bay là 1 chàng trai khoảng chừng 16 -17 tuổi, khuôn mặt hết sức là kute.

Ren ! Chờ trên tấm biển to đừng mà Kin và Gin cầm trên tay.

Chàng trai nọ từ từ tiến lại gần.

- 2 tên nào xẹp ! Lâu không gặp – Chàng trai ấy vẫy tay rồi nói

- Cậu ta là ai vậy ? – Sun + Rick

- Cậu ta là Vương Anh Khoa, gọi ngắn Ren – Lena

- A ! Lena ! Dạo này em cao lên nha, không những vậy còn xinh hơn nữa – Ren

- Kiểu này thích Lena rồi – Sun

- Ừm – Rick

Hôm nay, Lena mặc bộ playsuit hai dây pha ren, kết hợp với đôi giày mũi nhọn đính nơ xinh xắn và mái tóc xõa dài tới ngang hông.

Còn Sun thì phong cách với chiếc áo cổ tròn màu trắng diện cùng chân váy kẻ caro và blazer khoác hồ

Rick đơn giản với đồ chân váy trắng cùng áo phông và giày thể thao, mái tóc đen được búi lên tới đỉnh đầu.

Kin thì giản đơn với áo phông kẻ caro dài tay được xắn gọn lên cùng với quần jean.

Gin thì kết hợp bộ đôi áo phông + áo sơmi mix cùng quần kaki đơn giản mà sành điệu.

Còn cậu trai kia, áo phông cộc tay kết hợp với quần jean, hết sức là đơn giản.

Giới thiệu qua loa chút :

Vương Anh Khoa (Ren)

Tuổi 16, bằng tuổi với Lena.

Là cậu ấm tập đoàn nhà họ Vương hiện đang lấn sân vào toàn bộ ngành du lịch trong nước.

Ba cậu ta và ba Lena là bạn thân với nhau từ lâu. Nên Lena đã được hứa sẽ gả cho Ren. Nhưng do 1 chút vấn đề, nên cuộc hứa hôn này đang bị rạn nứt.

Từ nhỏ, Lena và Ren cũng đã là 1 cặp thanh mai trúc mã, cũng có chút yêu quý nhau.

- Say đắm rồi ấy chứ - Gin thêm lời

- Thích nhau từ nhỏ rồi – Kin

- Còn cầu hôn Lena nhưng bị ăn bơ luôn – Gin

- Mấy người chọc tôi đó hả ? Nói thảm gì mà to vậy – Ren

- Sự thật phũ phàng – Rick

- Mà 2 người kia là ai ? – Ren

- Giới thiệu với em, đây là Lâm An Yên, người được hứa hôn với em – Gin

- Cái đấy tôi biết rồi – Ren

- Chị là Phan Ngọc Anh, là chị gái của Kin – Sun

- Ủa mà cậu có chị à ? Sao tôi không biết vậy ? – Ren

- Truyện dài lắm – Kin

- Còn đây là ? – Ren

- À, đây là Trần Hân Hân, hôn phu của anh đấy – Kin

Bụp...Đầu Kin đã xuất hiện 1 cục u lớn.

- Nói giỡn – Rick

- À..Ừm – Ren

- Hân hạnh được làm quen ! – Ren chìa tay ra bắt

Rick và Sun....bơ luôn.

- Ren có quan hệ gì với Kin và Gin hả ? – Sun

- À, tụi tôi là bạn thân từ nhỏ - Ren

- Vậy cậu với Lena có quan hệ gì ? – Sun

- Hôn phu – Ren

- Ồ - Rick

Cả đám quay ra nhìn Lena.

- Tôi yêu người khác rồi – Lena lắc đầu nguây nguẩy.

- Ai ? – Đồng thanh tập 1

- Đó là...- Lena

- Tài khoản quý khách hiện tại không đủ - Gin

- Thuê bao xin chữ kí ông Colombo – Kin

- Con mèo cái yêu con chó đực nhà hàng xóm – Sun

- Ủa, Lena yêu nhiều thứ quá – Ren ghi ghi chép chép

- Mấy người nói nhăng cuội gì đấy. Tôi yêu mấy thứ đấy bao giờ - Lena

- Vậy thì là ai ? – Đồng thanh tập 2

- Tôi yêu...yêu chị Hân – Lena chạy đến ôm Rick

Ren đang ghi chép...Cạch...Gãy bút chì.

- Không ! Chị Hân của anh rồi – Kin

- Ai bảo thế ! Chị Hân là của chị rồi – Sun

- Không, không cho đâu ! Chị Hân của em cơ – Lena

Bụp...Bụp...Bụp...3 cục u to tướng mọc trên đầu của Kin, Lena, Sun

- Về ! – Rick

- Vâng ! – Đồng thanh

Vậy là cả đám kéo nhau về hết...

Tại nhà Rick...

- Vậy giờ tôi sống ở đây hả ? – Ren

- Ừm. Ý kiến gì ? – Rick

- Không...Không – Ren

- Mà khoan, bây giờ chúng ta phải bàn kế sách chống lại Mika và Mila – Sun

- Ủm – Đồng thanh tập 3
- Tôi không biết gì hết ! – Ren
- Ai giải thích cậu ta hiểu đi – Sun
- Vậy là Gin bị bắt phải nhận nhiệm vụ...Nói tràng giang đại hải và rồi kết thúc bằng 1 câu
- Hiểu chưa ? – Gin
- Làm ơn hãy nói Tiếng Việt – Ren
- Tui nói nãy giờ mà – Gin
- Đùa đó! Hiểu ! – Ren
- Vậy thì tốt – Sun
- Cũng muộn – Rick
- Cậu ta lại vừa đi xa về. Thôi, chúng ta nên tạm dừng ở đây. Về phòng ngủ đi – Sun
- Sáng hôm sau...Tại lớp 11A*
- Nào ! Hôm nay chúng ta điểm danh nhé ? – GV
- Sao tự nhiên lại điểm danh ? – Hs 1
- Gin ! – GV
- Có ! – Gin
- Hân ! – GV
- Có ! – Rick
- Kin ! – GV
- Có ! – Kin
- Mika & Mila – GV
- Dạ hai bạn ấy nghỉ rồi ạ ! – Hs 2
- Sun ! – GV
- Có ! – Sun

.....

Liệu sự nghỉ học bất thường của Mika và Mila có là 1 hiểm họa ?
 Hay đơn giản chỉ vì 2 người này bệnh ?

55. Chương 55

Cả ngày dài học tập vẫn diễn ra 1 cách bình thường...

Sau khi tan học...Tại nhà Rick

Reng...Reng...Tiếng điện thoại từ đâu phát ra.

- Để tôi nghe cho – Sun
- Không ! Để tôi nghe ! – Kin từ lâu lao ra, đẩy Sun ngã lăn long lóc.
- Sun ! Em không sao chứ ? – Gin
- Em...Em – Sun

Chiếc phone và Kin chỉ còn cách nhau 1mm.

- Kin ! Mi làm gì Sun ! – Gin kéo mạnh vào áo Kin.

- Hơ..Hơ – Mặt Kin tái mét, cứ như vừa gặp phải ma xong ấy.

Reng...Reng...Chiếc điện thoại càng thêm hồi thúc...

- Để tôi nghe cho – Gin

- Tránh ra ! – Nói rồi Rick vớ lấy cái điện thoại.

Gin định chạm vào nhưng thấy nanh vuốt ác quỷ đang kề cận sau lưng nên chân tay bủn rủn chưa dám động vào điện thoại.

(T/g : Làm gì mà anh sợ dữ vậy nè ?)

Rick nhấc máy...Đầu dây bên kia chẳng cần biết là ai nghe, nói luôn...

- Hahaha...Các người bình thần ghê – Người bí ẩn 1.

- Ý gì ? – Rick

- Lâm An Yên đã bị bắt mà 2 người vẫn còn ở đó chém chuyện được ư ? – Người bí ẩn 2.

- Bị bắt ? Bắt gì ? – Rick

- đương nhiên là bắt cóc chứ gì nữa – Người bí ẩn 1

- Muốn gì ? – Rick

- 16h ngày mai, tại địa chỉ số x nhà y. Người và Phan Ngọc Anh phải đến. Nếu không ta sẽ giết nhỏ này – Người bí ẩn số 2

- Nếu gọi cảnh sát thì sao ? – Rick

- Ừm. Rất thẳng thắn. Không được gọi cảnh sát, chỉ 2 người được đi – Người bí ẩn số 1

Rick dập máy thật mạnh...Mọi người bắt giặc giết mình.

- Hình như là có vấn đề hay là thật sự đang có tảng băng Bắc Cực trôi dạt về đây vậy ? – Kin

- Tảng băng này hình như còn làm con gấu trắng tê cứng ấy nhỉ ? – Gin

- Sun ! – Rick

- Mình đây ! – Sun lon ton đi đến chỗ Rick

- Lena bị bắt cóc rồi. Nên chuẩn bị kế hoạch tác chiến – Rick nói thầm.

- Ủa ? Lena làm sao ? – Kin + Gin

- Bộ mấy người thuộc họ hàng nhà chó à. Tai thính dữ - Sun

- Vô tình nghe được à ? – Kin + Gin

- Vô tình hay cố tình ? – Rick

- Thôi, Lena rốt cục làm sao ? – Kin + Gin

(T/g : Ren hiện tại không có ở đây)

- Sun...- Rick

- Thực...ra..Lena bị bắt cóc rồi – Sun

- Hả ? – Kin + Gin

- Chỉ 2 người được đến – Rick

- Thật hả ? – Sun + Gin + Kin

- Sao có cả bà này ? – Kin
- Hi...Tôi cũng đâu có biết – Sun
- Ai và ai ? – Gin bình tĩnh hỏi lại.
- ...- Rick không dùng lời nói, mà dùng hành động. Rick chỉ tay về mình và Sun thay cho câu trả lời.
- Vậy chúng tôi có thể theo ? – Gin + Kin
- Tùy ! – Rick
- Bây giờ làm sao ? – Sun
- Sun : Thăm dò địa chỉ đó. Kin, Gin : Chuẩn bị vũ khí – Rick
- Rõ ! – Kin + Gin + Sun
- Ô...Nhưng...bà làm gì ? – Sun
- Xem TV – Rick nói rồi đi về phía phòng khách.
- Cái gì ? Chúng tôi làm mà bà không làm hả ? Đừng nghĩ mình là chỉ huy mà ngồi chơi xơi nước vậy nha. Kiểu loại người gì vậy chứ ? – Sun + Gin + Kin
- Tiếc thay, 1 loạt câu chữ của mấy anh chị không hề đả động tới vị nhân vật chính của chúng ta.
- À...Không còn việc gì thì next – Rick

Làm ấy người này tức sôi máu...

Ngày hôm sau...Trong căn biệt thự to lớn...Hàng ngày đều nghe được tiếng thao thao bất duyệt của một số con người nhưng sao hôm nay lại im lặng thế này.

Trong phòng khách, 1 người con gái với dáng người chuẩn khôi chính, đang lăm ườn trên chiếc ghế salon, miệng không ngừng nhai miếng snack, mắt chăm chú vào chiếc màn hình TV.

Trên tầng 3, 1 cậu trai với khuôn mặt vô cùng là kute. Đang say giấc nồng trên chiếc giường lớn.

(T/g : Cứ như là hoàng tử ngủ trong rừng ấy nhỉ ? Vậy lúc này thì công chúa ở where ?)

Mọi người thì được giao việc và lo chuẩn bị hết rồi. Chỉ mình Ren là không có biết tí gì về vụ của Lena thôi. Rick vô cùng là cao tay, sử dụng 1 ít thuốc mê, nhưng cũng đủ làm cho Ren ngủ đến khi nhiệm vụ giải cứu bắt đầu.

Ai nói là Rick ở nhà mà không làm gì chứ. Lát sau, xem TV đã chán, Rick bỏ lên phòng, cố gắng tự tay chế tạo 1 chiếc mặt nạ để Rick hóa trang, nhìn thì mỏng nhưng thực chất rất dày và cứng, khi bị người khác sờ vào thì biến đổi, rất mềm và mịn, như da thật vậy, đỡ cần phải lo trang điểm, chế tạo 1 số loại thuốc trị thương, và 1 lượng lớn thuốc độc.

Vào 12 giờ trưa...

Lúc này, Kin, Gin, Sun đều đã có mặt đông đủ ở nhà.

- Báo cáo ! – Rick
- Tớ đã cho camera con nhện thám thính rồi. Tòa nhà có 4 tầng, Lena bị cất giữ ở tầng cao nhất, cùng với 2 người chủ mưu, có vẻ như họ chính là Mika và Mila. Ngoài cửa chính thì còn có thêm 1 cửa phụ. Cánh cửa dẫn ta đi tới phòng chứa bom, nhưng cũng dẫn ta tới phòng điều khiển của tòa nhà. Mỗi tầng có số lượng quân địch khác nhau :
- + Tầng 1 : 50 tên.
- + Tầng 2 : 100 tên.
- + Tầng 3 : 15 tên. Tuy ít nhưng chắc hẳn mấy tên đó đã được đào tạo hết sức kĩ lưỡng.
- + Tầng 4 – quân chủ địch : Mika & Mila cùng 8 tên nữa.

Tòa nhà này cũng không hề đơn giản, khắp nơi đều có bẫy. Duy nhất chỉ có cánh cửa thông tới phòng điều khiển là không có, nhưng lại hết sức nguy hiểm.

Nói chung, căn nhà này được thiết kế theo kiểu : Nơi an toàn nhất chính là nơi nguy hiểm nhất, còn nơi nguy hiểm nhất chắc chắn còn nguy hiểm hơn nhiều. Mọi người có hiểu tôi nói không đấy ? – Sun

- ...- Rick nhâm nhi tách trà nóng, nhẹ nhàng đặt tách trà lên đĩa, gặt đầu 1 cái.
- Tiếc thật. Tụi mình không có cơ hội học tiếng Trung Quốc. Nên bây giờ những gì cậu nói mình đều không hiểu – Kin + Gin
- Nói lại ! – Sun
- À..hiểu...hiểu...rất hiểu – Kin + Gin
- Còn vũ khí ? – Rick

56. Chương 56

- Có 4 khẩu súng ngắn với đạn rỗng bên trong – Kin + Gin
- Rồi tôi, Sun, sẽ xông vào cứu Lena. Gin và Kin sẽ đi cửa sau thông với phòng chứa bom rồi vô hiệu các cạm bẫy ở phòng điều khiển. Còn không nhiều thời gian, ở nhà, tôi đã chế được ra 1 lượng lớn thuốc độc. Hãy giúp tôi đổ độc vào những viên đạn rỗng kia – Rick
- Tự dưng, 1 chàng trai đang từ từ đi xuống tầng...Ngoài Ren thì là ai chứ.
- Chẳng phải cậu ta ngấm thuốc mê rồi à ? – Kin
- Không biết, chắc do sơ hở gì đó – Rick
- Mấy người, Lena đâu ? – Ren.
- Về quê ngoại rồi ! – Rick
- Đừng nói dối nữa, tôi đã nghe loáng thoáng được cuộc nói chuyện của mấy người. Lena bị bắt cóc rồi đúng không ? Lena giờ đang ở đâu ? – Ren
- Giờ đang ở đâu không quan trọng. Cái quan trọng là cậu còn đủ bình tĩnh mà cứu Lena hay không ? – Sun
- Có. Tôi sẽ bình tĩnh, nhất định sẽ bình tĩnh. Nèn, làm ơn cho tôi theo cùng – Ren
- Được thôi. Kin, Gin kiểm 1 khẩu súng với đạn rỗng bên trong cho cậu ta – Rick
- Không còn đủ thời gian để làm việc đó nữa. Loại súng này không hề dễ lấy. Cần tốn rất nhiều thời gian – Gin
- Vậy Gin ! Đưa súng cho cậu ta – Rick
- Tại sao ? – Gin
- Anh chỉ đi đến phòng điều khiển thôi. Tiếp đó không cần làm gì nữa đâu – Sun.
- Ừm – Gin.
- Sun ! Lên đây ! – Rick
- Ừm – Sun đi theo lên phòng Rick.
- Tại phòng Rick...
- Lên đây làm gì ? – Sun.
- Chế thuốc nhân bản đi – Rick
- Bây giờ sao ? – Sun

- Ừm. Nhân bản số thuốc độc này – Rick

- Tính giết bọn chúng à ? – Sun

- Không. Độc liều lượng nhẹ, không đến nỗi giết người. Nhưng làm cho các cơ co giật, mất sức, ngất xỉu 1 khoảng thời gian nhất định – Rick

- Vậy mặt nạ này là gì ? – Sun

- Mặt nạ này làm cho khuôn mặt như lúc trang điểm thành Hân. Đeo khi thi hành nhiệm vụ, giảm được sát thương khi chiến đấu – Rick

- Ờm. Tui sẽ chế thuốc – Sun

1 tiếng sau

- Xong rồi ! – Sun gieo lên.

- Ờm – Rick

Rick và Sun sau khi nhân bản số thuốc độc, đổ vào đạn rồng.

Tại phòng khách.

- Ê ! Đạn có tất cả 15 viên, hạn chế sử dụng. Bởi bên trong đạn có chứa 1 loại thuốc độc. Khi được bắn vào cơ thể, lập tức vỏ đạn sẽ vỡ ra, độc phát tán vào bên trong – Rick.

15h 50...đã gần tới giờ hẹn.

- Chuẩn bị ! – Sun

- Theo kế hoạch ! – Rick

Mọi người, ai cũng mặc lên mình 1 cây đèn.

Tại địa chỉ số x nhà y.

Rick và Sun cho đỗ xe cách tòa nhà 1m.

- Thực hiện ! – Rick

Vậy là Kin và Gin bị quăng xuống xe hỏng thương tiếc.

Rick, Sun, Ren đi vào bằng cửa chính.

Đây là 1 tòa nhà cao tầng bỏ hoang, bề ngoài bám đầy rêu, trông thì cũ nát và tồi tàn.

- Các người không giữ lời hứa hả ? Tên kia là ai ? Mà thôi cũng chẳng quan trọng, chắc gì cậu ta đã hạ được từng đây người của chúng tôi nhỉ ? – Mika & Mila

- Biết ngay mà, là 2 người – Sun

- Haha..Bọn ta ở phòng trên cùng đó. Ta đợi các người – Mika & Mila

- Các chị đi đi. Em sẽ lo dưới này. Nhớ cứu Lena cả phần của em đó – Ren

- Cần thận – Rick

- Ừm ! – Ren

Lúc này, tại phòng chứa bom.

- Trời ! Xử lý mấy cái thùng chứa bom thế nào đây ?- Gin

- Cậu tìm cách đi. Làm sao mà di chuyển cái hộp chứa bom mà không chết chứ ? Chỉ có gỡ bom thôi. Để tôi đi tìm dụng cụ ! Còn lại để cậu tự lo – Kin

Chỗ Rick và Sun, hiện giờ 2 người đã lên tới tầng 2, đang chật vật đối phó với 100 tên.

- Chết cha ! Nói đi tìm dụng cụ mà lạc mất rồi ! – Kin

Bùm...

- Á bom ! May tránh được ! – Sun

- Bộ chưa tắt sao ? – Rick

- Chắc là họ chưa vô được phòng điều khiển. Vô dụng quá.- Sun

- Đành vậy. Bịt mũi lại – Rick

- Bom khói độc ! – Rick ném 1 quả bom vào 100 tên đó.

Chỉ tầm 1 phút sau, toàn bộ đều bất tỉnh nhân sự.

- Bom gì vậy ? – Sun

- Độc. Hít vào thì tế bào thần kinh bị tê liệt, tỉnh dậy được chưa chắc đã cử động được. – Rick

- Bà thiệt là đáng sợ - Sun.

Sun và Rick vẫn đang đi thông thả thì...gặp phải bẫy. Thế là 2 đứa bị tụt xuống cái hố sâu. Hình như, có 1 người đi qua, nhưng do tối nên không biết người đó là ai.

- Ai ở dưới vậy ?

- Thế ai bên trên thế ? – Sun

- Mấy người là ai ?

- Câu đấy phải để tôi hỏi – Sun

- Mấy tên ngốc. Chị em mà không nhận ra nhau – Rick

- Vậy thên bên trên là Kin hả ? – Sun

- Thế cái đứa bên dưới là Sun hả ? – Kin

- Sao Hân giỏi thế nhỉ ? – Sun nhìn Rick với ánh mắt cực kì nguy hiểm.

- Tìm dây đi. Kéo tụi tôi lên – Rick đỏ mặt.

- À..Ừ -Kin

10 phút sau...Rick và Sun mới được kéo lên.

- Sao không cùng Gin tới phòng điều khiển ? – Sun

- Tìm đạo cụ gỡ bom ! – Kin

- Mấy người đi vào phòng bình thường đúng không ? – Rick

- Ừm. Sao hỏi vậy ? - Kin

- Ngu ngốc ! Bom không hoạt động ! – Rick

- Dzeh !! – Kin

- Ồ ha. Mở cửa bình thường mà bom không nổ. Thế thì chỉ có không hoạt động – Sun

- Giờ sao đây ? – Kin

- Kệ đi. Rồi cậu ta cũng biết – Rick

57. Chương 57

Tại chỗ Gin...

- Hay cứ liều mở ra nhĩ ? Ít gì mình cũng chết vì chính nghĩa và vinh quang.- Gin

Huhu...Mong sao Sun sẽ không quên mình. Mong họ cứu được Lena – Gin từ từ tiến sát lại chiếc hộp chứa bom, nhẹ nhàng mở hộp bom.

1 giây...5 giây...10 giây...1 phút sau...

- Í, sao bom chưa nổ ? – Gin

1 phút...2 phút...

- Té ra nó không hoạt động – Gin

Gin nhanh chóng vào được phòng điều khiển. Sau khi vô hiệu hóa mọi cạm bẫy. Gin mới phát hiện ra, tất cả các phòng đều được lắp camera và hiện vẫn còn đang hoạt động. Gin ngồi trên chiếc ghế xoay trong phòng điều khiển. Bởi không có trong người bất cứ 1 loại vũ khí nào, mới cả Gin chỉ có nhiệm vụ vô hiệu hóa bẫy nên giờ chỉ việc ngồi 1 chỗ và tận hưởng.

- Thôi thì nhìn Sun chiến đấu vậy – Gin đang tưởng tượng, máu mũi chảy tòng tòng.

(T/g : Cảm thấy có 1 sự biến thái không hề nhẹ)

Tầng 3 :

- Trên này toàn tên khó xơi thôi – Sun

- Có vẻ như đều đã chuẩn bị kĩ lưỡng sau lần đầu ở tầng 2. Không thể sử dụng bom – Rick

- Xin chia buồn với cậu em đẹp trai của tôi nha. Ở lại chiến đấu. Nhớ đừng chết đấy. Không có người buồn đấy – Sun

- Ủm...Mà...Ồ...Hể ? – Kin

(T/g : Phản ứng chậm dờ)

Tầng 4 :

- Chúc mừng 2 người đã đến với tầng địa ngục – Mika & Mila

- Lena ! / Lena ơi ! Em ở đâu ? – Rick / Sun

(T/g : Chẳng thềm nghe 2 đứa kia nói =..=)

- Các người dám bơ tụi tao hả ? – Mika & Mila

- Ủm – Rick + Sun

(T/g : Thằng thẩn quá độ)

- Mimi, Lala. Lena đâu ? – Sun

- Vậy ra các người đã đoán ra. Kia kìa ! Chả chịu im gì cả - Mika & Mila

- Chị Hân ! – Lena được tháo khăn bịt miệng ra.

- Chó sữa ăng ăng hoài – Mika

(T/g : Ta giết người, ta rút xương người, xẻo thịt người. Sao người dám nói Lena vậy ?)

- Thả Lena ra ! – Sun

- Được ! Sau khi 2 người các người đánh bại tụi tao – Mika + Mila

- Sun ! Lo 8 tên kia đi. Ta sẽ là đối thủ của 2 người – Rick

- Nhưng...Cậu liệu có lo được 2 ả ta không ? – Sun

- Cứ làm đi ! – Rick

- Người coi thường tội tao quá đấy. Mila ! Lên đánh nhỏ đi – Mika

- Tao sẽ đấu với mày. Thua thì đừng có khóc đó. Thật sự tao muốn giẫm nát khuôn mặt mày lắm rồi – Mila
Mila tấn công Rick trước. Ắ dùng tay kết hợp với chân tấn công liên tiếp Rick.

- Thế này có là gì. Mặc dù người đánh rất khá nhưng chưa thể thắng ta được – Rick

- Vậy thế này thì sao ? – Mila

Mila lao đến đạp vào bụng Rick. 1 dòng máu đỏ từ miệng Rick nhỏ xuống. Rick đạp thật mạnh vào chân Mila. Mila hét lên đau điếng. Rick còn cố nhảy lên đạp vào mặt Mila.

- Chơi mèo vờn chuột mãi cũng chán nhỉ ? – Rick

- Xong 1 đứa ! – Rick phui phui quần áo.

- Không ! – Mika hét lên thảm thiết.

Mila vớ lấy khẩu súng, bắn vào cánh tay phải của Rick. Máu chảy ứa sũng cả cánh tay áo. Rick xe phần vải cánh tay phải vừa bị bắn, vứt đi. Mika thừa cơ lao đến nhưng Sun bắn sượt qua mặt. Nhờ vậy mà Rick đạp được vào bụng cô ả. Ắ lại lao đến tấn công. Rick định nắm lấy chân Mika, nhưng đòn tấn công mạnh mẽ khiến Rick khó nắm bắt được vì vết thương bên phía tay phải. Thừa cơ Rick đang ôm lấy cánh tay, Mika đạp lấy bụng Rick nhưng bị Rick chặn lại. Rick xé phần vải ở cánh tay áo bên trái, bó chặt vào vết thương. Rick nắm lấy chân cô ả quăng ra xa. Ắ dùng tay bắn sượt qua bụng Rick. Mika thừa cơ hất ngã Rick, nắm lấy cổ chân quăng đi. Sau khi Rick ngã xuống đất. Mika ôm lấy bụng, khụy xuống, máu đầm đìa chảy ra từ phía hông.

- Cô mạnh hơn hẳn cô em đấy – Rick cố nói, miệng còn thở hổn hển.

- Được rồi ta thua – Mika nói rồi ngất xỉu.

Thật ra, khi Mika lấy đà để ném Rick ra xa. Rick rút ra trong người 1 khẩu súng. Thời điểm bị quăng đi, Rick bắn 1 viên đạn vào bụng Mika. Trên nòng súng có gắn ống giảm thanh nên Mika không hề biết tí gì cho tới khi trúng đạn.

- Cậu ta giỏi thật. Thậm chí mình còn không nhìn thấy đường bay của viên đạn, cũng như khi cậu ta bắn – Gin ngồi trầm trồ.

- Không sao chứ ? – Sun

- Giải quyết xong chưa ? – Rick vẫn còn thở hổn hển.

- Rồi ! Cực phết đó. Mấy tên này cũng khá – Sun

- Dùng viên đạn nào chưa ? – Rick

- Đúng 8 viên – Sun

- Ắ ta có năng lực khá đáng sợ. Lượng thuốc độc bị sượt qua mặt nhỏ cũng đủ để nhỏ nằm mê man trong 10-15 phút. Vậy mà nhỏ còn gượng được – Rick

Đoàng...Viên đạn sượt qua mặt Rick.

Đoàng...1 lần nữa viên đạn bay trở ngược lại phía Mika, bắn vào vết thương lúc nãy của nhỏ.

- Không sao chứ ? – Sun chạy lại hỏi thăm.

- Không ! – Rick gỡ chiếc mặt nạ ra.

- May nha ! Nhờ có cái mặt nạ - Sun

- Khuôn mặt đó ! Là Rick ! – Gin.

Rick lại gần chỗ Mika và Mila, nhặt lấy khẩu súng.

Đoàng...Rick bắn vỡ toang cái camera đang tò mò kia.

- O...Sao vậy nè ? – Gin

- Sun ! Cứu Lena ra. Trói 2 nhỏ đẩy vào 1 chỗ. Xuống tầng 3 giúp Kin và xuống tầng 1 giúp Ren. Đi trước – Rick

Rick đang đứng trước 1 bức tường.

- Có vẻ là chỗ này ! – Rick

Nói rồi, Rick đập bể bức tường.

Đối mặt với Rick là Gin mặt toát mồ hôi hột, mặt trắng bệch.

- H...Ầ...N – Gin run sợ gọi tên.

- Có vẻ như cậu đã thấy thứ không nên thấy nhỉ ? – Rick mặt hầm hầm sát khí.

- Rốt cục...cậu...là...ai ? – Gin

- Tôi sẽ nói cho cậu. Chỉ cần cậu đừng nói cho ai biết. Ok ? – Rick Quyết định của Gin sẽ như thế nào ? Đồng ý hay không đồng ý ?

58. Chương 58

- Vậy cậu nói lí do cậu làm vậy cho tôi nghe được không ? – Gin

- Tên thật : Nguyễn Ngọc Thiên Bằng gọi Rick.

Lí do hóa trang : Bà HT là mẹ kế của tôi. Tôi về nhằm tiêu diệt bà ta. Nhưng giờ tôi ở chơi. – Rick

- Đến nay đã những ai biết rồi ? – Gin

- Lena, Sun và cậu – Rick...

- Vậy còn Kin và Ren chưa biết – Gin

- Vậy cậu có đồng ý giữ bí mật giúp tôi không ? – Rick

- Không ! Tôi không thể đồng ý giúp người đã lừa chúng tôi được. Cậu nghĩ tôi là hạng người gì. Cậu có biết Kin sẽ phải đau khổ thế nào không ? – Gin

- Vậy giờ sao nhỉ ? – Rick

Rick nhảy lên đá vào mặt Gin. Nhưng Gin kịp thời dùng tay chặn.

- Cậu muốn đấu à ? – Gin

- Ừm. Nếu tôi thắng cậu phải giữ bí mật giúp tôi. Còn tôi thua thì cứ việc giết tôi đi - Rick.

- Giết ? Có cần phải quá vậy không ? – Gin

- Có đấy – Rick

- Ha ! Cũng đúng ha ? Loại lừa đảo như mấy người chỉ như vậy. Chết để rũ bỏ trách nhiệm – Gin

- Sợ à ? Đấu không ? – Rick

- Việc gì phải sợ. Đấu thì đấu – Gin

Gin nói xong liền lao thẳng về phía Rick. Rick nhẹ nhàng né ngay. Gin được hôn đất mẹ 1 cái. Rick túm áo Gin, quăng đi. Gin bật dả chạm đất an toàn. Rick lao đến hất chân Gin. Gin ngã xuống đất. Rick rút trong túi áo ra khẩu súng, nòng súng đặt giữa trán Gin.

- Tôi thua – Gin

- Thỏa thuận rồi đây – Rick hạ nòng súng xuống rồi bỏ đi.
 - Ủm – Gin chỉ biết nhìn theo bóng người con gái lạnh lùng vừa bỏ đi.
- Rick lấy trong túi áo ra chiếc mặt nạ khác, đeo lên mặt.

Tầng 3 :

- Hết chưa ? – Sun thở phì phò.
- Đạn và địch hết rồi – Kin tự hào.
- Trông cực nhí ? – Rick từ đâu đi tới.
- Đứng đó ngắm ai vậy ? Không chịu ra giúp à ? – Sun
- Mới tới ! – Rick
- Hố hố ! – Sun dù đã nghe giải thích nhưng vẫn cười khá là nguy hiểm.

Tầng 1 :

- Nhóc em ! Yếu vậy mà cũng làm càn. 15 viên đủ chết 15 thằng thôi à. Còn khá nhiều đó.
- Ai dám làm hại Ren hả ? – Sun

Sun và Rick kết hợp với nhau bằng những thế võ điêu luyện và những đường súng khó lường. Nên những tên còn lại cũng chết dần chết mòn.

Sau khi tiêu diệt được những tên còn lại. Mọi người cũng ùa ra khỏi toàn nhà.

Những ánh nắng ấm áp chiếu xuống. Tưởng chừng như đã lâu lắm mọi người ở đây mới thấy được ánh nắng mặt trời, nên ánh nắng muốn chào mừng mọi người trở lại, với cuộc sống bình thường, chứ không phải là những tên sát thủ chỉ biết giương súng ra mà bắn.

Ngày hôm sau...Nhịp sống bình thường đã hoàn toàn trở lại.

Hôm nay là cuối tuần...Lena thì phải đi học đàn.

- Em cầu xin mấy anh chị mà, làm ơn làm mối cho em với Lena nha – Ren cứ quỳ hoài dưới đất, đã mấy chục phút rồi.
- Thằng nhóc miệng còn hôi sữa này – Sun
- Mà nói tới sữa thì hôm nọ vô phòng nó thấy toàn là sữa nằm rải rác khắp phòng. – Gin
- Tính uống sữa cao lên à ? – Kin
- Thích Lena đến vậy ? – Rick
- Em cũng không hiểu tình cảm của mình cho lắm – Ren

Lúc này, trong đầu mọi người đều hiện ra 2 chữ :

- “ Nói phét”
- Nếu em không nắm rõ tình cảm thì Lena sẽ vượt khỏi tay em đó – Sun
- Nắm rõ như thế nào ạ ? – Ren
- Chịu ! Đây là việc tùy vào em chứ - Sun

Ren rưng rưng nước mắt...

- Còn khờ lắm cậu em – Sun.
- Rồi ! Kế hoạch vun đắp tình cảm giữa Ren và Lena bắt đầu – Kin
- Hở ? – Rick + Sun + Gin.

- Phương án A ! Bọn anh sẽ thuê giùm em 1 vài tên cướp. Nếu thấy mấy tên đó bao vây Lena thì xông vào đánh – Kin
 - Phiên bản anh hùng cứu mỹ nhân ! – Rick
 - Vậy bọn tôi làm gì ? – Sun
 - Theo dõi ! – Kin
 - Vậy em cũng cần ám hiệu gì để tụi nó đánh nhẹ tay tí chứ ? Em đánh nhau kém lắm – Ren.
 - Hay là nháy mắt đi ! – Kin
 - Ừm “ Vẫn cảm thấy có gì hông ổn là thế nào ?” – Ren
- Hôm sau.
- Cám ơn 2 chị đã đi chơi cùng em – Lena.
 - À không có gì đâu – Sun.
- Reng...Reng...điện thoại của Rick và Sun cùng reo lên 1 lúc.
- Bọn chị đi ra đây nghe điện thoại tí – Sun nói rồi kéo Rick đi.
 - Hử ? – Lena vẫn đang thắc mắc.
- Lát sau, Rick và Sun trở lại.
- Bọn chị bận rồi, em về 1 mình đi – Sun
- Lần nữa, Rick lại bị lôi đi. Lena thì cứ trố mắt đứng nhìn.
- Sun, Rick tránh xa được tầm mắt của Lena. Vội nấp ngay vào 1 bụi cây gần đó.
- Bắt đầu kế hoạch – Sun.
- Lena đi qua...Đằng sau là 2 tên hành tung trông hết sức là đáng nghi. Cứ ngó ngang ngó dọc.
- Á ! – Tự dưng Lena hét lên.
- Ra là 1 tên chạm vào vai Lena. Lena giật mình hét lên.
- Đi chơi với tụi anh nha ?
 - Không ! – Lena làm mặt sắc lạnh.
 - Xì xinh mà kiêu
 - Kiêu cũng không tới việc mi phải dính vô. Sao sợ con gái kiêu à ? Hay lại sợ tôi phát hiện ra vụ mấy người lừa tôi đi chơi với mấy người để rồi sau đó giả trò đồi bại và lấy cắp hết tiền – Lena bây giờ mới thực sự là Lena mà trước kia Rick và Sun mới quen biết.
 - Mày...Mày biết ?
 - Xời ! Vụ này chị đây gặp nhiều rồi mấy em ạ. – Lena cười khinh khỉnh.

59. Chương 59

1 tên giữ chặt lấy cánh tay của Lena.

- Lena ? – Ren.
- Ren ! Cứu tớ - Lena.
- Hai đứa tụi mày làm gì Lena vậy hả ? – Ren.
- Mày là đứa nào ?

- Là bạn thôi – Ren.

- Vậy em ấy cũng đâu phải của mày nhỉ ?

- Thì sao ? – Ren đâm vào mặt tên thứ nhất.

- Người dám ?

Ren nháy nháy mắt yêu cầu tụi nó đánh nhẹ tay.

- Ê đại ca ! Mặt thằng này vấn đề hả ?

- Cứ nhắm mắt đó mà đánh.

Cả 2 tên đồng loạt đâm thẳng vào mắt Ren.

Từ 1 hotboy điển trai trở thành 1 em gấu trúc chính hiệu.

- Alo ! – Ren.

- Anh xin lỗi. Anh không thuê được thằng nào hết. Tụi nó nhìn thấy tụi anh là chạy mất dép hết rồi. – Kin

- Hả ? Dập...dập máy nhá – Ren

- “ Chiết rồi ! Hai thằng này là cướp chính hiệu” – Ren.

- Á ! – Lena hét lên.

- Tránh xa Lena ra ! – Ren lao thẳng về phía 2 tên.

Tại nhà Rick.

- Giải nhể ? – Rick

- Tại em không biết 2 người đó là cướp thật – Ren.

- Hahahahaha – Gin + Kin + Sun cười như điên như ngộ.

- Nhưng em vẫn lao vào mà. Chứng tỏ đối với em, Lena vô cùng là quan trọng – Sun.

Hôm sau...Tại trường Moon...Giờ nghỉ trưa.

- Ê ! Ren ! Lena ! Ở đây nè ! – Gin

- Ủa ? Mà ai đây ? – Sun

- Đây là Trần Thị Thu Bích, gọi Xu. Là bạn thân của em đó – Lena

Giới thiệu :

Trần Thị Thu Bích (Xu)

Thân thế : Con gái giám đốc 1 công ty thời trang, do công ty này khá nhỏ nên không được để ý đến lắm.

Thích :....

Ghét :.....

- Chị Hân – Lena mắt long lanh chạy về phía Rick.

- Gì ? – Rick

- Cho Xu sống cùng nhà với chúng ta nha chị ? – Lena

- Đương nhiên là được . Nhà còn lại nhiều phòng trống lắm – Sun cười hùa theo.

- “ Ai cho phép quyết định ?” – Rick

- “ Tại tớ vui hơi thái quá mà” – Sun

(T/g : Móa ơi, thần giao cách cảm)

- Xu ! Xin lỗi, nhưng hết...phòng mất rồi – Sun

- Hahahaha – Xu chẳng chịu nghe ai nói.

- Vậy em sẽ ở cùng phòng với chị Hân – Lena

- Chết cha, thừa nước đục thả câu rồi – Sun sợ hãi nhìn Rick.

Rick đang lườm Sun...

- O...Sao không có ai hiểu cho nỗi khổ của tôi – Sun.

- A ra. Vậy ra đây là Trần Hân Hân. Thấy mọi người nói chị là vịt xấu xí nhưng không ngờ lại xấu thật ha ? – Xu cười châm chọc.

Lúc này, trong đầu của Gin, Sun, Lena hiện lên 1 câu nói :

- Bớt chém đi bà nội. Cô ta/Chị/Nó hơi bị xinh đấy.

Tối, tại phòng của Ren. Gin, Kin, Rick, Sun đang ở trông.

- Nhóc ! Người là hôn thê nhỏ em ta. Từ nhỏ 2 đứa chơi thân lắm mà, hình như còn thích nhau lắm đấy. Sao giờ thấy nhóc khổ sở quá vậy ? – Gin.

- Thích...nhau...lắm...đấy – Đồng thanh tập 1.

- Ủ ! Nhưng gặp 1 chút biến cố nên sút mẻ - Ren.

- Biến cố gì ? – Đồng thanh tập 2 + mắt sáng trưng.

- Thuở nhỏ, chúng tui là 2 đứa bạn thân, thanh mai trúc mã, đi đâu cũng có nhau. Hai gia đình cũng gọi là quen thân đã tác thành cho cả hai chúng tui. 2 đứa đã đính hôn. Nhưng bất ngờ tui phải sang Mỹ học tập để tiếp quản công ty. Ba mẹ tui bất ngờ gặp tai nạn và mất tích, cho đến nay mới tìm lại được. Thời gian bố mẹ mất tích, tui phải học rất nhiều để thay ông nội tiếp quản công ty bởi ông hiện đã tuổi già sức yếu.

(T/g : Tuổi già cái nỗi gì, lúc đấyổng mới 50 tuổi à)

Trước khi đi, tui đã hẹn với Lena sau 4 năm chúng tôi sẽ gặp lại nhau dưới gốc cây đa nghìn tuổi. Tui muốn về nước nhưng ông nội giả bệnh không cho tôi đi. Tui đành nói dối Lena rằng đã có bạn gái để cậu ý đỡ lo. Lena đã mỗi morn chờ đợi nhưng nhận được bức thư kia, cậu ấy hoàn toàn bỏ cuộc. Từ đấy phớt lờ tôi. – Ren.

- Giờ nó không tin vào tình yêu nữa. Mấy thằng tỏ tình với nó đều bị nó cho leo cây không thương tiếc – Gin.

- Huhu. Chuyện tình đầm nước mắt ! – Kin.

- Đau lòng quá ! – Gin.

- Hic hic ! – Sun cầm cái khăn, vắt sạch, ra được 50 ml nước chứ chả đùa.

(T/g : Khóc nhiều nhể ==)

- Hình như cái khăn đó quen quen nhề ? – Kin chỉ vào cái khăn của Sun.

- Con lạy thím. Giẻ lau nhà mà – Gin.

- Dzê !!!! – Sun.

- Ê ! Còn ai mang lọ thuốc nhỏ mắt không ? Mượn cái. Sắp hết rồi – Kin cầm lọ thuốc nhỏ mắt, tra lên mắt, rồi cầm cái khăn giả bộ khóc lóc.

- Bộ đây là đám ma hả ? – Ren.

- Tôi đây là thánh mai mối đó nha. Ở Mỹ mai mối cho biết bao nhiêu cặp đôi, họ đều riết là hạnh phúc luôn nha. – Sun.

- Phét ! – Rick

- Sao lại phét ? Kể coi nào ? – Kin.
- Cặp thứ nhất : Không giống nhau về cách sống nên li hôn.
- Cặp số 2 : Sau 1 thời gian, người chồng có bồ. Cô vợ cũng yêu thằng khác, đó là thằng em chồng -> li hôn.
- Cặp cuối cùng là cái cặp thảm họa nhất : Mai mối cho 1 bà già 80 tuổi với thằng nhóc 14 tuổi, bằng tuổi cháu bà luôn. – Rick
- Sao nỡ sát muối vào vết thương lòng tó. Lần này nhất định sẽ thành công. Tin ở tó - Sun.
- Phương án B : Ren sẽ hẹn hò với Lena 1 buổi – Sun
- Hả ? – Đồng thanh tập 3
- Kin ! Hẹn với Lena những giả ồm không đi. Còn những người còn lại sẽ theo dõi – Sun.
- Au ! Tui đau bụng quá. Đi vệ sinh đã – Ren.
- Xời ! Nghĩ sao mà cậu đi bên trong mà bên ngoài tụi tôi đang nói chuyện chứ. Xuống dưới nhà đi – Sun nói rồi đập Ren ra cửa không thương tiếc.
- Sao bắt nó xuống ? – Gin
- Kế hoạch B này chỉ là giả thôi. Chúng ta sẽ thực hiện kế hoạch thật sự mà không cho Ren biết – Sun

60. Chương 60

- Bây giờ ! Tôi sẽ là chỉ huy của mấy người. Tất cả đều phải nghe lệnh tôi. Đầu tiên, Kin ! Đi tìm Xu lên đây. Còn Gin ! Viết 1 lá thư tình gửi cho Ren. Hân thì khi nào nhận tín hiệu, hãy lôi Lena đến hiện trường – Sun.
- Anh đâu có gay đâu ! – Gin
- Cứ viết đi ! – Sun.
- Vậy...làm gì ? – Rick chỉ về phía Sun.
- Thì khóa cửa phòng vệ sinh lại, nhốt Ren bên trong đó – Sun.
- Ác...- Rick
- Kin cũng lêu đêu đi ra khỏi phòng. Gin chỉ biết ngồi cười khỏ nhưng rồi cũng lết cái thân về phòng. Sun thì đi xuống nhà 1 tí là chạy lên. Chạy lên thì không thấy Rick đâu nữa.
- Tại phòng Rick.
- Chị Hân về rồi đấy hả ? Em dọn đồ xong rồi nè.- Lena cười tươi rói.
- Mà hỏi cái, em có thích Ren ? – Rick.
- À...ừ..thì...không thích – Lena
- Nên thành thật với bản thân chút đi – Rick tiến lại, xoa đầu Lena.
- Tầm 10 phút sau...
- Tập chung ! Tập chung ! – Sun hét lớn vào điện thoại.
- Khoảng 10 phút sau, Rick, Kin, Gin, Xu đã có mặt đầy đủ.
- Mấy người gọi tôi lên đây làm gì ? – Xu.
- À chị định nhờ em tí việc – Sun.

- Việc gì ? – Xu.

-- Sun.

- Được thôi ! – Xu.

- Nhanh vậy ! – Kin.

- Lena là bạn thân của tôi mà ! – Lena nháy mắt.

Tại phòng Xu.

- Các người nghĩ tôi coi trọng Lena vậy sao. Tôi chơi thân với cô ta cũng vì hoàn cảnh ép buộc thôi. Tìm mọi cách tẩy chay cô ta mà không được. Giờ có cơ hội rồi. Lena à, tôi sẽ làm cô phải đau khổ - Xu.

Hôm sau...Tại trường Moon.

- E hèm ! Do lần này là sinh nhật lần thứ ba mươi bảy của hiệu phó ta. Nên ta sẽ mở 1 bữa tiệc lớn tại trường vào khu nhà 15 tầng ở trung tâm thành phố. Nhớ là tối thứ 7 đó nha - Tiếng Hiệu phó truyền qua loa phát thanh.

- Thời cơ đến ! Chuẩn bị hành động. Cứ theo kế hoạch mà làm – Sun.

Tối thứ 7...Tại tòa nhà 15 tầng ở trung tâm thành phố.

- Mọi người cứ thỏa sức chơi đùa nha – Hiệu Phó.

Hôm nay bà Hiệu phó mặc 1 chiếc váy 2 dây đính đầy đá quý, dài tới gót, màu trắng tinh khôi.

- Ren ! Hẹn hò thế nào ? – Kin.

- Chưa nói. – Ren

- Nhất định tối nay phải nói đó. Có gì để tôi hẹn cho – Kin.

- Cám ơn nha ! – Ren.

- Kế hoạch bắt đầu ! – Sun.

Nói rồi mỗi người rẽ 1 hướng riêng.

Hôm nay, Kin mặc 1 bộ vest đen, Gin thì ngược lại, mặc 1 bộ vest trắng.

Rick thì đơn giản với chiếc váy màu hồng nhạt dài tới đầu gối, trên ngực cài thêm bông hoa hồng đỏ cực đẹp, tóc buộc cao kiểu đuôi ngựa.

Sun thì mặc 1 bộ đầm màu trắng dài sát đất, cúp ngực vai trần. Mái tóc vàng xõa ngang lưng .

Lena thì vận chiếc váy màu trắng tinh khôi. Mái tóc được làm xoăn nhẹ ở phần đuôi tóc.

Ren thì mặc vest...thế thôi.

Xu thì mặc bộ váy màu tím. Mái tóc ngắn nhuộm nốt màu tím. Bộ váy ôm sát phần eo, mông, ngực trông hơi sexy.

Tại 1 căn phòng lớn, tối om.

Cửa bất chợt mở ra, 1 người con gái với mái tóc ngắn bước vào, căn phòng tối om. Trước cửa sổ, 1 người con trai đang đứng tại đó, khuôn mặt được ánh trăng chiếu rọi. Cậu ta quay ra nhìn cô gái kia, mở lời.

- Vậy cậu là người gửi bức thư này sao, Trần Thị Thu Bích gọi ngắn Xu nhỉ ? – Ren.

- Thư ? À..ừ...Mình mượn coi lại nha ! – Xu.

Sau khi nhận lấy bức thư, Xu mở ra đọc. Nét chữ này không gọi là xấu, mà rất đẹp, từng con chữ được nắn nót viết trên tờ giấy mỏng này. Nhưng chữ đẹp đâu có nghĩa là nội dung bức thư ấy hay.

[Thân mến ! Mà thân mến đứa nào ấy nhỉ ? Người trong mộng của tớ.

Tớ thích cậu. Nhiều lúc tớ vẫn tự hỏi không biết có phải tớ thích cậu không nhỉ ? Tớ thì nghĩ là...không...à nhầm có. Nghĩ đi nghĩ lại, tớ vẫn chưa khẳng định được câu trả lời nữa. Để ngẫm lại xem...tự dưng tớ thèm ăn quá...Có chuyện gì cần mình nhớ không nhỉ ? À..nhớ rồi...tớ xin khẳng định...tớ thích cậu...

Kí tên : Trần Thị Thu Thủy.]

(T/g : Thừa, đây chính là bức thư nhỏ nhất mình từng gặp)

- “ Thằng nào viết ngu vậy ? ” – Xu.

(T/g : Thằng Gin chứ thằng nào. Dù có văn hay chữ tốt đến đâu. Nó vẫn là 1 thằng con trai chính hiệu, hơi khô khằn trong tình yêu. Kì này lại kêu nó đi viết thư tình gửi cho trai. Thừa chị, nó không bị bê đê)

- Tớ muốn từ chối. Cảm ơn cậu đã thích tớ nhưng tớ thực sự thích người khác rồi – Ren.

- Tớ biết đó là ai. Nhưng tớ muốn xin cậu 1 tâm nguyện cuối cùng – Xu

- Cậu nói đi – Xu.

- Vụ này đâu có trong kế hoạch. Cô ta làm trò gì vậy ? – Sun nói thầm.

- Chắc cô ta có ý định làm màu thêm cho cái trò này chẳng ? – Gin.

- Mình hôn cậu được không ? Nếu vậy mình sẽ không làm gì Lena đâu – Xu.

- Ừm – Ren thực sự muốn dành nụ hôn của mình cho Lena nhưng vì Lena cậu sẽ làm.

Môi gần chạm môi. Lena mở cửa bước vào.

Lena đơ người 1 lúc rồi ngẩng mặt lên nhìn Ren với khuôn mặt hết sức là lạnh lùng.

- Hình như là tôi vô nhâm phòng thì phải – Lena.

- Khoan, nghe mình giải thích đã – Ren.

- Xin lỗi đã lừa dối cậu. Thực ra mình chính là cái cô bạn gái của cậu ấy khiến cho cậu ấy không thể về Việt Nam hồi bữa đấy – Xu giả bộ hối lỗi.

- Cô...Cô ! – Ren.

- À ! Ra vậy. Tôi hiểu rồi. Đi đây. Xin lỗi vì làm phiền cái không gian riêng của 2 người – Lena quay đầu bỏ đi.

- Cô...sao cô làm vậy ? – Ren.

- Mấy anh chị lớp 11 kia xui tôi đó – Xu.

- Lena ! – Ren chạy theo Lena.

- Con nhỏ chết tiệt này. Nó dám – Sun.

Rick gửi 1 tin nhắn cho Xu : [Lên sân thượng. Tôi cần gặp]

Tại sân thượng....

61. Chương 61

Tại sân thượng...

- Hai người đến sớm ghê ha ? – Xu

- Nói luôn chủ đề chính. Nghe nói, từ khi cô chuyển tới đây Lena liên tục gặp những việc xui xẻo, nguy hiểm tới tính mạng. Gần nhất là việc Lena bị nhốt ở phòng Hóa kín mít và ai đó đã thả thuốc mê dạng khói vào. Là cô làm phải không ? - Rick.

- Cô theo dõi tôi ? - Xu.

- Vậy đúng là cô làm ư ? - Sun.

- Đúng vậy. Tôi ghét nhỏ Lena lắm - Xu.

- Tại sao ? - Rick.

- Nhà nó giàu có nên lúc nào cũng được mọi người vây quanh. Tôi chuyển đến, không ai bắt chuyện với tôi, còn tỏ ra khinh miệt tôi nữa. Không chỉ vậy, tại bố nó mà cha tôi mất việc. Bây giờ, công ty cha tôi chỉ còn là 1 cái danh hào - Xu.

- Mẹ cô bị bệnh tim nên cô phải ngày đêm làm thêm kiếm tiền nuôi mẹ. Còn công ty cha cô, ngày 1 giàu có nên toàn bộ những nhân viên có tay nghề đều bị đuổi đi, thay bằng những nhân viên mới. Mọi người trong công ty ăn chơi, rượu chè, bài bạc. Bạn bè lâu năm, vì cha cô nên bố của Lena buộc phải cho phá sập công ty đó, và sắp xếp cho cha cô 1 công việc. Những cha cô cố chấp, không chịu nghe theo nên giờ thất nghiệp, gây cho gia đình hoàn cảnh hỗn độn này - Rick.

- Vậy mà cô nói là tại Lena sao ? - Sun.

- Không ! Tôi không tin. Những lời cô nói ra chỉ nhằm để bao che cho con nhỏ Lena đó mà thôi - Xu.

- Này ! - Sun.

- Hahaha...Tôi đã nhắn tin cho con nhỏ Lena rồi. Cô ta có đau khổ tột cùng tới như thế nào thì cũng phải lên gặp tôi thôi - Xu.

Ầm !

- Xu ! Cậu gọi mình lên đây có việc gì thế ? Sao có cả 2 chị ở đây nữa ? - Lena

- Ra đây ! - Xu.

- Huh ? - Lena hiểu kì tiến lại gần.

Xu lấy tay đẩy phăng Lena xuống. Ren từ sau cánh cửa vọt ra. Ren đã nghe toàn bộ cậu chuyện. Hiểu ra được tận gốc vấn đề. Tuy không nhìn thấy những Ren linh cảm được Lena đang gặp nguy hiểm, nên lao ra, nhảy xuống cứu Lena.

(T/g : Tầng 15 chứ chả chơi được đâu. Móa ơi ~)

Dù có đang rơi tự do, sẽ tựa như 1 li thủy tinh vỡ nát nằm bẹp dưới đất, nhưng Ren vẫn cố nói với Lena.

- Nắm lấy tay tớ ! - Ren.

Lena cố với, rồi nắm chặt lấy tay Ren.

- Nắm chắc vào nhé - Ren cố vúi vào 1 cửa sổ ở lầu 5.

Bàn tay kia, đầy những vết xước, 1 dòng máu đỏ tươi chậm chậm chảy xuống từ những ngón tay cố vúi, cũng như cố vớt lấy sinh mạng của 2 con người.

Nhưng tay Ren khá trơn, liệu có thể trụ thêm được bao lâu đây...

Trên tầng thượng...

Rick nhòm xuống...

- Ren ! Lena ! Hai em đang ở đâu ? - Rick.

- Em cũng không rõ nữa. Hình như là ở tầng 3,4,5,6 gì đấy - Ren.

- Kin ! Gin ! Chạy xuống tầng 3, 4,5, 6 tìm xem Lena và Ren có ở đấy không. Khả năng họ đang bám víu lấy 1 cái cửa sổ. Nhanh lên. Sinh mạng họ tùy thuộc vào 2 người đấy – Rick hét thật lớn vào điện thoại

Họ cũng vội vàng chẳng kém gì, đập máy luôn mà không thèm nói lấy 1 từ.

- Sun ! Chạy xuống gọi đội cứu trợ đi ! – Rick

Sun cũng vội vàng chạy đi ngay.

- Còn cô ! Cô nghĩ mình là ai ? – Rick

- Hừ ! Nó xứng đáng bị thế ! – Xu.

Chát...Cái tát lạnh gọn trên khuôn mặt Xu.

- Cô dám tát tôi ? – Xu.

- Thế cô nghĩ cô là ai ? Tâm can còn không bằng 1 đám súc vật – Rick nói rồi dùng chân đạp thật mạnh vào bụng Xu.

Ả ta phụt ra máu, nằm ôm bụng, trông vẻ mặt đau đớn lắm.

Chỗ Ren và Lena...

- Bỏ tớ ra. Nếu không cả 2 chúng ta sẽ chết ! – Lena.

- Không...Tớ không bỏ ra đâu. Nếu được, cả 2 ta sẽ chết cùng nhau. – Ren.

- Thả tay ra đi – Lena hét lớn mà mắt nhắm lệ.

- Tớ xin lỗi. Có chết tớ cũng không buông ra đâu. Thật ra, chuyện của 11 năm trước, lúc chúng ta 5 tuổi là như vậy...Ông nội tớ giả bệnh không cho tớ về Việt Nam. Tớ cũng vì không muốn cậu ngóng chờ nên đành viết thư nói dối cậu. Còn chuyện với Xu thực ra chỉ là hiểu lầm thôi. Cô ta nói sẽ không làm gì cậu, nên tớ đành làm theo điều kiện của cô ta – Ren.

- Cậu có biết khi đó tớ đau đớn thế nào không ? Tại sao cậu không giải thích. Chỉ cần cậu giải thích là tớ sẽ bỏ cuộc mà – Đôi mắt Lena nhắm lệ, trên môi là nụ cười tươi rói.

- Thì nói dối là cách nhanh nhất mà – Ren.

Thời điểm cuối cùng cũng đến. Ren không thể trụ nổi lâu hơn nữa. Tay Ren trượt xuống, Ren và Lena rơi xuống.

1 phút sau...

- Bọn mình chưa chết à ? – Ren.

- Chắc vậy á ? – Lena.

- 2 đứa này nặng quá. Về giảm cân cho anh – Gin + Kin.

- Vội cứu tinh ! – Ren.

- Anh Hai ! – Lena vui mừng.

- Nếu không nhờ Sun chạy xuống vô tình nhìn thấy chân Lena thì chắc bây giờ em tiêu rồi nha. Lúc đó tha hồ tắm sự dưới đất ! – Gin.

- Anh cứ đùa ! – Lena

5 phút sau...Ren và Lena được kéo lên. Cả đám thở hồng hộc...

Tại nhà Rick...

- Ý tay em sưng hết lên rồi kìa, còn có nhiều vết xước nữa – Sun.

- Hi ! Tại em cố tìm chỗ bám để 2 đứa không bị rơi đó mà ! – Ren chỉ biết gãi đầu cười trừ.

- Thôi đưa đây chị băng cho. Mà lúc đó chị nghe được thứ rất hay nha – Sun.

- Gì vậy ? – Kin.
 - Cái gì mà tớ nói dối cậu vì không muốn cậu ngóng chờ - Sun.
 - Còn còn, cậu biết tớ đau thế nào không ? – Gin.
 - Tớ biết. Tớ biết cậu bị đau trĩ – Kin giả giọng nữ nhi, tìm cái khăn giả đội lên đầu giả bộ thiếu nữ.
 - Tên kia.! Nói gì hả ? – Gin chạy đến đánh Kin.
 - Nói gì đâu – Kin chạy ngay.
 - Bạn bè mà nữ nói xấu nhau thế nhỉ ? – Gin giả bộ cười cười.
 - Hết giận rồi à ? – Kin dừng lại.
 - Hết giận cái nỗi gì !! Tên kia ! Ta giết mi ! – Gin nhảy đến oánh Kin không thương tiếc...
 - Á..Á...Xin lỗi mà – Kin.
- Sau cả 1 ngày dài mệt mỏi, cuối cùng mọi người có thể tiếp tục cười đùa với nhau như vậy.

62. Chương 62

Ngày hôm sau...

- Cả lớp im lặng, hôm nay lớp chúng ta có học sinh mới – GV.
- Học sinh mới từ từ bước vào lớp. 1 cô bé với nước da rám nắng, mặt đầy tàn nhang, và trông rất giống 1 người nào đó.
- Xin chào ! Mình là Trần Thị Thực Đoan, cứ gọi mình là Xuy. Mình là học sinh nhận học bổng, mong mọi người giúp đỡ. Công ty nhà mình phá sản 1 năm trước nên giờ gia cảnh nhà mình vô cùng là bình thường. Mong mọi người giúp đỡ - Xuy.
 - Em ngồi ở bàn trống kia đi – GV.
- Xuy đi qua Kin, 4 mắt nhìn nhau. Tự dưng mặt Xuy đỏ bừng.
- Rick nhìn thấy, nhúu mày lại, nhưng rồi cũng thả lỏng và quay đi ngay tức khắc.
- Xin chào bạn. Mình là Sun tên thật là Phan Ngọc Anh. Người ngồi cạnh mình là bạn trai của mình gọi Gin tên thật là Lâm Thiên Vũ. Đây là em trai của mình tên là Hoàng Tuấn Anh, gọi Kin. Cô gái lạnh lùng ngồi cạnh Kin là Trần Hân Hân, cô ấy cũng là học sinh nhận học bổng như cậu đây – Sun.
 - Xin chào. Mong mọi người giúp đỡ nha – Xuy.
 - Trời ơi. Lại thêm 1 đứa nhận học bổng nữa. Da đen sì, mắt hí, tóc xơ rối ngồi gần con da ngăm ngăm, đeo cái mắt kiếng dày cộm chiếm nửa khuôn mặt. Thấy mà ớn – Hs nữ 1.
 - Kì này 2 đứa làm bạn thân với nhau thì hợp lắm đấy – Hs nữ 2.
 - Này ! Bạn tới đây học làm gì vậy ? Mình thấy bạn không phải người ở đây, bạn có thể học ở 1 ngôi trường khác mà – Sun bỏ ngoài tai những lời bàn tán.
 - Bạn nhận ra ư ? Thực ra mình tới đây để tìm em gái – Xuy.
 - Có phải em gái bạn là Trần Thị Thu Bích đúng không ? – Sun.
 - Cậu biết à ? Hiện giờ nó đang ở đâu ? – Xuy.
 - À..thì...thực...ra – Sun.
 - Xin cậu đây. Làm ơn nói ỉnh biết – Xuy.
 - Thật ra...em cậu đang bị người của bọn tớ bắt giữ. Tớ sẽ thả ra vào cuối ngày hôm nay – Sun.

- Thật ra, nó bí mật bỏ nhà đi. Mẹ ngày ngày mòn mỏi mong chờ nó trở về để rồi bệnh tim phát tác nên đã khó lòng qua khỏi. Ba vô cùng đau lòng vì cái chết của mẹ nên rượu chè be bét, bị tai nạn giao thông rồi cũng theo mẹ mà đi. Thân làm chị, nay cũng chỉ còn có 1 mình, nên mình quyết định lên đây sống cùng với nó – Xuy.

- Rất tiếc phải nói điều này. Em cậu bị sự đổ kị lấn chiếm, nó đã đẩy Lena từ tầng 15 xuống, mém chết. Nếu cậu có gan thì chiều nay đi cùng họ đón em cậu về. Hãy biết dạy dỗ em mình 1 cách thật đúng đắn – Rick này giờ chỉ chăm chú vào chiếc Ipad.

- Thật ư ? Nó làm vậy sao ? – Xuy nói mà mắt đắm lệ.

- Không sao đâu. Bọn tôi nhất định sẽ thả em cậu ra mà – Rick vẫn chăm chú vào chiếc Ipad, nhưng trên môi đang nở 1 nụ cười hiền.

Cạnh tượng thu hút đó đập vào mắt Kin, làm cho cậu ta ngồi trơ mắt nhìn Rick.

Cuối cùng, giờ nghỉ trưa cũng đã đến.

- Chuẩn bị hẹn hò chưa hả nhóc ? – Sun.

- Chưa ! – Ren.

- Định tới khi nào mới hẹn hò ? – Sun.

- Tụi em hẹn hò rồi mà chị - Lena.

Rick bây giờ mới đi đến.

- Chị Hân ! – Lena lao đến.

- Tật cũ khó bỏ ! – Sun.

- Ai ? – Rick chỉ vào cái người kì lạ đang ngồi 1 đống ở đó.

- Chà, em quên mất. Cậu ấy là học sinh mới chuyển đến lớp em tên là Phạm Chí Dũng, thấy cậu ấy tự gọi mình là Earl – Lena.

(T/g : Tên nghe oai quá đi, Earl nghĩa là Bá Tước đó mấy bạn)

- Hân hạnh được gặp mọi người – Earl.

- Trùng hợp dữ nha ! Hôm nay lớp chị cũng có học sinh mới, cô ấy tên là Trần Thị Thục Đoan gọi Xuy. – Sun.

- Mong mọi người....giúp đỡ - Xuy.

Xuy và Earl 4 mắt nhìn nhau...xẹt điện...tự dưng đỏ mặt...

- Nãy các cậu có thấy thứ gì đó giữa 2 người này không ? – Sun.

- Có ! – Đồng thanh trừ Rick.

Lúc này, trong đầu mọi người đều có 1 suy nghĩ :

- “ Tiếng sét ái tình”

Nhưng riêng Rick thì khác :

- “ Bọn họ trông bình thường mà”

Sau tan học, Sun cùng mọi người đến 1 nơi.

Đây có vẻ là 1 nhà kho cũ, nhưng được canh phòng hết sức là cẩn mật.

- Thả cô ta ra ! – Sun.

Người cận vệ đứng bên ngoài lập tức nghe theo, liền đi ngay vào bên trong và lát sau trở ra với 1 cô gái mái tóc màu tím.

- Xu ! – Xuy.

- Chị...Chị Hai – Xu.

- Xu ! – Xuy chạy đến chỗ Xu, ôm chặt lấy cô.

- Chị Hai. Em xin lỗi – Xu nói mà nước mắt rơi lã chã.

Xu đẩy Xuy ra, chạy đến chỗ Lena.

Xu tiến 1 bước, Lena lùi 1 bước.

- Minh...Minh -Xu.

- Cô tính làm gì Lena nữa hả ? – Ren.

- Minh...xin lỗi. Mình đã đẩy bạn xuống mà chẳng suy nghĩ gì. Bây giờ, mình mới giác ngộ ra, thật sự ba mình mới thực sự có lỗi. Thật sự rất xin lỗi – Xu quỳ xuống, nước mắt rơi lã chã.

Lena tiến lại gần, kéo Xu đứng dậy.

- Lena ? – Ren.

- Không sao đâu. Hiểu lầm thôi mà – Lena.

- Quảng thời gian qua với cậu thật sự mình rất vui và bây giờ cũng rất muốn được trở thành bạn với cậu – Xu nắm chặt lấy tay Lena.

- Có gì khó đâu – Lena cười.

- Nhưng mà ai kia ? – Xu.

- Cậu ta là học sinh mới chuyển đến – Ren.

- Chào. Mình tên là Phạm chí Dũng, gọi Earl – Earl cúi gập người thành 1 góc 90 độ.

Xẹt...

Xu đơ người...

Lúc này, mọi người lại có thêm 1 suy nghĩ.

- “ Nửa sao trời”

Nhưng Rick và Xuy lại chẳng hề biết tí gì.

- Vậy là Xuy thích Earl, Earl cũng thích Xuy, nhưng Xu lại thích Earl – Sun.

- Quả này cô chị nhường cô em là cái chắc rồi – Lena.

- Đâu ai biết được chữ ngờ - Kin.

- Số phận thì cứ để nó định đoạt đi – Gin.

- mấy người xù xì cái gì vậy ? – Xuy + Xu + Earl + Rick.

- À...không có gì đâu

Tối...Tại phòng của Kin...Sun, Gin, Lena, Ren đang ở bên trong.

- Tôi định tỏ tình với Hân lần cuối. Mọi người thấy thế nào ? – Kin.

63. Chương 63

- Hể ? – Đồng thanh.
 - Ấy ấy, sao không đợi 1 thời gian nữa – Sun.
 - Nhưng tôi không thể chịu đựng được nữa. Trái tim tôi không cho phép – Kin.
 - Vậy cắt tim đi ! – Ren tỉnh queo.
 - Gì ? – Kin.
 - Dạ không có gì đâu ạ ! – Lena bịt miệng Ren lại.
 - Vậy quyết định thế nhá ? – Kin.
 - Hả ? – Đồng thanh tập 2.
 - Tui muốn uống nước. Lấy nước cho tôi. Tôi sắp chết khô mắt – Sun.
 - Lấy cả tui nữa nha...Tui café nha – Gin.
 - Em uống nước chanh – Lena.
 - Tôi uống capuchino – Ren.
 - Tui lấy hả ? – Kin.
 - Không thì còn ai vào đây nữa – Đồng thanh tập 3.
 - Café, và capuchino lấy đâu ra chứ ? Tôi đâu biết pha 2 thứ đó – Kin.
 - Đi mua ! – Đồng thanh tập 4.
 - Tại sao lại là tôi chứ ? – Kin.
 - Thế có đi mua không ? – Sun.
 - Đi...Tôi đi ! – Kin.
 - Sao lại đuổi cậu ta đi vậy ? – Ren.
 - Đáng ra mọi người phải khuyên cậu ta đừng từ bỏ chứ. Hân có chỉ số IQ cao, nhưng cực ngốc trong chuyện tình cảm. Vậy nên tui cá chắc là cậu ta thích rồi, chỉ là chưa nhận ra thôi – Sun.
 - Chị ấy xấu vậy. Anh ấy thích ở điểm nào chứ ? – Ren.
 - Đừng có nhìn mặt mà bắt hình dong nhá ! – Gin, Lena, Sun.
 - Ố ! Gin biết rồi à ? – Lena, Sun.
 - Ờ. Tui còn bị cậu ấy dần ém chết – Gin.
 - Chắc lại được nhờ giữ bí mật nhưng không chịu chứ gì ? – Sun.
 - Sao biết hay vậy ? – Gin.
 - Nhưng tại sao anh không chịu giúp chị ấy ? – Lena.
 - Bởi vì cậu ta làm vậy là lừa dối Kin, tôi không muốn để cậu ấy đau khổ - Gin.
- Chát...Cái tát nằm gọn trên mặt Gin.
- Bộ anh bị ngu à ? – Sun.
 - Gì...gì chứ ? – Gin.
 - Anh biết lí do Rick hóa trang rồi phải không? Thế em nói anh biết nhá. Tại sao Rick đã diệt được bà hiệu trưởng mà vẫn ở lại Việt Nam. Rick là người bận trăm công nghìn việc, mắc mớ gì phải ở lại nơi này chứ? Anh biết tại sao không? Vì Kin đấy. Nếu cậu ấy không nhận ra là lòng mình chưa muốn cho bản thân trở

về Mĩ thì cậu ấy đã không ở lại nơi này. Hiểu chứ? Cái lợi ích này là vì Kin chứ không phải ai khác. Chưa tự mình suy nghĩ thấu đáo lại nữa đổ lỗi cho Rick sao? – Sun.

- Anh xin lỗi. Anh suy nghĩ quá nông cạn. Anh không nghĩ đến cảm xúc của Rick – Gin.

- Mà nè, Rick mà anh chị nói là chị Hân phải không? – Ren.

- “ Chết cha. Quên mất thằng này” – Sun.

- “ Tiêu rồi” – Lena.

- “ Sao lại quên mất sự hiện diện của thằng nhóc này chứ?” – Gin.

- Nhìn vẻ mặt sợ sệt của mấy người là đúng rồi. Mấy người có gì đó giấu tôi phải không ? – Ren.

- Không...Không...Có gì đâu – 3 người này vẫn chối đây đấy.

- Có nói không nào? Hay để nói anh Kin biết nhĩ, chắc anh ấy hạnh phúc lắm đấy – Ren.

- Nếu mà nó nói thì Rick sẽ chặt cổ chúng ta mất – Sun xì xầm.

- Chắc chắn Rick sẽ về Mĩ, Kin sẽ đau khổ lắm cho coi – Gin xù xì.

- Và hiển nhiên chị Rick cũng sẽ rất đau khổ. Thôi thì nói Ren biết đi, anh ấy kín mồm kín miệng lắm – Lena thì thầm.

- Đành vậy ! – Gin, Sun.

- Mấy người thì thầm to nhỏ gì vậy ? – Ren.

- Rồi ! Tụi chị sẽ nói cho em biết – Sun.

- Cũng biết điều đấy ! – Ren.

- Hân tên thật là Nguyễn Ngọc Thiên Bằng gọi Rick. Mục đích sang Việt Nam chỉ vì bà hiệu trưởng, bà ta là mẹ kế của Rick. Nhưng nhằm mưu mô chiếm đoạt gia tài và quyền lực nên Rick sang Việt Nam nhằm tiêu trừ bà ta – Sun.

- Vậy theo cuộc trò chuyện của mấy anh chị thì Rick vẫn hóa trang vì anh Kin? – Ren.

Gật...Gật...

- Nhưng thế này vẫn chưa thể đáng tin. Phải có chứng cứ cho lời mấy người nói chứ ? – Ren.

- Lại còn thế nữa á ? – Đồng thanh.

- Ồ ! – Ren.

- Vậy đi theo chị ! – Sun.

Trước cửa phòng Rick...

Cốc...Cốc...

- Ai ? – Rick.

- Mình nè. Có cả Gin và Lena nữa – Sun.

- Chuyện gì ? – Rick.

- Ra đây chút được không? Tụi mình cần nói chuyện. Hay cậu đang bận gì à? – Gin.

- Không. Vừa tắm xong. – Rick.

Cạch..Tiếng mở cửa...

Trước mặt mấy người đây là 1 cô gái vô cùng là xinh đẹp...

Nhưng trước mặt Rick thì lại khác, Gin, Sun, Lena, Ren đang đứng cười cười như mấy đứa ngộ.

- Ra là mấy người thích tiết lộ thân phận tôi lắm hả ? – Rick rút trong người ra 1 khẩu súng.

- Á...Chạy đi – Sun.

Nói rồi, ai nấy chạy 1 ngã. Chỉ riêng mình Ren vẫn đang trơ mắt đứng nhìn ở đấy.

Đoàng....

- Tôi nghiệp quá, Ren đã ra đi – Sun.

- Mong nó được siêu thoát – Gin.

- Sao anh nở ra đi? – Lena.

- Sao mấy người khóc vậy ?

- Tại tụi tôi vừa nghe 1 bản tình ca buồn, cảm động quá – Đồng thanh.

- Thế mà tôi vừa nghe mấy người khóc vì tôi chết cơ – Ren.

- Nó chết kệ nó. Buồn tủi nỗi gì – Đồng thanh.

- Í ! Mà khoan...tôi chết? – Sun.

Cả đám quay lại phía sau lưng....Ren đang đứng ở đấy...Mặt mày vô cùng hăm dọa...

- Ô Ren ! – Sun.

- May quá em vẫn chưa chết ! – Gin.

- Sao anh vẫn chưa chết vậy ? – Lena.

- Bà ấy bắn súng nước sao tôi chết được – Ren.

- Mọi người ! Tôi mua nước về nè ! – Kin.

Cả đám trốn vào phòng Sun...

- Tiếp tục bàn bạc kế sách nha – Sun.

64. Chương 64

- Vì vậy nên cứ mặc kệ người ta đàm tiếu về khuôn mặt Hân như thế nào đi, người ta nói quả không sai : “ Nhìn mặt mà bắt hình dong”, bây giờ chuyện chúng ta cần làm là gắn chặt tình cảm giữa 2 người. OK? – Sun.

- Sao chị ấy không lột mặt thật ra, đằng nào thì cũng đã hoàn thành ý đồ của chị ấy rồi mà? – Ren.

- Ngốc quá đi. Vì Kin chứ ai? – Lena.

- Mà công nhận cậu ta đúng là 1 bức tường thành vững chãi, nhìn qua thì chẳng biết được cậu ta đang suy tính cái gì, cảm xúc gì. Lúc nào cũng tự bảo vệ mình bằng lớp băng lạnh lẽo ấy – Gin.

- Thì từ nhỏ Rick đã mất mẹ nên không giỏi thể hiện cảm xúc. Chắc vì cơ chế hoạt động của cơ thể đã quá quen với việc đóng băng cảm xúc rồi ấy nhỉ ? – Sun.

- Chẳng lẽ bản chất thật của chị ấy là mềm yếu và hiền dịu ? – Lena.

- Chị không nghĩ vậy...Chắc là quậy...- Sun.

- Quậy ? – Ren.

- Mà thôi ta không nói đến việc này nữa. Tôi nghĩ chúng ta sẽ chẳng làm được cái gì đâu. Vậy nên hãy đợi tới lúc họ tìm đến chúng ta – Sun.

- Ồ ! – Đồng thanh.

Cốc...Cốc...

- Ai thế ? – Sun.

- Kin nè. Ủa mọi người đòi uống nước mà đâu hết rồi. Nhanh lên để còn cho tôi cái ý kiến nào ? – Kin.

- Đây ! – Cả đám ủa ra.

Sau khi mỗi người lấy xong loại nước mình yêu cầu thì lập tức bỏ về phòng hết.

- Ô...này ! – Kin.

- Buồn ngủ quá ! – Gin.

- Ngủ đây ! – Ren.

- Mai gặp ! – Lena.

Sun vẫn đứng đấy.

- Còn chị, giúp em nha? – Kin.

- Hãy nghe theo lời nói của con tim – Sun nói rồi lấy tay xoa đầu Kin, sau đó bước vào phòng, để mặc cho Kin đang đứng ngệt mặt ra ở đấy.

Hôm sau....Kin vừa đến lớp đã thấy Rick đang chăm chú vào chiếc Ipad.

- Chào buổi sáng ! – Kin.

- Ừm. Chào ! – Rick.

- Nè, lát nữa ra đây chút với mình được không ? – Kin.

- Lúc nào ? Ở đâu ? – Rick.

- Thì vào giờ nghỉ trưa...Ở khu vực khuôn viên trường – đằng sau trường học – Kin.

- Ừm ! – Rick.

Giờ nghỉ trưa...Tại khu vực khuôn viên trường....

- Nói gì ? – Rick.

- Tôi sẽ nói câu này lần cuối cùng...mong nhận được câu trả lời thật lòng từ cậu...Tôi thích cậu ! Làm bạn gái mình nha ? – Kin.

Rick ngệt mặt ra...Ánh mắt thể hiện ý định sẽ từ chối....

Kin khẽ hôn lên trán Rick.

- Mình sẽ đợi câu trả lời của cậu – Kin nói xong rồi quay gót bước đi.

Tại canteen...

- Earl ! – Xu.

- Đã nói tránh xa tôi ra rồi mà ! – Earl.

- Chuyện gì vậy ? – Xuy bất ngờ từ đâu xuất hiện.

- Tình tay ba. Chú ý ! Chú ý xem ! – Sun, Ren, Lena, Gin.

- Em chỉ bám theo cậu ấy thôi mà ! – Xu xịu mặt.

- Thực...ra..à thì...- Earl.

- Vậy hả ? – Xuy cười rồi bỏ đi.

Earl chưa kịp giải thích cái gì...Quay ra nhìn Xu với ánh mắt vô cùng khó chịu.

- Hả ? – Xu.

Kin trở lại với bàn ăn, vô tình đụng vào Xuy, làm cốc nước cam trên bàn đổ ra lênh láng.

- Bạn có sao không ? – Kin.

- Minh...Minh không sao ! – Xuy nói mà mặt đỏ bừng như trái cà chua.

Tan học...

- Chị Hai ! – Xu.

- Đợi chị 1 lát – Xuy.

- Thôi chị cứ làm tiếp đi. Em về cùng Earl rồi chị à – Xu.

- Vậy 2 đứa về trước đi – Xuy.

Xuy vẫy tay chào 2 đứa rồi gục mặt xuống bàn, cứ như sắp khóc tới nơi ấy.

- Đây ! Bạn không sao chứ ? – Kin.

- Minh...Minh không sao – Mặt Xuy lại đỏ ửng lên.

- Bạn tính ngồi đây tới bao giờ. Mọi người về hết rồi – Kin.

- Ha..Ha...- Xuy cười trừ.

- Hân à, về không ? – Kin.

Rick liếc mắt nhìn về phía 2 người, buông 1 câu vô cùng lạnh lùng.

- Bạn ! – Rick.

- Vậy mình đưa cậu đi chơi cho thoải mái nha ! – Kin.

- Ừm ! – Xuy.

Sau khi Kin và Xuy đi, Rick khụy xuống, ôm chặt lấy lồng ngực.

- “ Đau ! Đau lắm !” – Rick.

Mặc dù được bảo vệ bởi lớp băng lạnh, nhưng ai nói là Rick không biết đau chứ.

1 mình ở lại trong ngôi trường, 1 mình tổng vệ sinh lại ngôi trường.

Hôm nay, Rick phải trực nhật, nhưng trong lớp chẳng ai chịu trực cùng Rick. Mà Rick cơ bản không muốn nhờ vả người ta bao giờ.

Rick đang quét lớp.

Tiếp xi xào vô cùng lớp của mấy học sinh nữ.

- Ê ! Hôm nay tụi mày có thấy đằng sau trường, hôm nay đã xảy ra chuyện gì không ?

- Thấy chứ ! Thấy chứ ! Thấy anh hotboy lớp 11 tỏ tình với...với ai biết không ?

- Thấy..Thấy...Nhỏ Vịt xấu xí cùng lớp ấy mà.

- Con nhỏ đó có gì mà nổi bật ?

- Chắc nhỏ sẽ đồng ý thôi. Vì làm gì có cô gái nào cưỡng lại được vẻ đẹp của Kin chứ.

- Nếu nó đồng ý tớ sẽ giết nó. Nó có thể làm cho nhà Kin phá sản mất.

- Tại sao ?

- Mày ăn gì ngu vậy ? Không chịu theo dõi báo chí gì hết. Kin từ lúc 14-15 tuổi đã đủ tài năng để tiếp quản công ty rồi. Nhưng hiện tại cậu ta vẫn chưa muốn. Việc yêu cô ta sẽ khiến Kin chệnh mảng việc thừa kế

công ty mất. Rồi báo mạng sẽ giật tin Kin có người yêu, mà lại là 1 con bé chả có cái thứ gì như nó thì...giá cổ phiếu công ty sẽ giảm mạnh mất thôi. Nhà Kin sẽ rơi vào cảnh hỗn độn mất.

- Ừ nhỉ. Cũng muộn rồi. Về thôi.

- Mấy người nói xấu gì bạn tôi vậy ? Mặt nó xấu chứ lưng nó không xấu, nên nếu có gì thì nói thẳng vào mặt nó ấy chứ không cần phải nói sau lưng người ta này nọ đâu – Sun. Đám kia nghe vậy cong đuôi chạy mất

65. Chương 65

- Rick ! Chẳng lẽ...bà nghe hết rồi sao ? – Sun.

- Ừm. Gọi Hân thôi. – Rick.

- Ở lại trực nhật à. Để tui trực với. À, mà nghe đám đó nói Kin tỏ tình với bà. Tính trả lời sao ? – Sun.

- Từ chối ! – Rick.

- Lần cuối cùng mà bà vẫn không suy nghĩ 1 cách thấu đáo hơn à ? – Sun.

- Sao biết lần cuối cùng ? – Rick.

- Có...Có gì đâu...Chẳng lẽ tại đám lúc nãy mà bà từ chối – Sun.

- Không ! – Rick.

- Nói thật đi. Tôi biết bà nói dối. Tôi sống với bà từ nhỏ tới giờ chả lẽ không biết – Sun.

- Ừm. Chắc vậy – Rick.

- Vậy là do lời xỉa xối sau lưng bà của đám kia đúng không ? – Sun.

- Cứ biết thế ! – Rick.

Tại chỗ Kin...

Lúc này Kin và Xuy đang ở Công viên trò chơi.

- Cậu muốn chơi gì ? – Kin.

- Chơi gì cũng được – Xuy ngượng ngịu.

- Vậy chơi tàu lượn nha ? – Kin.

- Ừ..Ừm – Xuy.

20 phút sau...

- Thế nào ? Có vui không ? – Kin.

- Hả ? Có ! – Xuy.

- Cậu còn muốn chơi gì nữa không ? – Kin.

- Chơi lần nữa đi ! – Xuy.

Xuy như muốn nín giữ Kin ở lại bên mình. Mong ước khoảng thời gian này sẽ là mãi mãi.

9 giờ tối.

- Úi ! Đóng cửa rồi ! Về thôi ! – Kin.

- Ừm...- Xuy gọi taxi.

- Sao vậy được. Để mình đưa bạn về tận nhà – Kin.

- Thôi. Chắc gia đình bạn đang đợi bạn về nhà đó. Thôi bạn về đi. Mình đi taxi cũng được – Xuy.

- Ừm. Vậy bạn về đi. Bye – Kin.

Hôm sau...Rick 1 mình tới trường, trên đường vô tình gặp Xuy.

Xuy đang bị 1 đám người bao vây...có vẻ là học sinh trong trường Moon.

- Làm...làm ơn tha ình – Xuy.

- Tha ? Tại sao phải tha ày ? – Hs 1.

- Mày đã nghèo còn đòi bám theo mấy anh hotboy là thế nào. Không biết lỗi sai của mình thì đừng có lớn miệng – Hs 2.

- Không chỉ vậy còn dám nói chuyện với Sun nữa. Gan mày cũng lớn ra phết nha – Hs 3.

- Mình...Mình...xin..lỗi – Xuy chỉ có thể cúi đầu mà xin lỗi tụi nó.

- Ồ. Xin lỗi là xong sao ? – Hs 4.

Nói rồi mấy người kia lao vào đánh đập Xuy.

- Học sinh kiểu gì thế này ? – Rick.

Đám đó dừng tay, quay mặt ra nhìn...

- Tưởng ai.. Hóa ra là bạn học sinh nhận học bổng như bạn này đây nhỉ ? – Hs 1.

- Thì sao ? – Rick.

- Mày...Mày – Hs 2.

- Tôi có tên, chứ không tên là mày – Rick.

Mấy tên này cũng kéo Rick vào đánh cả thể.

Tên đầu tiên lao vào đập vào người Rick. Rick nắm lấy cổ chân hắn...vặn...

- Á – Hs 1 hét lên đầy đau đớn.

Tên thứ 2 định đâm vào bụng Rick. Nhưng Rick dùng chân đập luôn vào cái tay đẩy của hắn. Vậy là hắn ôm tay kêu au au.

2 tên còn lại biết là không thể đánh chính diện được, nên đành giữ Xuy làm con tin.

- Hèn hạ ! – Rick nói rồi nhảy lên không.

- Chạy rồi kìa ! – Hs 3.

Rick không hề chạy, Rick lộn lại 1 vòng, an tọa đứng sau lưng tên đó. Nhanh chân đập luôn vào lưng.

- Á ! – Hs 3.

Xuy nhân cơ hội chạy đến sau Rick. Đứa còn lại là con gái, chẳng biết võ, nên chỉ biết vung tay vung chân loạn xạ.

- Võ mèò cào ? – Rick nói rồi đập vào bụng ả.

Làm ả nằm gọn dưới đất.

Đám này không dám đứng dậy, thấy Rick còn ở đấy, bọn chúng chỉ dám nằm gọn trên đất.

Rick và Xuy rời đi.

- Cám ơn bạn ! – Xuy.

- Không có gì ! – Rick.

- Mình thấy tội mình ngồi cũng gần nhau, vậy mình với bạn làm bạn với nhau nha. Tại mình thấy lúc nào bạn cũng xa cách – Xuy.

- Tùy ! – Rick.

- Thật ư ? – Xuy nắm lấy tay Rick, đôi mắt như những ngôi sao đêm lấp lánh trên bầu trời.

- “ Cô ta làm gì mà dữ vậy ?” – Rick.

Vào đến trong lớp, Rick thì ngồi chăm chú vào cái Ipad, Xuy thì cứ ngồi sau thao thao bất duyệt.

- Cậu im dùm ! – Rick.

- Mình...Mình xin lỗi – Xuy nét mặt hối lỗi.

- Không sao ! – Rick xoa đầu Xuy.

- Bạn muốn uống nước không ? Để mình mua cho ! – Xuy.

- Ừm ! – Rick.

- Bạn muốn uống gì ? – Xuy.

- Nước lọc ! – Rick.

- Ừm. Mình đi mua ngay đây ! – Xuy cười rồi phóng đi.

Lát sau, chờ mãi không thấy Xuy về, Rick đành đi đến canteen. Thì thấy đám sáng hôm nay vẫn đang cụng đầu cụng cổ bắt nạt Xuy.

Rick định tới gần để giúp Xuy...nhưng...

- Bọn mày làm bạn với nhau hợp lắm đấy – Hs 1.

- Thì con kia nhà nghèo, đã thế còn xấu, chẳng chó nữa...- Hs 2.

- Thế cũng hợp với mày rồi – Hs 3.

- Nói chung là nghe tội tao cảnh báo rồi đó. Biết điều mà nghe theo đi – Hs 4.

- Mấy người...im hết cho tôi. Mặc kệ các người nói xấu tôi hay như thế nào cũng được nhưng tôi cấm các người không được nói xấu Hân – Xuy.

Chát...cái tát nằm gọn trên mặt Xuy.

- Sao tao không được nói ? Nó xấu, chẳng, nghèo, mất dạy...chắc là không được cha mẹ giáo dục đầy đủ rồi – Hs 1.

Chát...Cái tát nằm gọn trên mặt Hs 1.

- Im hết cho tôi ! – Xuy.

66. Chương 66

Đám kia định lao vào đánh Xuy.

- Các em làm gì vậy ? – GV.

- Ừ ư ! Giáo viên cơ à ? Giáo viên cũng không làm được gì chúng tôi đâu – Hs 1.

- Bắt họ lại ! – GV.

Vậy là đám kia bị GV lôi đi không thương tiếc.

- Tại sao ? – Hs 2.

- Lệnh của hiệu trưởng ! – GV.

Nhìn đám kia bị lôi đi, Xuy không khỏi ngạc nhiên.

Lúc này, Rick lại từ đâu đi ra, nét mặt có chút mừng vui.

- Là cậu làm à ? – Xuy.

Rick lắc đầu, nhẹ nhàng nói với Xuy.

- Mình thì làm được gì chứ, mình đâu phải hiệu trưởng – Rick.

- Ừ nhỉ. Mình ngốc quá – Xuy.

- Vô lớp ! – Rick.

- Ừm – Xuy cười tươi.

Rick đi trước, Xuy đi sau.

- Đợi mình với ! – Xuy.

Rick dừng bước.

Xuy chạy đến, nắm lấy tay Rick.

- Chậm ! – Rick.

- Hi ! – Xuy.

Xuy vừa vào đã thấy Kin ngồi 1 đống trong lớp.

- Hi ! – Kin.

- Cám ơn cậu nha ! – Xuy mặt đỏ như trái cà chua chín.

- Có gì đâu ! – Kin.

Rick lẳng lặng đi về chỗ.

Từ cái hôm mà Kin tỏ tình với Rick, Kin không dám đối mặt với Rick. Vì mỗi lần thấy Rick, Kin chỉ mong muốn mình nhận ngay được câu trả lời.

Kin cảm thấy khó xử nên đành tránh Rick, đi ra khỏi lớp.

- Sao cậu lại đỏ mặt ? – Rick thấy Xuy như vậy với Kin thì hỏi ngay.

- Tại...Tại mình....thích Kin – Xuy.

- Ồ - Rick.

Lúc này, lí do để Rick từ chối Kin lại có thêm 1 cái nữa.

Tan học..Tại nhà Rick...

Đã 9 giờ tối...

Cốc...Cốc...

- Ai vậy ? – Kin ra mở cửa.

Vừa mở cửa đã thấy Rick đang đứng ở đấy.

- Nè ! – Rick đưa cho Kin 1 mẫu giấy rồi quay gót bước đi.

Kin vẫn còn chưa hết hoảng hồn thì...

Kin mở tờ giấy ra...Dòng chữ ngắn gọn và vô cùng súc tích, nét chữ mềm mại, uyển chuyển như rồng múa, phượng bay.

[Mai, nghỉ trưa, tại chỗ cũ

P/s : Chỗ cậu tỏ tình]

Giờ nghỉ trưa, tại khu vực đằng sau trường.

- Cậu tìm tôi có việc gì vậy ? – Kin.
- Trả lời ! – Rick.
- Vậy...có thể anh nghe câu trả lời của cậu ? – Kin hỏi hộc.
- Tôi từ chối ! – Rick.
- Cậu đã suy nghĩ kỹ chưa ? – Kin.
- Rồi. Từ chối ! – Rick.
- Tại sao ? – Kin.
- Tôi không thích cậu ! – Rick cảm thấy trái tim này đang nhói đau.
- Vậy ta vẫn là bạn nha ! – Kin.
- Ừm ! – Nói xong Rick bỏ đi.
- Tội nghiệp ghê ! – Giọng nói của nhiều người chứ không phải chỉ có 1 người.

Kin nhòm lên cây gần đó.

Sun, Gin, Ren, Lena, Earl đang ngồi chễm chệ ở trên cây

- Tại sao mấy người lại ngồi ở trên cây ? – Kin.
 - Thì biết rồi còn hỏi. Theo dõi ! – Sun.
- Tiếng bước chân đang từ từ tiến về phía này.
- Có người ! – Sun.
 - Giả vờ đừng quen tụi tôi nha ! – Gin.
 - Kin ! – Xuy.
 - Ồ là cậu. Chuyện gì vậy ? – Kin.
 - Tớ có chuyện cần nói với cậu – Xuy đang cực kì kiên quyết.
 - Cậu nói đi – Kin.
 - Thực...ra...mình...- Xuy.
 - Hử ? – Kin vẫn đang chăm chú lắng nghe.
 - Mình...Mình...thích cậu – Xuy.
 - Hử? – Kin.
 - Làm bạn trai của mình nha ? – Xuy.
 - Ừm...Được thôi ! – Kin.

Earl ở trên cây, nhận thấy trái tim mình đang nhói đau.

- Vậy hẹn cậu sáng mai tại cổng trường nha – Xuy cười tươi rồi chạy đi.

Chắc hẳn...bây giờ Xuy đang rất hạnh phúc.

Sun và mấy người kia nhảy xuống.

- Sao ông đồng ý ? – Gin.
- Vừa bị leo cây xong. Chẳng lẽ tính lợi dụng Xuy để quên đi Hân sao ? – Sun.

Earl lao tới, nắm lấy cổ áo Kin...Giật mình nhận ra chuyện mình vừa làm, Earl bình tĩnh lại, thả Kin ra rồi bỏ đi ngay tức khắc.

- Lợi dụng nhưng miễn sao cậu ấy hạnh phúc là được. Và cả tôi cũng sẽ vậy – Kin.

Xuy chạy đi...

- Hân à ? – Xuy.

- Gì ? – Rick.

- Tởm tình rồi ! – Xuy.

- Vậy chúc mừng cậu ! – Rick.

Trái tim Rick lúc này thất lại, đau lắm.

- Cậu sao vậy ? Mồ hôi chảy đầm đìa rồi kìa – Xuy.

- Không sao ! – Rick

- Cậu nên tới phòng y tế đi ! – Xuy.

- Không cần ! – Rick.

- Đi đi ! – Xuy.

- Đã nói là không cần ! – Rick.

- Xin lỗi. Mình nghĩ như vậy là tốt nhất cho cậu ! – Xuy.

- Ừm ! – Rick.

Xuy bỏ về lớp 1 mình. Rick chậm chậm tiến về phòng y tế. Nhưng rồi đổi hướng và đi thẳng lên sân thượng.

Mở cửa bước lên, Rick thấy 2 cặp đôi đang tình tứ đút nhau ăn...

T/g : Sắp đến tập cuối rồi. Mọi người thích happy ending hay sad ending ?

67. Chương 67

2 cặp đôi tình tứ này chính là Gin – Sun, Ren – Lena.

- Ô kìa ! Bà cũng cúp tiết à ? – Sun.

- Chị ấy là thiên tài rồi, cần gì học – Lena.

- Định hỏi cái này, không biết nên hỏi không ? – Rick.

- Bên dưới kia là Earl với Xu kìa – Gin chỉ xuống.

Từ sân thượng này nhìn xuống dưới, cũng là chỗ của Earl và Xu, khá xa nên chẳng thể nghe được cái gì.

Cả đám nhòm xuống, thấy Earl và Xu đang nói gì đó với nhau.

- Không biết họ nói gì nhỉ ? Ôi, Hân, tôi yêu bà nhất đó – Sun.

- Ờ. Biết rồi ! – Rick lấy trong túi áo chiếc camera hình con chuồn chuồn, ném xuống.

Sau đó lấy ra cả chiếc Ipad, bấm bấm gì đó, lát sau trên màn hình hiện lên hình ảnh của Xu và Earl.

- Earl ! Thực ra... - Xu.

- Sao ? – Earl tỏ vẻ quan tâm.

- Tớ thích cậu ! – Xu.
 - Xin lỗi. Tôi thích người khác rồi – Earl.
 - Xin...Xin lỗi đã làm phiền ! – Xuy từ đâu xuất hiện.
 - Sao chị lại ở đây ? – Earl.
 - Xu gọi tôi tới mà. Hình như tôi đến không đúng lúc rồi – Xuy.
 - Thôi chị về lớp đi ạ. Cũng không có gì đâu – Xu.
 - Vậy xin phép – Xuy bỏ đi mà cảm giác đau nhói ở con tim ngày 1 mãnh liệt.
- Sau đó Xuy tự thuyết phục mình bằng câu “ Mình có người yêu rồi mà”
- Quay lại chủ đề lúc này nha – Lena.
 - Cậu muốn hỏi gì ? Cứ hỏi đi, đừng lo – Sun.
 - Mỗi lần gặp Kin hay có những chuyện liên quan đến Kin không hiểu sao thấy tim nó đập mạnh – Rick.
 - Vậy hỏi cậu 1 câu nha,vậy với cậu Kin là gì ? – Sun.
 - Bạn ! – Rick lại thấy nhói ở tim.
 - Nó đau phải không ? – Sun.

Rick gật đầu lia lịa.

Lúc này hần đáp án đã hiện ra trong đầu mọi người (T/g : Trừ Rick)

- “ Vậy là cũng thích rồi !!”
 - Hội ý đi ! – Sun.
- 4 đứa chụm lại to nhỏ...
- Có nên nói chị ấy biết tình cảm của chị ấy là gì và cả vụ anh Kin cũng thích chị ấy nữa – Lena.
 - Ô kìa, phải tự nhận ra mới có ý nghĩa chứ - Sun.
 - Nhưng cái lúc chị ấy nhận ra không khéo Kin lấy Xuy rồi – Ren.
 - Thế chúng ta ở đây làm gì ? – Sun.
 - Đương nhiên là chúng ta phải ngăn chặn việc đó rồi – Gin.
 - Mấy người bàn tán xong chưa ? Nói lí do tại sao đi ! – Rick.
 - Tiếc quá...Tụi tôi cũng đâu biết đâu – Sun gãi đầu gãi tai.
 - Thế thôi ! – Rick bỏ đi.

Hôm sau tại nơi hẹn hò của Kin và Xuy.

Ngày đi chơi đầu tiên mà Xuy cứ ngẩn ngẩn ngơ ngơ. Vì Xuy cứ nghĩ đến cái cảnh hôm qua Xu tỏ tình với Earl. Cả buổi đi chơi không chơi được 1 trò tử tế, nói chung cứ thần thờ.

- Ê ! Cậu sao thế ? – Kin.
 - À không sao ! – Xuy.
- Thực ra Xuy không biết. Vẫn còn 1 đoạn hội thoại giữa Xu và Earl, đương nhiên là cái đám ở bên trên biết chứ.
- Người cậu thích, là chị Xuy đúng không ? – Xu.
 - Cô biết nên cố tình gọi Xuy đến đây phải không ? – Earl.

- Tôi biết tình cảm của cậu từ đầu rồi. Nhưng vì muốn giúp cậu nên mới gọi Xuy đến đây. Khỏi lo. Tôi sẽ không làm gì Xuy đâu. Dù gì thì chị ấy cũng là chị gái tôi mà – Xu.

- Coi như tôi tin ! – Earl nói rồi bỏ đi.

Sau khi Earl bỏ đi khuôn mặt Xu đầm lệ.

Tình yêu của cô gái này cũng rất mãnh liệt. Nhưng vì yêu chị - người thân duy nhất còn sót lại của cô nên cô đã phải kìm nén tình cảm này. Giúp đỡ chị trong cái mớ tình cảm lộn xộn này.

Hôm sau tại lớp.

Kin bước vào lớp. Rick vẫn là người đầu tiên mà Kin chào.

- Hi ! – Kin.

- Ừm. Chào ! – Tim Rick lại thấy nhói.

Lúc này, đầu Rick tự hiện lên 1 suy nghĩ trấn an bản thân.

- “ Hay là do 1 căn bệnh tim nào đó nhỉ. Chiều nay phải đi khám mới được”

(T/g : Chị Rick ơi, chị còn khờ tới mức nào nữa hả chị = =)

Giờ nghỉ trưa...2 cặp kia vẫn chụm đầu vào nhau bàn tán.

- Hay nói đi ! – Lena.

- Nhìn mặt chị ấy dần thối ra, trông thấy tội – Ren.

- Cứ kệ nó ! – Sun.

- Ê các cậu để ý không ? Đạo này đang dấy lên tin đồn đấy – Hs 1.

- Gì gì ? – Hs 2.

- Nghe nói Trần Thị Thu Bích(Xu) tỏ tình với Phạm Chí Dũng (Earl) rồi bị cho leo cây. Tội nghiệp ghê – Hs 1.

Xuy nghe thấy vậy, con tim như đang reo vang. Trên môi bất giác nở ra 1 nụ cười và khuôn mặt cũng tươi tỉnh hơn trước rất nhiều.

Kin đã phát hiện ra, lúc này hiện lên 1 suy nghĩ.

- “ Ồ ra đó là lí do tại sao mà cậu ta cứ thẫn với chả thờ. Phải nhúng tay vào thôi” – Kin.

Đã 1 tuần qua Kin hẹn hò với Xuy.

Vào ngày chủ nhật, Kin hẹn Xuy đến 1 nơi. Ngạc nhiên hơn khi mà đó là khu vực đằng sau trường chứ không phải là những nơi vui chơi như trước.

- Cậu gọi mình tới đây có việc gì ? – Xuy.

- Hoài niệm thật. Đây là nơi mà cậu tỏ tình với tôi – Kin.

- Hả ? – Xuy đỏ mặt.

- Chúng ta hẹn hò được 1 tuần rồi đúng không ? – Kin.

- Phải ! – Xuy.

- Có thật là cậu thích tôi không đấy ? – Kin.

- Có ! – Xuy.

- Cậu dám thề với lương tâm cậu điều đó là thật không ? – Kin.

- À..thì...có – Xuy.

- Vậy là cậu hẹn hò với tôi nhằm để Earl để ý chứ gì ? – Kin.

- Không hề ! – Xuy.
- Nếu vậy thì ta chia tay đi – Kin.
- Nhưng...tại sao ? – Xuy.
- Trong trò chơi này, cả 2 người đều hẹn hò với nhau vì lợi dụng, sẽ không nên kết quả gì đâu – Kin.
- Cậu..Cậu lợi dụng tôi ? – Xuy.
- Cậu chả như vậy – Kin.

T/g : Các bạn có thích nhân vật Rick không ạ ? Nếu vậy thì hãy đọc thử truyện Gửi nỗi buồn bay theo cơn gió trên của mình nha. Mô típ hơi cũ đấy ạ. Có nhân vật giống với cá tính, tính cách, quyền lực của Rick đấy ạ. [cúi] mong mọi người giúp đỡ nha.

68. Chương 68

- Từ hôm hẹn hò với cậu, tôi mong cậu sẽ làm cho tôi vương lại 1 chút cảm để quên đi Hân nhưng thực sự chẳng có gì, người như cậu thật sự có chút nhàm chán – Kin.
 - Cậu thích Hân ? – Xuy sững sốt.
 - Ừm. Tình cảm của tôi không những không biến mất mà còn lớn dần thêm nữa. Cái khoảnh khắc cậu tỏ tình với tôi trước đó mấy phút thì tôi bị leo cây không thương tiếc – Kin.
 - Ra vậy ! – Nét mặt Xuy vẫn trầm tĩnh 1 cách lạ thường.
- Nhưng thật sự trong đầu Xuy đang nghĩ khác hoàn toàn với biểu hiện khuôn mặt.
- “ Tại sao mình không ghen chứ ? “ – Xuy.
 - Nhận ra chưa ? Người cậu yêu không phải là tôi mà là cậu nhóc lớp 10 – Earl. Nên biết giữ chặt lấy cơ hội đi, không nó tuột mất đấy – Kin.
 - Nhưng...Nhưng em gái tôi thích Earl. Tôi sẽ nhường lại cho Xu – Xuy.
 - Cậu biết đấy. Khi yêu cũng phải biết ích kỉ 1 chút chứ. Cứ mạnh mẽ lên, nói rõ tình cảm của mình, nếu có bị từ chối thì thâm tâm cậu cũng cảm thấy thoải mái hơn chứ sao – Kin.
- Huhuhu...Tiếng khóc ầm từ đâu ra.
- Chẳng lẽ...- Kin nhòm lên cây.
- Sun – Gin, Lena – Ren đang ngồi chùng hững ở trên đấy. Cả đám đang khóc thút thít.
- Ê sao vậy ? Sao lại ngồi đây ? – Kin.
 - Nghe lén ! – Sun lau nước mắt.
 - Vậy sao khóc ? – Kin.
 - Cảm động ! – Sun.
 - Nước mắt đó là thật ? – Kin.
 - Không đùa nào được nói là ta bị kiến đốt mới khóc đấy. Ồ..chết – Sun che miệng lại.
 - À ra vậy ! – Kin.
 - Thực ra chỗ tụi tôi ngồi có 1 đàn kiến, ngồi ở địa phận của nó nên bị đốt là đương nhiên rồi, nhưng lại không dám kêu nên đành ngậm đắng nuốt cay ngồi yên cho nó đốt – Gin.

- Nhưng ...các cậu – Xuy.
- Không sao đâu, bọn mình nhất định sẽ giúp cậu – Sun.
- Vậy sao lúc này bà kêu cảm động ? – Kin.
- Cảm động vì kiến căn chưa gãy răng – Sun.
- Thực ra, cái lần Xu tỏ tình với Earl mà gọi chị đến đó. Tuy Xu bị từ chối nhưng thật sự ý định của nó là giúp chị nhận ra tình cảm mà – Lena.
- Bọn em sẽ giúp chị hết sức – Ren.

Cả đám lui ra 1 chỗ, chụm đầu vào xì xào.

- Thực ra Earl cũng thích Xuy. Tình cảm từ 2 phía vậy cũng không khó. Người em chắc cũng biết tình cảm của 2 người nên cố tình rút lui trước. Đúng là cô em cũng vì thương chị – Sun.
- Vậy ta giúp kiểu gì ? – Ren.
- Bộ mi bị ngốc à, đương nhiên là mặc kệ mọi chuyện để đến sao thì đến rồi, 2 người yêu nhau rồi còn gì, mỗi tội chưa nói cho nhau biết thôi – Sun.
- Vậy chúng là cũng nói giúp người ta là nói phét à ? – Gin.
- Người cần giúp là Rick chứ không phải cậu ta – Sun.
- Ờ nhỉ – Đồng thanh.

Vậy là cả ngày hôm đó, Sun, Kin, Gin, Ren, Lena vui chơi ở trường.

Lúc này, tại bệnh viện...

Kết quả xét nghiệm

Tim mạch : Bình thường.

Sức khỏe : ổn định

Bệnh : Không có

=> Hoàn toàn bình thường.

- “ Vậy tại sao tim mình hay đau thế nhỉ ? đành hỏi ông Gu gồ vậy” – Rick.

Về tới nhà...

Rick lao vội lên phòng gõ máy tính.

Sau 1 hồi tra cứu, cuối cùng Rick cũng hiểu ra.

- Lí do là thích. Mình thích Kin sao ? – Rick.

(T/g: Chị này khờ toàn tập)

Rick tuy hiểu, nhưng mới chỉ hiểu được 1 chút.

Rick lại bấm bấm hỏi ông Google : Vậy khi thích thì phải làm gì tiếp ?

- Tỏ tình á ? Tỏ tình là gì ? – Rick.

Lại gõ Google tiếp...

- Ồ là nói rõ tình cảm cho đối phương – Rick.

Cuối cùng Rick cũng đã hiểu đã hiểu được vấn đề.

- Hay là mình nói với Kin...- Rick.

Bây giờ Rick mới chợt nhớ ra, Kin và Xuy đang yêu nhau.

- “ Trước khi về Việt Nam, người bạn của mình duy nhất chỉ có Sun nhưng cuối cùng bây giờ mình cũng đã hiểu lí do tại sao người ta lại coi trọng tình bạn đến vậy. Đối với mình cả Kin, Gin, Sun, Lena, Ren, Xuy, Xu, Earl đều là bạn của mình. Lần đầu tiên trong cuộc đời mình có nhiều bạn tới như vậy. Mình không muốn vì chuyện tình cảm ích kỉ của mình mà phá nát thứ tình bạn thiêng liêng này. Đúng là khi yêu cần ích kỉ chút, nhưng giờ Kin thích Xuy rồi, và Xuy cũng thích Kin. Tình yêu đôi khi cũng là biết nhìn người mình yêu hạnh phúc. Có lẽ mình không nên chen chân vào thứ tình cảm này” – Rick.

Nhưng Rick không biết rằng, Xuy yêu Earl chứ không phải yêu Kin. Còn tình cảm của Kin thì vẫn hướng về duy nhất 1 người.

(T/g : Tầm nhìn của Rick về tình cảm hơi kém)

Hôm sau...Rick tới lớp như bình thường.

Giờ ăn trưa đã đến.

Cả 5 đứa đang gọi món thì Lena, Ren, Xu, Earl đi đến.

- Cậu ăn gì tớ lấy cho ? – Kin hỏi Rick.

Thấy Earl đi đến, Xuy nhìn Sun, Kin, Gin ánh mắt cầu cứu.

Nhưng Rick lại nghĩ rằng Xuy đang ghen vì Kin hơi quan tâm Rick mà bỏ bê Xuy.

(T/g : [đập bàn] Chị còn ngốc tới khi nào hả ?)

- Thôi khỏi ! Tự lấy – Rick.

Lúc này đầu Rick cứ nghĩ đến câu nói :

-“ Bộ mình là vật cản trở sao ?” – Rick.

Rick ra quầy mua tạm 1 cái bánh sandwich rồi đi lên sân thượng.

- “ Có lẽ, mình là nhân vật cản trở việc của họ. Cuộc sống phải trở về đúng điểm xuất phát của nó thôi” – Rick.

Rick rút trong túi áo ra chiếc điện thoại, lật tung danh bạ gọi điện cho ai đó.

- Alo ! Bác Thomas ? – Rick.

- Dạ vâng là tôi đây, tiểu thư có gì cần dặn ? – B. Thomas.

- Hiện ông đang ở đâu ? – Rick.

- Cám ơn tiểu thư hỏi thăm tôi đang ở công ty quản lí 1 số việc thay tiểu thư khi tiểu thư không ở đây – B. Thomas.

69. Chương 69

- Ông bay 1 chuyến gấp về Việt Nam cho tôi, không cần phải trở về biệt thự đâu. Ông hãy sắp xếp 1 chỗ ở khác. Tránh để Sun biết ông đã về Việt Nam. Ông hãy cẩn thận mà lắng nghe những gì tôi sắp nói với ông đây – Rick.

- Vâng thưa tiểu thư – B. Thomas.

- Sau khi sắp xếp nơi ở ổn định thì đến trường Moon làm công việc hiệu trưởng – Rick.

- Nhưng...việc đó – B.Thomas.

- Không ý kiến. Hiện giờ ông là người mà tôi tin tưởng nhất – Rick.

- Vâng ! – B.Thomas đập máy.

Chủ đề bàn tán của mấy người dưới canteen.

- Thấy mọi người đang bàn tán về việc cậu chia tay với Kin đó – Sun.

- Hử ? – Xuy.

- Tại sao chia tay ? – Earl hiểu kì.

- Thì tôi nhận ra tình cảm với Kin chỉ là sự rung động nhất thời còn thực sự thì tôi thích người khác rồi – Xuy.

- Người đó là ai vậy ? – Earl.

Lúc này, trong đầu mọi người đều hiện ra 1 suy nghĩ, chỉ tiếc là Earl không có nghĩ vậy.

- “ Là cậu đó !”

- Chị Xuy, người chị thích là ai vậy ? Em thực sự muốn biết ! – Earl đập bàn.

- Sao em phải nghiêm túc thế ? – Sun.

- Vì...- Earl đỏ mặt.

- Vì sao ? – Cả đám tiến sát đến chỗ Earl.

- Vì..Vì...Thôi chị Xuy lại đây chút – Earl.

Mặc dù Xuy hơi ngượng nhưng cũng cố không để lộ ra ngoài mà tiến lại gần Earl.

Earl vuốt nhẹ mái tóc lòa xòa trên khuôn mặt Xuy, rồi lặng lẽ hôn lên trán Xuy.

- Ca..Camera đâu ? Ation ! – Sun.

Trong lúc Xuy còn đang ngây người ra không hiểu chuyện gì thì...

- Em thích chị ! – Earl.

- Chị...cũng vậy...- Xuy cố gắng nói từng chữ...khuôn mặt thì đang đỏ lên như trái cà chua chín.

- Vậy người chị nói là em sao ? – Earl.

- Ừm ! – Xuy.

Earl ôm chầm lấy Xuy.

- Cảm động quá ! – Kin.

- Hả ? – Earl và Xuy rất ngạc nhiên.

- Phét ! – Đồng thanh.

- Thật mà ! – Kin.

- Cục gạch rơi thòm lôm vào chân anh kia sao không cảm động cho nổi – Lena.

- Cắt ! – Sun.

- À ừm ! – Gin cho dừng camera.

- Mấy người kia, sao dám quay camera hả ? Đưa cái đó đây cho tôi – Earl đuổi đánh Gin.

- Không đưa đâu ! – Gin nói rồi chạy hết tốc lực.

Cả đám chỉ biết đứng đấy hùa nhau mà cười.

Tan học...Tại nhà Rick.

- Ê, sao hôm nay bà không xuống canteen nói chuyện với tụi tôi. Vui lắm luôn – Sun.

- Vui thì chuyện mấy người, liên quan gì đến tôi – Rick.

- Sao lạnh vậy bà ? – Sun.

-...- Rick im lặng rồi bỏ lên phòng mình

Tại phòng Rick...

Vừa lên phòng, Rick tự động ngâm mình trong bồn tắm, bóc lớp mặt nạ ra.

Reng..Reng...

- Alo – Rick.

- Thừa tiểu thư, tôi đã chuẩn bị đầy đủ rồi, nhưng dạo này công ty xảy ra 1 số chuyện nên tôi phải giải quyết xong công việc trước khi đi nên khoảng tầm 1 tuần mới có thể trở về Việt Nam. Phiên tiểu thư tiếp tục trông coi ngôi trường 1 tuần nữa đi ạ - B. Thomas.

- Ồ ! – Rick.

B. Thomas cúp máy, Rick cũng bước ra khỏi bồn tắm, khoác lên mình bộ pijama màu xanh nhạt.

Cốc...Cốc...

- Ai ? – Rick.

- Là tớ đây ! – Kin.

- Sao chuyện gì ? – Rick.

- Tớ vào được không ? – Kin.

- Không. Nói luôn ở đó đi – Rick.

- Vậy thì, mai cậu đi chơi với mình được không ? À không chủ nhật này – Kin.

- Không đi cùng bạn gái à ? – Rick.

- Thực ra thì...- Kin.

- Mà thôi cũng chẳng quan trọng – Rick.

- Vậy cậu sẽ đi ? – Kin.

- Cứ biết thế. Máy giờ ? – Rick.

- 7 giờ - Kin.

- Ừm – Rick.

Kin quay trở về phòng.

Hôm sau...Tại trường Moon. Lần đầu từ khi Rick về Việt Nam cho tới giờ vẫn luôn mang Ipad theo bên mình. Nhưng hôm nay làm sao thế này, không những Rick không mang mà còn mang 1 lọ thủy tinh đựng đầy ong.

- Ê ! Ê ! Nghe gì không ? Hôm nay bà GV dạy môn toán dạy thay cho GVCN đó – Hs 1.

- Lại là bà ta à ? – Hs 2.

- Bà đó già rồi còn bôi son chút phấn. Mặt trắng bệch như ma- nơ – canh. Môi tô son đỏ chót. Thấy mà ghê – Hs 3.

- mà bà ta còn hay mặc những bộ máy liền bó sát cơ thể nữa chứ. Thế mới để lộ ra từng đường gân thớ thịt – Hs 4.

- Bà này lắm mỡ bụng quá – Hs 1.

- Ê, Hân. Hôm nay bà làm gì mà mang theo lọ này vậy ? – Gin.

- Ác quỷ hiện thân – Sun run bần bần.

Rick nở 1 nụ cười hình bán nguyệt...

Rick lại sắp giở trò gì đây ?

- Sun ! Gin ! Canh chừng, giữ chân bà giáo đó đi – Rick.

- Yes ! – Sun + Gin.

Rick lấy trong cặp ra 1 lọ mật ong rồi đi lên bàn giáo viên. Rick quét mật ong lên ghế GV. Cả lớp vẫn còn đang ngạc nhiên.

Sau đó Rick xuống cuối lớp lấy xô đựng nước lau nhà bẩn chưa đổ đặt dưới gầm bàn đầu tiên, gần cửa ra vào.

- Lát khi nào ra hiệu thì đẩy xô đó ra. – Rick

- Hở ? À ừ - Hs.

70. Chương 70

- Bà đến rồi ! – Sun và Gin chạy vào lớp.

Cả lớp đứng dậy chào cô.

- Ngồi đi ! – GV nói yếu điệu và thực nữ lắm.

Bà chưa ngồi xuống ghế ngay mà để cặp lên bàn rồi lấy 1 viên phấn ghi 1 công thức dài dằng dặc lên bảng.

- Hôm nay cô chỉ có việc trọng trách trông lớp cho GVCN, chứ không có trách nhiệm phải dạy thay cô ấy. Tôi lại là GV chuyên môn Toán. Nên hôm nay lớp ta sẽ học môn tôi – GV.

Cả lớp kêu lên 1 tiếng, mang đầy vẻ bất bình.

- Thôi thì ai làm được cô tặng cho 1 nụ hôn nào ? – GV.

- Ai thêm ! – Cả lớp rầm rộ lên, vài đứa còn giả bộ ọ ọ.

- Các em nói gì khó nghe vậy ! – GV.

Rick đột ngột giơ tay.

- Chết rồi, Hân bị bê đề rồi. Làm sao giờ - Sun.

Rick lên bảng, đón lấy phấn từ tay bà GV, nhìn lên bảng tầm 1 giây, rồi đặt phấn viết luôn.

Chỉ tầm 1 phút sau, Rick đã giải xong bài toán.

- Em giỏi ghê. Lớp ta đã có 1 thiên tài. Nói luôn với các em, đây là đề dành cho sinh viên đại học – GV.

- Hả ? – Cả lớp bất ngờ quay ra nhìn Rick.

- Nào để cô hôn đi – GV chu mỏ, miệng phát ra mấy tiếng Chụt Chụt thấy mà ớn.

- Trước tiên, cô nên ngồi xuống ghế đã. Từ nãy tới giờ thấy cô đứng hoài, không thấy mỗi chân hả cô ? – Rick dùng giọng điệu hết sức là ngọt.

- Em nói cô mới nhớ. Thảo nào cứ thấy mỗi chân – GV.

Bà chậm chậm ngồi xuống ghế. Rick bỏ về chỗ.

- Ô, để cô tặng em cái hôn đã nào – GV.

- Dạ thôi không cần. Để em tặng cô món quà coi như cảm ơn cô. – Rick.

- Ôn huệ gì em – GV.

- Thế cô có nhận không ? – Rick hướng ánh mắt sắc lạnh về phía bà ta.

- À..có...có...cô...nhận – Gv run rẩy.

Bà GV hết sức sợ hãi, nhưng cũng cố hỏi lại 1 câu.

- Nhưng...nhưng quà gì vậy em ? – GV.

- Để em mở ra cho cô xem – Rick cố nặn ra nụ cười.

Rick mở chiếc hộp kia ra, 1 đàn ong ùn ùn bay ra, bay tới gần GV.

Bà ta đứng dậy, toan định chạy đi, nhưng...ô kìa...mông bà đang dính chặt với cái ghế kia.

Cả lớp ngồi cười sằng sặc.

- Đẩy ra ! – Rick.

Bà giáo cứ theo hướng cửa mà chạy. Tự nhiên từ đây, 1 chiếc xô lao ra, chặn đường chạy của bà ta. Bà bất ngờ nên chưa kịp tránh. Vậy là bị vấp vào cái xô té đập mặt. Nước xô đổ lên người bà ta. Nói chung là bây giờ bà ta hết sức là thảm hại, khắp người tỏa ra mùi hôi như nước cống, tới ruồi còn phải tránh. Ông cứ tiếp tục lao tới chỗ bà mà đốt. Giờ thì bà ta chẳng khác nào 1 loài động vật quý hiếm...Chân To chẳng ?

- Lúc trước học với nhỏ này. Nó làm trò này với 10 GV nhập viện 11 – Sun.

- Lòi đầu ra 1 bà nữa vậy ? – Gin.

- Bà giáo bay từ cửa lớp đập vào người bà lao công, làm bà lao công gãy mất xương chậu – Sun.

- Đáng..sợ - Gin sợ sệt nhìn Rick.

- Em thật quá đáng – GV.

- Đùa chút thôi ! – Rick.

- “ Đây mà gọi là đùa chút thôi” – Cả lớp.

Rick lấy trong cặp ra 1 lọ thuốc.

- Cầm ! – Rick đưa tận tay bà ta.

- Thuốc gì thế ? – GV.

- Thế có uống không ? – Rick lại hướng ánh mắt lạnh lẽo ấy về phía bà ta.

- Uống...Uống ! – GV nhận lấy lọ thuốc, lúng túng cố uống.

Thuốc này lại ở dạng lỏng, nên rất dễ uống.

5 phút sau, vết sưng trên người bà ta khỏi hẳn. Mấy vết nứt trên xương cũng lành lại.

- Vậy còn vết mặt ong này ?Sao dính thế ? – GV.

- Mặt ong hòa với keo 502 và 1 số phụ gia khác – Rick.

- Làm sao gỡ ra ? – GV.

- 1 tiếng sau sẽ tự tan, giống đá lạnh – Rick.

- Cám...Cám ơn – GV.

- Bà nên sửa cách ăn mặc cho phù hợp đi – Rick.

Thế là cả ngày hôm nay không còn GV nào dám đến dạy lớp 11A*.

(T/g : Sợ hết rồi >v<)=“”>

Lần này, bà hiệu phó muốn xử tội Rick. Nhưng nào bà ta dám. Nên bà ta cố tình mời thêm 1 GV ác quỷ nữa về dạy. Bà này lại là người nổi tiếng nghiêm khắc.

- Lần này bà ta cũng chết chắc mất – Hs 1.

- Tất cả chỉ tại nhỏ đó – Hs 2 chỉ Rick.

- Nếu không phải tự nhiên nhỏ bày trò thì...- Hs 3.

- Bà đến rồi đó – Hs 4 chạy vội vào lớp.

Bà chậm chậm bước vào.

- Từ bây giờ tôi sẽ là GVCN của lớp các em – GV.

- Không ! GVCN của chúng em thật sự lặn đầu mất rồi ạ ? – Hs 1.

- Cô ta đi nghỉ mất rồi ! – GV.

Cả lớp im re.

- Em ! Lên làm bài cho tôi !- Bà chỉ đích thân Rick.

Rick chậm chậm đi lên bảng, vơ lấy 1 viên phấn, giải bài này chỉ trong chốc lát.

Bà ta há hốc mồm ngạc nhiên.

(T/g : Hình như bài này bà ta chưa làm được thì phải)

Rick đưa cho bà ta 1 vật phẩm. Đó là 1 hộp quà được bọc gói hết sức là cẩn thận.

Cả lớp quơ tay quơ chân kêu gọi bà ta đừng có nhận.

Bà ta cũng đã nghe về vị GV kia bị Rick chơi đùa như nào...nên còn ngần ngại chưa nhận.

- Sợ à ? – Rick.

- Nhận thì nhận, sợ gì – Gv nhận món quà.

Dù nhận nhưng bà ta vẫn sợ mình gặp hiểm họa.

Bà ta lắc lắc cái hộp quà nhỏ bé này mấy lượt.

Bùm...Bà ta đen thui luôn.

Giờ đem bỏ vào danh sách Gorila cũng không tệ.

- Em...- Gv.

- Gì ? – Rick.

- ...- Bà ta cứng họng chẳng thốt thêm được 1 lời nào.

Rick thần nhiên về chỗ.

- Chết rồi. Không biết có ai chọc tức nó hay không mà dạo này nó đáng sợ vậy nhỉ ? Hết lòng chơi đùa với những vị GV không tội lỗi gì – Sun.

- A di đà phật ! – Gin.

Sun ướm 1 nhát vào đầu Gin.

- Trù ẻo nó chết à ? – Sun.

- Đầu có – Gin.

- Anh cứ cẩn thận đấy – Sun.

71. Chương 71

Giờ ăn trưa đã đến.

Rick vừa ngồi xuống bàn, Kin từ đâu lặn tới...

- Cậu ăn gì ? – Kin.

- Tôi có chân. Tự lấy ! – Rick nói rồi đứng dậy, tiến về phía quầy thức ăn, tự chọn ình món rồi rẽ hẳn sang hướng khác, không quay lại bàn ăn nữa.

- Em ăn gì ? – Gin hỏi Sun, Ren hỏi Lena.

- Em thì ăn ít lắm : 1 hambugo, 1 sandwich, 1 li nước cam, 1 hambugo nhiều thịt, 1 hambugo nhiều rau, 1 sandwich cỡ bự. Ăn vậy là em no rồi – Sun.

- Em thì đơn giản lắm, cho 1 suất cơm là được – Lena.

- “ Má kia ăn trâu quá !!” – Kin + Gin + Ren.

- Hi ! Chào mọi người !

Nghe thấy tiếng chào, mọi người ngược lên nhìn.

- Tưởng ai...Ra là Earl và Xuy – Sun.

- Bây giờ thành 1 cặp rồi nha ! – Kin huých huých người Earl.

Kin cười 1 lát rồi lại tiếp tục ìu xiu ăn 1 mình.

Gin thì tội nghiệp quá, bê nhiều đồ ăn quá đâm ra ngất.

Ren – Lena, Earl – Xuy thì đút nhau ăn tình tứ lắm.

Hôm sau, là ngày 14/3 ngày Valentine trắng.

- Hôm nay là 1 ngày vô cùng là trọng đại đó nha – Sun.

- Ngày gì vậy ? – Rick.

- Thì Valentine chứ gì nữa – Lena.

- Valentine là gì ? – Rick.

(T/g : Chị vẫn khờ như ngày nào = =)

Lena và Sun lần lượt xỉu vùi.

- Bó tay với bà luôn. Valentine là ngày mà người ta tặng chocolate cho nhau đó – Sun.

- Ồ ! Thế thì trọng đại nổi gì ? – Rick.

- Ngốc quá. Thế thì anh Gin sẽ tặng chocolate cho tui đó – Sun chỉ mới nghĩ đến thôi mà đã nhảy cẫng lên sung sướng.

- Còn anh Ren cũng sẽ tặng chocolate cho em – Lena.

- Hả ? – Mặt Rick thộn ra.

- Hi vọng họ tặng mình ha ? – Lena và Sun bắt tay nhau, nhảy múa tung tăng.

- Tặng được cũng phải tới cuối ngày – Rick.

- Tại sao ? – Mặt Sun và Lena không giấu nổi vẻ sững sốt.

- Họ là hotboy mà – Rick.

- Ủ ha. Gái bu quanh họ nhiều như kiến – Lena.

- Mà bà giáo hôm qua cho lớp mình bài kiểm tra Toán, Văn, Anh, Lý, Hóa đó học chưa ? – Sun.

- Thế à ? – Rick chẳng quan tâm cho lắm.

- Chết rồi ! – Sun kéo Rick chạy về lớp.

Sun chạy vùi về chỗ, lật đi lật lại mấy trang sách Toán, Văn, Anh, Lý, Hóa...Chẳng mấy chốc mà đã nhớ được toàn bộ.

Sun quay ra chỗ Gin, thấy Gin đang làm văn.

- Anh Gin ! Hôm nay là ngày gì anh nhớ không ? – Sun.

- Để sau khi kiểm tra xong rồi nói. Anh đang bận – Gin.

Sun hậm hực, nhưng rồi lại quay xuống chỗ Kin.

- Kin biết hôm nay là ngày gì không ? – Sun.

- Ngày gì quan trọng lắm à ? Tôi bận rồi, để sau – Kin cũng đang cắm cúi vào mấy trang Toán, Lý, Hóa.

(T/g : 2 người kia lần đầu yêu ai đó. Mới cả toàn bị gái tặng cho chứ đâu bao giờ tặng lại đâu chứ.)

Sun quay xuống rêu rao với Rick.

- Họ quên hết rồi ! – Sun.

- Thì thôi ! – Rick.

- Gv vô – 1 hs chạy vào lớp.

Bà giáo viên này quả thật không phải dạng vừa đâu.

Phát cho cả lớp 5 đề, mỗi đề 1 môn, yêu cầu phải hoàn thành trong 2 tiếng.

Không xong thì rút, chịu khó mà học phụ đạo 1 tháng.

Sun vừa nhận đề, thơ thẩn 1 lúc lâu mới đặt bút vào làm.

Rick thì khác, nhận đề rồi làm luôn.

Chỉ 1 tiếng sau, Rick đã hoàn thành tất cả và đem nộp cho bà GV.

15 phút sau, Sun mới nộp bài.

Kin và Gin thì tầm 20-25 phút sau mới nộp bài.

Trừ Rick, Sun, Kin, Gin thì chưa có đứa nào làm xong hết, và để rồi bị đuổi ra khỏi lớp không thương tiếc.

Tại canteen.

- Cho tôi 1 chai rượu – Sun.

- Sao em lại uống rượu ? – Gin.

- Anh biến đi cho tôi. Cứ mặc kệ tôi là được – Sun.

- Nhưng tửu lượng của em kém lắm mà – Gin.

- Phải 1 thùng rượu mới say – Rick.

- Anh đã làm gì khiến em không vừa lòng sao ? – Gin.

- Ờ. Đúng đó – Sun.

- Được rồi anh sẽ sửa sai. Giờ em muốn anh làm gì ? – Sun.

- Anh chết đi cho tôi – Sun.

- Có lẽ, nên lánh mặt đi – Rick chỉ vào Gin và Kin.

- Chị Sun ! – Lena rưng rưng nước mắt từ đâu chạy tới.

- Sao vậy ? – Rick.

- Ren nói, em chưa tặng Chocolate cho anh nên anh không chịu tặng lại vào Valentine. Tại tụi em hẹn hò sau Valentine mà – Lena.

- Thôi..Chịu ! – Rick.

Ren đang đuổi theo Lena thì bất ngờ gặp Kin và Gin.

- Đi đâu vội vậy? – Kin.

- Em đuổi theo Lena. Thế còn mấy anh ? – Ren.

- Bị Hân đuổi đi – Gin.

- Sao kì vậy ? Còn Lena thì tự dưng chạy đi không thèm nói với em 1 lời nào – Ren.

- Tại sao lại như vậy ? – Gin.

- Tại vì hôm nay là Valentine trắng. Em đã nói với Lena là cô ấy chưa tặng em chocolate nên em không tặng lại, chắc cô ấy giận rồi – Ren.

- Valentine ? Thế Valentine là gì ? – Kin và Gin.

(T/g : Cuối cùng cũng thấy chị Rick và anh Kin có điểm chung, thế quái nào lọt thêm Gin nữa = =)

Tự dưng 1 đám con gái từ đâu chạy đến...

- Anh Gin ! Anh Kin ! Ren ! – Hs nữ.

- Xin hãy nhận số chocolate này – Hs nữ.

- Cám ơn nha ! – Kin, Gin và Ren phải nhận của từng người.

15 phút sau, số lượng chocolate đã lên tới hàng trăm...nhưng số lượng nữ sinh vẫn không hề suy giảm.

- 36 kẻ chạy là thượng sách – Ren.

Thế là Kin, Gin, Ren trốn lên sân thượng.

- Thế rốt cuộc là Valentine là cái gì vậy ? – Gin.

72. Chương 72

- Valentine là ngày lễ tình nhân. Vào ngày Valentine hồng con gái tặng chocolate cho ta để thể hiện tình cảm, nên Valentine trắng ta sẽ phải tặng lại chocolate cho người ta – Ren.

- Vậy ý Sun là đòi tui tặng chocolate sao ? – Gin.

- Thế tại sao cũng bắt tui tặng chứ, tui đâu yêu bả đâu – Kin.

- Đòi chocolate tình bạn đó – Ren.

- Thôi, đám con gái đi hết rồi – Gin.

- Hay là tan học chúng ta đi mua chocolate tặng họ đi – Ren.

- Ừm ! Nhất trí ! – Gin + Kin.

Gin, Ren, Kin xuống canteen thì thấy 1 đám con trai đông ơ là đông bu quanh 1 chỗ. Kin, Gin, Ren cố gắng lẩn vào sâu trong đám đông, thì thấy Lena, Sun đang ngồi ở trung tâm đám đông, tươi cười nhận lấy từng hộp chocolate. Ren và Gin vội vàng lôi 2 người ra, nét mặt có chút tức giận.

- Sao thế ? Để tui này hưởng nốt cái không khí Valentine đi chứ - Sun, Lena.

Ren, Gin, Kin đành phải giấu nhem đi vụ tan học mới đi mua Chocolate.

- Nhưng anh là người yêu của em mà – Gin/ Ren.

- Thế hỏi lại nhá, hôm nay là ngày gì ? – Sun, Lena.

- Ngày hôm nay là ngày gì ấy nhỉ ? – Ren hỏi Kin, Kin hỏi Gin, Gin lại hỏi Ren.

- Đi thôi – Sun + Lena bỏ đi.

Tan học, Gin, Kin, Ren biến đi đâu mất dạng.

- Ô, dịp gì ? Đợi cơ đấy ! – Rick vừa ra khỏi cổng trường đã thấy Sun, Lena đang đứng đợi ở đó.

- Tụi tôi bị bỏ rơi rồi !! – Sun.

- Chắc chuồn hết rồi chứ gì ? – Rick.

- Lena – Sun ánh mắt rực lửa thù.

- Dạ ! – Lena.

- Thù này nhất định phải trả ! – Sun + Lena.

Để chọn chocolate và hộp quà thanh tao mà đẹp dễ, Gin, Kin, Ren đã phải mất hàng tiếng đồng hồ...7 giờ tối mới về đến nhà.

Trước cổng nhà Rick...

- Cầm hộ tui cái túi coi – Gin.

Thế là 1 mình Kin phải ôm hết mấy cái túi.

- Sao mở lâu vậy ? – Kin.

- Hình như bị khóa rồi – Gin.

Ren lấy điện thoại ra, gọi điện cho Lena.

- Alo ! – Lena.

- Mở cửa cho tụi anh – Ren.

- Nhớ ra hôm nay là ngày gì chưa ? Chưa nhớ ra thì đứng ngoài đó mà sám hối đi – Lena.

-...- Ren.

- Ô...Cúp máy rồi ! – Lena.

- Tiêu...Hết pin rồi – Ren.

3 thằng đàn ông bèn ngồi thụp ở cửa như mấy thằng ăn xin.

- Không biết hôm nay là ngày quái gì mà xui thế - Ren tức giận...Cơn giận đã lên tới đỉnh điểm.

- Đây ! Cho mượn điện thoại ! – Gin đưa điện thoại của mình cho Ren.

Ren lại đang đắm mình trong cơn tức giận tột độ, tiện tay vớ luôn điện thoại Gin quẳng ngay xuống đất...

(T/g : Ô...Điện thoại để gọi mà...Em điện thoại die mất rồi ==)

- Đây cũng có điện thoại nè. Cho mượn đó – Kin không để ý việc vừa xảy ra cho lắm, nên vẫn liều mình đưa điện thoại cho Ren.

- Mà thôi...Điện thoại tôi còn mới lắm, không phải cục gạch – Kin rút tay lại.

Vậy là Ren mất cơ hội được đập tiếp cái điện thoại.

- Đưa đây tôi gọi cho – Gin giật lấy điện thoại từ tay Kin.

- Điện thoại của tôi mà – Kin giật lại cái điện thoại.

Gin và Kin cứ tranh giành nhau mãi 1 cái điện thoại, chiếc điện thoại trượt khỏi tay, rơi chầm chầm xuống đất.

Kin – Gin – Ren ngồi thụp xuống đất. Bởi hiện nay cả 3 người này đều đang rất đói. Toàn bộ số tiền mà họ mang đi đã được dành ra để mua chocolate cho 3 người kia.

Tự dưng, 1 con chó đi qua.

- “Chắc là 3 người này đang đói lắm rồi” – Con chó quay đầu đi mất và lát sau trở lại với 1 khúc xương.

Con chó thả khúc xương xuống đất, dùng chân đẩy về phía 3 người.

3 người này vẫn còn đang tò mò xem con chó định làm gì thì...

Thấy 3 người này mãi không ăn, sức chịu đựng cũng đã tới giới hạn, con chó nhào tới ăn lấy ăn để. Và 3 người này hẳn sẽ nghĩ con chó đang có hành động khiêu khích 3 người.

Con chó giải quyết xong khúc xương, mới chột dạ vì mình lỡ ăn mất khúc xương dành cho 3 người này. Đi qua đi lại, hướng ánh mắt tội lỗi về phía 3 người.

Nhưng 3 người này lại không hiểu, cộng thêm với khuôn mặt trước sau như 1 của con chó...hẳn 3 người đã nghĩ.

- “Cả chó cũng khinh mình”

Bởi vì họ đã dựng lên 1 lời nói của con chó...nhưng hoàn toàn sai ý nghĩa.

- “ Nhìn mặt mấy người này ngu hết chỗ nói”

Trong khi đó, con chó lại nghĩ là... “ Tội nghiệp 3 người này quá”

Con chó đang quan tâm mấy người, nhưng qua sự việc lúc nãy và lúc này, Kin lao tới oánh con chó không thương tiếc.

- Thằng này, cả chó cũng không tha – Gin + Ren.

- Giờ vô làm sao ? – Gin.

- Hay leo cổng đi – Ren.

- Í hay đó – Kin đang đánh con chó cũng lao đến chỗ 2 người.

- Lo mà oánh chó tiếp đi, xem tụi này leo nè – Gin + Ren.

Gin và Ren vừa mới leo lên được 1 xú..Rẹt...

Hôm nay, chiếc cổng được cài thêm rào điện.

Con chó lúc nãy vẫn chưa buông tha cho 2 người này...hết sức lượn qua lượn lại trước mặt 2 người...

- “Tôi đói quá, cho tôi ăn đi” – Con chó.

Ý hiểu của Ren và Gin lại là : “ Chết chưa con !!”

Lần này, vai trò bị đổi, Gin – Ren lao vào đánh con chó.

Kin chỉ ngồi 1 chỗ quan sát, tự nói 1 mình :

- Hai thằng này, cả chó cũng không tha – Kin.

Tướng mạo của 3 anh hotboy đã bị tàn phá nghiêm trọng. Thanh danh hotboy còn đâu?

12 giờ đêm...Sun và Lena mới ra mở cổng. Thì thấy 3 người đang nằm bất tỉnh nhân sự trước cổng, nằm tựa vào nhau, thiếp đi hết rồi.

- Ê ! – Lena lay lay người Ren.

- Hả ? – Ren giật mình.

- Thôi mọi người vào nhà đi – Sun.

3 anh hotboy cố lết tấm thân nặng trĩu vào nhà. Vừa vào trong, Ren, Gin, Kin đã lục lọi thứ gì đó trong bếp để ăn.

- Đây ! Đồ ăn hâm nóng rồi đây – Sun mở chiếc lồng bàn trên bàn ăn ra.

3 tên này lao vào ăn như bị bỏ đói đã lâu.

- Làm gì dữ vậy ? 3 người có tiền mà – Sun.
 - Hết rồi ! – Đồng thanh.
 - Sao hết nhanh vậy được ? – Lena.
- Mỗi người lấy ra 1 hộp quà, đưa cho Sun và Lena.
- Lena và Sun bay bổng lên 9 tầng mây.
- Hân đâu ? – Kin.
 - Nó ở trong phòng đó – Sun.
 - Tặng hộ nữa nha ! – Nói rồi Gin và Ren mỗi người đưa thêm cho Kin 1 hộp quà.
 - Tôi ăn xong rồi ! – Kin bỏ khỏi bàn ăn, cầm hộp quà tiến lên phòng Rick.
 - Í, nó ngủ mất rồi – Sun.
 - Vậy thôi – Kin.
 - Đạo này nó làm sao ấy, ngủ sớm mà dậy cũng sớm, ra khỏi nhà sớm. Thôi để tôi đưa cho – Sun.
 - Ủm – Kin đưa quà cho Sun.

73. Chương 73

Tại phòng Rick.

Cốc...Cốc...

- Ai ? – Rick.
 - Ngủ chưa ? – Sun.
 - Chưa. Nhiều việc. Vào đi – Rick.
- Sun mở cửa vào.
- Chuyện gì ? – Rick.
 - À thì cái này là của Kin, Gin, Ren, nhờ đưa hộ. Nhận đi cho bọn họ vui – Sun đưa 3 hộp chocolate cho Rick.
 - Tuy không thích đồ ngọt lắm...- Rick nhận lấy 3 hộp quà.
 - Đạo này tui thấy bà thức đêm nhiều lắm đó, không tốt cho sức khỏe đâu – Sun.
- (T/g : Vừa nãy nói khác mà)
- Việc công ty đang chồng chất, nhiều không kể - Rick.
 - Sao bà không mang Ipad đến lớp mà làm, mấy hôm nay tôi không thấy bà mang Ipad gì hết. Đêm lại thức mà làm – Sun.
 - Lí do riêng – Rick.
 - Thôi muộn rồi, không làm phiền nữa. Bye – Sun chậm chậm bước ra khỏi phòng Rick.
- Hôm sau, Kin dậy cực sớm, lo nấu bữa sáng.
- Gì mà dậy sớm vậy. Hôm nay là chủ nhật mà – Sun.
 - Có gì đâu ! – Kin.
 - Khai mau ! Hôm nay có vụ gì à ? – Lena.
 - Nếu nhớ không lầm thì hôm nay, Kin và Hân đi chơi với nhau thì phải – Ren đang nhâm nhi tách café.

- Hẹn hò hả ? – Gin.

- Đi chơi bình thường thôi mà – Kin.

5 phút sau...Kin nấu xong bữa sáng ọi người.

- Ai ya ! Tự nhiên đau bụng quá – Kin ôm bụng chạy vào toilet.

Sau khi Kin chạy vô toilet thì Rick từ tầng 2 chạy xuống. Mà nhất là ở bộ dạng của Rick chứ không phải của Hân nha.

- Rick ! – Đồng thanh.

- Suyt. Gì ? – Rick.

- Sao hôm nay bà không trang điểm ? – Sun.

- Muộn rồi. Đi đây – Rick.

- Chắc là hôm nay 2 người đi chơi. Rick tính cho nó biết mặt mộc ? – Sun nói thầm.

- Chắc vậy á. Nếu vậy thì chắc anh sẽ ngạc nhiên lắm đây – Lena thì thầm.

- Vậy giờ phải cố giấu để nó bất ngờ - Gin.

Kin bây giờ mới đi ra.

- Gì vậy ? Sao mọi người nhìn tôi chăm chăm vậy ? Mặt tôi dính gì à ? - Kin.

- Có gì đâu. Ăn sáng đi. Sắp 7 giờ rồi đó – Gin.

- Mấy giờ rồi mà mọi người toáng lên vậy. Nãy ai đến vậy. Tôi nghe loáng thoáng gọi Rick. Rick đến hả ?
Đâu rồi ? Lâu lắm không gặp cô ấy ! – Kin.

- Rick là ai ? – Lena + Ren.

- Rick nào ? – Gin + Sun.

- Sắp 7 giờ rồi, ăn nhanh lên – Đồng thanh.

- Ừm – Kin ngồi xuống bàn ăn.

Rick phóng ô tô thật nhanh tới sân bay. Tại sân bay.

Vẫn là hình ảnh người đàn ông trung niên trong bộ vest lịch lãm, phong thái ung dung, lịch thiệp đi gần đến chỗ Rick.

- Chào tiểu thư. Để tiểu thư cất công đến đón thế này, thật ngại quá – B. Thomas.

- Không có gì. Tôi rảnh – Rick.

- Tôi đã chuẩn bị đầy đủ theo lời tiểu thư căn dặn – B. Thomas.

- Ồ. Cám ơn. Ông cứ chuẩn bị nơi ở ổn định đi. Chuyện đó để tôi tính sau – Rick.

- Vậy ngày mai, ngày kia tôi sẽ đến nhậm chức – B. Thomas.

- Giờ tôi sẽ giúp ông chuẩn bị nơi ở, để ông ổn định cuộc sống trong thời gian sớm nhất – Rick.

- Đa tạ tiểu thư – B. Thomas.

Tại chỗ hẹn...Kin đã đứng đó đợi 10 phút....30 phút...1 tiếng...2 tiếng...

Kin đành bỏ về.

Kin chậm rãi bước vào nhà, bước chân nặng trĩu.

- Sao rồi ? Đi chơi vui không ? – Sun.

- Mà sao về sớm thế ? – Gin.

- Chị Hân đâu ? – Lena.
- Sao ? Thấy chị ấy sao ? – Ren.
- Tôi bị cho leo cây rồi – Kin.
- Hả ? – Đồng thanh.
- Vậy lúc nãy nhỏ đó đi đâu ? – Sun.
- Vội vã chuyện gì nhỉ ? – Gin.
- Chẳng lẽ lại bỏ Kin đi chơi với thằng khác sao ? – Ren thì thầm.
- May mà chưa nói gì về chị Rick – Lena xì xầm.

7 giờ tối Rick mới về đến nhà.

Rick bước từng bước, chầm chầm vào nhà.

- Rick ! – Đồng thanh trừ Kin.

(T/g : Hiện tại Kin không có ở đây)

4 đứa chạy lên phòng Kin...Khóa cửa...

Rick vẫn bình tĩnh bước lên phòng.

Sun kéo Rick vào phòng Rick, khóa cửa.

- Bà không sợ lộ hả ? – Sun.
- Lộ gì ? – Rick.
- Tên Kin đó chưa có biết đâu. – Sun.
- Tưởng không có nhà – Rick.
- Mà thôi, sao hôm nay bà không đến chỗ hẹn ? – Sun.
- Hẹn nào ? – Rick.
- Quên rồi hả, tội nghiệp thằng em tôi – Sun.
- Nói gì đó? – Rick.
- Thế hôm nay bà đi đâu ? – Sun.
- Shopping ! – Rick.
- Tôi có thấy bà mua đồ gì đâu ? – Sun.
- Chẳng mua được gì. Thôi, đi ra. Tôi còn làm việc. Phiền ! – Rick.
- Vậy thôi ! – Sun đi ra khỏi phòng.

Hôm sau.

Sun được Gin chở đi, Lena thì được Ren đưa đi...Còn Rick...Lúc này thì Kin ở where?

Kin đã đi từ sớm rồi.

- Cần tụi này chở không ? – Gin.
- Khỏi ! – Rick.
- Vậy đi trước đây – Gin.
- Ờ “ Trường gần mà, có cần phải khoa trương tới nỗi đi ô tô đến trường không ?” – Rick.

74. Chương 74

Tại trường Moon...Trong lớp...Giờ học:

Lớp học thì ồn ã tới kinh khủng, giáo viên thì không ngừng thao thao bất duyệt trên bảng. Kin thì đang ngồi trời game, Gin và Sun thì thì ngồi trà chanh chém gió, Rick đã trở lại với cái Ipad và đeo tai nghe nhạc.

Reng...Reng...Tiếng chuông báo hiệu giờ nghỉ trưa.

- Ê ! Đi ăn đi ! – Sun.

- Khoan ! – Rick lấy trong người ra 1 mẫu giấy.

- Hả ? Sao lâu thế. Gì đây ! – Gin giật lấy mẫu giấy.

[Hãy tìm ra 1 vật theo chỉ dẫn bên dưới :

1/ Nơi trở nên ẩm áp.

2/ Người bị bỏ lại.

3/ Đồ vật mà bên trong không thể biến mất.

P/s : Không tìm được cảm nhìn mặt tôi. Người tham gia gồm có : Gin, Sun, Ren, Lena...Hy vọng mấy người tập chung suy nghĩ.]

(T/g : Câu đố hoàn toàn không phải do t/g nghĩ ra, chỉ là mượn từ quyển manga thôi)

Đưa xong thì Rick biến mất dạng.

Hơn nữa, hôm nay Kin không thèm bắt chuyện với Rick lấy 1 câu, có cơ hội là tránh ngay...(T/g : Ảnh đổi rồi = =)

- Ê ! Thứ gì không thể biến mất ? – Sun.

- Theo em thì là tình bạn – Lena.

- Tình yêu – Ren.

- Ước mơ – Gin.

- Tôi nghĩ đó phải là 1 vật thể - Sun.

- Nhảm nhí, những thứ thuộc về vật thể càng dễ tan biến. Thứ không thể biến mất sẽ luôn ở trong trái tim ta – Gin.

- Cao siêu quá – Ren.

- Sao ? – Gin.

- “Trái tim ta” – Sun.

- Tổ thật không hiểu. Còn về ước mơ, không đoán biết được tương lai thì sao phải lãng phí như vậy. Lá thư này có lẽ chỉ là 1 trò đùa thôi. Cũng không nên lãng phí thời gian tìm đáp án – Sun.

- Đọc phần cuối thư – Gin.

- Chết cha. Những mà tí đằng nào mà chả gặp nó ở trong lớp – Sun.

Vào học tiếp.

- Lớp trưởng báo cáo sĩ số nào ? – GV.

- Dạ lớp thiếu bạn Trần Hân Hân – Lớp trưởng.

- Gì chứ !!! – Sun.

- Thấy chưa ? – Gin.

- Sắp tới tiết cuối rồi mà vẫn chưa thấy nó về lớp, không biết là đi đâu rồi – Sun.
- Cặp còn ở đây, những người thì đã biến đâu mất – Gin.
- Chị Sun, anh Gin – Lena kéo Ren vào lớp.
- Chị chưa nghĩ ra gì cả. Chúng ta có đáp án là tình bạn, tình yêu và ước mơ – Sun.

Tiết cuối, Sun nằm gật gù suy nghĩ.

- A ! Nghĩ ra rồi – Sun bật dậy, kéo Gin ra khỏi lớp.
- Em kia ! – Gv.

Sun kéo Gin đến lớp Ren và Lena.

- Ê ! Lena ! – Sun gọi.
- Em kia, đang giờ học đến tìm Lena làm gì ? – GV.
- Dạ em tìm cả Ren nữa – Sun.
- Làm chi ? – GV.
- Dạ ! Bà nội em mới mất à đang bệnh nặng có lẽ sẽ không qua khỏi nên em đón 2 đứa nhỏ qua gặp ngoại lần cuối – Sun.

(T/g: Đang nội lời ra ngoại)

- Ủi thế em đi đi – GV.

Gin, Sun, Ren, Lena chạy lên sân thượng.

- Gọi tụi em làm gì ? – Lena, Ren.
- Chị cuối cùng cũng nghĩ ra rồi – Sun.
- Là gì ? Ước mơ, tình yêu hay tình bạn ? – Gin.
- Câu “Hy vọng các cậu tập chung suy nghĩ” ý là bắt chúng ta dùng con tim để cảm nhận, cứ thế mà lí giải...trái tim là nơi ấm áp nhất, người bị bỏ quên trong tim, những gì có trong trái tim ta sẽ không bao giờ biến mất. Thứ mà Rick muốn tìm nhất định là kí ức – Sun.
- Kí ức ? Thế thì là vật vô hình mà ? – Gin.
- Không, nó có hình đó. Thực ra những đáp án kia cũng đúng. Tất cả những thứ đó đều trở thành ký ức đáng nhớ - Sun giơ điện thoại lên.
- Ý chị là ta sẽ cho quay lại tất cả các ký ức á ? Nhưng làm như thế nào ? – Lena.
- Chẳng lẽ là quay hết mọi thứ trong trường ? – Ren.
- Bingo ! Phải quay hết ! – Sun.
- Vậy làm thôi ! – Đồng thanh.

1...2...3...4 Mọi người có nghe tôi nói gì không ? Hôm nay, tự tay hiệu phó đã phê duyệt, mọi người có thể rời khỏi lớp và vui chơi trong trường. Hãy làm những gì mình thích, nhưng nếu phá hoại của công lập tức sẽ bị đuổi học đó nha – Sun nói thật to lên loa trường.

Các học sinh vui sướng chạy ùn ùn ra khỏi lớp. Các GV cũng bớt được gánh nặng, liền đi ngay tới phòng hiệu phó.

- Nào ! Quay thôi – Sun.
- Ủm ! – Đồng thanh.

Cả tiết cuối cùng Sun, Lena, Ren, Gin cầm điện thoại chạy lòng vòng khắp sân trường, mục đích là để quay tất cả học sinh. Công việc diễn ra tới 3 giờ chiều.

1..2...3...4. Hối lại lần nữa, mọi người có nghe tôi nói không ? Giờ mọi người có thể về rồi. Xin lỗi vì đã giữ mọi người ở trường lại hơi lâu – Sun lại nói lên loa trường.

- Quay được hết chưa ? – Sun.

- Được rồi, nhiều lắm – Đồng thanh.

- Đưa điện thoại đây, tôi sẽ làm thành 1 đĩa nén – Sun.

3 người giao điện thoại cho Sun. Sun cũng 3 đĩa lao vào phòng hiệu phó.

Uỳnh ! Sun đập phát.....cái cửa đã....

- Sao các em xông vào đây ? – Hiệu phó.

- Có gì đâu cô. Em tính mượn máy tính cô thôi mà. Làm gì căng thẳng dữ vậy – Sun.

- May cho các em là các Gv khác đã về rồi. Ừ, mượn đi – Hiệu phó.

Sun thao tác trên điện thoại và máy tính nhanh như gió.

(T/g: Cuối cùng t/g cũng phải công nhận chị Sun là thiên tài =..=)

Chỉ trong vòng 10 phút sau...

- Hoàn thành ! – Sun.

- Yeah ! – Đồng thanh.

Mọi người nhảy cẫng lên sung sướng...

- Thôi ! Ta cũng về thôi. Tiện vác theo cái cặp của con Rick về nữa – Sun.

- Chị đợi em chút nha ! – Ren, Lena.

5 phút sau, mọi người cùng tụ lại ở cổng trường...Cùng nhau về nhà trên con đường ngập ánh triều tà...

T/g : Chốt là happy ending hay là sad ending nào ?

75. Chương 75

Tại nhà Rick.

Trong lúc Gin, Ren, Sun, Lena còn chưa về tới, hiện tại chỉ có Rick và Kin ở nhà.

2 người vô tình đụng mặt nhau.

- Ê ! – Rick.

- Gì ? – Kin.

- Nếu phải chọn bạn bè và việc tư, chọn ? – Rick.

- Bạn bè. Việc tư không cần thiết nên bị xóa bỏ thì hơn – Kin.

- Ừm – Rick.

Kin và Rick nói chuyện như người dưng. Sau khi nói xong, Rick quay lên phòng.

10 phút sau, cả đám về tới nhà.

- A, mọi người về rồi – Kin.

Sun – Gin, Ren – Lena chẳng nói chẳng rằng, lao ngay lên phòng Rick.

Cốc...Cốc...

- Ai ? – Rick vừa tắm xong.

- Tui – Sun.

- Tui là ai ? – Rick.

- Tui là tui – Sun.

Không còn nghe tiếng trả lời nữa.

- Đùa tí thôi, tôi giải được câu đố rồi – Sun.

- Thì sao ? – Sun.

- Cho tôi vào đi – Sun.

- Vào làm gì ? – Rick.

- Tôi có chuyện cần nói – Sun.

Nói qua nói lại 1 hồi, cuối cùng Rick cũng mở cửa.

- Đáp án đâu ? – Rick.

- Đây ! – Sun đưa cho Rick chiếc đĩa nén.

- Để làm gì ? – Rick.

- Đáp án đó ! Đây là kí ức – đáp án câu đố đó đây – Sun.

- Kí ức ? – Rick.

- Đáp án nó vậy mà – Gin.

- Đáp án nó vậy sao ? – Rick.

- Chị đưa câu hỏi mà. Chả lẽ không đúng ? – Lena.

- Không lẽ chị không biết đáp án sao ? – Ren.

- Biết ! – Rick.

- Vậy đúng không ? – Sun.

- Đúng. Nhưng đưa đĩa làm gì ? – Rick.

- Thì kí ức đó. Tôi tặng bà. Nãy giờ đứng ở cửa mỗi chân quá. Vô nha – Sun.

- Không...- Rick chưa kịp nói xong thì mấy người kia đã lao vô phòng.

Hiện giờ phòng Rick vô cùng bừa bộn, quần áo vắt linh tinh, đồ đạc cũng rải rác khắp nơi.

- Phòng bà vừa có ăn cướp à ? – Gin.

- Không ! – Rick.

- Bây giờ vào thẳng luôn vấn đề chính. Bà tính đi đâu sao ? Sao lại cần đến kí ức – Sun.

- Bản thân đang cần vạch rõ đường ranh giới giữa tình yêu và tình bạn. Có thể đi đâu...chứ - Rick.

- Vậy tìm kí ức làm gì ? – Sun.

- Đã đến đây được hơn 1 năm rồi, ngẫm lại thì có rất nhiều kí ức nhưng những kí ức trong này thì chưa có. Bổ sung – Rick gơ chiếc đĩa lên.

- Bổ sung ? – Gin.

- Đến được đây, gặp được chúng em, vượt qua nhiều khó khăn vậy mà bổ sung kí ức sao ? – Lena.

- Dấu sao thì kí ức của chị cũng đủ để viết ra 1 cuốn sách rồi đó – Ren.
 - Thôi được rồi...Nói thật luôn – Rick.
 - Nãy giờ là nói dối sao ? – Đồng thanh.
 - Gần như là vậy – Rick.
 - Vậy...nói đi – Sun.
 - Cậu đã biết tôi là Hiệu trưởng của Moon rồi phải không ? – Rick.
 - Gì cơ ? Hiệu trưởng á ? – Gin + Ren + Lena.
 - đương nhiên biết – Sun.
 - Từ mai, bác Thomas sẽ nhậm chức Hiệu trưởng của Moon – Rick.
 - Chẳng phải bác Thomas đang làm việc ở công ty sao ? – Sun.
 - Khỏi lo. Việc ông Thomas đến đây đã trong sự sắp xếp của tôi rồi. Sẽ có người thay bác Thomas. Nói ra đúng thì xử lí thay bác ấy, thay phần việc của tôi và của cậu nên bây giờ không cần cầm Ipad nữa rồi – Rick.
 - Hả ? 2 người có công ty riêng sao ? – Gin.
 - Tôi làm được 4,5 năm rồi – Rick.
 - Vậy người đó thay việc của chị thì chị rảnh hơn rồi còn gì – Lena.
 - Tốt quá rồi, vậy tha hồ mà hưởng thụ cuộc sống học trò – Ren.
 - Không dễ gì cậu tìm được người như vậy. Đó là ai vậy ? – Sun.
 - Còn ai vào đây, tự tay tôi sẽ làm. Tôi sẽ về Mỹ – Rick.
 - Cái gì ? – Đồng thanh.
 - Khi nào ? Bao lâu ? – Sun.
 - Tôi sẽ bay chuyển sáng mai. Tôi không về Việt Nam nữa, cần thiết thì sẽ về. Tôi sẽ về Mỹ quản việc công ty và phụ việc giúp ba ở công ty ông ấy. Nhớ. Không được nói cho cậu ta biết – Rick.
 - Ý chị là Kin ? – Lena.
 - Ừm! – Rick.
 - Vậy đám đồ bữa bọn này...- Sun.
 - Chuẩn bị để mai đi. Tính sáng mai mới nói, nhưng cái cậu nhanh hơn dự tính tôi 1 bước, chiếc đĩa này tôi sẽ nhận, giờ thì đi ra khỏi phòng tôi – Rick.
- Gin, Ren, Sun, Lena đi ra khỏi phòng Rick với khuôn mặt như đi đưa đám. Còn Kin, thì đang nằm trong phòng nghe nhạc mà không hay biết chuyện gì.
- Sáng sớm hôm sau, Kin vẫn đang say giấc nồng.
- Sun, Gin, Lena, Ren chạy sang phòng Rick.
- Chuẩn bị xong chưa ? – Sun.
 - Rồi – Rick kéo vali ra.
 - Tên Kin dạy chưa ? – Ren.
 - Hôm qua tôi cho tên đó liều thuốc ngủ rồi. Còn lâu mới dạy – Gin.
 - Cám ơn rất nhiều trong thời gian qua – Rick cúi gập người thành 1 góc 90 độ.
 - Gì vậy ? Sớm thế ? Còn để tiến ở sân bay nữa mà, chẳng lẽ chị không cho em đến tiễn sao ? – Lena.

- Thì đằng nào chả phải nói, thôi nói trước cho tiện – Rick cười nhẹ.

Tại sân bay...

- Trời ơi ! Nhớ cảnh từ khi tui mới sang thấy hoài niệm biết bao...Không ngờ có ngày phải tiễn bà ở đây – Sun.

- Không tiễn ở đây thì tiễn ở đâu chứ - Rick cốc nhẹ vào đầu Sun.

- Bao nhiêu kỉ niệm với chị Rick mà bây giờ chị đã sắp đi mất rồi – Lena rưng rưng nước mắt.

- Mặc dù kỉ niệm với em và chị không nhiều nhưng cảm ơn chị trong thời gian qua. Nhờ chị mà bây giờ em và Lena mới có thể trở thành 1 cặp như bây giờ – Ren.

- Chị đâu có làm gì đâu, người làm chủ yếu là Sun mà – Rick.

- Nếu không nhờ chị khuyên em thì bây giờ em chẳng chịu yêu tên này đâu – Lena.

- Nhắc mới nhớ, cậu ta dù gì cũng là người mà lúc trước tôi đơn phương, nhưng cũng nhờ cậu ấy mà tôi nhận ra tình cảm của mình – Gin.

- Vậy ra bà nhiều công ơn thật nha – Sun huých tay Rick.

- Các cậu cũng giúp đỡ nhiều lắm mà. Cảm ơn nha. Hẹn ngày gặp lại – Rick cười thật tươi rồi quay đầu đi lên máy bay.

- Tôi không ngờ cũng có ngày nó cười như thế đấy – Sun.

Rick chọn chỗ ngồi cạnh cửa sổ. Nhìn từ đây, Sun, Gin, Kin, Lena đang vẫy tay tạm biệt, ai cũng cười thật tươi. Nhưng Rick đâu biết, trong số họ, đọng trên khóe mắt là 1 giọt nước mắt long lanh. Thật sự, họ vô cùng quý mến Rick, như người thân của mình.

76. Chương 76

Sau hàng tiếng đồng hồ, cuối cùng Rick cũng đã đặt chân đến đất Mĩ.

Thì ở Việt Nam lúc này, Kin vừa tỉnh giấc, thuốc ngủ hoàn toàn hết tác dụng.

Kin tỉnh dậy, thấy trên bàn có 1 bức thư.

Kin mở thư ra, từng dòng chữ nắn nót, uyển chuyển, khiến lòng người không khỏi rạo rực.

[Gửi Kin...

Có lẽ đây là lần đầu cũng là lần cuối mà tôi viết thư cho cậu nhĩ. Nhớ lại những kỉ niệm giữa cậu và tôi, thì số lần cậu tỏ tình có thể đếm trên đầu ngón tay. Và tôi cũng đã nhận ra, có lẽ, tôi đối với cậu đã có chút thay đổi. Tim tôi đập thình thịch mỗi khi tôi nhìn thấy cậu và nhói đau mỗi khi cậu đi bên cạnh 1 người con gái khác. Nói vậy thôi, chứ cậu cũng có bạn gái rồi mà. Tôi nói vậy, cậu dấy lên tình cũ, chia tay với bạn gái thì không khéo cô ấy tìm tôi đánh ghen mất. Đối với tôi, những tình cảm nhen nhóm này là thật sự không cần thiết. Cuộc đời tôi chỉ có 2 chữ công việc. Tôi sẽ tự động rút lui ra khỏi cuộc đời cậu. Đừng tìm tôi, cậu sẽ chẳng thể tìm thấy đâu.

Hôm nay tôi viết thư cốt để nói thật tình cảm của tôi cho cậu và chào tạm biệt cậu.

P/s : Trần Hàn Hàn sẽ chính thức biến mất trong cuộc đời cậu...

Ký tên

Trần Hàn Hàn.]

Kin định chạy đi tìm Hàn nhưng Sun, Gin, Ren, Lena vừa về đến nhà nên đã kịp thời giữ Kin lại.

- Thả tôi ra ! Tôi cần đi tìm Hàn – Kin.

- Đừng tìm Hàn nữa – Gin và Ren giữ Kin lại.

- Sao ai cũng nói với tôi như vậy chứ ? – Kin.
 - Đừng tìm Hân nữa, cậu không thể tìm ra đâu – Sun.
 - Vừa có tin báo, Trần Hân Hân hiện đã tử vong trong 1 tai nạn xe cộ - Lena rưng rưng nước mắt.
- Kin ngồi thụp xuống. Tự cảm thấy bản thân mình bất lực..
- Kin hét lên thật lớn, dùng tay đập mạnh lên sàn nhà tới nỗi bể máu...
- 1 tháng sau, Kin như 1 kẻ sắp chết...Suốt ngày chỉ biết rượu chè be bét.
- Nhìn anh ấy nửa sống nửa chết thế này em lại cảm thấy có lỗi – Lena.
 - Em không có lỗi. Người có lỗi phải là Rick...nhưng tiếc là...nó lại không hiểu được Kin đang đau khổ tới mức nào – Sun.
 - Nhưng chúng ta lại không thể nói cho Kin biết được – Gin.
 - Hay giờ nói với anh ấy là chị Ice vẫn còn sống cho anh ấy vui. Chứ nhìn anh ấy thế này em đau lòng lắm – Lena.
 - Đừng nói. Khó khăn này phải để nó tự vượt qua. Nếu nói chị Hân còn sống thì nó cũng sẽ trở thành như thế thôi. Phải để cho nó tự vượt qua mà sống theo kiểu “ không có em anh vẫn sống tốt” – Ren.
 - Nghe ba nó nói...Rick từ khi về Mỹ cũng chỉ làm việc ngày đêm không ngớt. Có lẽ nó cũng chịu khổ không kém gì Kin đâu. Hai cái con người này thật là – Sun.
- Kính Coong...
- Earl với Xuy, Xu đến chơi đó mà – Lena.
- Lena mở cửa cho họ vào.
- Đạo này không thấy Kin đi học, tớ đến xem cậu ấy sao ? – Xuy.
 - Kia kìa, Hân biến mất mà nó như thằng sắp chết ấy – Sun.
 - Trời ! Trông khổ quá – Xuy.
 - Trông ảnh như người điên ấy – Earl.
- Xu lao vào chỗ Kin...Lúc này Kin đang cầm chai rượu ực lấy 1 hơi.
- Anh đừng uống nữa – Xu giắt lấy chai rượu.
 - Đưa đây ! – Kin cố giắt lại.
 - Anh uống tiếp đi ! Anh vẫn buồn đúng không ? Anh nghĩ uống rượu mà quên được sao ? Hãy tập cách quên đi. Nếu không mãi mãi anh cũng chỉ như vậy thôi. Anh cũng nên nghĩ tới việc chị Hân mong anh đứng lên và sống tiếp chứ - Xu ném chai rượu xuống đất.
- Kin thần thờ...Hắn cậu ta đã nhận ra rồi.
- 1 năm sau...Tại Mỹ...Trụ sở công ty Loyal Beauty.
- Cốc...Cốc...
- Vào đi ! – Giọng nói sắc lẹm như dao găm.
 - Chi nhánh ở Việt Nam đang gặp khó khăn thưa giám đốc – Thư Kí.
 - Cử người đi khắc phục.
 - Nhưng mọi người đều đang bận với bản thiết kế mới. Không ai trong công ty còn thời gian sang Việt Nam ạ - Thư kí.
 - Đích thân ta sẽ về Việt Nam.

Vẫn là cái giọng sắc lẹm ngày nào...Nhưng nay còn lạnh lùng hơn gấp bội.

Mái tóc đen xõa ngang vai. Mặc 1 chiếc áo phông trắng, cổ áo sọc đen trắng, chiếc caravat nhỏ màu đỏ tô điểm thêm cho chiếc áo. Mặc 1 chiếc váy đen dài tới đầu gối, chân đi 1 đôi giày lười đế thấp, màu đen. Còn ai khác ngoài Rick.

Rick ngồi trên chiếc ghế xoay văn phòng, ánh mắt hướng về 1 nơi xa xăm.

Lúc này trong đầu Rick hiện ra 1 bóng hình. Bóng hình mà 1 năm nay Rick không thể nào quên nổi.

Rick chậm rãi đi lên máy bay....

Trong đầu hiện lên 1 suy nghĩ... “Thật chậm mà cũng thật nhanh, đã 1 năm rồi”

Hàng tiếng đồng hồ sau...Rick đặt chân trở lại Việt Nam.

Bây giờ, Rick đang mặc 1 chiếc áo đen có hình đầu lâu, dài và rộng kết hợp cùng chiếc quần bò Jean...Chân đi đôi giày thể thao trắng.

Mọi ánh mắt đổ dồn về phía Rick. Ghen tị cũng có, hâm mộ cũng có và cả những ánh nhìn thèm thuồng hóa thành hình trái tim.

Rick bắt taxi đi thẳng tới chi nhánh ở Việt Nam.

Tới trước cửa công ty...Rick chậm chậm tiến vào.

Tại quầy tiếp tân...

- Quý cô đây tìm ai ạ ?

- Giám đốc công ty – Rick.

- Hiện tại giám đốc đang ở trường Moon. Tìm giám đốc có việc gì ạ ?

Tiếp tân vừa hỏi xong đã thấy Rick bấm thang máy đi lên.

- O..Nhưng thưa cô không được phép vào ạ. – Tiếp tân 1.

Nghe vậy Rick quay đầu tiến về phía chiếc ghế salon ở sảnh.

- Ê ! Nhìn cô ta trông quen quen đúng không ? – Tiếp tân 2.

- Nhìn thì cũng xinh đẹp đấy, nhưng cái mồm miệng thì chả ra gì – Tiếp tân 3.

- Trời ơi. Nhìn trên báo này. Úi giời ơi...Tổng giám đốc công ty Loyal Beauty đấy. Công ty chúng ta cũng mới chỉ là chi nhánh nhỏ do công ty ấy lập ra thôi. Biết gương mồm mà nói đi...Không bị đuổi việc cả lữ – Tiếp tân 4.

Nghe đám tiếp tân nói hết. Nhưng Rick chẳng mấy may quan tâm. Chỉ cần Rick phẩy tay 1 cái cũng thừa sức đuổi đám ấy đi.

Rick đã ngồi đợi chán...Bèn gọi taxi đi đến trường Moon.

Rick không muốn đến trường Moon...Vì ở đó có người mà Rick muốn tránh xa.

Nhưng tránh thì cũng không tránh mãi được. Sợ gì chứ, bây giờ Rick là Nguyễn Ngọc Thiên Bằng...Không phải là Trần Hân Hân.

Taxi đỗ tại cổng trường...Có vẻ như giờ này cả trường đang ăn trưa.

Rick định đi vào trường nhưng bị bác bảo vệ ngăn cản.

- Em kia ! Là học sinh sao ? Sao không mặc đồng phục ? – Bảo vệ.

- Không ! – Rick.

- Vậy đến đây làm gì ? – Bảo vệ.

- Tìm người – Rick.

- Không được phép thì không được vào – Bảo vệ.

Rick lấy điện thoại ra bấm bấm 1 hồi...

- Đây ! – Rick bật loa lên...là giọng bác Thomas.

- Cho vào ! – B.Thomas.

- Nhưng...- Bảo vệ đành phải cho Rick vào.

Rick trở lại trường Moon với nhiều hoài niệm cũ nhưng bây giờ thì khác rồi.

Đám học sinh nam nhìn Rick với đôi mắt hình trái tim. Nhất là đám học sinh nam bu quanh Rick. Còn đám con gái cũng vây quanh tò mò.

- Xinh ghê ! – Hs nam 1.

- Xí ! Chắc đi phẫu thuật thẩm mỹ chứ gì – Hs nữ.

- Hình như trông quen quen – Hs nam 2.

- Úi ! Tổng giám đốc công ty Loyal Beauty.- Hs nữ 2.

- Ủ ha. Sáng nay mới thấy trên báo – Hs nam 3.

Rick bắt đầu cảm thấy phiền phức. Dùng đôi mắt lạnh lùng quét qua 1 lượt.

Lập tức, đám người dàn hàng cho Rick đi luôn.

Rick đến chỗ bàn ăn nơi Sun – Gin, Ren – Lena, Xuy – Earl, Kin, Xu đang ngồi.

Đám người này nói chuyện với nhau hết sức rôm rả.

- Đông đủ phết ! – Rick .

Cả đám đang trở mắt nhìn Rick, còn Sun vẫn cắm đầu cắm cổ vào ăn.

- Nghe đâu như giọng con Rick. Sao vậy được, nó đang ở Mỹ mà, làm gì có chuyện nó lại ở Việt Nam lúc này chứ - Sun.

- Ê ! Sun ! – Gin huých tay Sun.

Giờ Sun mới ngược mắt lên nhìn...Đống đồ ăn rơi Bịch xuống đất.

- Rick. Tôi nhớ bà quá – Sun nhảy lên ôm chầm lấy Rick.

- Bắn hết quần áo rồi – Rick.

- Ngọn gió thần thánh nào đưa bà đến đây vậy ? – Sun.

Sun vừa hỏi xong thì Rick đánh cho Gin và Sun mỗi đứa 1 cái...Hiện lên đầu 1 cục u to đùng.

- Gin ! Sun ! Ren ! Lena ! Mấy người làm ăn kiểu gì vậy hả ? Không lo công việc, chỉ lo ăn chơi. Nếu không vì chi nhánh đang gặp trục trặc thì tôi cũng không thèm vác thân về đây đâu – Rick.

- Trục trặc gì ? – Sun.

- Công ty có nội gián mà không biết à ? Trước làm việc tốt biết bao nhiêu...Có làm không ? Không tôi tách 2 người ra đây – Rick.

- Đừng ! Tôi làm...Tôi làm mà – Sun.

- Nhanh lên...Bận...- Rick.

- Nhưng đang ở trường mà – Sun.

- Bỏ tiết ! – Rick.

- Hay bà ở đây chơi mấy hôm đi – Sun.

- Công việc còn nhiều...- Rick.
- Đi mà ! – Mắt mông lung...
- Đành vậy ! – Rick.

77. Chương Cuối

- Đi thôi – Sun kéo tay Rick.
 - Khoan, để tôi sang phòng Hiệu Trưởng gặp bác Thomas xúu – Rick.
- Trong đầu Kin văng vẳng lên 1 câu hỏi, càng khiến cho chính người đang bắn khoăn câu hỏi ấy còn tò mò hơn...
- “ Tại sao cậu ta biết Thomas là tên ông Hiệu trưởng?”
- Tại phòng Hiệu Trưởng.
- Tiểu thư ! – B. Thomas rời khỏi phòng làm việc.
 - Ông quản lí trường tốt thật ? Quả không uổng tôi tin tưởng ông – Rick.
 - Tiểu thư tìm tôi có chuyện gì vậy ? – B. Thomas.
 - À...Sun lôi tôi học tại đây 1 hôm đó mà. Mè neho kinh khủng – Rick.
 - 1 hôm gì chứ...ít ra cũng phải 1 tuần chứ tiểu thư – B. Thomas.
 - Cả ông cũng bắt tôi ở lại sao ? – Rick.
- Tại lớp 12A*
- Từ tuần này, bạn Nguyễn Ngọc Thiên Bằng sẽ học với chúng ta. Mọi người nhớ giúp đỡ bạn nha – GV.
 - Vâng ! – Đám nam sinhhô như sấm rền.
 - Thế nào cũng được – Đám con gái ẻo lả thì...
 - Em nên ngồi đâu bây giờ nhỉ ? – Gv.
 - Tùy cô – Rick.
 - Vậy em ngồi bàn cuối cùng, góc lớp kia kìa – Gv.
- Rick chậm chậm đi về phía cuối lớp, nhưng đi tới đâu đám con trai lại lôi Rick đến ngồi cạnh mình, miệng không ngừng lái nhải câu nói...
- “Ngồi cạnh mình này”
- Mặc dù bề ngoài lãnh đạm nhưng bên trong Kin đang kêu gào... “Lũ khốn các người làm gì cô ấy vậy hả?” tiếp đến là “Sao mình phải lo cho cô ta nhỉ?”
- Dù chỗ ngồi có thay đổi thì...Sun vẫn ngồi cạnh Gin...nhưng chỗ bên cạnh Kin lại không có ai ngồi...
- Rick ngồi vào chỗ...nhìn lên chỗ trống cạnh Kin.
- 1 chút cảm giác ăn năn lan đều khắp các nơ- ron thần kinh.
- Có lẽ, Kin vẫn còn đang nhớ đến người đó...
- Tiết tiếp là tiết Toán.
- Lớp học vẫn không đổi thay...Vẫn chẳng học sinh nào thèm nghe giảng.
- Đám nam sinh thì chỉ ngồi mải mê mà ngắm Rick.
- Còn đám nữ sinh yếu điệu ngồi sơn móng tay, giũa móng tay.

Sun và Gin thì đang chơi game với nhau.

Kin thì ngồi nghe nhạc, trầm ngâm vô cùng.

Cho dù bây giờ là Rick hay là Hân thì tính cách vẫn không có gì thay đổi...vẫn ôm chiếc Ipad...như vậy.

Sun và Gin hiển nhiên tìm cách ghép đôi 2 người lại rồi.

Sun và Gin lay lay người Kin

- Quay xuống nhìn kìa !! – Sun + Gin.

Nhưng Kin lại không nghe thấy bởi vì trên tai đang đeo chiếc tai nghe nhạc...tiếng nhạc lại không nhỏ đâu.

Biết Kin không nghe thấy, Sun và Gin chỉ chỉ về phía Rick.

- Cậu ta có gì lạ sao ? – Kin.

Kin bây giờ mới tháo tai nghe ra...định quay xuống nhìn theo chỉ dẫn của Sun và Gin thì...Reng...Reng...

Lúc này cũng là lúc Rick bỏ chiếc Ipad xuống...

Chắc chắn Gin và Sun đang nghĩ chỉ cần Kin nhìn thấy điệu bộ đó, hẳn sẽ nhận ra...

Nhưng hình như ông trời lại không tác thành cho 2 người thì phải.

Tiếp tiếp theo Sun muốn trốn tiết nên rủ cả bọn đi chơi...Nên bây giờ phải đến lớp 11 tìm Lena và Ren.

- Lena ! – Gọi khê.

Gọi Lena mà ông thầy đang thao thao bất duyệt trên bảng lại quay ra nhìn 4 đứa bọn nó...(T/g: Ông tên Lena sao ?)

Lena và Ren cố trốn ra thì bị thầy giáo đuổi cho bán sòng bán chét...

Sun, Gin, Lena, Ren đang chạy với vận tốc ánh sáng (T/g : Cái này hư cấu thôi) thì được ném trái 1 cú trượt, và thêm được cái hôn đất mẹ miễn phí.

Kết quả là 6 đứa giờ chỉ còn lại 2, 2 người duy nhất trốn được là Kin và Rick.

- Ăn gì không ? – Kin.

- Có ! – Rick.

- Đi đâu ăn đi, tôi khao – Kin.

- Vậy đi theo tôi – Rick.

Nơi Rick dẫn Kin đến không phải là 1 nhà hàng nổi tiếng mà là 1 quán phở bò bình dân.

Rick vui mừng cầm tay Kin lôi vào quán.

Lúc này, Kin cảm thấy tim mình lại đang đập thình thịch...1 cách mạnh mẽ...

Cái cảm giác này không hề xa lạ với Kin mà ngược lại còn rất quen thuộc.

Cả cô gái lôi Kin vào trong quán cũng làm cho Kin có cảm giác vô cùng là thân quen.

- Cho 2 bát phở bò – Rick nhanh nhẹn gọi món.

Giờ mới nhận thấy...

Từ khi nào mà Rick đã thay đổi thế này...Lúc nào Kin cũng nhìn thấy 1 Rick lạnh lùng, băng giá...Nhưng ngây thơ và trẻ con thế này thì lần đầu tiên nhìn thấy.

Bổng 1 cậu bé bán vé số đến gần đó.

Rick không ngại rút ra tờ 100 đô tặng cho cậu nhóc.

Mọi người không khỏi ngạc nhiên, còn cậu nhóc chỉ biết mỉm cười cảm ơn riu rít.

Rick cũng chỉ cười trừ rồi xoa đầu cậu nhóc...

Lại lần nữa, con tim này không khỏi dao động...

Không ngờ, cũng có lúc con tim Kin rung động trở lại.

Từ khi Hân biến mất, Kin không dao động trước bất cứ 1 ai nữa.

Bàn tay Rick đang đặt trên bàn, Kin nhẹ nhàng nắm lấy đôi tay ấy.

Rick giật mình giựt tay lại...1 má ửng hồng...

Kin cũng đang thắc mắc tại sao mình làm thế.

Mặc dù Kin tự thuyết phục bản thân rằng chỉ mãi chung thủy với 1 người...

Nhưng con tim lại lẩn át ý chí...

Kin càng không thể phủ nhận Kin đã yêu người con gái này rồi.

Kin lắc đầu tự phủ định.

- Làm sao vậy ? Bị trặc xương cổ hả ? – Rick.

Kin và Rick tiếp đó còn đi dạo quanh đây...

Kin chạy đi mua nước, Rick ngồi trên 1 chiếc ghế gỗ....dài...

Rick cũng chẳng khác gì anh Kin là mấy đâu...

Trái tim nhỏ bé này cũng đang đập thành thịch thịch này...

Kin trở lại thì thấy Rick đang chăm chú nhìn chiếc Ipad...nét mặt vô định và lạnh lùng...

Lúc này, Kin chợt lóe lên cảm giác Hân đang đứng ngay trước mặt mình...

Ngày hôm sau...là ngày thứ 2 Rick tới trường....

Giờ ăn trưa đến...

Mà càng không hiểu sao hôm nay canteen đông đến lạ...Mọi người chen chúc nhau giành giật lấy thức ăn.

- Kin à, Rick à, 2 người đi lấy thức ăn hộ tụi tôi nha...nha – Sun.

- Tại sao là tôi ? – Rick.

- Đi mà – Mắt mông lung...

- Không !! – Rick.

- Đi...tôi van xin bà đó – Sun bám lấy áo Rick...

- Bê đồ ăn của bà chắc tôi chết vì bị đè mất – Rick cười trừ rồi cho tay cốc đầu Sun.

Xuy vội vàng lôi Kin...ra nói chuyện...

Rick chau mày khó chịu...nhưng biết làm sao chứ, Rick vẫn nghĩ họ là 1 cặp.

- Kin này ! Tổ cảm thấy người đó thật sự rất quen – Xuy.

- Quen như thế nào ? – Kin.

- Tổ thấy người đó rất giống Hân – Xuy.

Kin cũng cảm thấy như vậy...nhưng lại chẳng biết làm sao ?

Kin và Rick chen chúc vào đám người tranh nhau thức ăn đó.

Do chen lấn, Rick bất giác ngã nhào xuống...

Có người ôm eo Rick, đỡ Rick nên may ra Rick không bị ngã...

Rick quay ra định cảm ơn...nào ngờ đó là Kin...

- Cảm ơn...! – Rick.

- Không có gì – Kin.

Trên người Rick, Kin ngửi thấy mùi hoa hồng trắng

Mùi hương này cũng từng ngửi thấy trên 1 người...nhưng Kin không thể nhớ ra đó là ai ?

Rick lấy thức ăn về thì nhận được 1 cuộc điện thoại từ thư kí.

- Giám đốc, nội ngày mai, ngày kia mà giám đốc chưa về thì các công ty khác sẽ hoàn toàn cắt đứt liên doanh với công ty chúng ta...- Thư kí.

- Hẹn họ vào ngày mai cho tôi – Rick.

Rick đặt đồ ăn xuống, toan định trở về lớp...lấy đồ rồi về.

- Rick ! Sao vậy ? – Sun.

- Tôi phải về Mỹ ngay – Rick.

- Nhưng bà mới đến mà...- Sun.

- Không ở lại thêm được – Rick.

- Vậy để tôi tiễn bà – Sun.

Tại sân bay...

(T/g : Ể, vậy là 2 anh chị cắt đứt luôn rồi à = - =)

- Sao vẫn chưa thấy anh Kin đâu nhỉ ? – Lena.

- Thôi kệ nó – Ren.

- Sao bà chưa sửa chữa gì mà đã về rồi – Sun mếu máo.

- Bà tự sửa đi. Tôi phải về gấp – Rick.

- Tôi không sửa đâu – Sun.

- Tôi cắt khoản chi tiêu của bà đó – Rick.

- Rồi...Tôi sửa. Mà bà nhớ về Việt Nam nha, tôi nhớ bà lắm – Sun.

- Thế về Mỹ với tôi – Sun.

- Khỏi – Sun thay đổi 180 độ.

Chuyến bay sắp khởi hành...

Sau khi tiếng thông báo cất lên Kin mới lao vội đến.

- Tôi đi nha ! – Rick quay gót bước đi....

Rick bị 1 cánh tay giữ lại...

Kin còn đang thở hồng hộc...Nhưng vẫn kéo Rick vào lòng ngực mình...ôm chặt lấy Rick.

Sun – Gin, Lena – Ren hẳn đang nhảy lên sung sướng rồi.

- Cậu...Cậu làm trò gì vậy ? – Rick mặt đỏ tía tai...

- Đừng bỏ anh nhá – Kin.

(T/g : Đi cấp cứu, t/g sắp mất máu rồi)

- Nói...Nói cái gì vậy ? – Rick

- Đừng bỏ anh như 1 năm trước em đã làm – Kin.

- Gì chứ ? – Rick giãy giụa khỏi lồng ngực Kin.

- Anh biết em và Trần Hân Hân là 1 – Kin.

- Không phải...Tôi không quen người đó – Rick.

- Cho dù dung mạo em thay đổi thì trái tim anh vẫn nhận ra em – Kin.

- Chối quanh chối co cũng vô ích thôi. Đó là Hân đấy – Sun.

- Bà kia ! – Rick.

- Nếu đúng em là Hân thì tại sao em lại bỏ anh mà đi? – Kin.

- Bởi vì...tôi yêu anh – Rick.

- Thế thì càng không nói rõ được lí do – Kin.

- Bởi vì anh có bạn gái rồi – Rick.

- Chạy mãi mới tới được đây – Xuy.

- Em chạy vậy không sợ mất sức hả ? – Earl lấy từ túi áo ra chiếc khăn tay...lau mồ hôi cho Xuy.

Rick sốc tập 1...

- Họ mới là người yêu nhau – Kin.

Rick cứng đờ người...

Kin thừa cơ, hôn nhẹ lên môi Rick.

- Ở lại Việt Nam với anh nha ? – Kin.

- Xin lỗi anh...Anh có thể đợi em 1 thời gian không ? – Rick.

- Anh sẽ đợi – Kin.

(T/g : Sắp mất máu rồi...2 anh chị này...)

Rick leo lên máy bay về Mỹ, trên môi nở 1 nụ cười hạnh phúc.

2 năm sau, Rick mới trở về Việt Nam...

Tại sân bay...Sun, Gin, Kin đang chờ Rick ở đó.

Rick chạy đến phía mọi người ngay...

Kin cũng chạy đến định ôm Rick...

Kì lạ thay, Sun, Gin cười sắc sảo...Rick cũng thế...

- Anh làm trò gì vậy ? – Rick.

- Nếu em ở đây thì đây là...- Kin...

Kin ngửa mặt lên nhìn...đây là 1 bà lão mà Kin không hề quen biết.

- Đây, đây, cậu thích ta thì cưới luôn. Ta còn đang ế đấy – Bà lão.

Kin sợ hãi chạy mất dép...Sun, Gin thì nằm bò dưới đất mà cười...

Hay tin, Xuy – Earl đang du học ở bên Nhật...

Đêm hôm nay là đêm trăng rằm, trăng tròn vành vạnh.

Kin – Rick, Sun – Gin đang nằm trên đỉnh đồi...ngắm trăng.

Kin thì nằm trên đùi Rick, còn Gin và Sun thì đang nằm tựa lên vai nhau mà ngủ.

1 cơn mưa sao băng chợt đến...1 cách bất ngờ...

Gin, Sun giật mình tỉnh giấc...Hiện giờ ai cũng đang chấp tay vào mà ước.

Cơn mưa sao băng chợt đến và cũng chợt đi vội vàng.

- Cậu ước gì vậy ? – Sun.

- Mình ước...Ước cho tình bạn chúng ta tồn tại mãi mãi...- Rick.

- Ước gì nhàm quá vậy – Kin chê bai.

- Xí, tôi cũng ước thế đó. Thì sao nào ? – Sun.

- Trùng hợp ghê, tôi cũng ước vậy đó – Gin.

- Vậy còn anh ? – Rick.

- Ờ..thì...Tôi cũng ước thế - Kin...đỏ mặt (T/g : Người này bẩm sinh nói dối kém)

Nhưng thay vì tình bạn này tồn tại mãi thì nó đã trở thành tình yêu mất rồi.

Cả 4 người, ai cũng cười...không biết cười là do trò cười của Kin hay là do mọi người ngẫu nhiên cùng ước 1 điều...

Nhưng tác giả nghĩ là cả 2...

Quả nhiên là 1 cái kết hạnh phúc...

T/g : Hẳn mấy bạn đang buồn vì hết chuyện rồi đúng không ?

T/g cũng buồn lắm ấy...

Thế nên t/g đã quyết định ra phần 2.

Ấy mà bật mí chút...phần không phải kể về con Rick – Kin, Sun – Gin đâu mà vẫn kể về họ đấy...

Cứ đợi ngày mai rồi đọc...tên truyện là Đợi đi ! Rồi em sẽ khiến anh phải yêu em...nha

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tam-biet-co-nang-lanh-lung>